Český statistický úřad

ZÁKLADNÍ TENDENCE DEMOGRAFICKÉHO, SOCIÁLNÍHO A EKONOMICKÉHO VÝVOJE HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

2025

Regionální statistiky

Praha, 30. 10. 2026

Kód publikace: 330138-26

Zpracoval: Krajská správa Českého statistického úřadu v hlavním městě Praze

Ředitel odboru: Jiří Ročovský

Kontaktní osoba: Jana Podhorská, e-mail: jana.podhorska@csu.gov.cz

Autoři: Adam Vlč, Jana Podhorská, Martina Kuřitková, Tomáš Slavíček

© Český statistický úřad, Praha, 2026

Zajímají Vás nejnovější údaje o inflaci, HDP, obyvatelstvu, průměrných mzdách a mnohé další? Najdete je na stránkách ČSÚ na internetu: csu.gov.cz

KONTAKTY V ÚSTŘEDÍ

Český statistický úřad | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 051 111 | **csu.gov.cz**

Oddělení informačních služeb | tel.: 274 056 789 | e-mail: infoservis@csu.gov.cz

Prodejna publikací ČSÚ | tel.: 274 052 361 | e-mail: prodejna@csu.gov.cz

Evropská data (ESDS), mezinárodní srovnání | e-mail: esds@csu.gov.cz

Ústřední statistická knihovna | tel.: 274 052 361 | e-mail: knihovna@csu.gov.cz

INFORMAČNÍ SLUŽBY V REGIONECH

Hl. m. Praha | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 052 673
e-mail: infoservispraha@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/praha**

Středočeský kraj | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 054 175
e-mail: infoservisstc@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/stredocesky**

České Budějovice | Žižkova 1a, 370 77 České Budějovice, tel.: 386 718 440
e-mail: infoserviscb@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/jihocesky**

Plzeň | Slovanská alej 36, 326 64 Plzeň, tel.: 377 612 108
e-mail: infoservisplzen@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/plzensky**

Karlovy Vary | Závodní 360/94, 360 06 Karlovy Vary, tel.: 353 114 525
e-mail: infoserviskv@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/karlovarsky**

Ústí nad Labem | Špálova 2684, 400 11 Ústí nad Labem, tel.: 472 706 176
e-mail: infoservisul@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/ustecky**

Liberec | nám. Dr. Edvarda Beneše 585/26, 460 01 Liberec, tel.: 704 675 184
e-mail: infoservislbc@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/liberecky**

Hradec Králové | Myslivečkova 914, 500 03 Hradec Králové, tel.: 495 762 322
e-mail: infoservishk@csu.gov.cz **| csu.gov.cz/kralovehradecky**

Pardubice | V Ráji 872, 531 53 Pardubice, tel.: 466 743 480
e-mail: infoservispa@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/pardubicky**

Jihlava | Ke Skalce 30, 586 01 Jihlava, tel.: 567 109 080
e-mail: infoservisvys@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/vysocina**

Brno | Jezuitská 2, 601 59 Brno, tel: 542 528 200
e-mail: infoservisbrno@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/jihomoravsky**

Olomouc | Jeremenkova 1142/42, 772 11 Olomouc, tel.: 585 731 511
e-mail: infoservisolom@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/olomoucky**

Zlín | třída Tomáše Bati 1565, 761 76 Zlín, tel.: 577 004 936
e-mail: infoserviszl@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/zlinsky**

Ostrava | Repinova 17, 702 03 Ostrava, tel: 595 131 230
e-mail: infoservisov@csu.gov.cz **| csu.gov.cz/moravskoslezsky**

ISBN 978-80-250-3681-5 (pdf)

© Český statistický úřad, Praha, 2026

Obsah

Úvod ... 5
Shrnutí hlavních poznatků ... 6
1. Demografický vývoj ... 12
Sídelní struktura ... 12
Počet a pohyb obyvatel ... 12
Sňatky a rozvody ... 14
Narození a zemřelí ... 16
Přistěhovalí a vystěhovalí ... 18
Věková struktura obyvatel ... 20
Cizinci ... 23
2. Sociální vývoj ... 26
Zaměstnanost a ekonomická aktivita ... 26
Nezaměstnanost podle MPSV ... 32
Příjmy a životní podmínky domácností ... 38
Mzdy ... 42
Vzdělávání ... 46
Zdravotnictví ... 57
Sociální zabezpečení ... 59
Zařízení sociálních služeb ... 61
Držitelé průkazu osob se zdravotním pojištěním ... 64
Důchodci, důchody ... 65
Kriminalita a dopravní nehody ... 71
3. Ekonomický vývoj ... 76
Makroekonomický rámec ... 76
Místní rozpočty ... 81
Věda, IT ... 82
Využívání informačních technologií ... 85
Ekonomické subjekty ... 88
Průmysl ... 90
Energetika ... 92
Stavebnictví, stavební povolení ... 93
Bytová výstavba ... 96
Ceny nemovitostí ... 99
Doprava ... 99
Cestovní ruch ... 102
4. Životní prostředí ... 108
Půdní fond ... 108
Chráněná území ... 109
Ekologické zemědělství ... 109
Vodovody a kanalizace ... 110
Emise ... 111
Odpady ... 113
Výdaje na ochranu životního prostředí ... 115
5. Mezikrajské srovnání ... 118

Tabulková příloha ... 138
Tab. 1.1 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – demografický vývoj ... 138
Tab. 1.2 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – sociální vývoj ... 140
Tab. 1.3 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – ekonomický vývoj ... 141
Tab. 1.4 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – životní prostředí ... 143

Tab. 2.1 Dlouhodobý vývoj hlavního města Prahy v letech 2001–2025 144
Tab. 3.1 Vybrané ukazatele za hlavní město Prahu – demografický vývoj 146
Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za hlavní město Prahu – sociální vývoj 147
Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – ekonomický vývoj 151
Tab. 3.4 Vybrané ukazatele za hlavní město Prahu – životní prostředí 154

Kartogramy

Celkový přírůstek na 1000 obyvatel v městských částech hl. m. Prahy v roce 2025 13
Podíl dětí (osob ve věku 0-14 let) v městských částech hl. m. Prahy v roce 2025 22
Podíl osob ve věku 65 a více let v městských částech hl. m. Prahy v roce 2025 22
Podíl cizinců v městských částech hl. m. Prahy v roce 2025 24
Příjemci důchodů v okresech v prosinci 2025 68
Regionální hrubý domácí produkt v krajích v letech 2019 až 2024 77
Výdaje na výzkum a vývoj v krajích v roce 2024 84
Intenzita podnikatelské aktivity v okresech k 31.12.2025 89
Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy zpracovatelského průmyslu v krajích v roce 2025 91
Bytová výstavba v krajích v letech 2001 až 2025 96
Bytová výstavba v městských částech hl. m. Prahy v letech 2019-2025 98

* * *

Čárka (-) v tabulce na místě čísla značí, že se jev nevyskytoval.
Tečka (.) na místě čísla značí, že údaj není k dispozici nebo je nespolehlivý.
Křížek (x) značí, že zápis není možný z logických důvodů.
Nula (0) se v tabulce používá pro označení číselných údajů menších než polovina zvolené měřicí jednotky.
Zkratka „i. d.“ v tabulce nahrazuje individuální údaj, který nelze zveřejnit.

Výpočty v tabulkách jsou prováděny z nezaokrouhlených údajů (včetně součtů).

Publikované údaje jsou platné k 15. 10. 2026. Zpřesňují údaje publikované již dříve, ale mohou být ještě dále upřesňovány.

Pokud není uveden zdroj, jsou uveřejněny údaje ze statistických zjišťování ČSÚ.

Hodnotové údaje jsou uvedeny v běžných cenách, pokud není uvedeno jinak.

Úvod

Nové zpracování analytické publikace přináší obraz demografického, sociálního, ekonomického a environmentálního vývoje hlavního města Prahy v roce 2025, s návazností na vývoj v předchozích letech.

Publikace zahrnuje celou šíři témat, která hodnotí v delším časovém horizontu. Z oblasti demografického vývoje lze upozornit například na údaje o cizincích, nebo údaje o migraci a přirozeném pohybu obyvatel. V kapitole Ekonomický vývoj je zajímavý text o výzkumu a vývoji, cestovním ruchu nebo dopravě. Kapitola Sociální vývoj se zabývá zejména vývojem na trhu práce (zaměstnaností a nezaměstnaností), ale významnou část textu tvoří také data o vzdělávání nebo kriminalitě. Kapitola o životním prostředí hodnotí například strukturu pozemků v Praze, spotřebu vody, emise, nebo téma odpadů.

V textu uvádíme nejen vývoj na území Prahy, ale i srovnání s ostatními kraji Česka. Mimo to jsme opět zařadili samostatnou kapitolu s mezikrajským srovnáním. Vzhledem k systému postupného zpracování ročních dat nebyly v době uzávěrky v některých oblastech ještě k dispozici údaje za rok 2025. Proto v některých tématech (především makroekonomika, některé sociální statistiky, údaje o emisích, počty lékařů a další) uvádíme časový pohled jen do roku 2024.

Obdobné analytické materiály s jednotnou osnovou byly zpracovány na všech krajských pracovištích ČSÚ. Tabulková část má sjednocený obsah, aby byla uživatelům usnadněna možnost srovnání vývoje v jednotlivých krajích. Tabulková příloha analýzy může obsahovat pouze omezený počet statistických ukazatelů. Více informací v podrobnějším členění můžete najít v DataStatu (https://data.csu.gov.cz/datastat/dash), případně můžete kontaktovat pracoviště informačních služeb na krajské správě ČSÚ.

Aktuální krajské údaje průběžně zveřejňujeme také na internetové adrese http://www.csu.gov.cz/pha. V části Časové řady (https://csu.gov.cz/pha/casove_rady), zde naleznete další data o Praze a jejích nižších územních celcích.

Komplexní pohled na vývoj v Praze a jejích správních obvodech a městských částech poskytuje Statistická ročenka hlavního města Prahy, kterou pravidelně vydáváme ve druhé polovině prosince. Přehled vybraných ukazatelů o vývoji regionu v průběhu roku nabízí Statistický bulletin hl. m. Prahy, který vychází 95. kalendářní den po skončení příslušného čtvrtletí.

Shrnutí hlavních poznatků

Demografický vývoj

- Počet obyvatel Prahy v letech 2016–2025 nepřetržitě rostl. Zatímco v první části sledovaného období se na růstu podílela jak migrace, tak přirozená měna, v posledních letech se hlavním zdrojem populačního přírůstku stalo stěhování.
- Praha zaznamenala v roce 2025 poprvé od roku 2005 přirozený úbytek obyvatel. Počet zemřelých převýšil počet narozených, čímž se přerušilo dvacetileté období přirozeného přírůstku obyvatelstva.
- Migrační saldo zůstávalo po celé období kladné a představovalo hlavní důvod populačního růstu Prahy. Mimořádně vysokých hodnot dosáhlo v letech 2022 a 2023 v souvislosti s imigrací z Ukrajiny.
- Počet uzavřených sňatků po zvýšení v období těsně po pandemii začal opět klesat. Dlouhodobě se zvyšoval průměrný věk při uzavření sňatku.
- Počet rozvodů v posledním desetiletí mírně klesal z cca 2,9 tisíc v roce 2016 po 2,3 tisíc v roce 2025. Současně rostl průměrný věk rozvádějících se mužů i žen.
- Nejčastěji se rozváděla manželství trvající 5–9 let, významný podíl však připadal také na dlouhotrvající manželství s délkou trvání 20 a více let. Struktura rozvodů podle délky manželství zůstávala dlouhodobě stabilní.
- Počet narozených dětí v Praze po roce 2021 výrazně poklesl. Mezi lety 2021 a 2025 se snížil o téměř 28 %, přičemž současně klesala i úhrnná plodnost, která byla v roce 2025 (1,16) nejnižší mezi všemi kraji Česka.
- Struktura narozených dětí podle pořadí narození i věku matek se dlouhodobě příliš nemění. Nejvíce dětí se rodí jako první v pořadí a nejčastěji matkám ve věku 30–34 let. Průměrný věk matky při narození dítěte zůstává stabilně kolem 32 let.
- V posledních letech roste podíl dětí narozených vdaným matkám, zatímco podíl narozených svobodným matkám se mírně snižuje.
- Po zvýšené úmrtnosti během pandemie covid-19 se počet zemřelých v Praze vrátil na obvyklou úroveň (cca 12 tisíc osob). Praha zároveň dlouhodobě vykazuje nejnižší míru úmrtnosti mezi kraji ČR.
- Věková struktura zemřelých se dlouhodobě téměř nemění. Více než 85 % všech úmrtí připadá na osoby starší 65 let a ženy se nadále dožívají vyššího věku než muži.
- Naděje dožití v Praze po poklesu během pandemie opět roste a v letech 2024–2025 dosáhla historicky nejvyšších hodnot. Ve srovnání s ostatními kraji je nejvyšší v České republice.
- Migrace zůstává hlavním faktorem populačního vývoje Prahy. Po mimořádném nárůstu přistěhovalých v roce 2022 souvisejícím s válkou na Ukrajině, počty migrantů klesají, stále však převyšují úroveň před rokem 2022.
- Mezi přistěhovalými i vystěhovalými dlouhodobě převažují osoby v produktivním věku. Výraznou výjimkou byl rok 2022, kdy migrace z Ukrajiny zvýšila podíl žen a dětí mezi nově příchozími.
- Od roku 2022 převažují mezi přistěhovalými osoby přicházející ze zahraničí, zatímco u vystěhovalých nadále převažují osoby stěhující se do ostatních krajů České republiky.
- Praha vykazovala v letech 2016–2025 každoročně kladné migrační saldo. Po mimořádném přírůstku v roce 2022 se hodnoty postupně vrátily k úrovním běžným před migrační vlnou spojenou s válkou na Ukrajině.

- Věková struktura obyvatel Prahy zůstává v dlouhodobém pohledu relativně stabilní. Největší část populace tvoří osoby v produktivním věku 15–64 let, jejichž podíl se po roce 2022 opět zvýšil vlivem zahraniční migrace.

- Zastoupení dětí do 15 let se v posledních letech mírně snižuje, zatímco podíl seniorů dlouhodobě roste. Praha však nadále patří mezi kraje s nejmladší věkovou strukturou v České republice.

- Nejpočetnější skupiny obyvatel tvoří osoby ve věku 35–54 let. Ve srovnání s rokem 2016 se zvýšil především počet obyvatel ve vyšších věkových skupinách, což je odrazem pokračujícího procesu stárnutí populace.

- Mezi městskými částmi existují výrazné rozdíly ve věkové struktuře. Nejvyšší podíly dětí vykazují zejména okrajové městské části, zatímco centrální městské části mají vyšší zastoupení seniorů.

- Index stáří se v Praze dlouhodobě pohybuje kolem hodnoty 120 seniorů na 100 dětí. Přestože jeho vývoj v jednotlivých letech kolísal, celkově ukazuje na pokračující stárnutí populace.

- Počet cizinců v Praze dlouhodobě roste a mezi lety 2021 a 2025 se zvýšil velmi výrazně. Hlavním důvodem byla migrační vlna spojená s válkou na Ukrajině.

- Mezi cizinci dlouhodobě převažují občané Ukrajiny, Slovenska a Ruska. Po roce 2022 se výrazně zvýšil zejména počet osob s ukrajinským občanstvím, které se staly jednoznačně nejpočetnější skupinou cizinců v Praze (48 % cizinců v Praze).

- Podíl občanů ze zemí Evropské unie na celkovém počtu cizinců postupně klesá.

- Mezi lety 2021 až 2025 vzrostl podíl cizinců v 55 z 57 městských částí Prahy.

Sociální vývoj

- Podle údajů Výběrového šetření pracovních sil bylo v roce 2025 v Praze 722,7 tisíc zaměstnaných a 13,0 tisíc nezaměstnaných. Ekonomicky neaktivních ve věku 15 a více let bylo 372,0 tisíc.

- Mezi zaměstnanými bylo nejvíce osob ve věku 30-44 let a 45-59 let (v každé věkové skupině cca 263,0 tisíc osob). Další velkou skupinou byly osoby ve věku 15-29 let (100 tisíc) a 60 a více let (97 tisíc).

- Mezi ekonomicky neaktivními bylo nejvíce osob 60letých a starších (214 tisíc osob, 58 %) a 15-29letých (114 tis. osob, 31 %).

- Osoby s vysokoškolským vzděláním tvořily v Praze v roce 2025 již 54 % ekonomicky aktivních.

- Zaměstnané osoby v Praze nejčastěji pracují jako specialisté (42 % zaměstnaných) či jako odborní nebo techničtí pracovníci (18 %). Největší rozdíly mezi zaměstnanými muži a ženami byly v kategorii obsluha strojů a zařízení, montéři a řemeslník a opravář, kde bylo 11x více mužů než žen. Zákonodárců a řídících pracovníků mužů bylo dvakrát více než žen.

- Podle údajů Výběrového šetření pracovních sil byla obecná míra nezaměstnanosti v letech 2020 až 2025 v Praze v rozmezí 1,6 % až 2,3 %. Počet nezaměstnaných v letech 2020 a 2021 přesáhl 16,0 tisíc osob, v roce 2025 již jen 13,0 tisíc.

- Podle údajů úřadů práce bylo v Praze k 31. 12. 2025 celkem 35,8 tisíc uchazečů o zaměstnání, z toho 55 % žen. V roce 2019 se počty uchazečů pohybovaly okolo 20 tisíc, v roce 2020, během první vlny pandemie covidu, přesáhly 30 tisíc.

- Podíl dlouhodobě nezaměstnaných na celkovém počtu nezaměstnaných byl na konci roku 2019 na úrovni 18 %, na konci roku 2021 vystoupal až na 37 % a v závěru roku 2025 poklesl na 29 %.

- Z výsledků výběrového šetření Příjmy a životní podmínky vyplynulo, že v roce 2024 dosáhly pražské domácnosti na čistý roční peněžní příjem ve výši 631,8 tisíc Kč na osobu. Republikový průměr tím přesáhly o 23 %.

- Výdaje na bydlení činily v Praze v roce 2024 celkem 19 % čistých peněžních příjmů.

- Reálné příjmy domácností se v období 2019 až 2024 zvyšovaly s výjimkou let 2022 a 2023, kdy v důsledku války na Ukrajině a jejích ekonomických dopadů klesaly. V roce 2022 reálné příjmy poklesly v Praze o 8,4 % a v roce 2023 o 7,2 %.

- Největší část výdajů pražských domácností tvořily v roce 2024 nájemné a úhrada za užívání bytu (33 %), výdaje na elektřinu (22 %) a na teplo a teplou vodu (15 %).

- 14 % domácností si nemohlo v roce 2025 dovolit zaplatit neočekávaný výdaj ve výši 16 800 Kč. Desetina domácností si nemohla dovolit zaplatit týden dovolené ročně mimo domov.

- Z údajů podnikových statistik plyne, že v Praze byla v roce 2025 průměrná hrubá mzda zaměstnanců na úrovni 63 022 Kč za měsíc.

- V letech 2019 až 2021 mzdy v Praze a ve všech krajích reálně rostly. V roce 2022 se reálné mzdy v Praze propadly o -8,5 %, v roce 2023 již jen o -3,7 %. V dalších letech 2024 a 2025 se vrátily k reálnému meziročnímu růstu vyššímu než 6 %.

- Podle strukturální mzdové statistiky byl v roce 2025 medián hrubé mzdy v Praze 52 793 Kč, průměrná mzda byla 65 594 Kč. Medián mezd mužů byl v roce 2025 celkem 58 440 Kč, u žen dosáhl hodnoty 48 740 Kč.

- Nejvyšší průměrnou hrubou měsíční mzdu v roce 2025 pobírali v Praze řídící pracovníci (148 435 Kč), specialisté (85 870 Kč) a techničtí a odborní pracovníci (60 142 Kč). Mezi nejhůře odměňovaná zaměstnání se v Praze zařadili pomocní a nekvalifikovaní pracovníci se mzdou 29 740 Kč.

- Počet dětí v mateřských školách je přímým odrazem úrovně porodnosti. Po výraznějším růstu od roku 2006/2007 dosáhly počty dětí maxima v roce 2019 (43,3 tisíc dětí). Od té doby pozvolna klesají (s výjimkou roku 2022, kdy se v počtech dětí projevila migrační vlna z Ukrajiny).

- 17 % dětí v mateřských školkách mělo jiné než české občanství. Převažovali mezi nimi Ukrajinci, kterých bylo 52 %, následovaly děti se slovenským (13 %) a vietnamským občanstvím (7 %).

- Od roku 2009 trvale roste počet dětí na základních školách. Růst počtu žáků trval až do roku 2022, kdy jich bylo 121,4 tisíc. V roce 2025/26 jejich počet dosáhl na 121,3 tisíc žáků.

- Na základních školách bylo v roce 2019/20 cca 9,7 tisíc cizinců, v roce 2025/26 již 21,5 tisíc cizinců.

- Od školního roku 2015/16 přibývá žáků pražských středních škol. Nejdříve o 1-3 % ročně, od roku 2021/22 tempem 4 % ročně. Ve školním roce 2025/26 byl meziroční růst mírně nižší (3 %) než v předchozích 4 letech.

- O téměř 30 % se od roku 2019 zvýšil počet studentů na středních odborných školách s maturitou, o více než pětinu počet studentů gymnázií (23 %). O 19 % vzrostl počet studentů oborů ukončených výučním listem. Růst počtu studentů nadále sytí nejen silné ročníky náctiletých z Prahy, ale také stejně staří vrstevníci ze Středočeského kraje.

- V Praze bylo 24 vysokých škol, na kterých studovalo 130,1 tisíc studentů. Mezi vysokoškolskými studenty v Praze byl velký podíl cizinců (23 %). Mírně nadpoloviční byl podíl studentek.

- V roce 2025 bylo v Praze 8,5 tisíc studentů doktorského studia. Studentů bakalářského studia bylo 78,9 tisíc. V distančních a kombinovaných studijních programech studovalo 16 % studentů vysokých škol.

- V Praze bylo v roce 2024 celkem ve státních i nestátních zdravotnických zařízeních 11,5 tisíc lékařů a 1,7 tisíc zubních lékařů. Údaje jsou vyjádřeny v osobách přepočtených na plné úvazky.

- V Praze také bylo 23 nemocnic akutní péče s 8,5 tisíci lůžky. Dále tu působilo 7 nemocnic následné péče s 407 lůžky. Od roku 2019 došlo k nárůstu počtu lůžek – více v nemocnicích následné péče (o 49 %) než v nemocnicích akutní péče (o 5 %).

- V Praze působilo cca tisíc ordinací praktických lékařů stomatologů, zhruba šest set ordinací lékařů pro dospělé, 200 ordinací pro děti a dorost a cca 200 lékařů gynekologů.

- V roce 2025 bylo v Praze vyplaceno celkem 948,3 tisíc dávek státní sociální podpory ve výši 7,5 miliard Kč. Dále bylo vyplaceno 35,3 tisíc dávek pěstounské péče. Ze všech výdajů na SSP a pěstounskou péči šlo v Praze v roce 2025 nejvíce na rodičovský příspěvek (47 %) a dále na příspěvek na bydlení (45 %). Celkově tyto dávky představovaly 91 % všech výdajů státní sociální podpory. Zhruba 5 % tvořily dávky pěstounské péče a pouze 3 % přídavek na dítě.

- V Praze bylo v roce 2025 celkem 2,7 tisíc lůžek v domovech pro seniory, jejich počty se od roku 2015 drží nad kapacitou 2,5 tisíc lůžek. V roce 2025 bylo v domovech se zvláštním režimem 1,8 tisíc lůžek. Jejich počet vzrostl od roku 2019 o 39 %. V domovech pro osoby se zdravotním postižením bylo v Praze cca pět set lůžek.

- V roce 2025 bylo v Praze celkem 3 tisíce klientů domovů pro seniory a téměř 2,2 tisíc klientů v domovech se zvláštním režimem. Počty žadatelů o tyto sociální služby převyšují počty klientů více než dvakrát.

- V roce 2025 bylo v Praze celkem 281,5 tisíc příjemců důchodů, z toho bylo 244,4 tisíc pobírajících plný starobní důchod sólo a v kombinaci s pozůstalostním. Některý z invalidních důchodů a v kombinaci s pozůstalostním pobíralo celkem 27,9 tisíc osob. Starobní poměrný důchod (+pozůstalostní důchod) pobíralo 2,7 tisíc osob a sirotčí důchod byl vyplácen 4,0 tisícům osob.

- Projekce ČSÚ pro kraje z roku 2024 předpokládá v Praze 5% nárůst počtu seniorů (65+) mezi lety 2025 a 2035. Mezi rokem 2035 a 2045 projekce v Praze očekává nárůst počtu seniorů o 22 %.

- Průměrná výše sólo plného starobního důchodu muže byla v roce 2025 celkem 23 732 Kč za měsíc. U žen dosahoval průměrný důchod na 21 268 Kč. Je to ovlivněno nižšími mzdami žen v průběhu pracovního života a výpadkem příjmů v období péče o děti.

- Inflace měla různý vliv na vývoj reálných důchodů a reálných mezd. Zatímco průměrný starobní důchod sólo poklesl v reálném vyjádření v roce 2024 a 2025 o -0,3 % a o -0,4 %, průměrná hrubá měsíční mzda poklesla reálně v roce 2022 a 2023 o -9,4 %, resp. -3,2 %.

- V roce 2025 bylo na území Prahy registrováno 34,9 tisíc trestných činů, dále zde došlo k 11 tisícům dopravním nehodám.

- Mezi registrovanými trestnými činy převládaly v roce 2019 prosté krádeže. Představovaly 47 % trestných činů. Do roku 2025 poklesl jejich podíl na 22 %. Podobné zastoupení bylo i ostatní majetkové kriminality (23 %) a krádeží vloupáním (21 %). Násilné trestné činy představovaly jen 4,6 % trestných činů.

Ekonomický vývoj

- Od roku 2020 ovlivňovala ekonomický vývoj v Česku postupně řada negativních faktorů v podobě pandemické krize, války na Ukrajině, energetické krize i vysoké inflace.

- Dominantní postavení má v Praze terciární sektor, jehož podíl na HPH hlavního města již od roku 2000 přesahuje 80 %.

- Saldo příjmů a výdajů hl. města Prahy je dlouhodobě kladné. Hlavní příjmovou složkou jsou příjmy daňové, ve struktuře výdajů převažují výdaje běžné.

- Celkové výdaje na VaV dosáhly v Praze v roce 2024 na 60,2 mld. Kč. Meziročně stouply o 9,1 %. Tvořily 41 % z celorepublikových výdajů na VaV. Nejvyšší výdaje na VaV vynakládal v Praze v roce

2024 podnikatelský sektor (podíl 54,4 %). Ve VaV pracovalo v roce 2024 v Praze 33,9 tis. osob, téměř třetinu tvořily ženy.

- Vybavenost pražských domácností počítačem dosáhla v roce 2024 téměř na 89 %. Internetem disponovalo dokonce 91 % domácností. Internet na mobilním telefonu využívalo v roce 2024 v metropoli 83 % osob ve věku 16 let a více. Alespoň jeden nákup přes internet realizovalo 80 % Pražanů, 82 % využívalo internetové bankovnictví, 65 % obyvatel Prahy bylo aktivní na sociálních sítích.

- K 31. 12. 2025 bylo v Praze registrováno 692 397 ekonomických subjektů, z toho 436 305 se zjištěnou aktivitou. Fyzické osoby (53,6 %) převažovaly nad právnickými (46,4 %). Většinu 83,4 % fyzických osob tvořili živnostníci, dominantní postavení mezi právnickými osobami měly obchodní společnosti (91,3 %). Registrované ekonomické subjekty nejčastěji působily v oboru Profesní, vědecké a technické činnosti. Bezmála polovina subjektů se zjištěnou aktivitou neměla v roce 2025 žádné zaměstnance.

- Průmysl spolu s energetikou tvořily v roce 2024 celkem 10,9 % HPH vytvořené v Praze. Ve zpracovatelském průmyslu pochází nejpodstatnější část tržeb z oborů: výroba potravinářských výrobků, výroba elektrických zařízení a výroba ostatních nekovových minerálních výrobků.

- Výroba elektřiny v Praze v roce 2025 dosáhla na 329 GWh, na celkové výrobě elektřiny v Česku se hlavní město podílelo jen 0,4 %. Nejvíce elektřiny v Praze vyrobily parní elektrárny (34,7 %). Celková spotřeba elektřiny v Praze v roce 2025 dosáhla na 5 990,8 GWh. Více než polovina se jí spotřebovala v oblasti obchodu, služeb, školství a zdravotnictví (52,3 %), vysoký podíl na spotřebě měly i domácnosti (27,8 %).

- Spotřeba zemního plynu v Praze v roce 2025 činila 652,2 mil. m^3. Největší podíl na spotřebě měly domácnosti (31,2 %).

- Hodnota základní stavební výroby v Praze v roce 2025 dosáhla na 108,5 mld. Kč. Stěžejní byla s 70,3 mld. Kč oblast inženýrského stavitelství. Stavební podniky se sídlem v Praze provedly v roce 2025 stavební práce za 199,3 mld. Kč. Přímo v Praze byly provedeny práce v hodnotě 95,8 mld. Kč.

- V roce 2025 bylo v Praze vydáno 2 589 stavebních povolení. V poklesu jejich počtu se odrážejí legislativní změny, velké developerské projekty i odklad některých velkých akcí. Orientační hodnota staveb povolených v roce 2025 dosáhla na částku 60,2 mld. Kč. Zahájeno bylo 7 380 bytů. Celkem 90,9 % z celkového množství zahájených bytů v nové výstavbě tvořily byty v nových bytových domech. Dokončeno bylo 5 325 bytů, převládaly dokončené byty v nových bytových domech (85,2 %).

- V Praze bylo k 1. 1. 2026 registrováno 1,36 mil. provozovaných motorových vozidel, z toho 1,09 mil. osobních automobilů. Na 1 osobní automobil připadá v hlavním městě 1,3 obyvatele. Do širšího centra vjíždělo v roce 2025 jednosměrně 237 tis. vozidel za den. Nejzatíženějším úsekem byl Barrandovský most, přes který přejelo 143 tis. vozidel za den.

- V PID bylo v roce 2025 přepraveno celkem 1 125 257 tis. cestujících.

- Letiště Václava Havla odbavilo v roce 2025 téměř 17,8 mil. pasažérů, zahraničních cestujících bylo 58,5 %.

- Cestovní ruch v Praze vytvořil v roce 2024 hrubou přidanou hodnotu ve výši 62,8 mld. Kč. Na celkové HPH cestovního ruchu Česka se Praha v roce 2024 podílela 34,9 %. Každý sedmnáctý pracující v Praze působil v oboru cestovního ruchu.

- V Praze bylo v roce 2025 celkem 831 hromadných ubytovacích zařízení s 95 700 lůžky. Ubytovalo se zde 8,3 mil. hostů, z toho 6,7 mil. ze zahraničí. Realizováno zde bylo téměř 19 mil. přenocování. Praha je každoročně nejnavštěvovanějším krajem Česka. Většina hostů (71,2 %) přijela

z evropských zemí. Nejsilnější zdrojovou zemí je dlouhodobě Německo, v souvislosti s válkou na Ukrajině prakticky vymizeli turisté z Ruska.

Životní prostředí

- V Praze zabírá nezemědělská půda 61 % rozlohy Prahy. Zemědělská půda tvoří jen 39 % pražské rozlohy. Největší část nezemědělské půdy tvořily ostatní plochy (62 %), lesní pozemky (18 %) a zastavěné plochy a nádvoří (17 %).

- Pražské katastry jsou z pohledu využití půdy značně různorodé. Jsou zde katastrální území čistě městská, kde převažuje zastavěná plocha, a naopak čistě venkovská s převládajícími plochami zemědělské půdy. Více jak 90 % rozlohy zabírá zemědělská půda v Sobíně, Královicích a Hájku u Uhříněvsi, naopak více než 90 % zastavěných a ostatních ploch najdeme v katastrech Josefov, Žižkov, Vršovice, Prosek, Nusle, Karlín, Nové Město a Vinohrady.

- V Praze byla v roce 2025 jedna chráněná krajinná oblast (část CHKO Český kras) a 92 maloplošných chráněných území. Největší byl Klánovický les s 287 hektary, dále Šance (198 ha) a Prokopské údolí (171 ha).

- V Praze bylo v roce 2025 na vodovody pro veřejnou potřebu napojeno 100 % obyvatel. Pitná voda pro Prahu se vyrábí v úpravnách vody v Káraném, Želivce a Sojovicích ve Středočeském kraji a v Praze v Podolí.

- 100 % obyvatel Prahy je napojeno na veřejnou kanalizaci. V Praze se nachází 25 čistíren odpadních vod. Největší čistírnou je Ústřední čistírna odpadních vod v Praze-Bubenči.

- Emise oxidů dusíku a oxidu uhelnatého vyjádřené v tunách za rok zaznamenaly v období 2019-2025 pokles v případě většiny zdrojů znečištění (REZZO 1, 2, 3 a 4). U PM_x a SO_2 došlo u různých zdrojů znečištění REZZO k rozdílnému vývoji.

- Měrné emise všech hlavních znečišťujících látek se ve stejném období snížily u zdrojů znečišťování zařazených pod REZZO 3. U ostatních zdrojů znečišťování byl vývoj různý – lišil se v závislosti na konkrétní sledované znečišťující látce.

- Praha měla v roce 2024 třetí nejvyšší produkci odpadu na 1 obyvatele ze všech krajů ČR. Celkem v Praze vzniklo 4 070 kilogramů odpadu na obyvatele.

- Množství vyprodukovaného komunálního odpadu bylo v Praze třetí nejvyšší mezi kraji (673 tis. tun). Na osobu připadlo 485 kg komunálního odpadu.

- Podle údajů Magistrátu hl. m. Prahy bylo v Praze v roce 2024 vyprodukováno 255,6 tisíc tun směsného komunálního odpadu od občanů. Z celkového objemu tříděného komunálního odpadu tvořil papír 42 % objemu, plasty a sklo shodně 28 % objemu.

- Investiční výdaje na ochranu životního prostředí v období 2020-2025 dosáhly v Praze svého vrcholu v roce 2020, kdy dosáhly hodnoty 4 720,3 mil. Kč. V roce 2025 to bylo jen 4 433,3 mil. Kč.

- Zdaleka největší podíl neinvestičních finančních prostředků na ochranu životního prostředí v Praze byl v roce 2025 vložen do oblasti nakládání s odpady (72 %). Nejvíce investičních prostředků šlo do kategorie ostatní (46 %), do ochrany ovzduší a klimatu (20 %) a nakládání s odpadními vodami (19 %).

1. Demografický vývoj

Úvod

Hlavní město Praha mělo v mezikrajském srovnání dlouhodobě druhý nejvyšší počet obyvatel hned za Středočeským krajem. Na průběžném zvyšování počtu obyvatel Prahy se podstatnou měrou podílel migrační přírůstek. Na vysokém kladném přírůstku stěhováním se podílela výhradně migrace ze zahraničí. Přirozený přírůstek za období 2021-2025 byl v Praze jakožto v jediném kraji ČR kladný. Podíl cizinců na celkovém počtu obyvatel se v Praze neustále zvyšoval a dlouhodobě byl nejvyšší v rámci krajů ČR. Naděje dožití obyvatel Prahy se po drobném poklesu v letech 2020 a 2021 začala opět zvyšovat. Ve srovnání s ostatními kraji ČR byla dlouhodobě nejvyšší, jak u mužů, tak u žen. Od roku 2022 se začal navyšovat podíl osob ve věku 15-64 let na úkor podílů osob ve věku 0-14 let a 65 a více let, čímž se podařilo změnit dlouhodobý opačný trend.

Sídelní struktura

Hl. m. Praha je dlouhodobě krajem s nejvyšší hustotou zalidnění.

Rozloha hl. m. Prahy k 31. 12. 2025 byla 496,2 km^2, což představovalo 0,6 % rozlohy Česka. Ke stejnému datu bylo v Praze evidováno 1 407 084 obyvatel, tedy 12,9 % celkového počtu obyvatel ČR. Hustota zalidnění v Praze v roce 2025 činila 2835,7 obyvatel na km^2 a byla nejvyšší ze všech krajů Česka. To je dáno především čistě městským charakterem kraje.

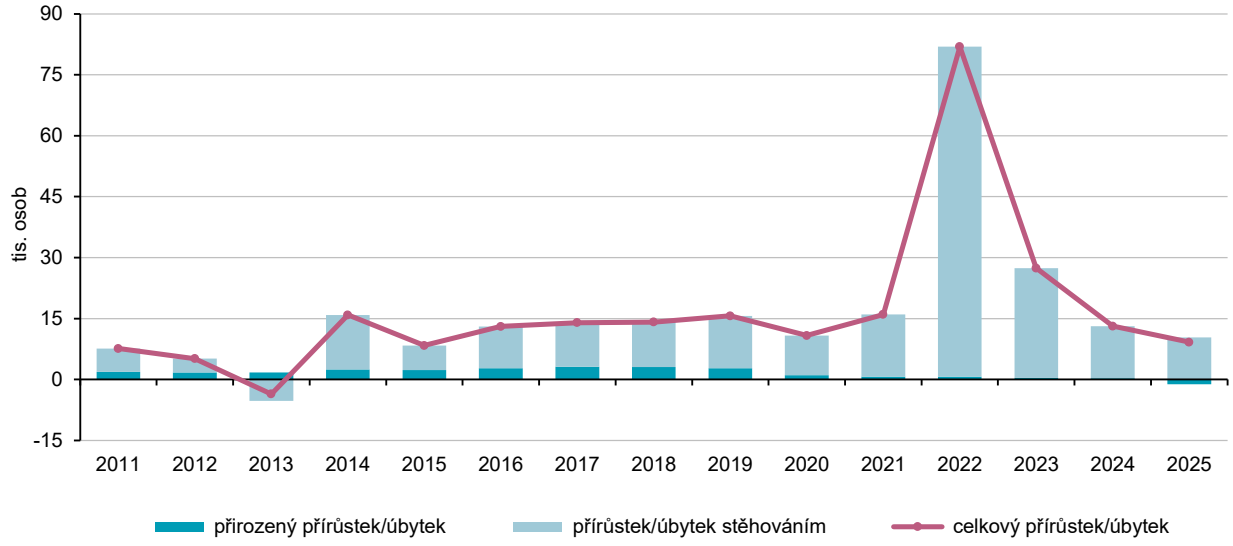
Počet a pohyb obyvatel

Počet obyvatel se dlouhodobě zvyšoval.

V Praze bylo k 31. 12. 2025 evidováno celkem 1 407 084 osob, z toho bylo 51,2 % žen. Během roku 2025 vzrostl počet obyvatel o 9 204 osob (tj. o 0,7 %). Od roku 2021 se počet obyvatel Prahy zvýšil o 131 678 obyvatel, tj. o 10,3 %. Počet obyvatel měl v uplynulých pěti letech rostoucí tendenci způsobenou výraznou migrací ze zahraničí. Migrační saldo s ostatními kraji Česka má Praha dlouhodobě záporné. Přirozený přírůstek tvořil v období 2021 jen malou část celkového přírůstku obyvatel, v posledním roce 2025 došlo dokonce k úbytku obyvatel přirozenou měnou.

Graf 1.1 Pohyb obyvatel v Praze v letech 2011-2025

Zdroj: ČSÚ

V Praze došlo v roce 2025 k přirozenému úbytku obyvatel poprvé od roku 2005.

Přirozený přírůstek (tj. rozdíl mezi počtem živě narozených a zemřelých) byl v Praze v roce 2025 záporný, a dosáhl hodnoty -1 182 osob. Byl to první zaznamenaný přirozený úbytek v Praze od roku 2005. Hlavním důvodem byla

především klesající porodnost, počet zemřelých byl od roku 2022 poměrně konstantní.

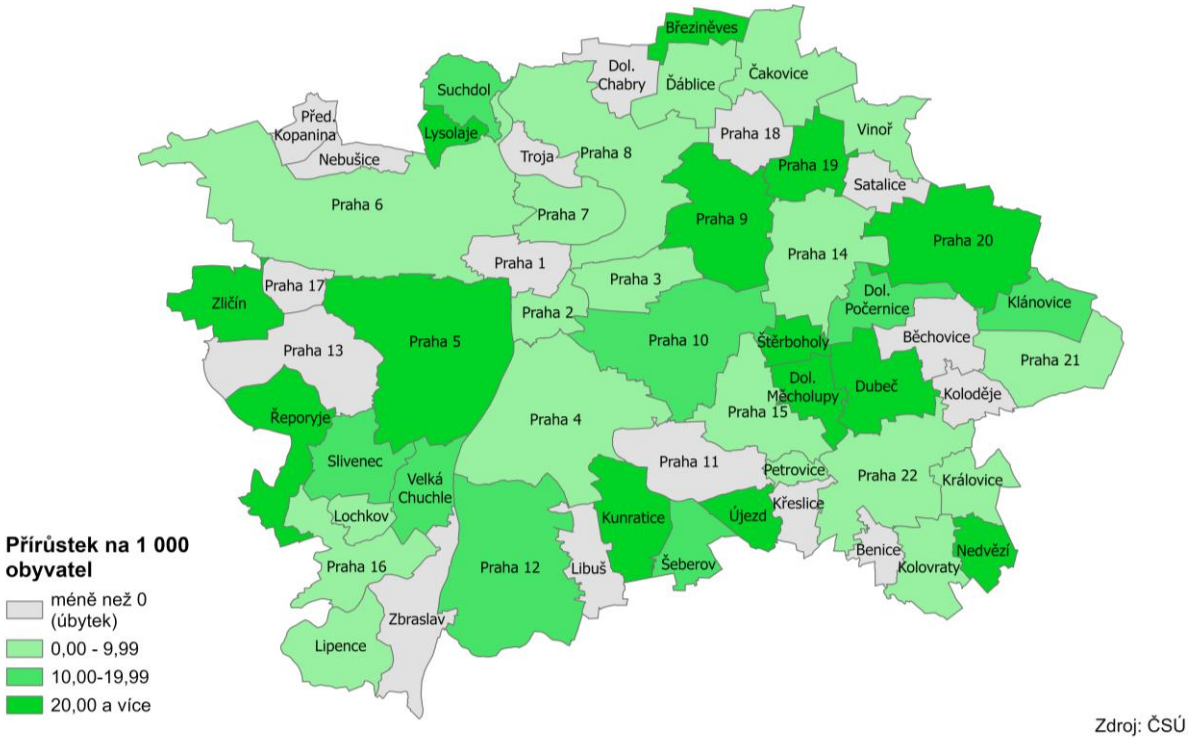
Migrace byla v roce 2025 jediným zdrojem růstu počtu obyvatel Prahy.

Migrační přírůstek (tj. rozdíl mezi počtem přistěhovalých a vystěhovalých) v Praze v roce 2025 činil 10 386 osob a byl výhradní příčinou zvýšení počtu obyvatelstva. Jednalo se o nejnižší přírůstek stěhováním od roku 2020. V roce 2022 byl zaznamenán dosud nejvyšší evidovaný migrační přírůstek a to 81 202 osob. V roce 2022 se do Prahy přistěhovalo 112 363 osob a vystěhovalo se 31 161 osob. Vysoký počet přistěhovalých byl způsoben válkou na Ukrajině a s tím souvisejícím odchodem části obyvatel z této země do ČR.

Přírůstek obyvatel se v roce 2025 oproti předchozím rokům výrazně snížil.

Celkový přírůstek (tj. součet přirozeného přírůstku a přírůstku stěhováním) v Praze v roce 2025 byl 9 204 osob. Jednalo se o nejnižší celkový přírůstek v Praze od roku 2015. Nejvyšší přírůstek za toto období byl zaznamenán v roce 2022 a to 81 920 osob. Od roku 2023 přírůstek obyvatel klesá.

Celkový přírůstek na 1 000 obyvatel v městských částech hl. m. Prahy v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

V celkovém součtu za období 2021-2025 zaznamenaly všechny městské části přírůstek obyvatel.

Největší přírůstek obyvatel zaznamenaly v letech 2021 až 2025 v absolutních číslech městské části Praha 5 (15 250) Praha 9 (13 678) a Praha 10 (12 907), nejmenší Praha-Lochkov (16 obyvatel). Přírůstek tak v tomto období zaznamenalo všech 57 městských částí.

V roce 2025 byl nejvyšší absolutní přírůstek obyvatel v Praze 9 a úbytek v Praze 13, nejvyšší relativní přírůstek v Praze-Lysolajích a úbytek v Praze-Běchovicích.

V roce 2025 zaznamenalo přírůstek 41 MČ a úbytek 16 MČ. V absolutních číslech byl nejvyšší v Praze 9 (2 283), Praze 5 (1 985) a Praze 10 (1 288), nejvyšší úbytek pak byl v Praze 13 (-974), Praze 11 (-787) a Praze-Zbraslav (-121). V relativních údajích (celkového přírůstku na 1 000 obyvatel) zaznamenala největší přírůstek Praha-Lysolaje (45,6), Praha-Dolní Měcholupy (39,0) a Praha-Nedvězí (38,5) a

nejvyšší úbytek Praha-Běchovice (-24,5), Praha-Přední Kopanina (-21,7) a Praha-Koloděje (-15,6).

Sňatky a rozvody

Po postcovidovém nárůstu v roce 2022 počet sňatků v Praze každoročně klesá.

V Praze bylo v roce 2025 uzavřeno 6 025 sňatků (podle trvalého bydliště ženicha). Bylo to o 2,6 % méně než v předchozím roce. V covidem poznamenaných letech 2020 a 2021 byl počet sňatků 5,4 resp. 5,7 tisíc, v roce 2022 se zvedl na 6,9 tisíc. Po tomto menším „post-covidovém boomu“ se počet sňatků každoročně snižoval.

V roce 2025 vstupovala do manželství většina snoubenců poprvé, přičemž podíl svobodných ženichů i nevěst oproti roku 2021 vzrostl.

Do prvního sňatku v roce 2025 vstoupilo 80 % ze všech ženichů a 82 % ze všech nevěst. Většina (72,2 %) sňatků bylo uzavřeno mezi dvěma svobodnými snoubenci. V pozici rozvedených vstoupilo do manželství 19,2 % ženichů a 17,3 % nevěst. V případě ovdovělých se jednalo o 0,8 % ženichů a 0,7 % nevěst. Oproti roku 2021 se v roce 2025 zvýšil podíl svobodných mužů (o 3 p. b.) i žen (o 1,9 p. b.) vstupujících do manželství. Zvýšil se také podíl manželství, ve kterém se jednalo o první svatbu ženicha i nevěsty, a to o 3,1 p. b.

V roce 2025 uzavírali dle desetiletých věkových skupin sňatek nejčastěji muži i ženy ve věku 30 až 39 let.

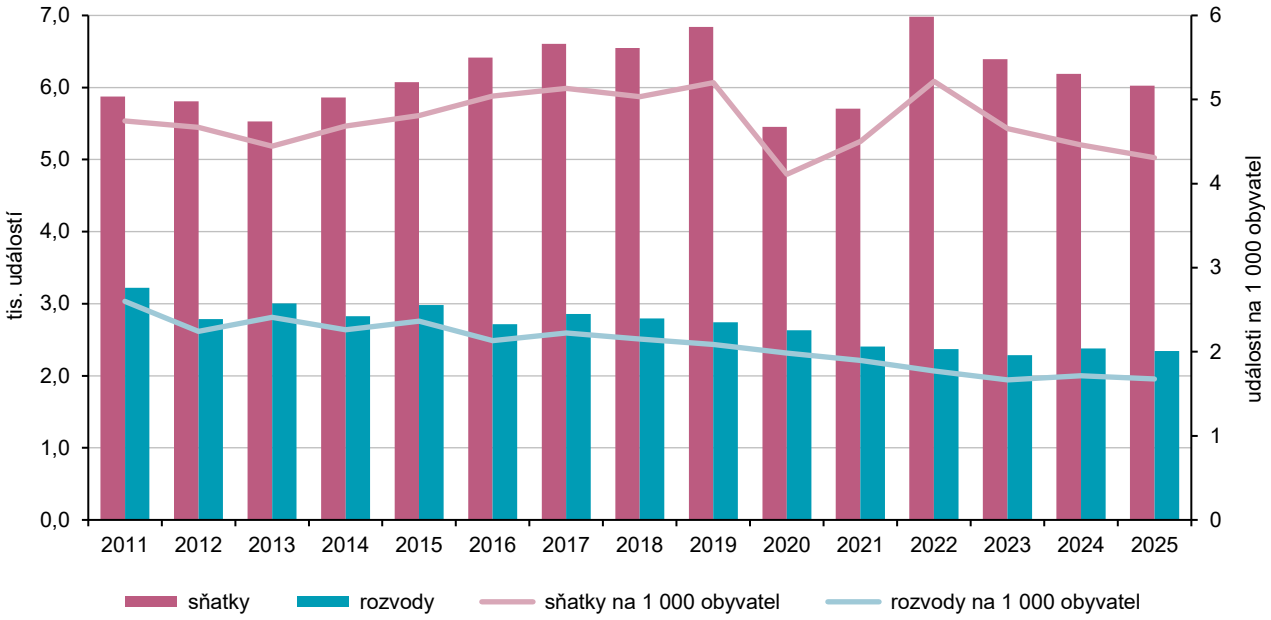
V Praze v roce 2025 vstupovali do manželství nejvíce muži ve věku 30-39 let (44,9 %), ve věku 20-29 let (24,2 %) a 40-49 let (16,8 %). U žen byl poměr mezi věkovými skupinami odlišný, nevěsty ve věku 30-39 let tvořily 40,6 %, ve věku 20-29 let 36,7 %, a ve věku 40-49 let 12,6 %. Od roku 2017 do roku 2024 se průměrný věk ženicha i nevěsty postupně zvyšoval, v roce 2025 se však snížil na 37,8 let u mužů (v roce 2024: 38,3 let) a 34,7 let u žen (v roce 2024: 35 let).

Tři nejčastější občanství novomanželů byly Praze české, ukrajinské a slovenské. Podíl českých ženichů a nevěst se postupně snižuje.

Ženichové s českým občanstvím se na celkovém počtu ženichů podíleli z 77,7 %, s ukrajinským z 8,6 % a slovenským z 3,5 %. Nevěsty se státním občanstvím Česka byly zastoupeny ze 77 %, s občanstvím Ukrajiny z 11,4 % a Slovenska z 3,7 %. Podíl novomanželů s českým občanstvím se v posledních deseti letech snižoval. V roce 2016 tvořili čeští občané 87,2 % ženichů a 89,5 % nevěst, v roce 2021 pak 84,8 % ženichů a 84 % nevěst.

Graf 1.2 Sňatky a rozvody v Praze v letech 2011-2025

Zdroj: ČSÚ

Počet rozvodů mezi roky 2017-2023 mírně klesal.

V roce 2025 bylo v Praze rozvedeno 2 345 manželství. Počet rozvedených manželství se od roku 2017 (2 860) do roku 2023 (2 288) pomalu každoročně snižoval. V roce 2024 se navýšil na 2 380 a v roce 2025 opět mírně poklesl. Každoroční počet rozvodů se stabilně pohyboval v rozmezí 2,2 až 2,9 tisíc.

Podíl poprvé rozvedených mužů i žen se během posledních deseti let navýšil.

Z hlediska struktury rozvodů podle pořadí se v Praze v roce 2025 z celkového počtu rozvodů poprvé rozvedlo 85,2 % mužů a 86,1 % žen, podruhé se rozvedlo 13,6 % mužů a 13 % žen. Po třetí (či vícekrát) se rozvedlo 1,2 % mužů a 0,9 % žen. Podíl poprvé rozvedených mužů i žen se během posledních deseti let navýšil. U mužů o 4,9 p. b. oproti roku 2016 a 2,2 p. b. oproti roku 2021, u žen o 4,4 p. b. oproti roku 2016 a 1,6 p. b. oproti roku 2021.

Nejčastěji se rozváděla manželství trvající 5-9 let a 20 a více let.

Podle délky trvání manželství byla v Praze v roce 2025 nejčastěji rozváděna manželství trvající 5-9 let (25 %) a 20 let a déle (23 %). Následovaly rozvody manželství trvajících 0-4 roky (19 %), 10-14 let (17,9 %) a 15-19 let (15,1 %). Tato struktura se dlouhodobě výrazněji neměnila.

Rozvody manželství s jedním či více nezletilými dětmi mírně převažovaly nad manželstvími bez nezletilých dětí.

Dle počtu nezletilých dětí byla v Praze v roce 2025 nejčastěji rozvedena manželství bez nezletilých dětí (46,2 %). Do této skupiny patřila jak bezdětná manželství, tak manželství se zletilými dětmi, která vzhledem k vysokému zastoupení rozvodů po 15 a více letech trvání tvořila významný podíl. K rozvodům manželství s jedním nezletilým dítětem došlo v 26,7 % případů, se dvěma dětmi v 23,1 % případů a se třemi a více dětmi ve 4 % případů. Celkový podíl rozvedených manželství s aspoň jedním dítětem tak činil 53,8 %. Nejvyšší podíl na rozvodech měla za posledních deset let manželství s nezletilými dětmi v roce 2021, kdy jich bylo 57,6 %, od té doby se tato hodnota mírně snížila.

Nejvíce rozvedených mužů i žen v roce 2025 bylo ve věkové kategorii 40-49 let.

Z celkového počtu rozvodů v Praze v roce 2025 patřilo nejvíce mužů do věkové skupiny 40-49 let (36,5 %), dále 50-59 let (25 %) a 30-39 let (24,1 %). Rozvedených mužů pod 30 let bylo 4,7 % a nad 60 let 9,7 %. O něco mladší věkovou strukturu měly rozvedené ženy. Nejvíce žen bylo ve rovněž ve věkově skupině 40-49 let

(38,6 %), druhá nejčetnější byla kategorie 30-39 let (29 %) a poté kategorie 50-59 let (19,6 %). Rozvedených žen pod 30 let bylo 7,3 % a nad 60 let 5,4 %.

Průměrný věk při rozvodu se zvyšoval jak u mužů, tak i u žen.

Během posledních deseti let se pravidelně zvyšoval průměrný věk při rozvodu. V roce 2016 byl průměrný věk u prvního rozvodu mužů 43,2 let a u žen 40,4 let, v roce 2025 tomu bylo u mužů 44,9 let a u žen 42,6 let. U rozvodů vyššího pořadí byl v roce 2016 průměrný věk mužů 52,1 let a žen 48,2 let. V roce 2025 u mužů 55,4 let a u žen 50,7 let.

Narození a zemřelí

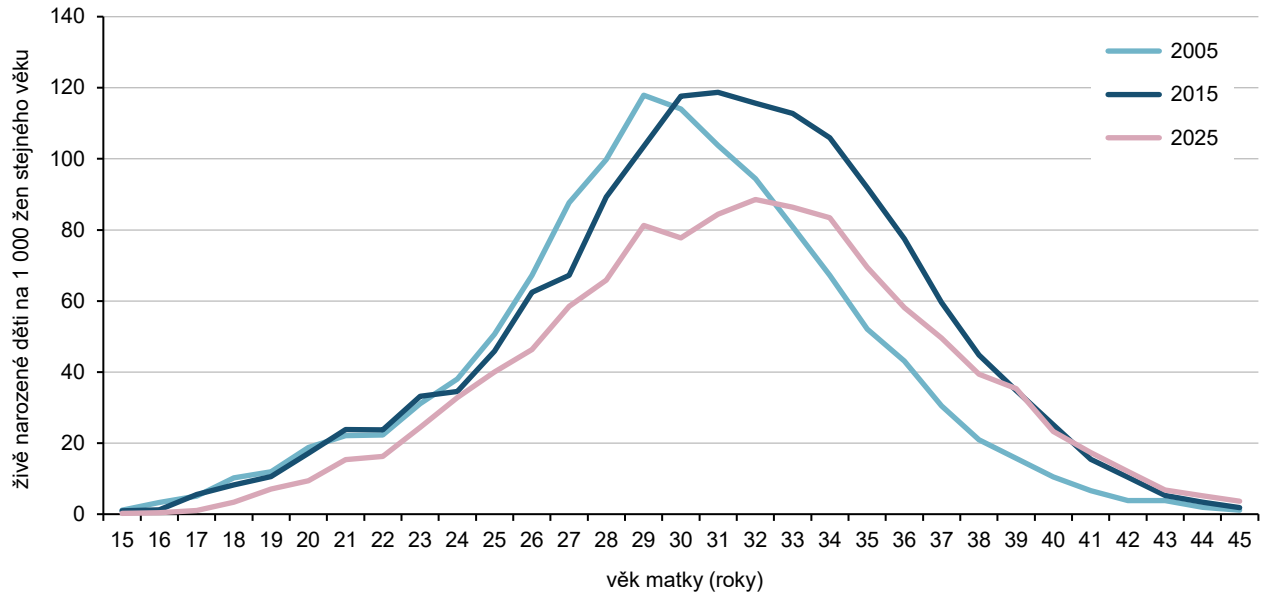
Od roku 2021 v Praze výrazně klesá roční počet narozených dětí.

Zatímco v letech 2016 až 2021 byl roční počet narozených dětí poměrně vyrovnaný, od roku 2021 do roku 2025 došlo k prudkému poklesu. V roce 2021 se v Praze narodilo 15 157 dětí, v roce 2025 pak 10 946 dětí, což znamenalo pokles o 27, 8 %.

Většina novorozených dětí byla v roce 2025 v Praze narozena jako první v pořadí.

Mezi živě narozenými dětmi v roce 2025 převažovali chlapci (51,7 %) nad dívkami (48,3 %). Z celkového počtu živě narozených dětí byla více než polovina dětí narozena v pořadí jako první, konkrétně 55,1 %. Jako druhé v pořadí se narodilo 35,3 % dětí, a třetí a více v pořadí 9,6 % dětí. Tato struktura v dlouhodobém rozmezí nedoznala výraznějších změn.

Graf 1.3 Míry plodnosti podle věku matky v Praze
Zdroj: ČSÚ

Plodnost žen v Praze i v Česku se postupně snižuje a přesouvá se do vyššího věku ženy.

V roce 2005 měly nejvyšší míry plodnosti ženy ve věku 29 let, kdy na 1 000 žen v tomto věku připadlo 118 živě narozených dětí. V roce 2015 dosáhly nejvyšší plodnosti ženy starší, než v roce 2005. Ale počet dětí, které se narodily těmto ženám, byl přibližně stejný, jako v roce 2005. Tehdy na 1 000 žen ve věku 31 let připadlo 119 živě narozených dětí. V roce 2025 již se míry plodnosti významně snížily. Nejvyšší míru plodnosti měly ženy ve věku 32 let. Na tisíc žen v tomto věku připadlo pouze 89 živě narozených dětí.

V roce 2016 byla úhrnná plodnost matek v Praze

Úhrnná plodnost[1] žen, vyjadřující počet živě narozených dětí na jednu ženu v reprodukčním věku, v Praze postupně rostla z 1,52 v roce 2016 na 1,59 v roce

[1] Úhrnná plodnost udává průměrný počet živě narozených dětí, které by se narodily jedné ženě za předpokladu, že by míry plodnosti podle věku, zaznamenané ve sledovaném kalendářním roce, zůstaly během jejího reprodukčního věku (15-49 let) neměnné.

1,52, v roce 2021 se přechodně zvýšila na 1,74 a v roce 2025 poklesla na 1,16.

2018. Následoval pokles a v roce 2021 přechodné zvýšení úhrnné plodnosti (1,74). Od roku 2021 sledujeme její pokles, přičemž v roce 2025 dosáhla na hodnotu 1,16.

V Česku rostl ukazatel úhrnné plodnosti z 1,63 v roce 2016 až na 1,83 v roce 2021. Od té doby zaznamenáváme postupný pokles na 1,28 v roce 2025, hodnotu mírně vyšší než v Praze. Úhrnná plodnost v Praze je nejnižší ze všech krajů.

Dlouhodobě nejčetněji rodí v Praze ženy ve věku 30-34 let.

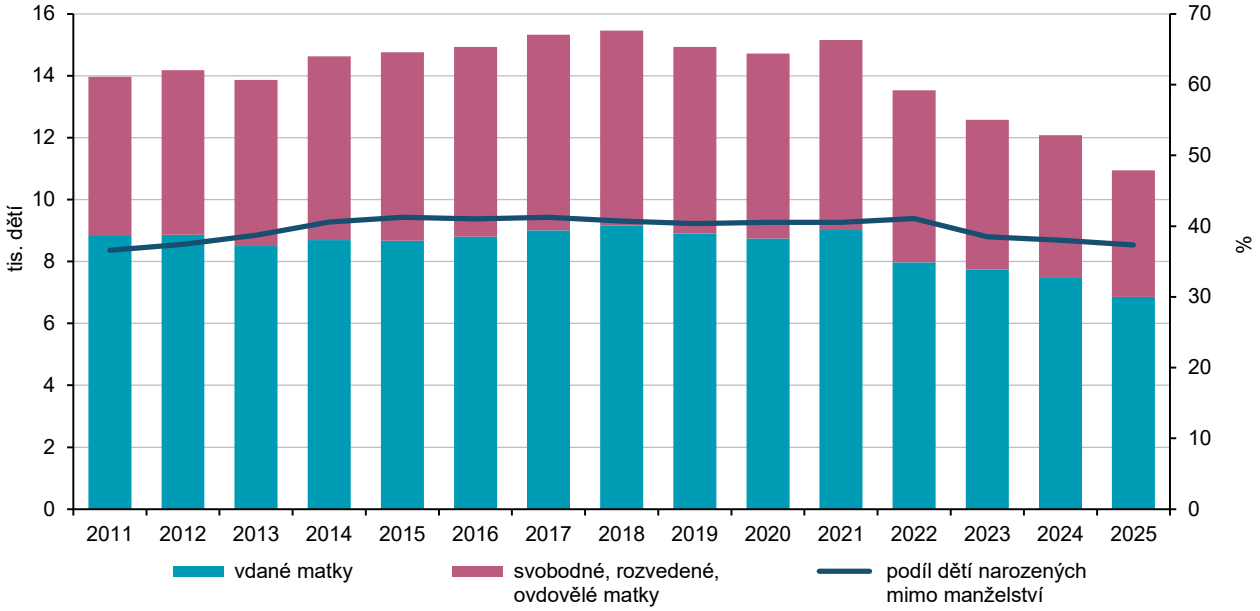
Nejvíce dětí se v Praze v roce 2025 živě narodilo matkám ve věku 30-34 let (38,5 %), dále ve věku 35-39 let (25,4 %) a 25-29 let (21,1 %). Výrazně méně dětí se narodilo matkám ve věku nad 40 let (7,5 %) a pod 24 let (7,4 %). Toto procentuální rozložení bylo za posledních deset let poměrně stabilní. Stabilní byl také průměrný věk matky při narození dítěte, která činila 31,6 let v roce 2016, a 32,0 let jak v roce 2021, tak i v roce 2025.

Nejvíce dětí v Praze se narodilo vdaným matkám a jejich podíl se zvyšuje.

Z hlediska rodinného stavu matky se v roce 2025 nejvíce dětí narodilo matkám vdaným, a to 62,7 %. Svobodným matkám se narodilo 34,0 % dětí a rozvedeným a ovdovělým pak 3,3 % dětí. Od roku 2022 do roku 2025 se zároveň s klesající porodností postupně zvyšoval podíl vdaných matek oproti matkám svobodným.

Graf 1.4 Živě narozené děti podle rodinného stavu matky a podíl dětí narozených mimo manželství v Praze v letech 2011-2025

Zdroj: ČSÚ

Po pandemických letech 2020 a 2021 se počet zemřelých v Praze vrátil na obvyklou úroveň cca 12 tisíc zemřelých ročně.

V roce 2025 zemřelo v Praze 12 128 obyvatel. Počet zemřelých v Praze byl dlouhodobě stabilní, od roku 2004 do roku 2019 se každoročně pohyboval v rozmezí 12-12,5 tisíc osob. V letech 2020 a 2021 došlo k jeho zvýšení na 13 621 a následně 14 460 osob, což bylo nejvíce zemřelých v Praze od roku 1996. Na toto navýšení měla vliv pandemie covid-19. Během následujících čtyř let se počet zemřelých vrátil na obvyklou úroveň, v roce 2024 se dokonce dostal pod hranici 12 tisíc, když počet zemřelých činil 11 792.

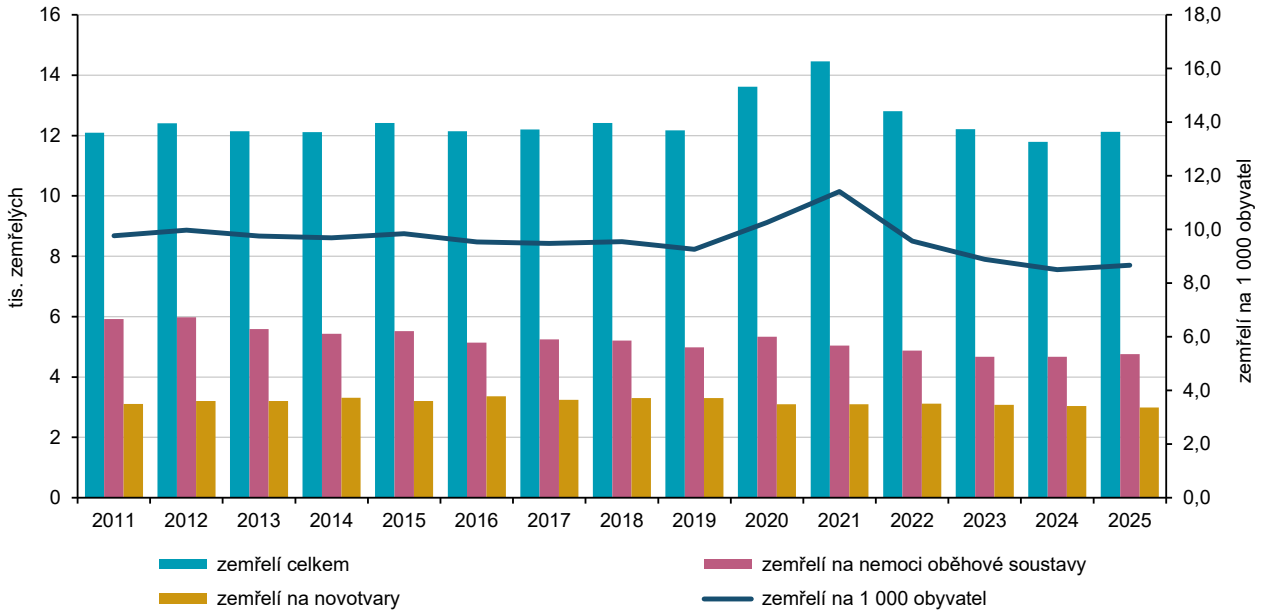
Praha má nejnižší míru úmrtnosti ze všech krajů ČR.

Počet zemřelých na 1 000 obyvatel se od roku 2016, kdy činil 9,5, zvýšil na 11,4 v roce 2021, od té doby se však s rostoucím počtem obyvatel a poklesem zemřelých opět snižoval. V posledních dvou letech byla hodnota toho ukazatele 8,5 a 8,7. Byla to také nejnižší hodnota za roky 2024 a 2025 v rámci všech krajů ČR.

Po pěti letech, kdy mezi zemřelými převažovali muži, tvořily v Praze v roce 2025 mírnou většinu opět ženy.

Z celkového počtu 12 128 zemřelých osob v Praze v roce 2025 bylo 48,8 % mužů a 51,2 % žen. Od roku 2016 do roku 2019 měly mezi zemřelými větší podíl ženy, v covidových letech 2020 a 2021 i ve třech letech následujících převládali muži, a v loňském roce opět ženy. V rámci pětiletých skupin bylo v roce 2025 nejvíce zemřelých ve věkové kategorii 80-84 let (19,2 %), 75-79 let (16,2 %) a 85-89 let (14,5 %).

Graf 1.5 Zemřelí v Praze v letech 2011-2025
Zdroj: ČSÚ

Věková struktura zemřelých podle základních skupin se dlouhodobě výrazně nemění, přičemž více než 85 % úmrtí připadá na osoby starší 65 let.

Věkové rozložení podle základních skupin se dlouhodobě příliš nemění, v roce 2016 bylo zemřelých ve skupině 15-64 let 15,5 % a nad 65 let 84,1 %. V roce 2021 a 2025 bylo rozložení zemřelých totožné, ve věku 15-64 let 14 % a nad 65 let 85,7 %. V roce 2025 tvořili zemřelí ve věku 0-65 let celkem 19,8 % zemřelých mužů, mezi zemřelými ženami bylo 9,1 % žen mladších 65 let.

Naděje dožití v Praze po pandemickém poklesu vzrostla na historicky nejvyšší hodnoty a je také nejvyšší ze všech krajů ČR.

Naděje dožití při narození byla v Praze za období 2024-2025 u mužů 79,22 let a u žen 84,56 let. Ve srovnání s ostatními kraji byla nejvyšší v ČR. Dlouhodobým trendem platným do roku 2019 bylo postupné zvyšování naděje dožití jak u mužů, tak u žen. V letech 2020 a 2021 v důsledku pandemie covid-19 naděje dožití klesla, od roku 2022 opět nabrala vzestupnou tendenci a aktuálně je nejvyšší v historii hlavního města.

Přistěhovalí a vystěhovalí

Počet přistěhovalých po prudkém růstu v roce 2022 mírně klesal, stále však zůstával nad hodnotami před válkou na Ukrajině.

Do Prahy se v roce 2025 přistěhovalo 57 432 osob. Počet přistěhovalých do Prahy mezi lety 2016 a 2021 s mírnými výkyvy rostl z 36,9 tisíce na 47,0 tisíce osob. V roce 2022 došlo k mimořádnému nárůstu na 112,4 tisíce přistěhovalých, který souvisel především s příchodem uprchlíků v důsledku války na Ukrajině. V následujících letech počet přistěhovalých opět klesal, stále však zůstával nad úrovní před rokem 2022. V relativních hodnotách bylo v roce 2025 v Praze 41,1 přistěhovalých na tisíc obyvatel a bylo to nejvíce ze všech krajů ČR.

V roce 2025 tvořili většinu přistěhovalých do Prahy muži (54,5 %). Výjimkou z dlouhodobého trendu byla migrace v roce 2022, kdy

Z celkového počtu přistěhovalých do Prahy v roce 2025 bylo 54,5 % mužů. Vývoj v posledních desíti letech byl poměrně kolísavý, v roce 2016 byl poměr mužů a žen vyrovnaný, v následujících letech až do roku 2021 začali převládat muži a jejich

mezi nově příchozími výrazně převažovaly ženy.

poměr se postupně navyšoval až na 54,4 %. V roce 2022 byl naopak výrazně větší podíl žen, a to 56,3 %. V letech 2023 a 2024 opět mírně převládali muži, konkrétně jejich podíl činil 50,7 % a 51,3 %.

Mezi přistěhovalými do Prahy dlouhodobě převládaly především osoby v produktivním věku.

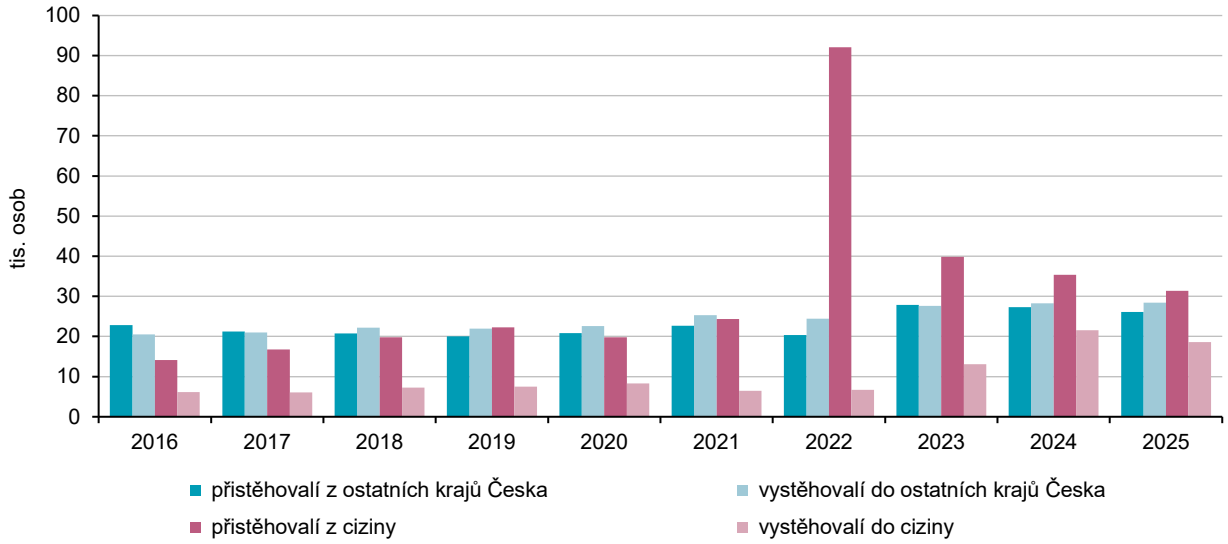
Z hlediska věkové struktury přistěhovalých osob do Prahy v roce 2025 se jednalo převážně o osoby ve věku 15-64 let (86,4 %), děti ve věku 0-14 tvořily 10,5 % a osoby ve věku 65 let a více představovaly 3,0 %. Podíl osob ve věku 15-64 let se mezi roky 2016 až 2021 postupně navyšoval, a to především na úkor podílu dětí do 14 let. V roce 2022 se i v důsledku migrace z Ukrajiny podíl dětí navýšil na 19,5 % a mírně se zvedl i podíl skupiny nad 65 let. Zastoupení osob ve věku 15-64 let v tomto roce kleslo na 77,4 %. V následujících letech podíl dětí klesal a podíl osob ve věku 15-64 let se opět navyšoval až na letošní hodnotu.

Od roku 2021 převažují přistěhovalí ze zahraničí nad těmi z ostatních regionů ČR.

Z celkového počtu přistěhovalých do Prahy v roce 2025 bylo z ostatních krajů ČR 26 066 osob (45,4 %) a ze zahraničí 31 366 (54,6 %). V letech 2016-2018 a v roce 2020 převažoval počet přistěhovalých z ČR nad těmi ze zahraničí, což se změnilo v roce 2021 a od té doby převažují přistěhovalí ze zahraničí.

Graf 1.6 Migrace v Praze v letech 2016-2025

Zdroj: ČSÚ

Počet vystěhovalých z Prahy po roce 2022 výrazně vzrostl a v roce 2025 zůstal navzdory mírnému poklesu na nadprůměrně vysoké úrovni.

Z Prahy se v roce 2025 vystěhovalo 47 046 osob. Počet vystěhovalých z Prahy mezi lety 2016 a 2022 rostl jen pozvolna, z 26,6 tisíce na 31,2 tisíce osob. V roce 2023 však výrazně vzrostl na 40,7 tisíce a v roce 2024 dosáhl téměř 49,8 tisíce osob, což bylo nejvíce za sledované období. V roce 2025 počet vystěhovalých mírně poklesl na 47,0 tisíc. Navýšení počtu vystěhovalých od roku 2023 souviselo s uprchlíky z Ukrajiny, kterým v daném roce skončila platnost dočasné ochrany a kteří nepožádali o její prodloužení.

Zastoupení mužů a žen mezi vystěhovalými z Prahy je dlouhodobě vyrovnané.

Mezi vystěhovalými z Prahy bylo v roce 2025 nepatrně více žen (50,6 %). Celkově bylo v posledních 10 letech zastoupení obou pohlaví prakticky vyrovnané, muži velmi mírně převažovali v letech 2019-2022, v posledních třech letech naopak začaly převažovat ženy.

Mezi vystěhovalými z Prahy dlouhodobě převládají osoby v produktivním věku, přičemž jejich podíl dále roste.

Mezi vystěhovalými z Prahy v roce 2025 bylo 76,6 % osob ve věku 15-64 let, 16,9 % ve věku 0-14 let a 6,5 % osob ve věku 65 a více let. Nejvýraznější tendencí

posledních let byl od roku 2022 klesající podíl vystěhovalých dětí, tj. skupiny 0-14 let a stoupající podíl osob v produktivním věku, tj. 15-64 let.

Většina osob se z Prahy stěhovala do jiných částí ČR, ačkoli se v posledních letech podíl vystěhovalých do zahraničí zvýšil.

Z celkového počtu vystěhovalých se z Prahy v roce 2025 vystěhovalo do ostatních krajů ČR 28 435 osob (60,4 %) a do zahraničí 18 611 osob (39,6 %). V období let 2016-2022 výrazně převažoval podíl osob vystěhovalých do ostatních krajů ČR nad těmi do zahraničí, kdy se pohyboval okolo 75 %. V posledních třech letech se podíl vystěhovalých do zahraničí začal výrazně navyšovat, většina vystěhovalých však i nadále směřovala do ostatních krajů ČR.

Praha vykazovala v letech 2016 až 2025 každoročně kladné saldo stěhování, přičemž po mimořádném nárůstu v roce 2022 se v roce 2025 přírůstek stěhováním vrátil na úroveň srovnatelnou s obdobím před rokem 2022.

Praha vykazovala v roce 2025 celkový přírůstek stěhováním 10 386 obyvatel. V období 2016 až 2025 zaznamenala Praha přírůstek stěhováním každý rok. V roce 2016 byl na podobné úrovni jako v loňském roce, konkrétně 10 271 osob. Od té doby se pomalu navyšoval s výjimkou covidového roku 2020, v roce 2022 se zvýšil výrazně v důsledku imigrace z Ukrajiny, a to na 81 202 osob. I v následujícím roce dosáhl nadstandardní hodnoty 27 043, v posledních dvou letech se vrátil na hodnoty na úrovni těch z druhé poloviny 10. let. Souhrnný přírůstek za roky 2016-2025 činil 201,6 tisíc osob.

Věková struktura obyvatel

Od roku 2022 se v Praze zvyšuje podíl osob v produktivním věku na úkor dětí a lidí nad 65 let.

Do vývoje podílů základních věkových skupin rovněž zasáhla vlna imigrace z Ukrajiny v roce 2022. Od roku 2016 do roku 2021 stoupal podíl jak dětí ve věku 0-14 let, tak také skupiny nad 65 let na úkor snižujícího se podílu lidí v produktivním věku. Od roku 2022 se podíl skupiny 15–64 let mimo jiné v důsledku imigrace z Ukrajiny začal zvyšovat, a podíl dětí a lidí nad 65 let začal klesat. V konkrétních číslech byl podíl základních věkových skupin v roce 2021 celkem 16,0 % u skupiny ve věku 0-14 let, 64,4 % u skupiny 15-64letých a 19,7 % u skupiny 65 a více let. V roce 2025 pak bylo v Praze 14,9 % dětí, 66,8 % osob ve věku 15-64 let a 18,3 % osob starších 65 let.

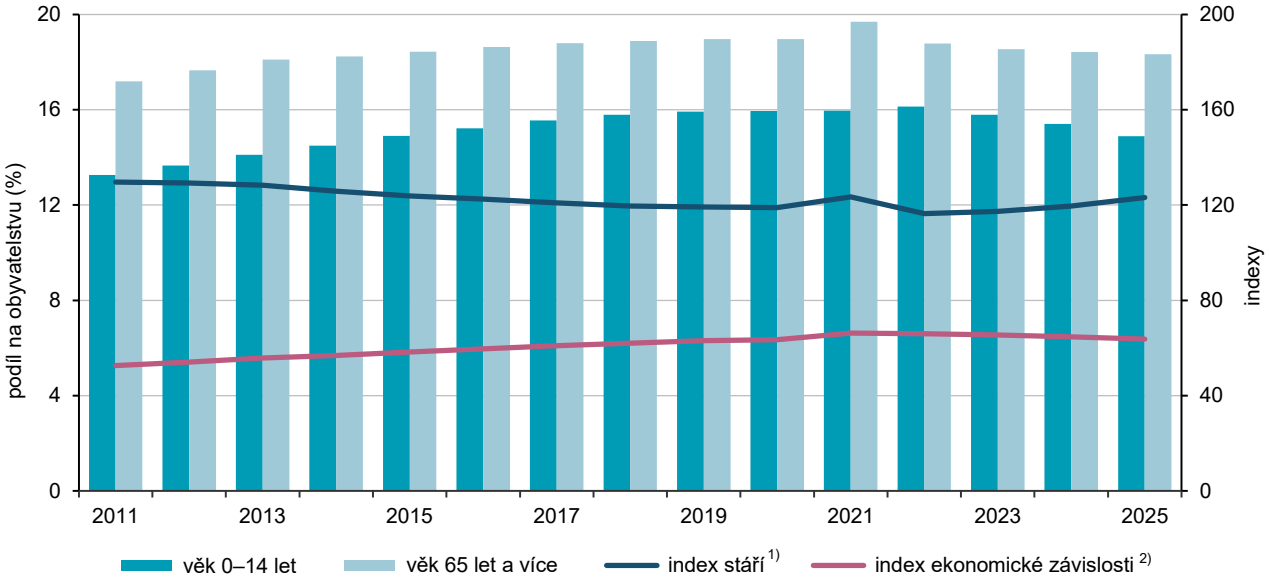
Nejpočetnější věkové skupiny obyvatel Prahy v roce 2025 tvořili lidé ve věku 35 až 54 let.

Podle pětiletých věkových skupin byly osoby v Praze v roce 2025 zastoupeny nejvíce ve věku 45-49 let (8,7 %), a 40-44 let a 35-39 let (shodně 7,9 %). Dále následovaly skupiny 50-54 let (7,6 %) a 30-34 let (7,1 %). V každé z těchto pěti skupin bylo přes 100 tisíc osob. Oproti věkové struktuře z roku 2021 došlo k nejvýraznějšímu nárůstu podílu osob ve skupině 15-19 let (o 1,5 p. b.), 50-54 let (1,4 p. b.) a 20-24 let (1,2 p. b.). Naopak k nejvyššímu poklesu došlo u věkových skupin 65-69 let (-1,2 p. b.) a 40-44 let (-0,9 p. b.).

Podíl dětí ve věku 0-14 byl nejvyšší v okrajových částech Prahy a nejnižší ve velkých částech v širším centru Prahy.

Nejvyšší podíl dětí ve věku 0-14 let byl v Praze v roce 2025 v městských částech Praha-Nedvězí (21,0 %), Praha-Březiněves (20,8 %) a Praha-Dolní Počernice (20,5 %). I na dalších příčkách byly spíše okrajové městské části, do kterých se stěhovaly mladé rodiny s dětmi. Nejnižší podíl osob ve věku 0-14 let byl v populačně největších městských částech, které měly dlouhodobě starší věkovou strukturu. Jednalo se o Prahu 1 (11,3 %), Prahu 2, Prahu 3 a Prahu 11 (shodně 13,4 %).

Graf 1.7 Věková struktura a věkové indexy obyvatel v Praze (k 31. 12.)

1) počet osob ve věku 65 let a více na 100 osob ve věku 0–14 let

2) počet osob ve věku 0–19 let a 65 let a více na 100 osob ve věku 20–64 let

Podíl seniorů ve věku 65 a více let byl nižší spíše v menších okrajovějších částech Prahy.

Nejvyšší podíl seniorů nad 65 let byl v roce 2025 v městských částech Praha 11 (25,7 %), Praha 12 (23,0 %) a Praha-Šeberov (21,1 %). Naopak nejmenší zastoupení seniorů starších 65 let bylo v roce 2025 v městských částech Praha-Dolní Měcholupy (10,6 %), Praha 22 a Praha-Březiněves (shodně 11,2 %). I zde obecně platilo, že nízké zastoupení seniorů bylo spíše v okrajových městských částech, ovšem vyšší zastoupení seniorů bylo jak v těch početně větších, tak i v některých menších městských částech.

Věková struktura obyvatel Prahy zůstává dlouhodobě stabilní, o čemž svědčí jen nepatrné změny průměrného věku a indexu stáří.

Průměrný věk obyvatel Prahy v roce 2025 byl 42 let. Stejně tak tomu bylo před deseti lety v roce 2016. V roce 2021 se mírně navýšil na 42,3 let, v následujícím roce klesl na 41,7 a od té doby opět mírně stoupá. Index stáří[2] nabýval v Praze v roce 2025 hodnoty 123,1. „Index stáří od roku 2016 do roku 2020 postupně každoročně klesal z 122,4 na 118,9. V roce 2021 se zvýšil na 123,4, následující rok prudce poklesl na 116,4 a od té doby opět postupně stoupá.“.

Index stáří se mezi městskými částmi Prahy výrazně lišil, přičemž ve většině z nich počet seniorů převyšoval počet dětí.

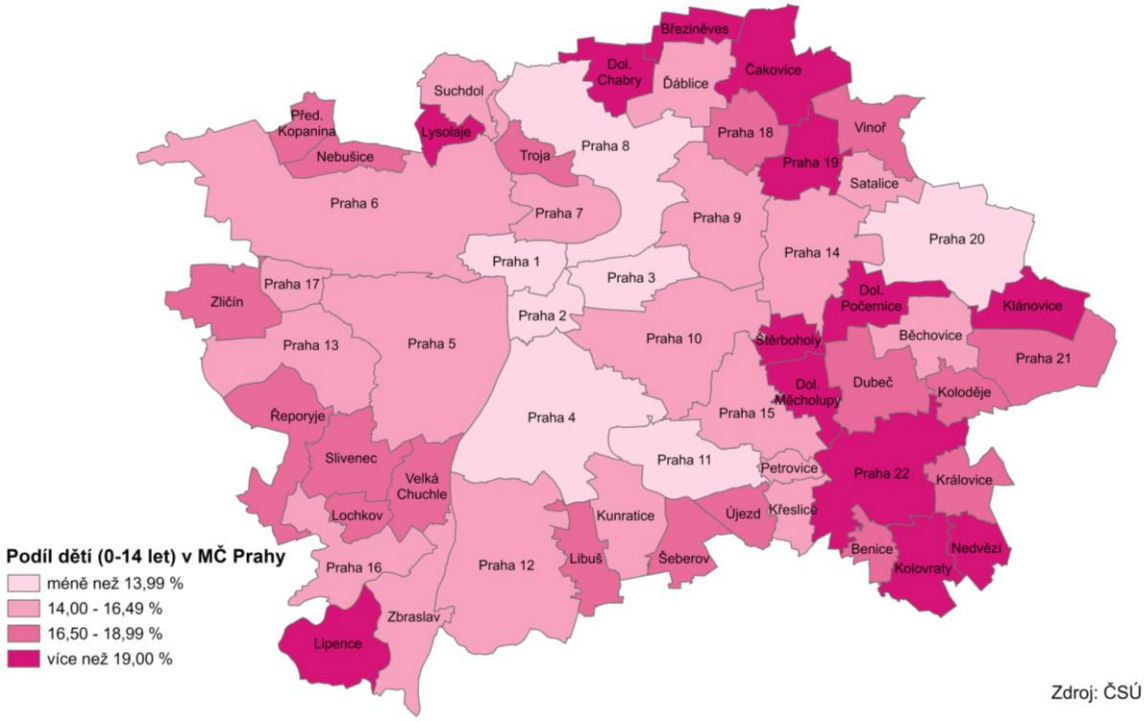
Ve 26 městských částech byl v roce 2025 počet osob ve věku 65 let a více let vyšší než počet dětí (ve věku 0-14). Nejvyšší index stáří vykazovaly městské části Praha 11 (191,7), Praha 1 (152,2) a Praha 4 (150,5). Nejnižší index stáří byl v městských částech Praha-Dolní Měcholupy (52,1), Praha-Březiněves (53,9) a Praha 22 (56,5).

Od roku 2022 index ekonomické závislosti v Praze každoročně klesá.

Index ekonomické závislosti (tj. počet dětí ve věku 0-14 let a osob ve věku 65 a více let připadajících na 100 osob ve věku 15-64 let) dosáhl v roce 2025 hodnoty 63,7. Od roku 2007 hodnota tohoto indexu každoročně nepřetržitě stoupala až do roku 2021, od té doby naopak každým rokem pomalu klesá.

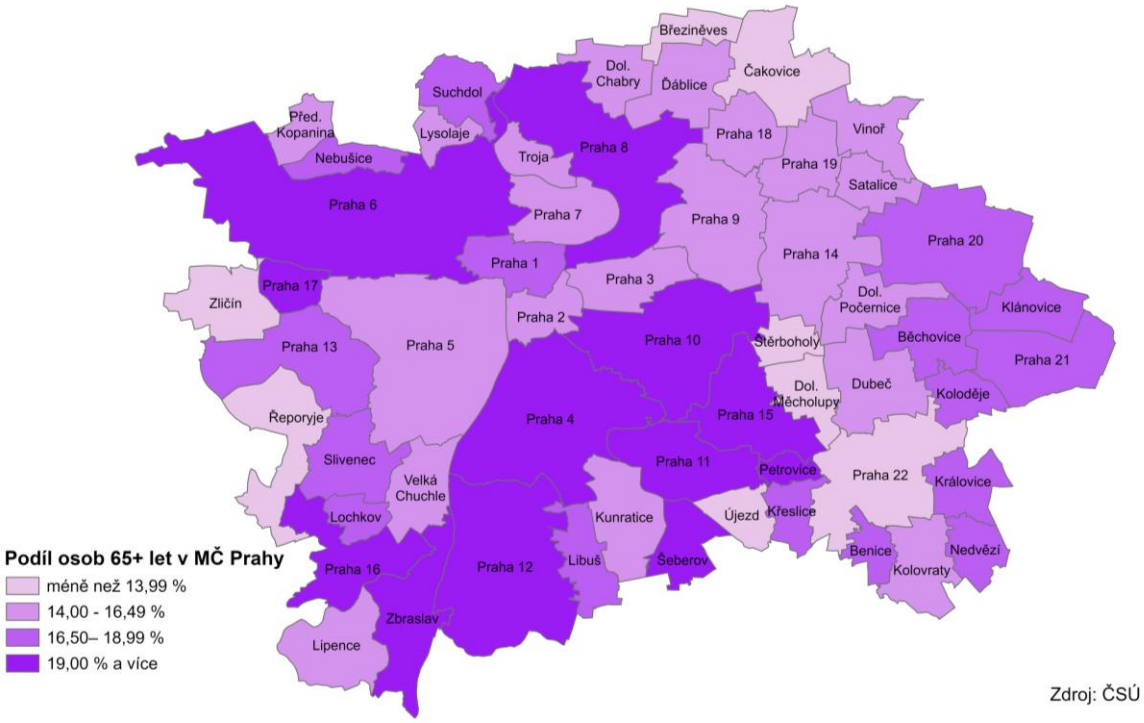
2 tj. počet osob ve věku 65 let a více let připadajících na 100 osob ve věku 0-14 let

Podíl dětí (osob ve věku 0 -14 let) v městských částech hl. m. Prahy v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

Podíl osob ve věku 65 a více let v městských částech hl. m. Prahy v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

Cizinci

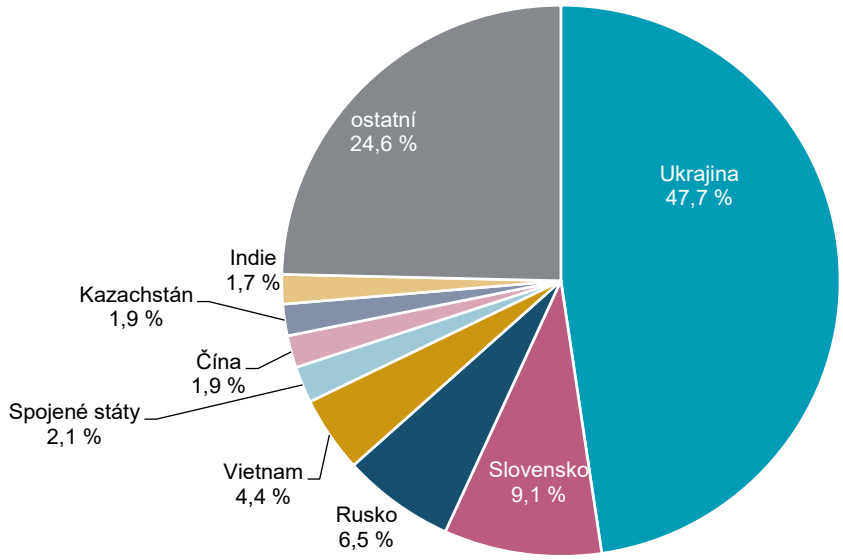
Počet cizinců, stejně jako jejich podíl na celkovém počtu obyvatel Prahy, se dlouhodobě zvyšoval.

V Praze bylo v roce 2025 evidováno 366 227 cizinců, což představovalo 26,0 % obyvatel Prahy a 32,4 % cizinců evidovaných v Česku. Počet cizinců v Praze se za posledních 10 let pravidelně zvyšoval. Oproti roku 2016, kdy bylo v Praze evidováno 185 480 cizinců, se jejich počet zvedl o 97,4 %. Stejně tak se zvyšoval podíl cizinců na celkovém počtu obyvatel v Praze. V roce 2016 tvořili 14,5 % populace Prahy, v roce 2021 pak 18,6 %. Za deset let se tak jejich podíl zvedl o 11,5 procentních bodů.

Mezi cizinci žijícími v Praze dlouhodobě převládají muži, s výjimkou roku 2022.

Podle pohlaví převažovali v Praze v roce 2025 mezi cizinci muži, kterých bylo 51,5 %. Muži mezi v Praze žijícími cizinci převažovali dlouhodobě, pouze v roce 2022 klesl jejich podíl na 49,0 % na úkor 51,0 % žen. Od roku 2023 opět mírně převažují muži.

Graf 1.8 Cizinci podle státního občanství v Praze k 31. 12. 2025

Zdroj: Ředitelství služby cizinecké policie

Občané Ukrajiny tvoří skoro polovinu všech cizinců žijících v Praze.

Mezi evidovanými cizinci byly v roce 2025 nejvíce zastoupeny osoby se státním občanstvím Ukrajiny (47,7 %), Slovenska (9,1 %), Ruska (6,5 %) a Vietnamu (4,4 %). V roce 2021 byly rovněž nejvíce zastoupeny osoby se státním občanstvím těchto zemí, ovšem rozložení bylo jiné; občanství Ukrajiny mělo 28,2 % cizinců, Slovenska 13,0 %, Ruska 12,0 % a Vietnamu 6,2 % cizinců. Po imigrační vlně v letech 2022 a 2023 tak občané Ukrajiny tvoří skoro polovinu všech cizinců žijících v Praze. V absolutních číslech se však počet cizinců s jiným než ukrajinským občanstvím mezi roky 2021 a 2025 rovněž zvedl, a to o 21,5 tisíce.

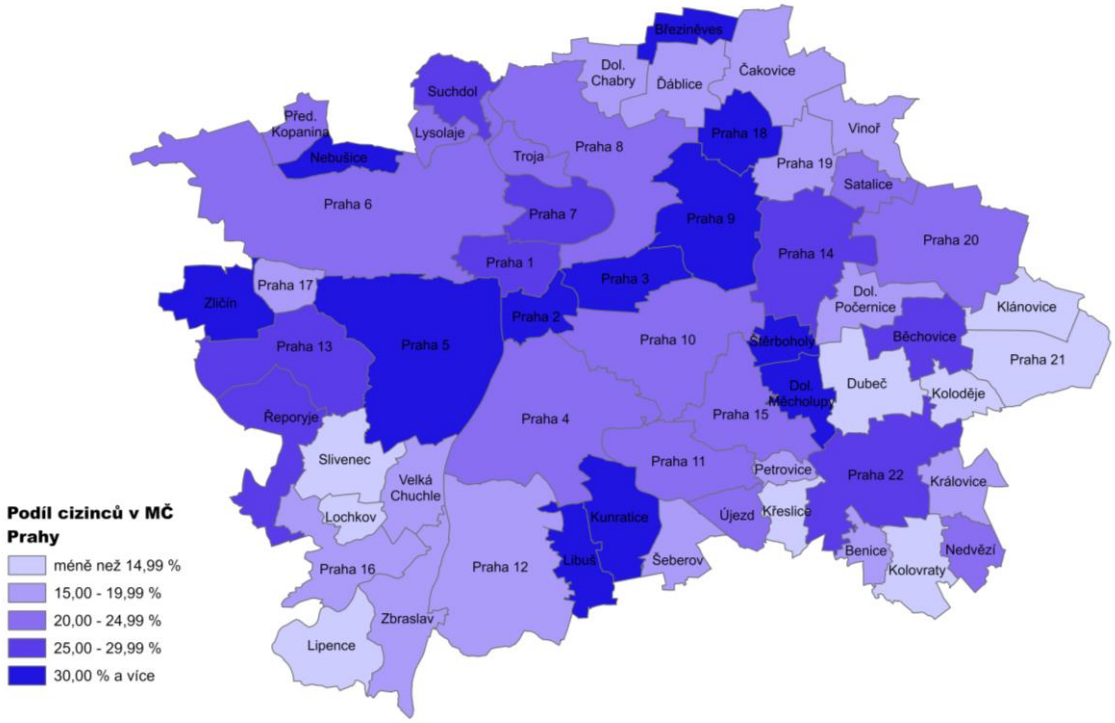
Podíl občanů EU mezi pražskými cizinci se mezi roky 2021 a 2025 výrazně snížil, ačkoliv se jejich absolutní počet zvýšil. Oproti roku 2021 se podíl cizinců zvýšil v 55 z 57 městských částí Prahy.

Cizinci ze zemí EU se na celkové skladbě evidovaných cizinců podíleli z 19,7 %. Oproti roku 2021, kdy tvořili 27,6 % pražských cizinců, se jejich podíl snížil o 8,2 procentních bodů. V absolutních číslech se ovšem jejich počet zvýšil a to o 5,8 tisíc.

Největší podíl na počtu obyvatel měli cizinci v městských částech Praha 2 (36,4 %), Praha 3 (36,2 %) a Praha-Dolní Měcholupy (35,3 %). Naopak nejmenší v MČ Praha-Lochkov (8,1 %), Praha-Kolovraty (9,0 %) a Praha-Křeslice (9,7 %). Oproti roku 2021 se podíl cizinců zvýšil v 55 městských částech Prahy, výjimkou byly MČ Praha-Nebušice, kde klesl o 0,8 % a Praha-Koloděje, kde poklesl o 2,7 %. Nejvíce v tomto

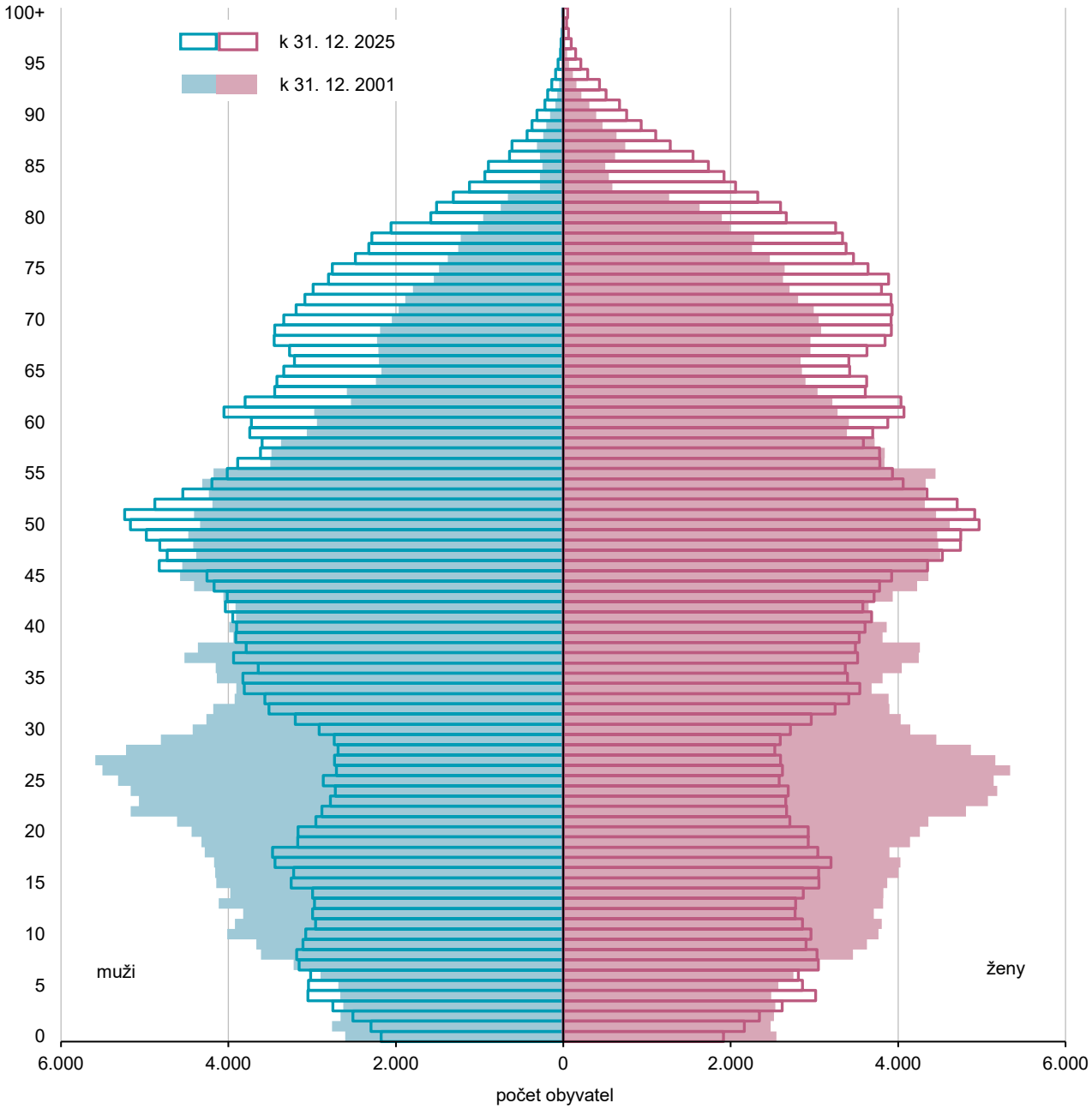
období stoupl podíl cizinců v MČ Praha-Nedvězí, a to o 16,4 procentních bodů, a v MČ Praha 9 o 11,8 procentních bodů.

Podíl cizinců v městských částech hl. m. Prahy v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

Graf 1.9 Věkové složení obyvatel Prahy v letech 2001 a 2025

2. Sociální vývoj

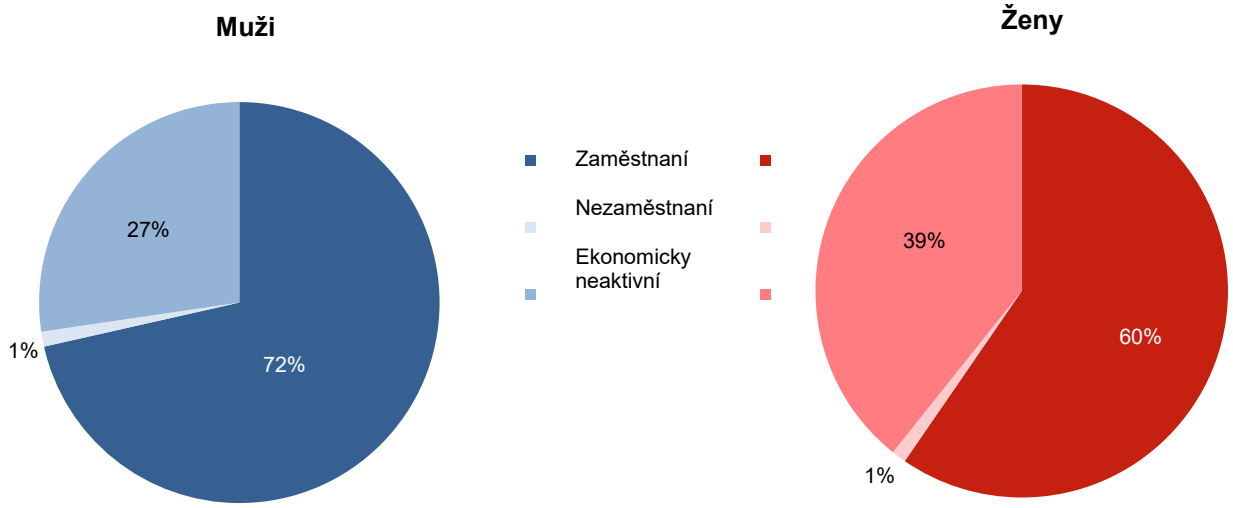
Zaměstnanost a ekonomická aktivita

V roce 2025 bylo v Praze 722,7 tisíc zaměstnaných osob, z toho 48 % žen. Mezi nezaměstnanými byla žen většina (51,1 %).

Podle výsledků Výběrového šetření pracovních sil (VŠPS)[3], bylo v Praze v roce 2025 přibližně 1 107,6 tisíc bydlících obyvatel ve věku 15 a více let. Ekonomicky aktivních (tzv. pracovní síly) z nich bylo 735,7 tisíc (66,4 %). Mezi ekonomicky aktivní v metodice VŠPS počítáme zaměstnané a nezaměstnané osoby. V sousedním Středočeském kraji bylo ekonomicky aktivních o něco méně (720,7 tisíc, 61,9 %) a v ostatních krajích se jejich podíl pohyboval od 62,7 % (Karlovarský) po 58,3 % (Zlínský). Mezi ekonomicky aktivními v Praze převládali muži s podílem 52,1 %. Zaměstnaných bylo v roce 2025 celkem 722,7 tisíc a nezaměstnaných 13,0 tisíc osob. Mezi zaměstnanými bylo 48 % žen. Mezi nezaměstnanými tvořily ženy 51 %. Neaktivních obyvatel starších 15 let bylo 372,0 tisíc. Ekonomicky neaktivních mužů a žen ve věku 15-29 let je téměř stejný počet (cca 57 tisíc). Ve věku 30-44 let je téměř 10x krát víc neaktivních žen než neaktivních mužů. Ve věku 45-59 let je to téměř 4x více žen. Mezi ekonomicky neaktivními, kterým je 60 a více let, je žen 132,3 tisíc a mužů 81,6 tisíc. Obecná míra nezaměstnanosti (podíl nezaměstnaných na pracovní síle) se v letech 2019-2025 pohybovala mezi 1,3 a 2,3 %. Mezi nezaměstnanými bylo v roce 2025 celkem 51,1 % žen.

Graf 2.1 Populace ve věku 15 a více let podle ekonomické aktivity a pohlaví v Praze (2025)

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

Téměř tři čtvrtiny mužů bydlících v Praze je zaměstnaných, mezi ženami je 60 % zaměstnaných. U žen je významná skupina ekonomicky neaktivních, které v ženské populaci 15letých a starších tvoří 39 %. Ekonomicky neaktivních mužů je pouze 27 %. Jak u mužů, tak u žen bydlících v Praze je vyšší zastoupení zaměstnaných než v průměru za ČR celkem. Naopak je v Praze nižší zastoupení ekonomicky neaktivních žen i mužů, než je tomu v průměru za ČR.

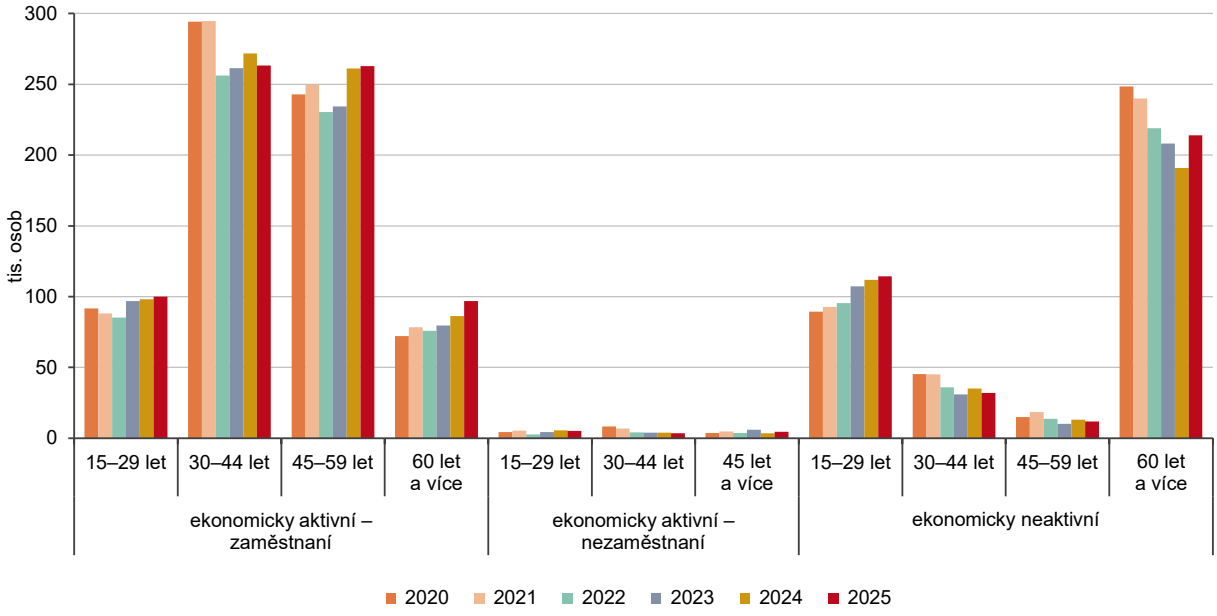
[3] Výběrové šetření pracovních sil je šetření ČSÚ, které zjišťuje participaci na trhu práce u osob obvykle bydlících na území ČR. Výsledky zjištěné na výběrovém souboru jsou matematicko-statistickými metodami dopočteny na populaci celou. Zjišťuje zaměstnanost, nezaměstnanost a ekonomickou neaktivitu obyvatel. Roční údaje jsou dostupné za úroveň krajů, čtvrtletní za regiony soudržnosti. Více zde: https://www.czso.cz/csu/vykazy/vyberove_setreni_pracovnich_sil

Z hlediska věku a typu ekonomické aktivity je nejvíce zastoupena skupina zaměstnaných ve věku 30–44 let a dosahuje počtu 263,2 tisíc. Druhá největší skupina jsou zaměstnané osoby ve věku 45-59 let (262,8 tis.).

Z hlediska věku jsou v populaci Prahy nejpočetnější tyto skupiny (podle jejich ekonomické aktivity): nejvíce je zaměstnaných osob ve věku 30-44 let (263,2 tisíc osob) a zaměstnaných ve věku 45-59 let (262,8 tisíc). Další početnou skupinou byly osoby ekonomicky neaktivní ve věku 60 a více let (213,9 tisíc). Tyto osoby tvoří celkem téměř 67 % obyvatel Prahy ve věku 15 a více let. V Praze je dále poměrně vysoký počet mladých osob ve věku 15-29 let ekonomicky neaktivních (114,3 tisíc). Zaměstnaných ve věku 15-29 let a zaměstnaných ve věku 60 a více let je téměř sto tisíc osob.

Graf 2.2 Obyvatelstvo Prahy podle ekonomické aktivity a věku (2020-2025)

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

[1)] od roku 2023 jsou data zpracována dle nové metodiky, data za rok 2022 byla přepočítána zpětně jen pro účely meziročního srovnání roků 2023 a 2022

Největší změny v ekonomické aktivitě jsou od roku 2020 vidět u zaměstnaných osob ve věku 60 a více let, kde se jejich počet zvýšil o 34 % a u ekonomicky neaktivních ve věku 15-29 let, jejichž počet se zvýšil o 28 %. Opačným směrem, tedy snížení počtu, se týkalo všech ostatních kategorií ekonomicky neaktivních. Počet neaktivních ve věku 30-44 let se od roku 2020 snížil o 29 %, osob ve věku 45-59 let o 21 % a osob ve věku 60 a více let o 14 %. Mírný posun se odehrál i u zaměstnaných ve věku 30-44 let jejichž počet poklesl o 11 %. Porovnání s rokem 2020 může být ovlivněno změnami v zaměstnanosti v důsledku omezení spojených s pandemií covid-19.

V roce 2022 ovlivnil trh práce příchod Ukrajinců. Ten nemusí být ve výsledcích VŠPS plně podchycen, protože šetření neprobíhá v hromadných ubytovacích zařízeních a také kvůli jazykové bariéře, která průběh rozhovoru ztěžuje. Srovnání mezi rokem 2022 a 2025 ukazuje na nárůst počtu zaměstnaných, zejména ve věku 60 a více let (o 27 %), ve věku 45-59 let (o 14 %) a ve věku 15-29 let (o 17 %). Počet ekonomicky neaktivních poklesl ve všech věkových kategoriích s výjimkou kategorie 15-29 let. Tam došlo ke zvýšení jejich počtu (o 20 %).

Podíl osob s vysokoškolským vzděláním byl u ekonomicky aktivních osob v Praze v roce 2025 již na

Nejvíce ekonomicky aktivních osob (zaměstnaných a nezaměstnaných) mělo v Praze v roce 2025 vysokoškolské vzdělání. Osoby s tímto vzděláním tvořily již více než 50 % ekonomicky aktivních (53,6 %). Následovaly osoby se středním vzděláním s maturitou (33,1 %) a středním bez maturity (11,1 %). Nejméně osob mělo pouze

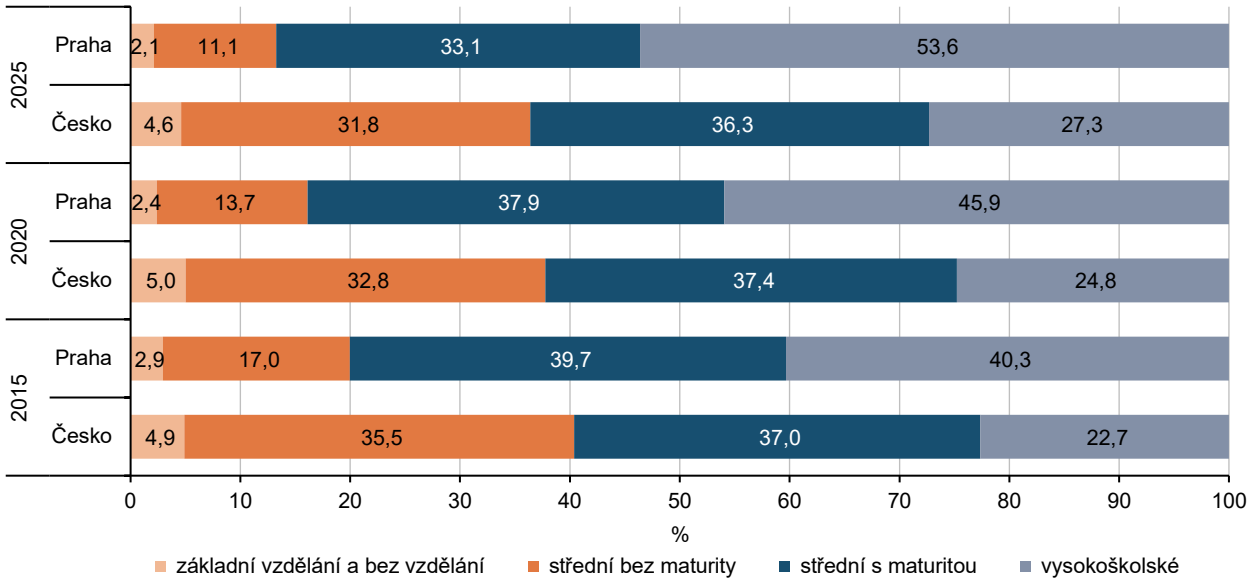
úrovni 53,6 %, před deseti lety to bylo 40,3 %.

základní vzdělání nebo bylo úplně bez vzdělání (2,1 %). Za posledních deset let se vzdělanostní struktura pracovní síly proměnila. Podíl ekonomicky aktivních se základním vzděláním, středním bez maturity a středním s maturitou se dlouhodobě snižuje ve prospěch vysokoškolsky vzdělaných osob. Nejdynamičtěji se za posledních 10 let měnil podíl osob s vysokoškolským vzděláním. Jejich podíl se zvýšil o 13,3 procentních bodů. Opačným směrem se změnilo zastoupení osob se středním vzděláním bez maturity a s maturitou. Podíl ekonomicky aktivních s maturitou se snížil o 6,6 procentních bodů, podíl ekonomicky aktivních se středním vzděláním bez maturity se snížil o 5,9 p. b.

Druhý nejvyšší podíl vysokoškolsky vzdělaných osob měl v roce 2025 Jihomoravský kraj (33,8 %). Ostatní kraje měly zastoupení vysokoškoláků menší než 30procentní. Sousední Středočeský kraj nedosáhl na republikový průměr (28,4 %), ale měl nejvyšší podíl vysokoškolsky vzdělaných (26,1 %) ze všech ostatních krajů. Čvrtina vysokoškoláků mezi ekonomicky aktivními byla také v Moravskoslezském kraji.

Graf 2.3 Pracovní síla (zaměstnaní a nezaměstnaní) podle vzdělání v Praze a Česku

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

Pozn.: Od roku 2023 jsou data zpracována dle nové metodiky, data za rok 2022 byla přepočítána zpětně jen pro účely meziročního srovnání roků 2023 a 2022

Mezi ekonomicky aktivními ženami jich bylo v Praze v roce 2025 téměř 55 % s vysokoškolským vzděláním, mezi muži bylo 53 % vysokoškoláků. Ekonomicky aktivní ženy měly častěji střední vzdělání s maturitou (35 %) než muži (31 %). Naopak u mužů bylo více zastoupeno střední vzdělání bez maturity (14 %), než u žen (8 %).

Zaměstnané osoby v Praze nejčastěji pracují jako specialisté (42 % zaměstnaných) či jako

Klasifikace zaměstnání CZ-ISCO je založena na dvou hlavních principech, kterými jsou druh vykonávané práce (pracovní místo) a úroveň dovedností. Podle ní v roce 2025 v Praze pracovalo nejvíce lidí jako specialista[4] (42,3 %) a jako technický či

[4] Klasifikace CZ-ISCO rozlišuje následující třídy zaměstnání: třída 1 – Zákonodárci a řídící pracovníci, 2 – Specialisté, 3 – Techničtí a odborní pracovníci, 4 – Úředníci, 5 – Pracovníci ve službách a prodeji, 6 – Kvalifikovaní pracovníci v zemědělství, lesnictví a rybářství, 7 – Řemeslníci a opraváři, 8 – Obsluha strojů a zařízení, montéři, 9 – Pomocní a nekvalifikovaní pracovníci, 0 – Zaměstnanci v ozbrojených silách.

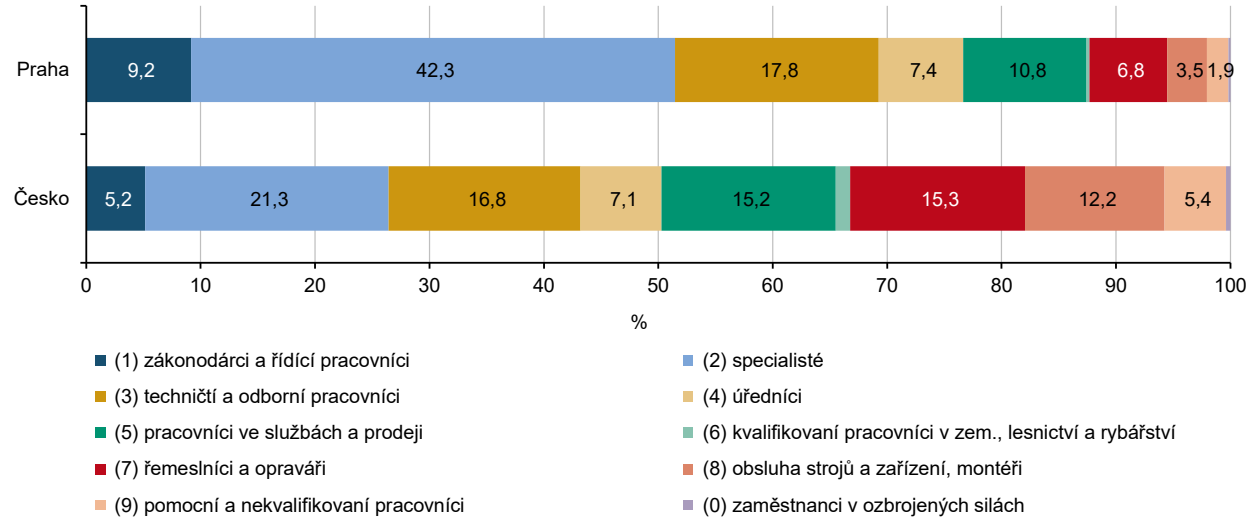
odborný nebo technický pracovník (18 %).

odborný pracovník (17,8 %). Podobné bylo zastoupení osob, které pracují ve službách a prodeji (10,8 %) a těch, které jsou na pozicích zákonodárci a řídící pracovníci (9,2 %). Nejméně osob pak zastávalo pozici kvalifikovaného pracovníka v zemědělství, lesnictví a rybářství (0,2 %), ale i pozici pomocného a nekvalifikovaného pracovníka (1,9 %), nebo pracovali jako obsluha strojů, zařízení a montéři (3,5 %). Nejvíce zaměstnaných mužů pracovalo jako specialisté (41,8 %), techničtí a odborní pracovníci (15,9 %) a řemeslníci a opraváři (11,9 %). Mezi zaměstnanými ženami bylo také nejvíce žen pracujících jako specialisté (42,9 %) a jako technické a odborné pracovnice (19,9 %). Pracovnic ve službách a prodeji bylo 15,1 % zaměstnaných žen. Žen pracujících jako řemeslnice a opravářky bylo jen 1,2 %.

Největší rozdíly mezi muži a ženami jsou ve třídě obsluha strojů a zařízení a montéři, kde bylo 11x krát více mužů než žen. Stejná převaha mužů nad ženami byla ve třídě řemeslníci a opraváři. To jsou typicky mužská povolání. Mezi zákonodárci a řídícími pracovníky bylo dvakrát víc mužů než žen. Naopak ženy převládaly mezi úředníky, kde jich bylo téměř 3x víc než mužů a mezi pomocnými a nekvalifikovanými pracovníky, kde bylo 2,4krát více žen než mužů. Dvakrát víc žen bylo zaměstnáno také ve službách a prodeji.

Graf 2.4 Zaměstnaní podle hlavních tříd klasifikace zaměstnání CZ-ISCO v Praze a Česku v roce 2025

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

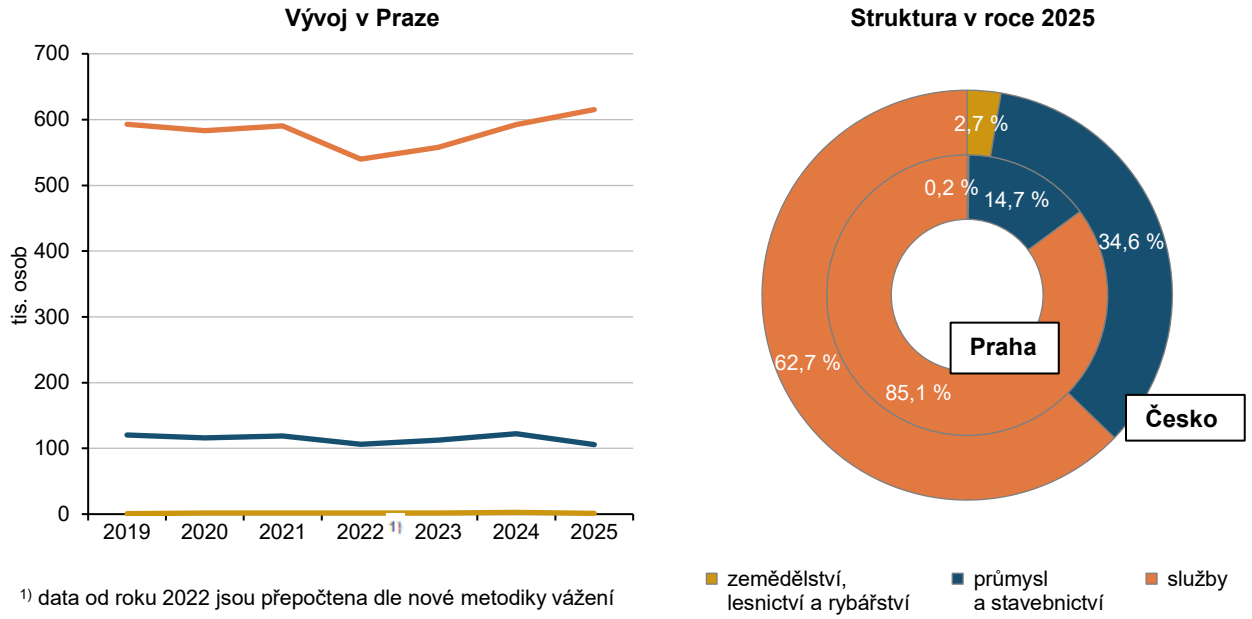

Osoby bydlící v Praze, které jsou zaměstnané, pracují z valné většiny ve službách (85,1 %).

Osob bydlících v Praze, které byly zaměstnané, bylo v roce 2025 cca 722,7 tisíc. 85,1 % z tohoto počtu bylo zaměstnáno v sektoru služeb. Velká města obecně jsou centry služeb jak z hlediska zaměstnanosti, tak z hlediska podílu na makroekonomických ukazatelích. Sekundární sektor má v Praze méně významné postavení než v Česku celkem. Zaměstnaných, kteří v roce 2025 pracovali v sekundéru v Praze, bylo 14,7 %, v Česku pak výrazně více (34,6 %). Sektor služeb v Praze v letech 2019 až 2025 zaměstnával 540 až 615 tisíc osob, sekundér pak jednu šestinu tohoto počtu (106 až 122 tisíc osob).

Graf 2.5 Zaměstnané osoby s obvyklým bydlištěm v Praze podle odvětvových sektorů

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

[1] data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

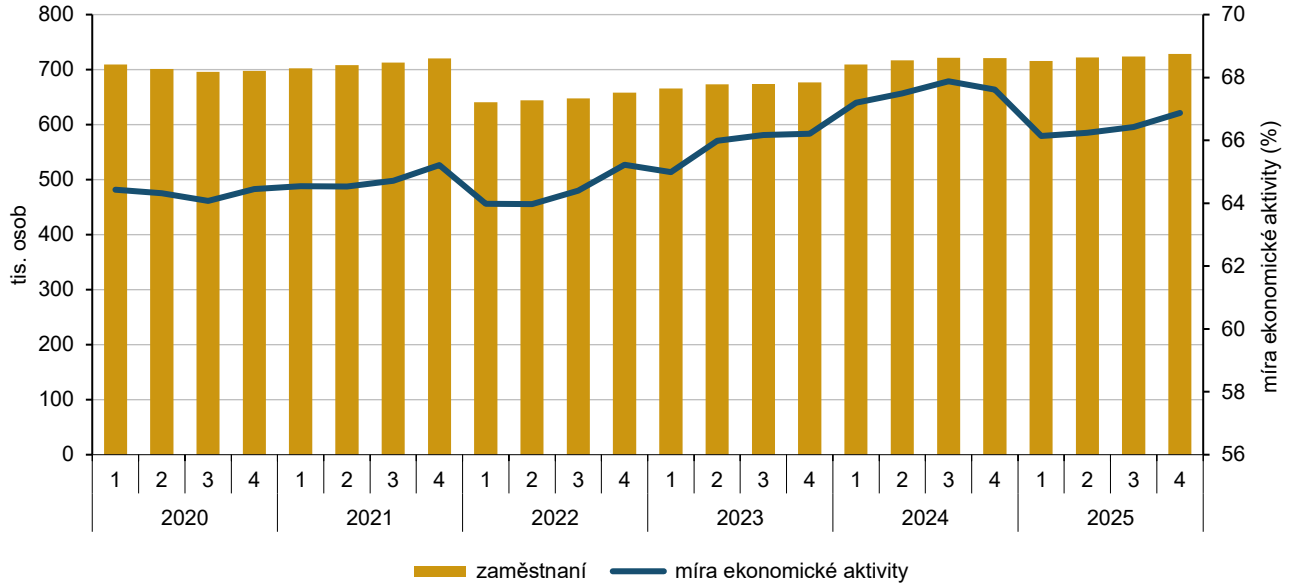
Míra ekonomické aktivity se v Praze stabilně drží nad hranicí 64 %.

Míra ekonomické aktivity, která je vyjádřena jako podíl počtu ekonomicky aktivních (tj. zaměstnaných a nezaměstnaných) na počtu osob starších 15 let, v roce 2020 činila v jednotlivých čtvrtletích více než 64 %, od roku 2023 pak stabilně více než 65 % a v roce 2025 více než 66 %.

Vysokou míru ekonomické aktivity má od roku 2020 Středočeský kraj, který v celém období také přesáhl hodnotu 60 %. Míra ekonomické aktivity zde nerostla tak výrazně, jako v Praze, spíše se po celé období udržovala v intervalu 60,0 % až 62,6 %. Další výrazný růst ekonomické aktivity nastal od roku 2020 v Karlovarském a Olomouckém kraji. Přičemž v Olomouckém kraji byla ekonomická aktivita jedna z nejnižších mezi kraji.

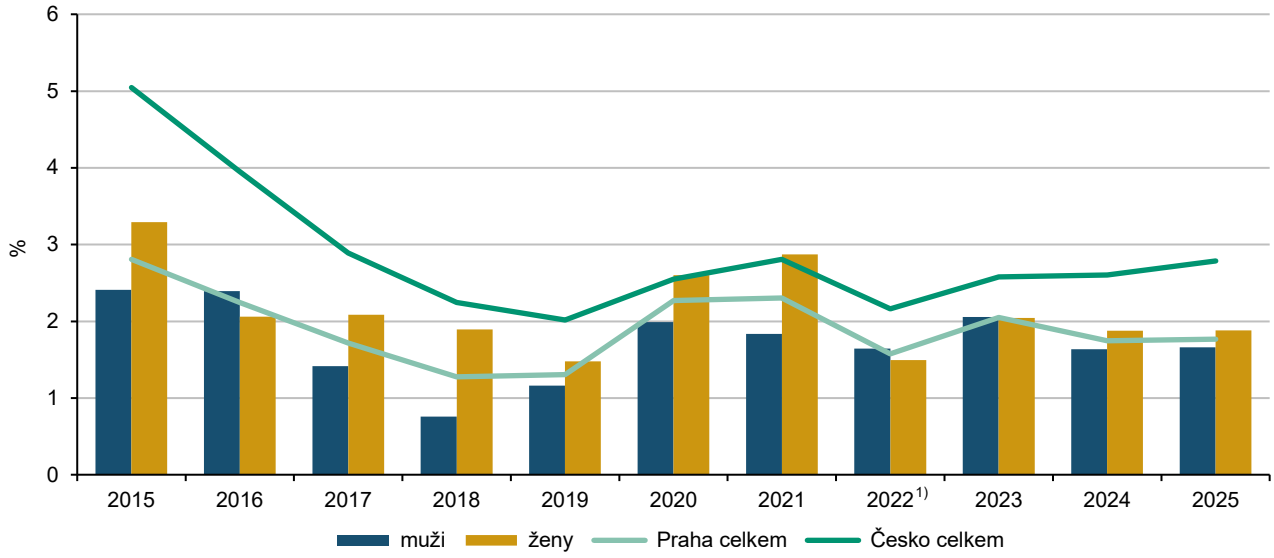
Graf 2.6 Zaměstnaní a míra ekonomické aktivity v Praze podle čtvrtletí (2020-2025)

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

Graf 2.7 Roční průměrná obecná míra nezaměstnanosti v Praze (2015-2025)

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

1) data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

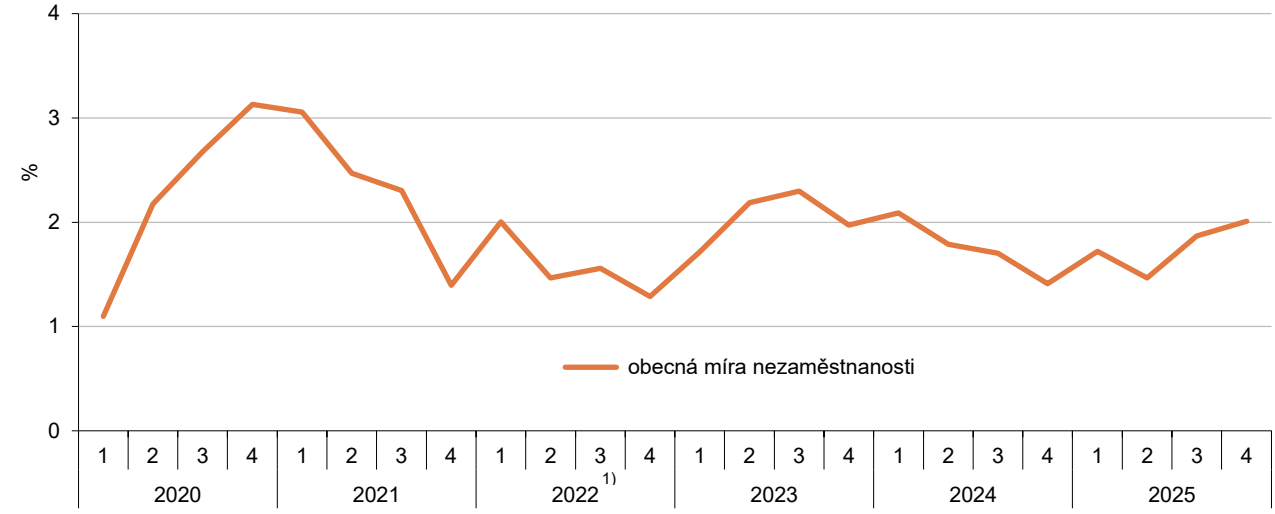
Míra nezaměstnanosti v Praze se v letech 2020 až 2025 pohybovala mezi 1,6 % a 2,3 %. Počet nezaměstnaných v letech 2020 a 2021 přesáhl 16 tisíc osob, nejnižších hodnot dosáhl v roce 2022 (10,4 tisíc osob).

V metodice VŠPS jsou nezaměstnané osoby 15leté a starší, které práci neměly, aktivně si ji v průběhu posledních 4 týdnů hledaly, a jsou do 14 dnů připraveny do nové práce nastoupit. Tyto osoby se nemusí shodovat s osobami, které jsou zaregistrovány na úřadu práce.

V roce 2019 byl počet nezaměstnaných (15letých a starších osob) 9,4 tisíc. V letech 2020 a 2021 přesáhl 16 tisíc osob, v dalších letech došlo ke snížení jejich počtu. Růst počtu nezaměstnaných v letech 2020 a 2021 byl ovlivněn krizí spojenou s epidemií covid-19. V roce 2025 bylo v Praze 13,0 tisíc nezaměstnaných. V Praze dosáhla obecná míra nezaměstnanosti nejvyšší hodnoty ve 4. čtvrtletí 2020 a 1. čtvrtletí 2021, kdy přesáhla 3 %. V průběhu roku 2023 došlo také ke zvýšení nezaměstnanosti oproti předchozímu období, ale míra nezaměstnanosti se pohybovala mezi 2 % a 2,3 %. V prvním čtvrtletí 2025 byla míra nezaměstnanosti 1,7 %, v posledním čtvrtletí 2,0 %.

Graf 2.8 Obecná míra nezaměstnanosti podle čtvrtletí v Praze

Zdroj: ČSÚ (Výběrové šetření pracovních sil)

Nezaměstnanost podle MPSV

Informace o nezaměstnanosti je možné kromě Výběrového šetření pracovních sil čerpat také z informací úřadů práce (resp. Ministerstva práce a sociálních věcí). Absolutní údaje z těchto dvou zdrojů jsou odlišné, ale vykazují stejné tendence. Výběrové šetření pracovních sil je realizované u osob v domácnostech bydlících v jednotlivých krajích, výsledky zjištěné výběrovým zjištěním jsou dopočteny na celkovou populaci. Nezaměstnaní jsou zde vymezeni jinak než na základě metodiky z úřadu práce (viz výše). Uchazeči o zaměstnání podle údajů z úřadů práce jsou osoby, které se zaregistrovaly na úřadu práce (jsou většinou evidované podle svého trvalého bydliště). Pokud není uvedeno jinak, údaje z MPSV hodnotíme podle stavu k 31. 12. daného roku.

V roce 2019 se počty uchazečů o práci pohybovaly pod hranicí 20 tisíc, v roce 2020 přesáhly 30 tisíc. Po přechodném snížení a stagnaci, se počty uchazečů v roce 2025 začínají zvyšovat. Od května 2025 přesahují hodnotu 30 tisíc uchazečů.

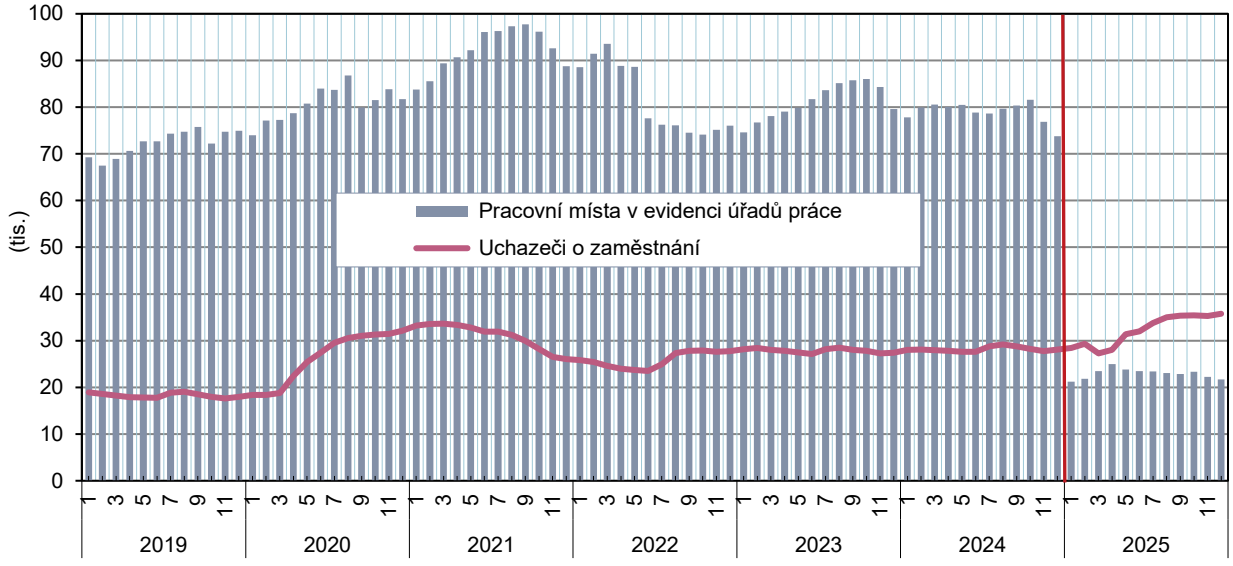
Na konci roku 2025 bylo podle údajů Ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV) v hlavním městě evidováno na úřadech práce celkem 35 776 uchazečů o zaměstnání, z toho bylo 55 % žen (19 770 osob). Dosažitelných uchazečů, tedy těch, kteří mohou bezprostředně nastoupit na nové pracovní místo, bylo 33 076, tedy 92 %. Mezi uchazečkami bylo 93 % dosažitelných. Mezi uchazeči bylo ke konci roku 2025 celkem 2 333 osob se zdravotním postižením (6,5 %) a 24,6 % uchazečů (8 817 osob) s nárokem na podporu v nezaměstnanosti. 58,7 % uchazeček a 41,3 % uchazečů mělo nárok na podporu v nezaměstnanosti.

Volných pracovních míst evidovaných úřadem práce bylo v Praze k 31. 12. 2025 celkem 21 698.
Od 1. 1. 2025 došlo ke změně metodiky započítávání volných pracovních míst. Jejich počet je v roce 2025 výrazně nižší než na konci roku 2024.

Do roku 2011 platila povinnost zaměstnavatelů nahlašovat volná pracovní místa pobočce úřadu práce. Od začátku roku 2012 byla tato povinnost zrušena. Podle § 35 novely zákona o zaměstnanosti (č. 435/2004 Sb.), zaměstnavatel může nahlásit pobočce úřadu práce volná pracovní pracovní místa a jejich charakteristiku. Od roku 2025 platí nová metodika týkající se volných pracovních míst (§ 37 zákona č. 435/2004 Sb.), kdy se za neobsazené volné pracovní místo považuje to, které je v evidenci úřadu práce vedeno maximálně 6 měsíců od jeho oznámení zaměstnavatelem pobočce úřadu práce. Vlivem této metodické změny se mezi rokem 2024 a 2025 výrazně snížil počet volných pracovních míst. V jednotlivých měsících roku 2024 se počet volných pracovních míst pohyboval od 73,7 tisíc po 81,6 tisíc. V roce 2025 již bylo toto rozmezí mezi 21,2 a 24,9 tisíci. Šlo tedy o zhruba 70procentní pokles způsobený změnou metodiky.

Graf 2.9 Uchazeči o zaměstnání a volná pracovní místa v Praze

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Pozn.: Od 1. 1. 2025 je za (neobsazené) pracovní místo považováno místo, které je v evidenci vedeno po dobu maximálně 6 měsíců ode dne jeho oznámení zaměstnavatelem příslušné krajské pobočce Úřadu práce ČR.

Složení uchazečů o zaměstnání ovlivnily krátkodobě restrikce spojené s virem covid-19. Dlouhodobě pak posun ve vzdělanostní struktuře populace a metodické změny.

Strukturu uchazečů podle vzdělání a délky evidence vychýlily roky 2020 a 2021, kdy byly vlivem restriktivních opatření v ekonomice, souvisejících s pandemií covid-19, omezeny některé činnosti. Byly uzavřeny nebo omezena práce v některých průmyslových provozech, úřadech, restauracích, ubytovacích zařízeních nebo maloobchodních prodejnách. Kromě vlivu pandemie covid se v období 2019 až 2025 projevovaly další změny, které souvisí se změnami ve složení populace celkem.

V roce 2025 bylo nejvíce uchazečů se středním vzděláním s maturitou (29 %) a vyšším a vysokoškolským vzděláním (26 %). Následovala skupina uchazečů s neúplným, základním vzděláním a bez vzdělání (24 %) a se středním vzděláním bez maturity (21 %). Od roku 2019 dochází ke zvýšení podílu uchazečů s nejnižším a nejvyšším dosaženým vzděláním. Uchazečů s různými typy středního vzdělání do roku 2025 spíše ubylo. V letech ovlivněných covidem (2020, 2021 a také 2022) se oproti roku 2019 mírně snížilo zastoupení vysokoškoláků a naopak zvýšilo zastoupení osob s nejnižšími stupni vzdělání.

Osoby do 35 let tvoří 32 % uchazečů, osoby nad 35 let 68 % uchazečů. Covidové roky výrazně změnily složení uchazečů podle toho, jak dlouho jsou v evidenci úřadu práce.

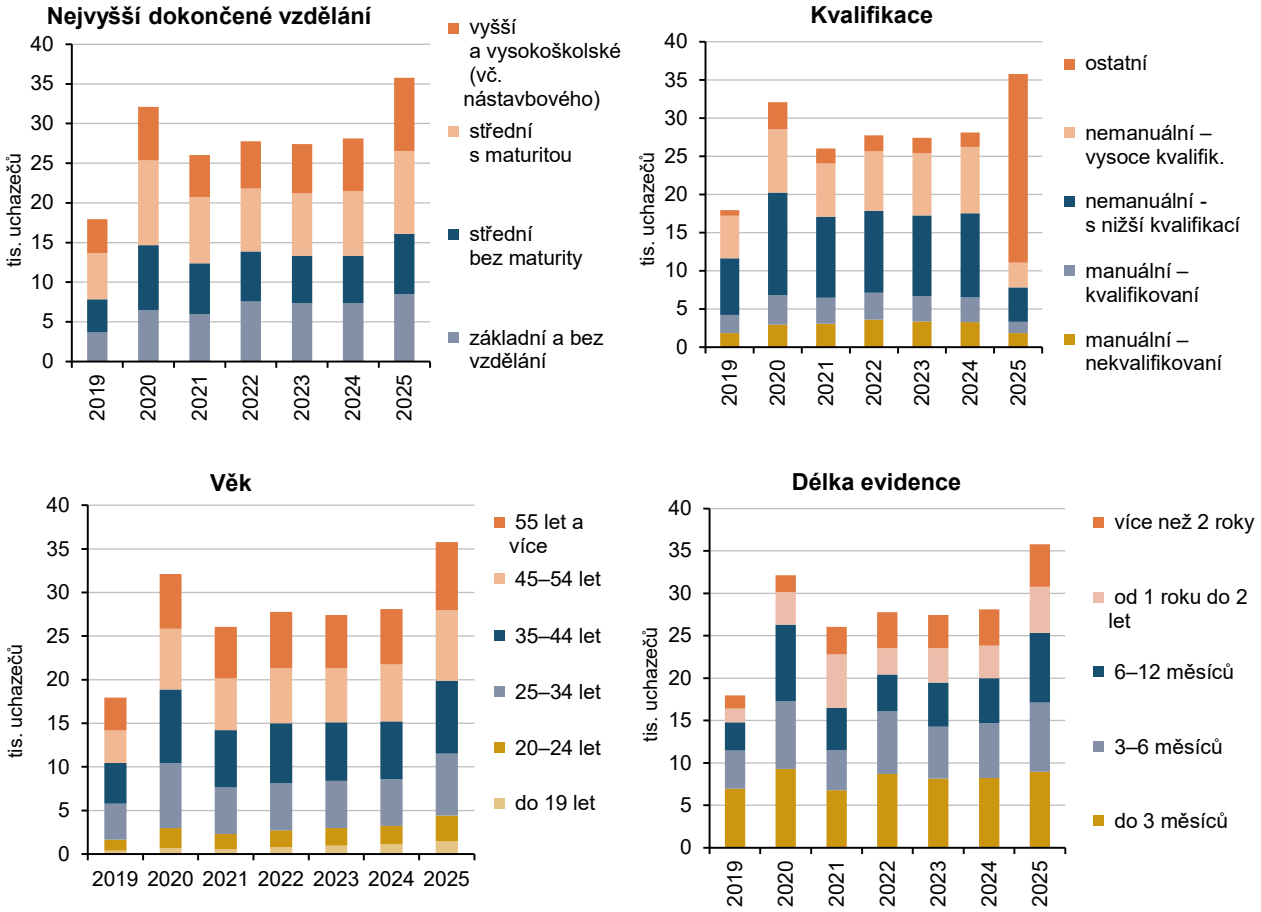
Vyrovnané byly v roce 2025 věkové skupiny uchazečů ve věku 35-44 let, 45-54 let a 55 a více let, které tvořily 22-23 % uchazečů. Málo je uchazečů do 24 let (12 %). Osoby v tomto věku jsou většinou na středních a vysokých školách, nikoliv v evidenci úřadu práce. 20 % osob pak je ve věku 25-34 let. Od roku 2019 došlo ke zvýšení podílu uchazečů ve věku do 24 let a ve věku nad 45 let. Snížilo se zastoupení osob 25 až 44letých. V covidových letech se věková struktura uchazečů oproti roku 2019 příliš nezměnila – mírně pokleslo zastoupení mladších ročníků, a naopak se zvýšilo zastoupení osob ve věku 45 a více let. Zvýšené zastoupení osob ve věku 45 a více let se již po odeznění dopadů pandemie covid nesnížilo.

Během „covidových“ let 2020 až 2021, a roku, kdy jeho dopady doznívaly (2022), se především změnila struktura uchazečů podle délky evidence. V roce 2020 se dočasně oproti roku 2019 zvýšil podíl osob, které byly v evidenci úřadu práce 6-12 měsíců (+9,4 p. b.) a 1 až 2 roky (+2,8 p. b.). Naopak těch, kteří byli v evidenci méně než 3 měsíce, výrazně ubylo (pokles o 9,9 p. b.). Do roku 2025 pak došlo k dalšímu snížení podílu osob evidovaných nejkratší dobu (do 3 měsíců). Do roku 2025 došlo také k výraznému zvýšení osob evidovaných 1 až 2 roky (+ 6,0 p. b.) a také uchazečů evidovaných více než dva roky (+5,5 p. b.), tedy dlouhodobě nezaměstnaných. Od roku 2021 se jejich podíl nepodařilo snížit na předcovidovou hodnotu (8,6 %).

Podíl dlouhodobě nezaměstnaných se v letech 2019 až 2025 pohyboval od 18 % v roce 2019, po 37 % v roce 2021. V roce 2025 bylo zastoupení dlouhodobě nezaměstnaných 29procentní.

Graf 2.10 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce podle vzdělání, kvalifikace, věku a délky evidence v Praze (stav k 31. 12.)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

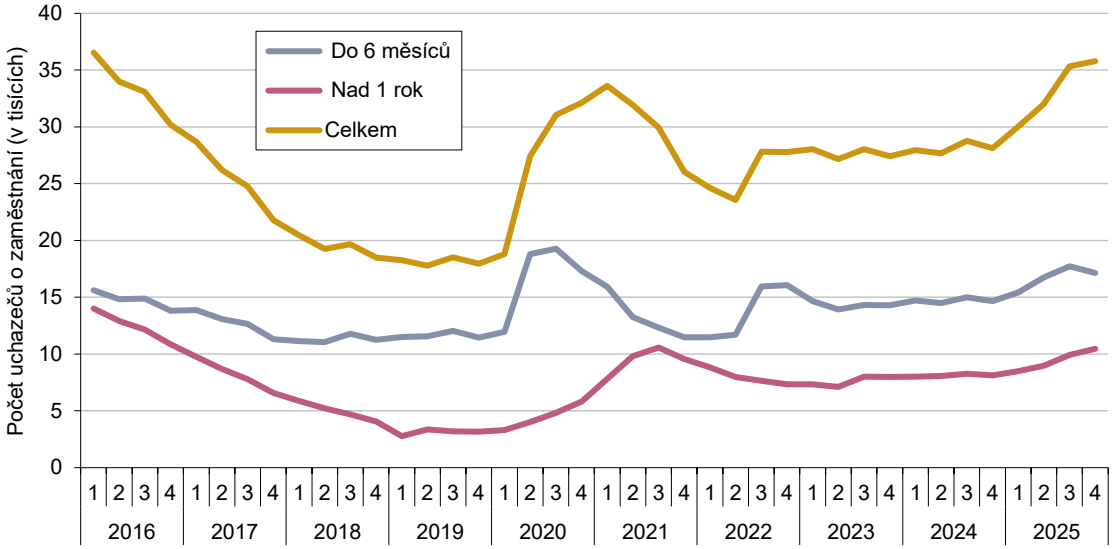
Velké změny se udály v ukazateli uchazeči podle kvalifikace, a to zejména v prvním „covidovém“ roce. V roce 2025 nebylo u 69 % uchazečů kvalifikace uvedena, proto uvádíme porovnání s rokem 2024 („neuvedeno“ pouze 6,6 %).

Kvalifikační strukturu zaměstnaných uvádíme podle klasifikace zaměstnání CZ-ISCO. Jednotlivé třídy této klasifikace jsou sloučené do skupin podle kvalifikační náročnosti a vykonávané práce[5]. V roce 2024 bylo nejvíce uchazečů evidovaných na úřadech práce v kategorii nemanuální pracovníci s vyšší kvalifikací (39,2 %, skupina úředníků a pracovníků ve službách a prodeji). Téměř třetinový byl podíl uchazečů v kategorii nemanuální – vysoce kvalifikovaní. Dvě skupiny uchazečů zařazených jako manuální pracovníci (s nižší nebo vyšší kvalifikací) se na počtu uchazečů podílely shodně cca 12 %. Mezi rokem 2019 a 2020 se snížilo zastoupení uchazečů s nejvyšší kvalifikací (-5,2 %) a zvýšilo se zastoupení „neuvedeno“ na 11 %. Změny v dalších letech nebyly výrazné.

[5] Nemanuální – vysoce kvalifikovaní — Zákonodárci a řídící pracovníci, Specialisté, Techničtí a odborní pracovníci
Nemanuální s nižší kvalifikací — Úředníci, Pracovníci ve službách a prodeji
Manuální – kvalifikovaní — Kvalifikovaní pracovníci v zemědělství, lesnictví, rybářství, Řemeslníci a opraváři, Obsluha strojů a zařízení, montéři
Manuální – nekvalifikovaní — Pomocní a nekvalifikovaní pracovníci
Ostatní — Zaměstnanci v ozbrojených silách, neuvedeno

Graf 2.11 Uchazeči celkem, krátkodobě a dlouhodobě nezaměstnaní ke konci čtvrtletí v Praze

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Podíl dlouhodobě nezaměstnaných se pohyboval od 18 % na konci roku 2019, po 37 % na konci roku 2021. V závěru roku 2022 klesl na 26 %, aby k 31. 12. 2025 vystoupal k 29 %.

Dlouhodobě nezaměstnaní, tedy osoby s délkou evidence na úřadě práce delší než 1 rok, tvořili v Praze k 31. 12. 2025 celkem 29 %. V absolutním vyjádření to bylo 10,4 tisíc lidí evidovaných dlouhodobě na úřadech práce v Praze. V roce 2019 dosáhl podíl dlouhodobě nezaměstnaných necelých 18 %. V roce 2020 zůstal téměř stejný, ale od počátku roku 2021 se začal zvyšovat. Vrcholu dosáhl na konci roku 2021, kdy bylo mezi nezaměstnanými uchazeči o práci téměř 37 % uchazečů s délkou evidence 1 rok a více. V prvním pololetí 2023 se jejich podíl snížil a ke dni 31. 12. 2025 vzrostl na hodnotu 29 %. Tedy téměř třetina uchazečů o práci byla nezaměstnaná déle než rok. Republikový průměr činí 34 %.

Nejnižší dlouhodobá nezaměstnanost byla v okrese Benešov (18 %), nejvyšší v okrese Karviná (49 %).

V sousedním Středočeském kraji bylo 31 % nezaměstnaných déle než rok, přičemž nejhorší situace byla v okresech Kladno (39 %) a Kutná Hora (34 %). Nejméně dlouhodobě nezaměstnaných bylo v okrese Benešov (18 %), který byl zároveň okresem s vůbec nejnižší dlouhodobou nezaměstnaností v Česku. Regiony s nejvyšší dlouhodobou nezaměstnaností jsou Moravskoslezský (42 %) a Ústecký kraj (41 %). Okresy nejvíce postiženými dlouhodobou nezaměstnaností byly na konci roku 2025: Karviná (49 %), Chomutov (47 %), Most (46 %), Bruntál a Louny (oba 44 %).

Jak dokládají některé studie[6], dlouhodobá nezaměstnanost je problém nejen sociální, ale i ekonomický. Osoby dlouhodobě nezaměstnané mají častěji nižší vzdělání, žijí s partnerem taktéž postiženým nezaměstnaností, mají větší tendenci dočasně pracovat na nevyhovující pracovní smlouvy, vyrovnávají se s problémy se sebedůvěrou. Ekonomickým aspektem dlouhodobé nezaměstnanosti jsou zvýšené nároky na různé sociální dávky, omezené příspěvky jednotlivce na daních ze zaměstnání ale také samotný nízký příjem ovlivňující nezaměstnaného i jeho domácnost.

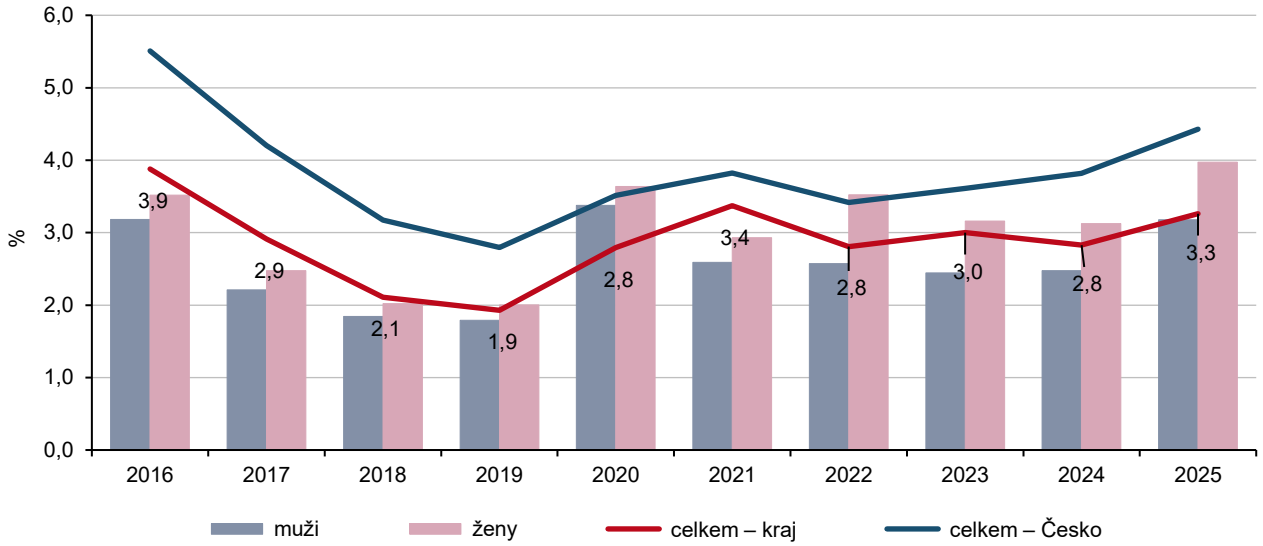
[6] Např. Mareš, P., Sirovátka, T., Vyhlídal, J. (2003): Dlouhodobě nezaměstnaní – životní situace a strategie. Sociologický časopis 39 (1). Sociologický ústav akademie věd ČR. Nebo Premusová, J., Sirovátka, T. (1996): K formování dlouhodobé nezaměstnanosti v České republice. Sociologický časopis 32 (1). Sociologický ústav akademie věd ČR

Průměrný roční podíl nezaměstnaných byl v roce 2025 celkem 3,3 %.

Nezaměstnanost má sezónní charakter – je ovlivněna dostupností pracovních nabídek v průběhu roku. V letních měsících a v září je na úřadech práce v Praze registrován vyšší počet uchazečů než ve zbytku roku. Zvýšený počet uchazečů bývá také na začátku roku, kdy nejsou k dispozici volná místa závislá na sezóně (například v gastronomii a stavebnictví) a na úřadech práce je registrovaných více uchazečů, kterým skončil pracovní poměr ke konci roku. Podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15 až 64 let v ročním průměru[7] dosáhl v roce 2025 hodnoty 3,3 % a je nejvyšší od roku 2021 (3,4 %), kdy na podíl nezaměstnaných měla doznívající vliv covidová pandemie.

Graf 2.12 Podíl nezaměstnaných osob v Praze (roční průměr)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

[1)] podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na obyvatelstvu stejného věku

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Nezaměstnanost v městských částech Prahy se na konci roku 2025 pohybovala od 0,7 % v Praze-Královice po 4,2 % v Praze 3.

Také v Praze existují rozdíly v nezaměstnanosti mezi jednotlivými částmi Prahy i když nejsou tak velké, jako v některých krajích. Údaje o uchazečích o zaměstnání v městských částech jsou územně tříděny podle trvalého bydliště uchazečů. Nejvyšší podíl nezaměstnaných byl k 31. 12. 2025 v městských částech Praha 3, Praha 19, Praha 2, Praha 14 a Praha-Nedvězí, kde dosáhl více než 3,8 %. Nezaměstnanost na podobné úrovni jako byl průměr Prahy, měly městské části Praha 7, Praha-Ďáblice a Praha 9 (3,6 %). Naopak nejmenší nezaměstnanost (méně než 2 %) měly okrajové městské části Praha-Královice, Praha-Lochkov, Praha-Křeslice a Praha-Kunratice.

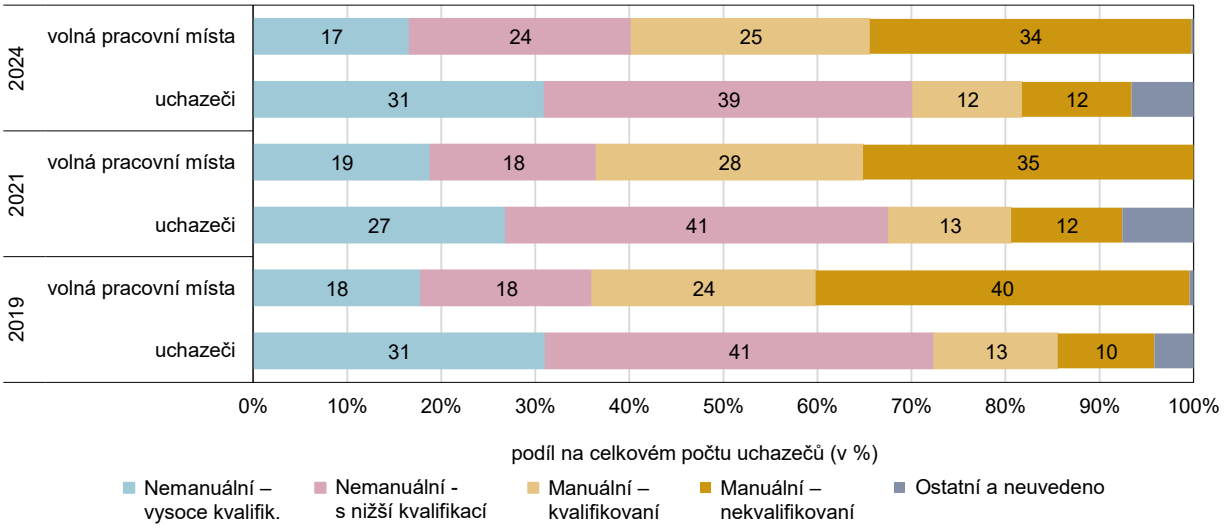
Nezaměstnanost je složitý socio-ekonomický fenomén, který ovlivňuje spousta faktorů. Jedním z nich je i nesoulad mezi poptávkou (volná pracovní místa) a nabídkou na trhu práce (uchazeči o zaměstnání).

Mezi uchazeči dominovaly osoby zařazené ve skupině nemanuální s nižší kvalifikací, těch bylo ke konci roku 2024 v Praze 39 %. Téměř třetina uchazečů byla zařazena ve skupině nemanuální s vysokou kvalifikací. Po 12 % měly skupiny manuální kvalifikovaní a manuální nekvalifikovaní. 7 % uchazečů bylo zařazeno mezi ostatní a neuvedené. Naopak u volných pracovních míst převládaly nízké nároky na kvalifikaci: nejvíce jich bylo zařazeno do skupiny manuální nekvalifikovaní (34 % míst.). Čtvrtina volných míst byla určena pro manuální kvalifikované pracovníky a další čtvrtina pro nemanuální s nižší kvalifikací. Údaje o uchazečích za

[7] Roční průměr podílu nezaměstnaných – průměr všech měsíců jednoho roku

rok 2025 jsou zatíženy vysokým podílem kategorie „neuvedeno“ (69 %), nebudeme je tedy porovnávat s počty volných pracovních míst, kde je ve stejném roce podíl „neuvedeno“ zanedbatelný.

Graf 2.13 Porovnání struktury volných pracovních míst a uchazečů o zaměstnání podle klasifikace CZ-ISCO v Praze (stav k 31. 12.)
Zdroj: MPSV

Pozn. Vzhledem k vysokému podílu "neuvedeno" (69 %) u uchazečů není zařazen rok 2025, ačkoliv data jsou k dispozici

V roce 2025 došlo ke změně metodiky vykazování volných pracovních míst. To mělo vliv i na jejich strukturu, tudíž je problematické ji s předchozími roky srovnávat.

Na základě novely zákona o zaměstnanosti, která nabyla účinnosti 1. 7. 2024, je od 1. 1. 2025 možné na krajské pobočce Úřadu práce ČR evidovat volné pracovní místo po dobu maximálně 6 měsíců ode dne jeho oznámení zaměstnavatelem krajské pobočce ÚP ČR.[8] Tato změna má zajistit přesnější a realitě více odpovídající statistiky týkající se volných pracovních míst. Meziročně tak došlo k výraznému poklesu volných pracovních míst. K 31. 12. 2024 bylo v Česku evidováno 246 573 volných pracovních míst, na konci ledna 2025 již jen 83 323, tj. šlo o pokles o 66 %. V Praze bylo na konci roku 2024 evidováno 73 744 míst, k 31. 1. 2025 jich bylo již jen 21 225. Pokles jejich počtu byl 71procentní.

Struktura volných pracovních míst se k 31. 12. 2025 vzhledem k výše uvedené metodické změně v Praze mírně proměnila. Oproti konci roku 2024 se zvýšilo zastoupení volných míst v kategorii nemanuální s nižší kvalifikací a manuální-kvalifikovaní a snížilo se zastoupení míst v kategorii nemanuální s vyšší kvalifikací a manuální nekvalifikovaní. U uchazečů o práci došlo k tomu, že se výrazně zvýšil podíl neuvedených kvalifikací (tříd CZ-ISCO). 31. 12. 2024 nebyla kvalifikace uvedena u cca 7 % uchazečů o zaměstnání, na konci roku 2025 již u 69 % uchazečů.

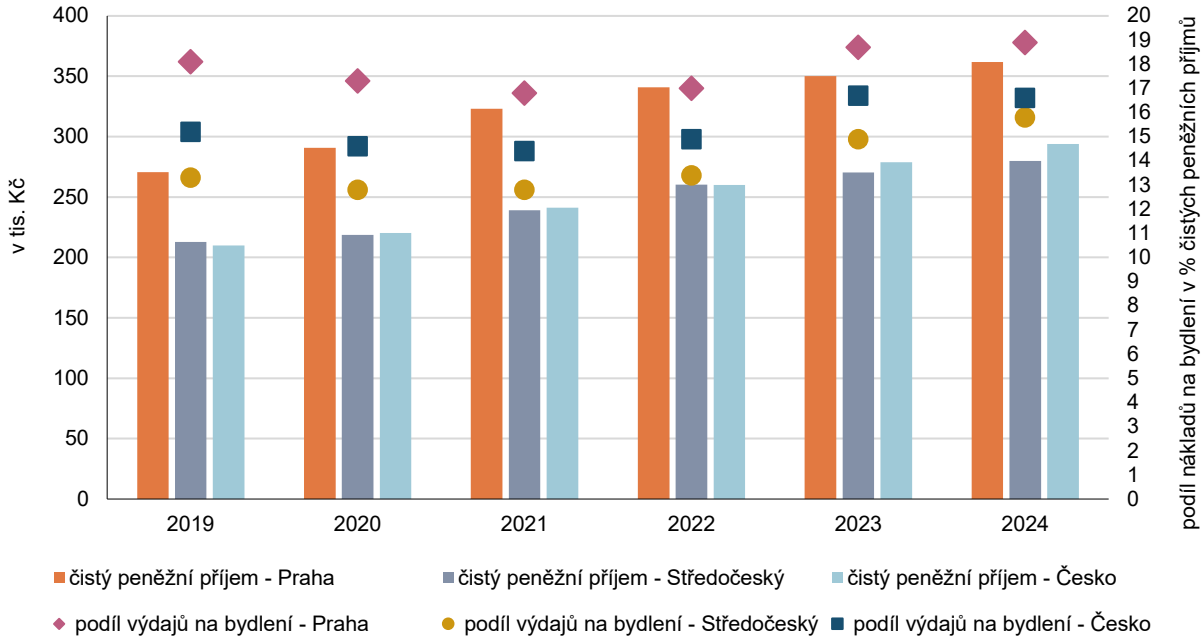
[8] Výjimkou jsou pracovní místa, u kterých probíhá řízení o vydání zaměstnanecké karty, modré karty nebo povolení k zaměstnání cizince. V takových případech zůstává pracovní místo v evidenci až do ukončení příslušného správního řízení.

Příjmy a životní podmínky domácností

V Praze překračoval v roce 2024 průměrný čistý roční peněžní příjem na osobu o 23 % průměr ČR. Sousední Středočeský kraj měl příjmy o téměř 5 % nižší než republikový průměr.

Cílem výběrového šetření Životní podmínky, které je národní verzí celoevropského zjišťování EU-SILC, je dlouhodobě získávat srovnatelné údaje o sociální a také ekonomické situaci domácností. Část šetření zjišťuje i informace o bydlení domácností, subjektivní názory na bydlení, či vybavenost domácností vybranými předměty. Čisté průměrné roční příjmy na osobu se v Praze od roku 2019 meziročně (v nominálním vyjádření) zvyšovaly. V roce 2019 dosáhla jejich výše 270,7 tisíc Kč. Tím Praha překročila republikový průměr o 29 % a průměr Středočeského kraje o 27 %. V roce 2024 dosáhly pražské příjmy 361,8 tisíc. Republikový průměr přesáhly o 23 %. Pražské příjmy byly v celém období o cca 27 % (rok 2019) až 35 % (2022) vyšší než příjmy na osobu ve Středočeském kraji. Středočeské příjmy byly v průměru stejné jako průměr za Česko celkem.

Graf 2.14 Roční čisté příjmy domácností a výdaje na bydlení v Praze, Středočeském kraji a Česku
Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky)

V Praze se podílely výdaje na bydlení v roce 2024 až 19 % na čistých peněžních příjmech domácností, ve Středočeském kraji to bylo 16 %, v Česku celkem se jednalo o 17% podíl.

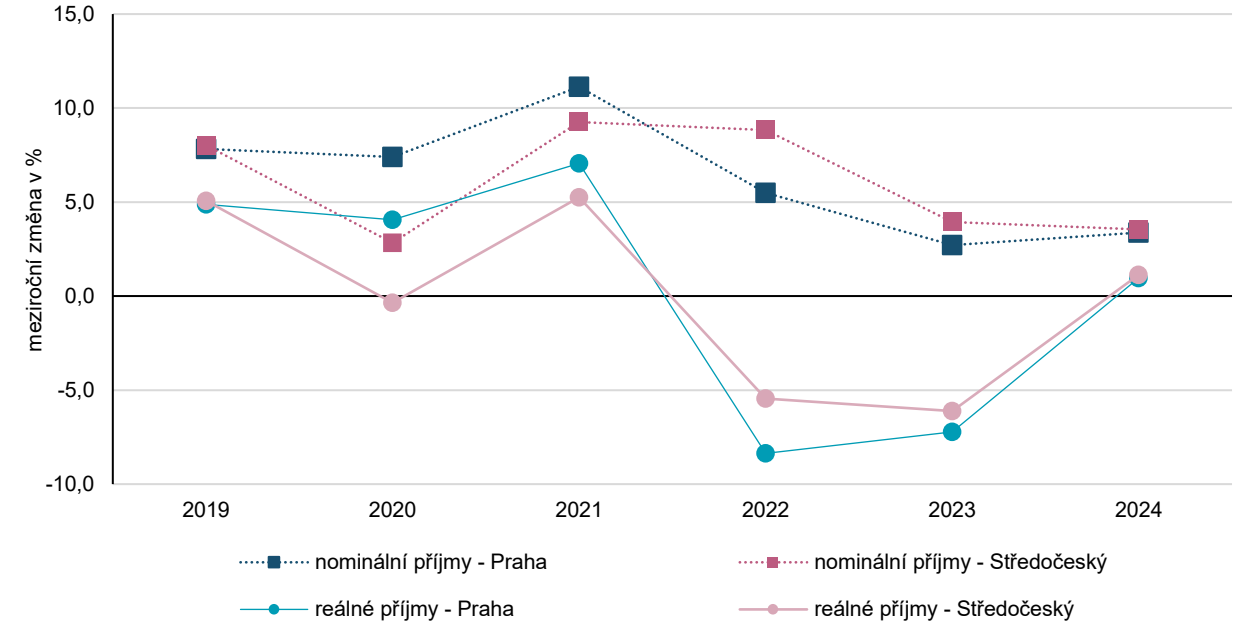
Výdaje na bydlení jsou jednou z hlavních položek, která se významně podílí na celkových výdajích domácnosti. Šetření SILC prezentuje i data o podílu výdajů na bydlení na celkovém čistém peněžním příjmu domácností. V Praze se v období 2019 až 2024 pohyboval podíl výdajů na bydlení od 17 po 19 % na celkových výdajích domácností. Je to zhruba o 3 až 5 procentních bodů více, než ve Středočeském kraji. Výdaje v Česku celkem byly nižší o 2 až 3 p. b. než výdaje na bydlení v Praze.

Reálné příjmy domácností v Praze poklesly meziročně v roce 2022 a 2023 o 8,4 %, resp. o 7,2 %.

Nominální čisté peněžní příjmy domácností (bez ohledu na růst cen) v celém období 2019-2024 rostly. Situace po promítnutí růstu spotřebitelských cen, je trochu jiná. Vysoká cenová hladina v letech 2022 a 2023 významně ovlivnila čisté peněžní příjmy v reálném vyjádření (po započtení inflace). V letech 2020 a 2021, během pandemie covid-19, reálné příjmy na osobu v Praze meziročně rostly, a to výrazněji než v sousedním Středočeském kraji a celé republice. V období vysoké inflace v letech 2022 a 2023 poklesly reálné příjmy v Praze meziročně o 8,4 % (2022) resp. 7,2 % (2023). Pokles byl výraznější než ve Středočeském kraji i Česku celkem.

Graf 2.15 Růst nominálních a reálných čistých peněžních příjmů v Praze a Středočeském kraji

Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky)

Pozn.: Jde o roční čisté peněžní příjmy na osobu

Praha měla v roce 2024 téměř 35 % domácností, které pobírají více než 398,9 tisíc Kč ročně na osobu (33,2 tisíc Kč měsíčně).

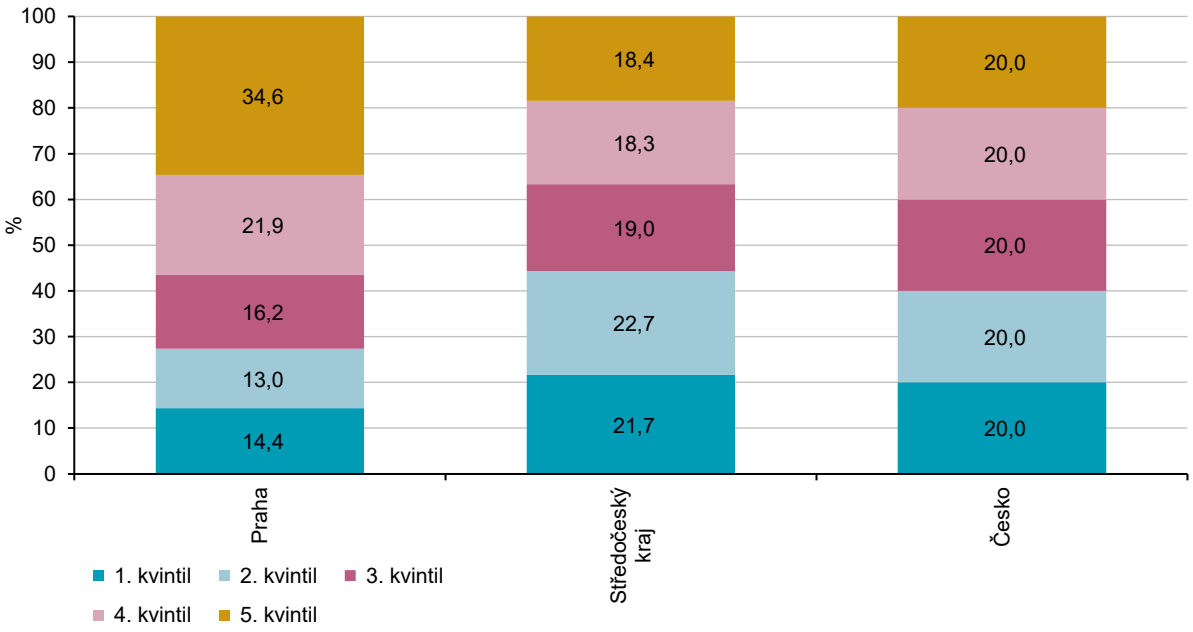
Pokud rozdělíme domácnosti v Česku podle ročních čistých peněžních příjmů domácností na osobu na 5 stejných skupin, tak 20 % domácností mělo roční čisté příjmy na osobu do 208,5 tisíc Kč (17,4 tis. Kč měsíčně), druhých 20 % domácností do 260,0 tisíc Kč (21,7 tis. Kč za měsíc). Další pětina domácností pak vykázala příjmy v intervalu 260,0 až 306,5 tisíc Kč (25,5 tisíc Kč/měsíc). Mezi 306,5 tisíci a 398,9 tisíci Kč (33,2 tisíc Kč měsíčně) mělo příjmy 20 % pražských domácností. 20 % domácností s nejvyššími příjmy se pohybovalo nad částkou 398,9 tisíc Kč ročně.

Při hodnocení výše uvedených příjmových hranic v hlavním městě vychází v Praze výrazně více vysokopříjmových domácností a výrazně méně nízkopříjmových domácností než v Česku. Domácností, které byly na nejvyšší příjmové hranici a měly v roce 2024 více než 398,9 tisíc Kč (33,2 tisíc Kč měsíčně), bylo 34,6 %. Naopak těch, které měly nejnižší příjmy (méně než 208,5 tisíc Kč, méně než 17,3 tisíc Kč měsíčně na osobu) bylo 14,4 %. Ve Středočeském kraji bylo rozložení domácností podle kvintilových intervalů podobné jako v Česku. Větší než v Česku bylo ve Středočeském kraji zastoupení 20 % domácností s nejnižšími příjmy a méně bylo 20 % domácností s nejvyššími příjmy.

Graf 2.16 Podíl domácností podle ročního čistého peněžního příjmu v roce 2024 v Praze a Středočeském kraji podle kvintilového rozdělení domácností Česka

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření EU-SILC (Životní podmínky 2025)

Rozdělení domácností v Česku	1. kvintil: *20 % domácností s nejnižšími příjmy*	2. kvintil: *druhých 20 % domácností*	3. kvintil: *třetích 20 % domácností*	4. kvintil: *čtvrtých 20 % domácností*	5. kvintil: *20 % domácností s nejvyššími příjmy*
Počet domácností v Česku (v tisících)	918,7	918,1	918,2	918,7	918,0
Horní hranice čistého peněžního příjmu na osobu v Česku (Kč) v kvintilu	208 483	260 000	306 502	398 917	x
průměr za 1 měsíc	17 374	21 667	25 542	33 243	x

Podle dat z šetření Příjmy a životní podmínky domácností vyplývá, že v roce 2025 bylo v celém Česku 9,6 % osob pod hranicí příjmové chudoby.

V Praze byl podíl osob pod hranicí příjmové chudoby[9], vzhledem k vyššímu podílu vysokopříjmových, pravděpodobně nižší než v Česku (9,6 %). ČSÚ však tento ukazatel za regiony nepublikuje. Hranice příjmové chudoby se počítala z příjmů za rok 2024.

Nejvyšší podíl osob ohrožených chudobou byl v Česku mezi nezaměstnanými (60,0 %) a mezi dětmi do 16 let (13,5 %). Mezi starobními důchodci bylo 8,5 % osob ohrožených chudobou. Téměř 12 % domácností se závislými dětmi je ohroženo chudobou. V této skupině jsou podstatné rozdíly podle toho, kolik má domácnost dětí.

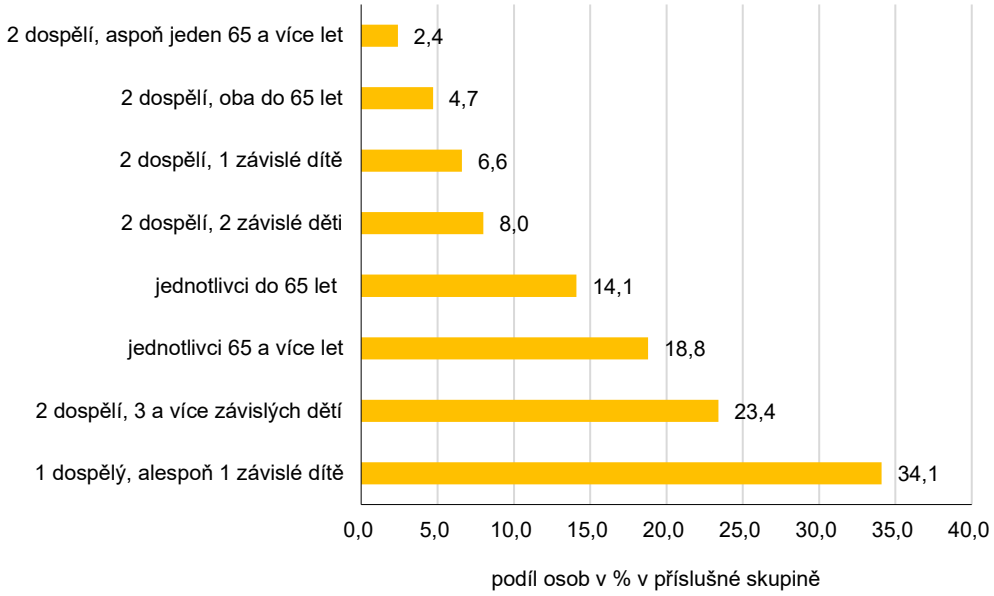
Nejvyšší podíl osob s příjmem pod hranicí chudoby je u domácností, kde bydlí jeden dospělý rodič s jedním dítětem (34,1 % z tohoto typu domácností). Je to více než třetina z tohoto typu domácností. Vysoký podíl osob ohrožených chudobou je u

[9] Výpočet míry ohrožení chudobou je prováděn podle metodiky Eurostatu. Opírá o tzv. ekvivalizovaný příjem, což je podíl disponibilního příjmu domácnosti a počtu jejích spotřebních jednotek (modif. SJ OECD). Vypočtený ekvivalizovaný příjem domácnosti se následně přiřadí všem jejím členům. Ze souboru všech osob, seřazených vzestupně podle výše jejich ekvivalizovaného příjmu, se pak počítá hranice chudoby. Nejčastěji používanou hranicí chudoby je 60 % mediánu ekvivalizovaného příjmu. Jako doplňkové hranice se používají 40, 50 a 70 % mediánu. Více v metodických vysvětlivkách zde: https://csu.gov.cz/docs/107508/ad07bc74-71d0-1d86-f174-e9d2f0051890/16002126mc.pdf?version=1.0

domácností, kde žijí dva dospělí se třemi a více dětmi (23,4 %). U domácností se dvěma dospělými, z nichž jednomu je více než 65 let, je míra ohrožení chudobou 2,4 %. Téměř 5 % domácností dvou seniorů ve věku 65 a více let je ohroženo chudobou.

Graf 2.17 Podíl osob s příjmem pod hranicí příjmové chudoby[7)] v Česku v roce 2025

Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky)

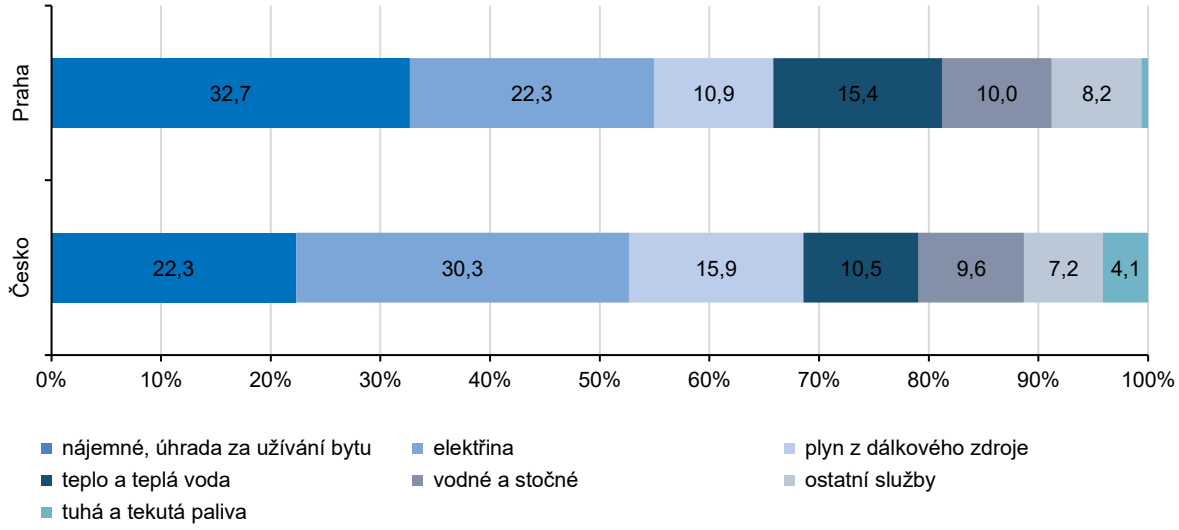

Mezi výdaji na bydlení v Praze dominovaly výdaje na nájemné a úhradu za užívání bytu (32,7 %). V Česku tyto výdaje představovaly 22,3 %.

Výdaje na bydlení činily v Praze podle dat z výběrového šetření Příjmy a životní podmínky domácností v roce 2024 téměř pětinu všech výdajů domácností. Z výdajů na bydlení činí největší položku výdaje na nájemné a úhradu za užívání bytu, které v Praze tvořily 32,7 %. Další důležitou složkou byly výdaje na elektřinu (22,3 %). Teplo a teplá voda pak ukrojily z výdajů na bydlení 15,4 %. V Praze oproti Česku je významnější položkou výdajů na bydlení právě nájemné a teplo a teplá voda. Naopak v Česku převládají ve výdajích na bydlení více než v Praze položky elektřina (30,3 %) a plyn z dálkového zdroje (15,9 %).

Graf 2.18 Struktura výdajů na bydlení v Praze a Česku v roce 2025

Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky)

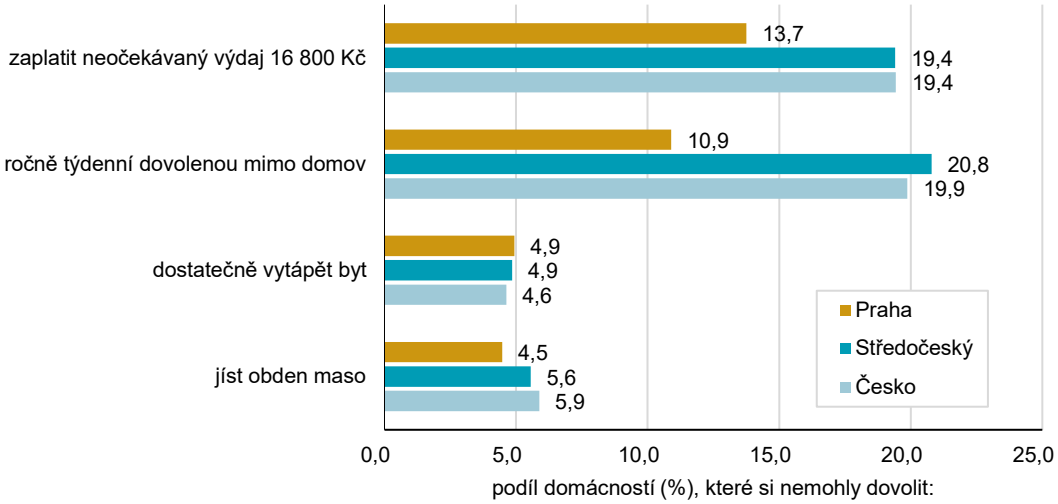

Desetina domácností v Praze si v roce 2025 nemohla dovolit jednou ročně týdenní dovolenou mimo domov. Větší část domácností (14 %) si nemohla dovolit zaplatit neočekávaný výdaj ve výši 16 800 Kč.

Největší část domácností v Praze si nemůže dovolit zaplatit neočekávaný výdaj ve výši 16 800 Kč. Je to téměř 14 % domácností. Zhruba desetina domácností pak nemohla v roce 2025 jednou ročně zaplatit týdenní dovolenou mimo domov. Situace ve Středočeském kraji a Česku je podobná. Oproti Praze je zde až pětina domácností, které si nemohly dovolit zaplatit jednorázový neočekávaný výdaj ve výši 16 800 Kč. Stejně tak středočeské domácnosti mají větší problémy než domácnosti v Praze se zaplacením týdenní dovolené ročně mimo domov. Zhruba 21 % domácností ve Středočeském kraji si tento výdaj nemůže dovolit. Podobná je situace v Česku celkem.

Graf 2.19 Domácnost si nemohla dovolit konkrétní finanční výdaje (Praha, 2025)

Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky)

Mzdy

Následující kapitola popisuje mzdovou úroveň jak na základě čtvrtletních údajů, které ČSÚ získává od podniků v ekonomice, tak na základě strukturálního mzdového šetření, které je organizováno MPSV. Nejsledovanějším údajem ze čtvrtletního šetření v podnicích je průměrná hrubá měsíční mzda, ale toto šetření podává také základní informaci například o počtu zaměstnanců v podnicích. Mzdy se zde zjišťují na úrovni podniků a firem. Druhé, strukturální mzdové šetření, poskytuje tolik žádaný ukazatel medián hrubé mzdy, který lze členit i podle pohlaví. Toto šetření umožňuje třídit mzdy také podle vzdělání nebo věku, mzdy jsou totiž v tomto šetření sbírány za jednotlivé zaměstnance a následně statisticky zpracovány.

V roce 2025 byla průměrná hrubá mzda v Praze zjištěná šetřením v podnicích na úrovni 63 022 Kč.

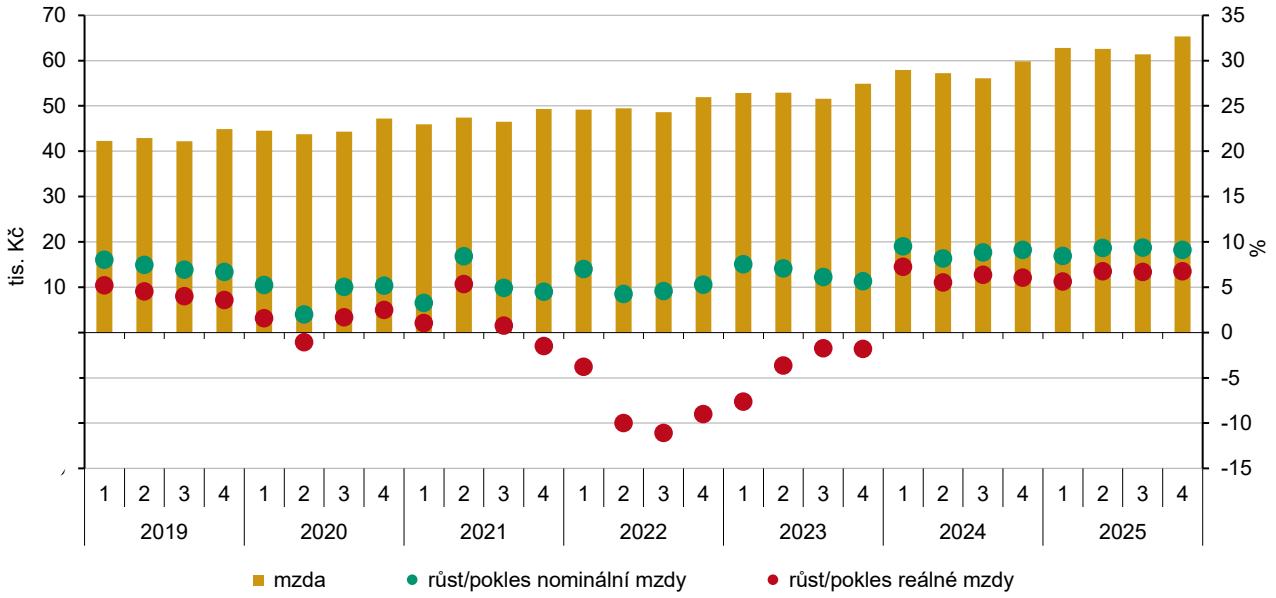
V roce 2025 dosáhla průměrná hrubá měsíční mzda v Praze hodnoty 63 022 Kč, v roce 2019 to bylo 43 062 Kč. V nominálním vyjádření rostly mzdy od roku 2019 do roku 2025 o 4,3 až 7,2 %, inflace kolísala mezi 2,4 % (2025) a 15,1 % (2022). V letech 2019 až 2021 mzdy v Praze a ve všech krajích reálně rostly. V roce 2022 se reálné mzdy v Praze propadly o 8,5 %, tento pokles se snížil v roce 2023 na -3,7 %. V dalších letech 2024 a 2025 se již mzdy vrátily k reálnému meziročnímu růstu vyššímu než 6 %.

Mzdový vývoj byl různý v jednotlivých čtvrtletích, kdy měl na mzdy velký vliv růst cen. Pokles reálných mezd se projevil už ve 4. čtvrtletí 2021, kdy došlo ke snížení o 1,5 %. V reakci na válku na Ukrajině začaly ve druhém čtvrtletí 2022 růst (nejen) spotřebitelské ceny. Meziroční pokles reálných mezd byl největší ve 2. a 3. čtvrtletí 2022, kdy přesáhl 10 %, poté se pokles pomalu snižoval. První čtvrtletí s reálným

růstem mzdy bylo 1. čtvrtletí 2024 (+7,2 %). V roce 2025 mzda v Praze meziročně reálně rostla tempem vyšším než 5,6 %. Podobný vývoj potkal všechny ostatní kraje.

Graf 2.20 Vývoj průměrné hrubé měsíční mzdy[1)] na přepočtené počty zaměstnanců v Praze

Zdroj: ČSÚ

[1)] podle místa pracoviště; za osoby přepočtené na plně zaměstnané; v roce 2025 předběžné údaje

Podle strukturální mzdové statistiky byl v roce 2025 medián hrubé mzdy v Praze 52 793 Kč, průměrná mzda byla 65 594 Kč.

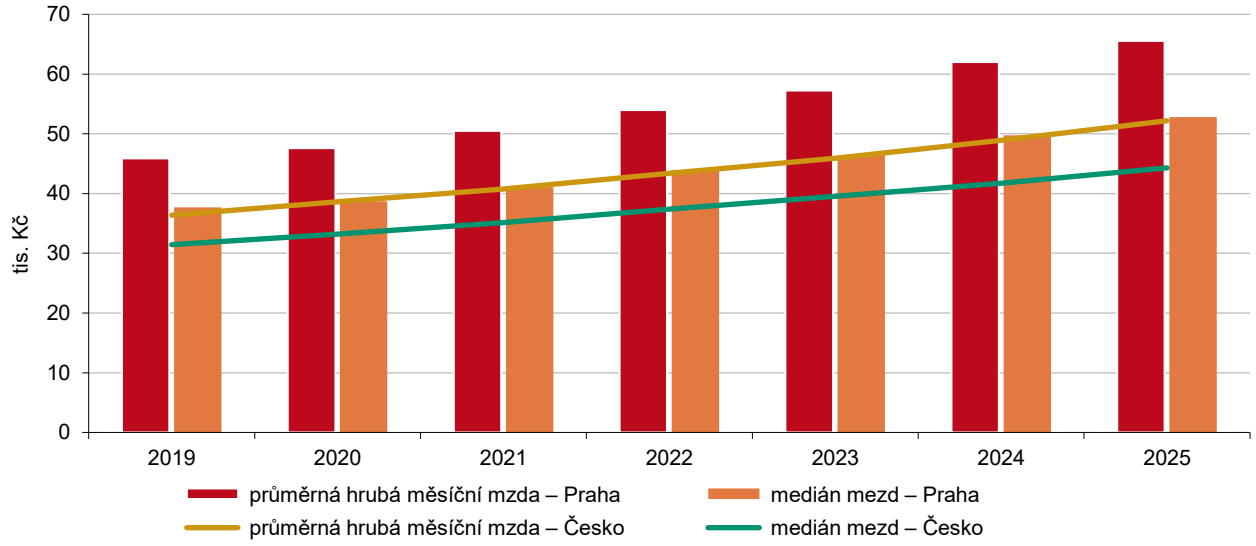
Podle výsledků strukturální mzdové statistiky[10] byla v roce 2025 průměrná hrubá měsíční mzda v Praze 65 594 Kč. V Česku byla ve stejné době průměrná mzda 52 202 Kč. Od roku 2011 výsledky strukturální statistiky pokrývají celou zaměstnaneckou populaci. Průměrná mzda je vypočtena na základě skutečně odpracované doby, bez doby nemocí a dalších neplacených nepřítomností v práci. Průměrné meziroční tempo růstu průměrné mzdy v Praze v letech 2019 až 2025 se pohybovalo od 3,7 % do 8,3 %, v Česku bylo tempo růstu mírně vyšší (představovalo 5,8 až 8,0 %). Muži v Praze pobírali v roce 2025 průměrnou hrubou mzdu 74 099 Kč, zatímco ženy pouze 56 744 Kč. Rozdíl činí 17 355 Kč. Tento nepoměr mezi mzdou mužů a žen je patrný po celou dobu šetření. V roce 2011 byla průměrná mzda mužů o 33 % vyšší než mzda žen, tento rozdíl se postupně snižoval. V letech 2019 až 2021 klesl na 25 %, ale poté začal znovu růst. V roce 2025 byl rozdíl mezi mzdou mužů a žen 31 %.

Medián mezd byl v Praze v roce 2025 celkem 52 793 Kč, muži měli medián vyšší (58 440 Kč) než ženy (48 740 Kč). Rozdíl mezi muži a ženami byl 9 700 Kč.

[10] Strukturální mzdová statistika zjišťuje mzdy na jiném souboru a jiným způsobem, než je tomu u podnikové mzdové statistiky. Strukturální mzdová statistika šetří mzdy zvlášť v mzdové a zvlášť v platové sféře, zdrojem dat z první jmenované sféry je Ministerstvo práce a sociálních věcí, a zdrojem dat z druhé je Ministerstvo financí. Údaje o mzdách a dalších nákladech jsou zjišťované za jednotlivé zaměstnance, což umožňuje také třídění podle pohlaví, vykonávané činnosti (Klasifikace zaměstnání), věku a konstrukci mzdového mediánu. Ten rozděluje soubor mezd zaměstnanců na dvě stejné části podle výše jejich mzdy, takže lépe než průměr vypovídá o skutečné úrovni mezd. Podrobněji o tom pojednává část „Úvod“ v publikaci ČSÚ „Struktura mezd zaměstnanců 2025“.

Graf 2.21 Průměrná hrubá měsíční mzda a medián mezd v Praze a Česku

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

Medián mezd mužů byl v roce 2025 celkem 58 440 Kč, u žen dosáhl hodnoty 48 740 Kč.
Gender Pay Gap tak byl 16,6 %.

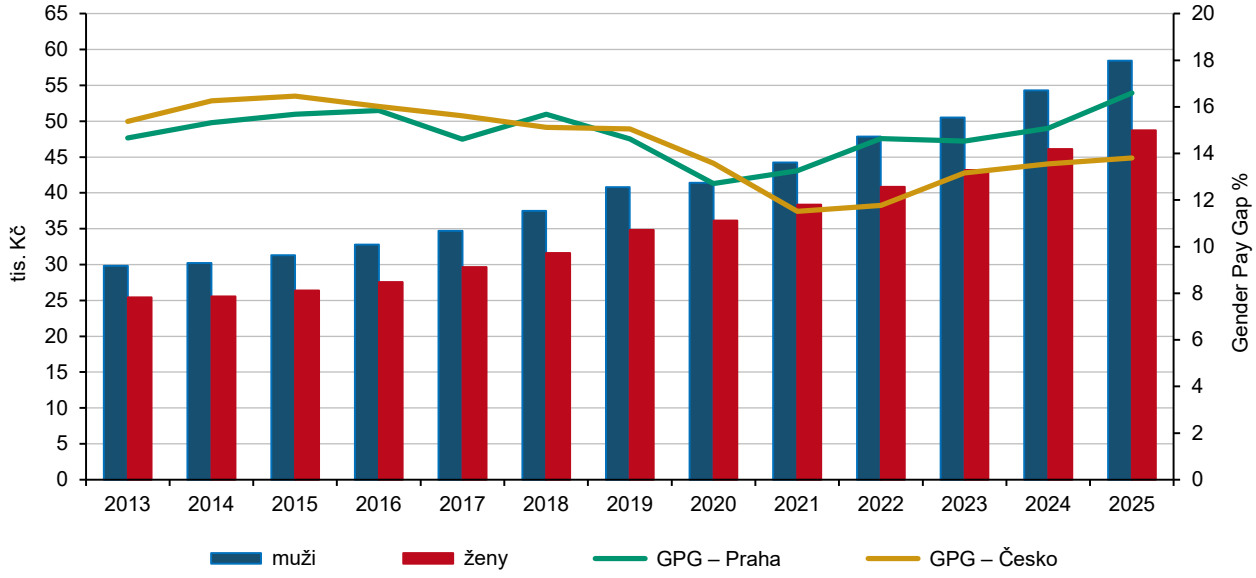
Ilustrovat rozdíly mezi mzdami žen a mužů pomocí ukazatele Gender Pay Gap (GPG) je možné pomocí porovnání průměrných hrubých mezd nebo mediánových hrubých mezd. Ukazatel GPG je v následujícím textu konstruován jako procentuální rozdíl mediánových mezd žen a mužů vztažený k mediánu mezd mužů.

Rozdíl mezi mediánem mezd mužů a žen byl v roce 2025 zhruba 16,6 %, v roce 2019 to bylo 14,6 %. Od roku 2020 se tento rozdíl mezi muži a ženami zvyšuje. V dlouhodobém pohledu se rozdíly mezi muži a ženami nesnižují, spíše neustále kolísají. Výjimkou bylo období 2020-2021, kdy se rozdíly mezi muži a ženami přechodně snížily.

V Česku dosahovaly v letech 2019 až 2025 rozdíly mezi mediánem mezd mužů a žen od nejvyšší hodnoty 15,1 % v roce 2019 po nejnižší v roce 2021 (11,5 %). V roce 2025 byl rozdíl mezi muži a ženami na úrovni 13,8 %.

Graf 2.22 Medián mezd podle pohlaví a Gender Pay Gap[1)] v Praze a Česku

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

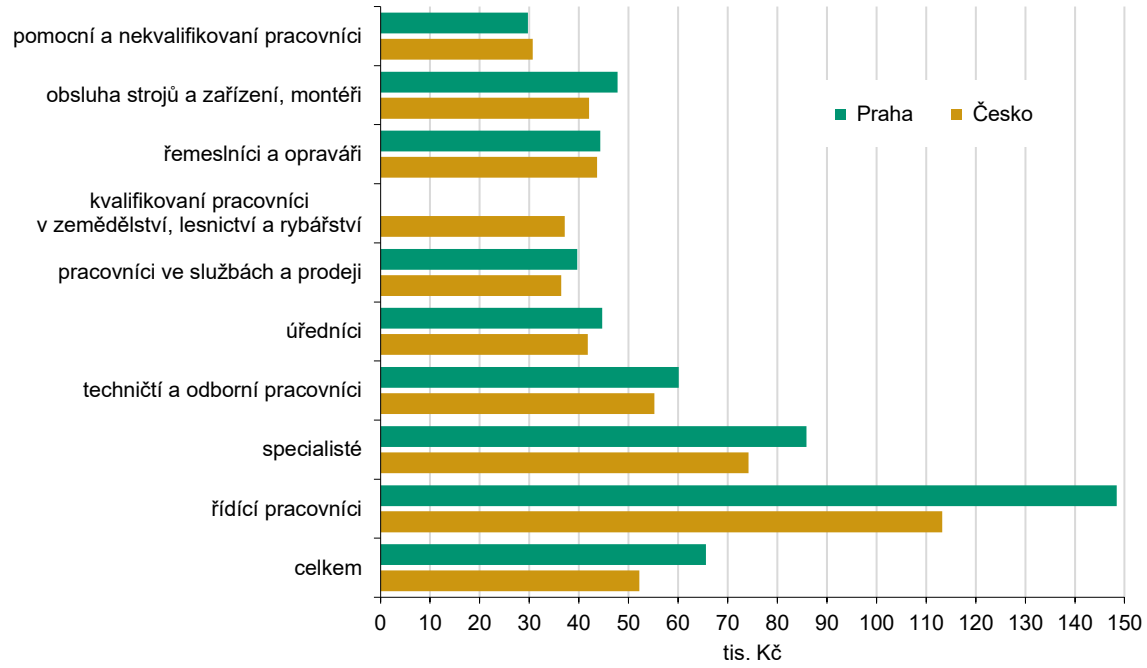
[1)] GPG - gender pay gap - relativní rozdíl mediánu mzdy mužů a žen (vztažený k mediánu mzdy mužů)

Řídící pracovníci mají v Praze nejvyšší průměrné mzdy. Zaměstnanci pracující na této pozici v Praze vydělávali o 31 % více než je jejich průměr za Česko.

Nejvyšší průměrné hrubé měsíční mzdy pobírala skupina řídících pracovníků, kam patří nejvyšší státní úředníci, představitelé samosprávy, nejvyšší představitelé společností a řídící pracovníci ze všech oborů národního hospodářství. Řídící pracovníci v Praze pobírali v roce 2025 průměrnou hrubou měsíční mzdu ve výši 148 435 Kč, následoval kraj Středočeský (117 452 Kč), jehož řídící pracovníci měli mzdu o 21 % menší.

Graf 2.23 Průměrná hrubá měsíční mzda podle klasifikace zaměstnání v Praze a Česku v roce 2025

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

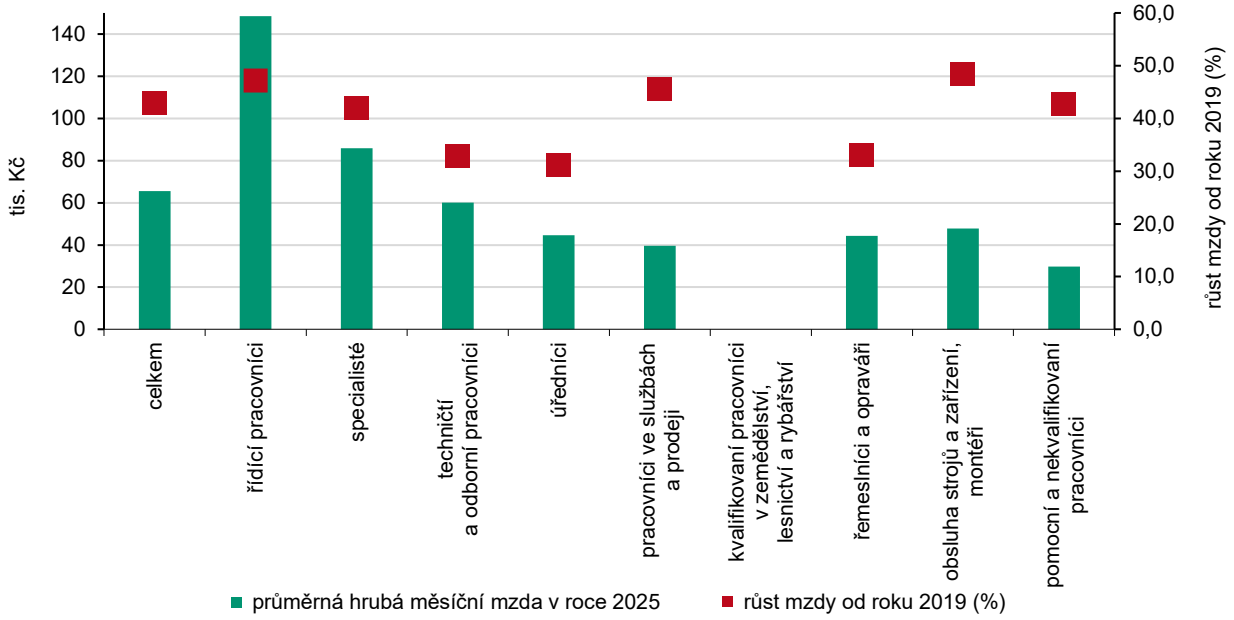
Specialisté v Praze vydělávali průměrně 85 870 Kč hrubého měsíčně, ve Středočeském kraji pak 67 544 Kč (o 21 % méně). Třetí nejlépe ohodnocenou skupinou byli v Praze techničtí a odborní pracovníci (60 142 Kč). Středočeští zaměstnanci na stejné pozici měli mzdu dokonce mírně vyšší (60 682 Kč). Mezi nejhůře odměňovaná zaměstnání se v Praze zařadili pomocní a nekvalifikovaní pracovníci se mzdou 29 740 Kč. Jejich mzda byla dokonce nižší, než mzda zaměstnanců na stejné pozici ve většině krajů, kromě Jihočeského a Zlínského. Druhou nejhůře odměňovanou profesí jsou pracovníci ve službách a prodeji, jejichž mzdy dosáhly na 39 663 Kč. Řemeslníci a opraváři měli třetí nejnižší mzdu (44 299 Kč) a byli dokonce odměňováni hůře než zaměstnanci ve Středočeském, Plzeňském a Královéhradeckém kraji na stejné pozici.

Nejvyšší růst mezd byl od roku 2019 v Praze u zaměstnanců pracujících jako obsluha strojů a zařízení (48 %) a jako zákonodárci a řídící pracovníci (47 %).

Od roku 2019 vzrostly nejvíce mzdy pracovníkům na pozici obsluha strojů a zařízení, montéři (o 48 %), slaběji u pozic, které jsou zařazené jako zákonodárci a řídící pracovníci (o 47 %). Významný růst zaznamenali také zaměstnanci ve službách a prodeji (o 46 %). Specialisté a pomocní a nekvalifikovaní pracovníci měli růst mezd vyšší než 40procentní. Naopak nejméně vzrostly mzdy u úředníků (31 %) a technických a odborných pracovníků (33 %).

Graf 2.24 Průměrná hrubá měsíční mzda v Praze v roce 2025 a její růst od roku 2019 (podle klasifikace zaměstnání)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

Vzdělávání

Počet dětí v mateřských školách je přímým odrazem úrovně porodnosti v posledních letech. Po výraznějším růstu od roku 2006/2007 dosáhly počty dětí maxima v roce 2019 (43,3 tisíc dětí). Od té doby pozvolna klesají (s výjimkou roku 2022, kdy se v počtech dětí projevila migrační vlna z Ukrajiny).

V uplynulém školním roce 2025/2026 se v Praze nacházelo 445 mateřských škol s více než 2 000 třídami, které navštěvovalo celkem 40,8 tisíc dětí. V posledních letech v hlavním městě mírně vzrostl počet mateřských škol. Zejména mezi lety 2021 a 2022 (růst o 6 MŠ) a mezi rokem 2022 a 2023 (růst o dalších 5 MŠ). Vznik nových zařízení předškolního vzdělávání je odrazem vyšší porodnosti v posledních letech a s tím souvisejícím narůstajícím počtem dětí ve věku docházky do předškolních zařízení. Od roku 2024 již počty mateřských školek rostly jen o jednu školku ročně. Projekce počtu obyvatel v následujících letech očekávají snižování počtu dětí ve věku předškolního vzdělávání[11].

Mateřské školy v Praze jsou v průměru větší než v ostatních krajích. V Praze připadlo na jednu mateřskou školu 92 dětí, republikový průměr byl 64 dětí a na nejnižší hodnoty dosáhly Pardubický (53 dětí) a Královéhradecký kraj (57). Ukazatel počet dětí na jednu třídu nevykazuje výrazné rozdíly mezi kraji. V Praze navštěvovalo v roce 2025 jednu třídu v průměru 20 dětí, podobně jako v dalších 10 krajích. Od roku 2019 se toto číslo snížilo z průměrných 23 dětí na jednu třídu v Praze (také v ostatních krajích byl vývoj podobný).

Problémem v Praze, dalších velkých městech a také příměstských oblastech okolo vekých měst, byly v uplynulém období nedostačující kapacity školek či jiných předškolních zařízení, zejména pro tříleté a dvouleté děti. V Praze docházelo k problémům s umístěním dítěte do mateřské školy v nepříliš velké vzdálenosti od

[11] viz projekt Vzdělávání v datech (https://www.vzdelavanivdatech.cz), v jehož rámci vznikla Predikce počtu dětí v mateřských školách v ORP do roku 2035 (včetně dat za Prahu celkem)

bydliště nebo od práce[12]. S novou výstavbou mateřských škol, případně s rozšiřováním jejich kapacity a také s opadnutím této silné populační vlny, dochází k postupnému uvolňování míst v mateřských školách. Podobná situace s nedostatkem míst se přelila do vyšších stupňů vzdělávání, v Praze je v současnosti nedostatek míst zejména na středních školách (viz dále).

Mezi dětmi v pražských mateřských školách bylo ve školním roce 2025/26 nejvíce pětiletých (31,8 %) a čtyřletých (30,9 %) dětí. Dětí do tří let je v mateřských školách zanedbatelné množství (6,9 %).

V Praze je zastoupení dětí mladších tří let v mateřských školách poměrně malé (6,9 %) a oproti průměru ČR (8,8 %) je nižší. Před šesti lety bylo zastoupení těchto malých dětí větší jak v Praze, tak v Česku. Nejvíce dětí v pražských školkách je ve věku 5 a 4 let, tyto děti tvořily v roce 2025/26 téměř 61 % dětí ve školkách. Tříletých dětí je v pražských školkách téměř 27 %. Šestiletých a starších dětí je minimum (3,6 %). Některé šestileté děti navštěvují přípravné třídy základních škol, nebo již školy základní. Od roku 2019/2020 do současnosti nedošlo k významnému rozšíření kapacit pro mladší děti. Podíl dětí do tří let (včetně) se snížil o cca 2 p. b., naopak podíl dětí ve věku 4 až 5 let (včetně) se zvýšil (o cca 3 p. b.).

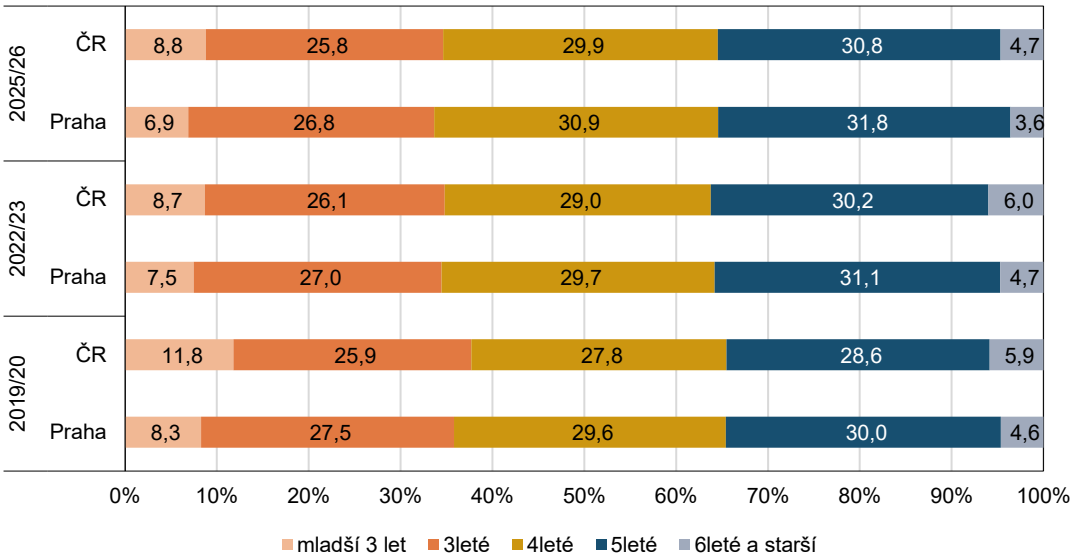
Dětí s jiným než českým občanstvím bylo v pražských školkách 17 %, nejvíce mezi všemi kraji. Většina jich byla z Ukrajiny (52 % ze všech dětí s cizím občanstvím), Slovenska (13 %), Vietnamu (7 %) a Ruska (4 %). Dalšími kraji s vyšším podílem cizinců na počtu dětí navštěvujících MŠ byl Karlovarský, Plzeňský (oba 8 %) a Liberecký kraj (6 %). Podíl Ukrajinců mezi cizinci navštěvujícími mateřské školy se pohyboval od 75 % v Královéhradeckém kraji po minimální hodnotu 52 % v Praze a Jihomoravském kraji. V pražských mateřských školkách bylo celkem 4 172 učitelů (přepočtených na plné pracovní úvazky), ženy mezi nimi výrazně dominovaly (99 %). Od školního roku 2019/2020 se jejich počet zvýšil o 9,2 %.

Z dat[13] dále plyne, že mezi šestiletými dětmi v předškolním a základním vzdělávání jich ve školním roce 2024/25 bylo 19,3 % v mateřských školách a přípravných třídách na základních školách. Dětí s odkladem školní docházky bylo v Praze v roce 2020/21 celkem 18,3 % ze všech dětí v povinném předškolním vzdělávání. V roce 2024/25 již to bylo jen 11,6 %. Určitý vliv na snížení podílu měla pandemie covid-19. Vzhledem k uzavření základních a mateřských škol část rodičů pravděpodobně volila odklad školní docházky raději než nástup do základní školy.

[12] Viz „Analýza infrastrukturních potřeb hl. m. Prahy (zaměřená na infrastrukturu vybrané občanské vybavenosti) z roku 2019“ (https://iprpraha.cz/uploads/assets/dokumenty/ssp/analyzy/Obyvatelstvo/analyza%20infrastrukturnich%20potreb/1a_skolstvi_ms.pdf) a „Analýza infrastrukturních potřeb: Mateřské školy“ od Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy z roku 2020

[13] Projekt Vzdělávání v datech (www.vzdelavanivdatech.cz), část „České školství v datech“. Údaje pocházejí z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Graf 2.25 Děti v mateřských školách podle věku v Praze a Česku
Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

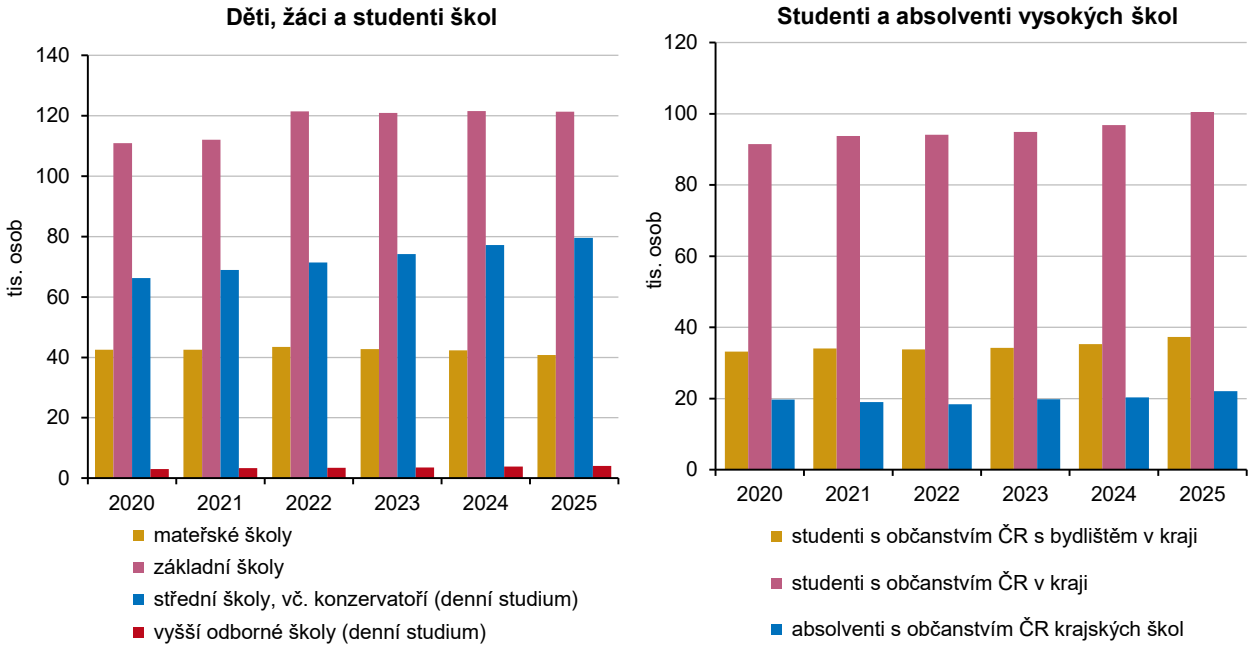
Žáků na základních školách přibývá. V roce 2025/26 jich do 1. ročníků přibylo 13,9 tisíc, naopak školní docházku ukončilo 12,8 tisíc žáků a jejich počet se od roku 2011/12 neustále zvyšuje. Na základních školách bylo celkem 121,3 tisíc žáků.

Počet žáků na základních školách v hlavním městě od roku 2009 trvale roste. V roce 2020 navštěvovalo základní školy v Praze celkem 111,0 tisíc žáků. Růst počtu žáků v Praze trval do roku 2022, kdy jich bylo 121,4 tisíc. V roce 2025 bylo na základních školách v Praze 121,3 tisíc žáků. Dále se na pražských základních školách nacházelo 5 700 tříd, tedy o 572 tříd více než v roce 2019/20. Na jednu třídu připadalo v celém období 21 až 22 žáků.

Do 1. ročníku bylo v Praze v roce 2025/26 nově přijato 13,9 tisíc žáků. Nejvíce žáků přijaly školy do 1. ročníku v roce 2022/23. Tehdy to bylo 14,6 tisíc žáků. Od té doby již počty nově přijatých prvňáků klesají. Naopak, žáků, kteří ukončili povinnou školní docházku zatím stále přibývá. Ve školním roce 2024/25 ukončilo své studium na základní škole 12,8 tisíc žáků, což byl zhruba počet, který se v Praze naposledy vyskytl v roce 2003/04. V roce 2019/20 bylo žáků, kteří opustili základní školu po ukončení školní docházky, jen 9,0 tisíc.

Graf 2.26 Děti, žáci, studenti a absolventi škol v Praze

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Na 1. stupni navštěvovalo základní vzdělávání 71,3 tisíc dětí, na druhém stupni 50,0 tisíc dětí. Individuálně se vzdělávalo 0,3 % žáků základních škol v Praze. Cizinců bylo v pražských základních školách 18 % (21,5 tisíc žáků).

Nárůst počtu dětí na základních školách v posledních 7 letech se musel projevit i v nárůstu počtu učitelů. Ve školním roce 2025/26 bylo na základních školách v Praze 8,8 tisíc učitelů, z toho bylo 82 % žen. Dále zde působilo 3,2 tisíc asistentů pedagoga. Tento počet se od roku 2019/20 zvýšil o 1,3 tisíc, tedy o 71 %. Pozice asistenta pedagoga byla de facto ustanovena novou školskou legislativou s účinností od 1. 1. 2005.[14] Zhruba 17 % učitelů na 1. stupni základních škol nemá potřebnou kvalifikaci[15] podle zákona o pedagogických pracovnících. Na druhém stupni je tento podíl podobný (16 %).

V Praze bylo ve školním roce 2025/26 celkem 2,9 tisíc dětí (2,2 %), které si plní základní školní docházku v zahraničí, nebo na zahraniční škole v ČR. Z 130,3 tisíc žáků plnících si základní vzdělávání na základních školách nebo na nižších gymnáziích či konzervatořích, jich je 445 (0,3 %), které tak činí formou individuálního vzdělávání. Na víceletých gymnáziích studuje 8,8 tisíc dětí plnících si svou povinnou školní docházku a 167 dětí studujících na osmiletých konzervatořích.

Na pražských základních školách bylo ve školním roce 2025/26 celkem 18 % cizinců (21,5 tisíc), v roce 2019/20 to bylo výrazně méně (9,7 tisíc). Po začátku války na Ukrajině se plně projevil – vlivem migrační vlny, kde převažovaly ženy s dětmi – nárůst počtu dětí s cizím občanstvím. V roce 2022/23 byl nárůst počtu cizinců oproti předchozímu roku 80procentní.

Žáků opakujících ročník na základní škole bylo v Praze 415, z toho bylo 58 % chlapců. První ročník opakovalo 55 dětí, 2. až 5.

V roce 2025/26 bylo v Praze 415 žáků opakujících ročník základní školy, z toho bylo 241 chlapců (58 %). Dětí, kteří opakovali ročník, bylo v Praze 0,3 % ze všech žáků základních škol. V roce 2019/20 opakovalo ročník základní školy 393 dětí, v roce silně ovlivněném pandemií covid-19 jen 184. Poté se počty opět navrátily na úroveň

[14] Dokument MŠMT k pozici asistenta pedagoga viz zde: https://msmt.gov.cz/file/8025_1_1/download

[15] Jedná se učitele, kteří nesplňují požadavky stanovené zákonem č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících, ve znění pozdějších předpisů a příslušných výjimek. Existuje samozřejmě určitá část učitelů bez kvalifikace v tomto pojetí, kteří si potřebné vzdělání doplňují.

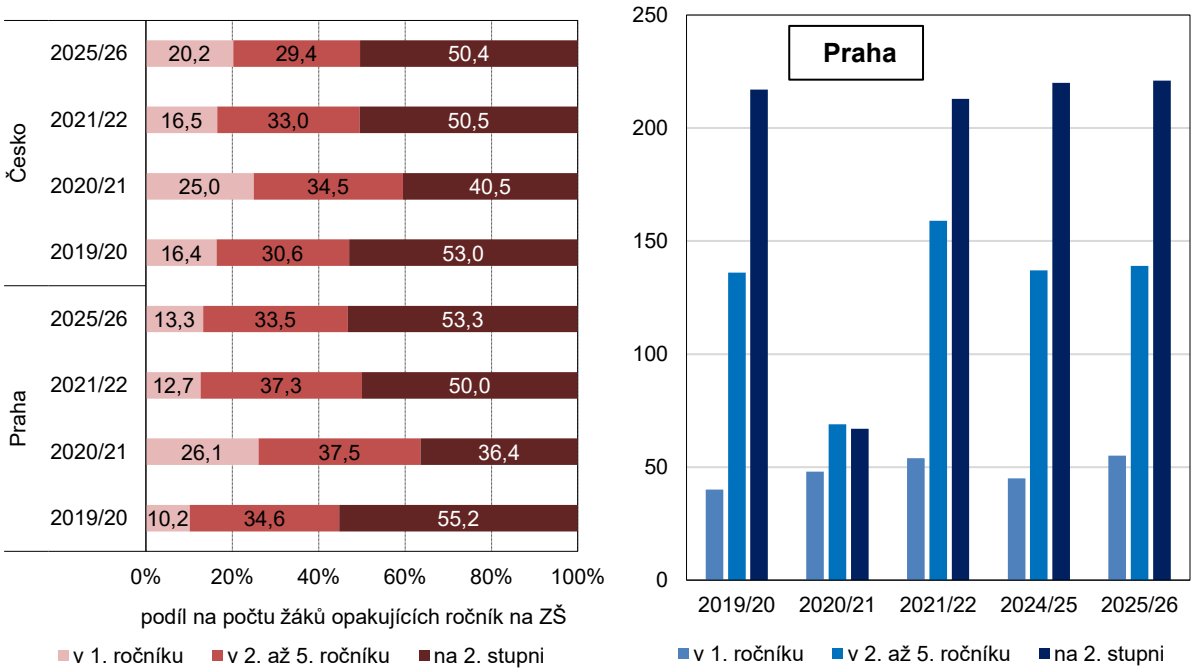
ročník 139 žáků. Nejvíce žáků opakovalo ročník na druhém stupni ZŠ (221 žáků).

minimálně 400 žáků ročně. Dětí opakujících první třídu bylo v nedávno ukončeném školním roce celkem 55, což byla opět nejvyšší hodnota od roku 2019/20. V letech 2019/20 a 2020/21 opakovalo první ročník 40 resp. 48 dětí. V tomto období mohl nízký počet žáků opakujících ročník ovlivnit ještě mírnější přístup pedagogů ovlivněný proběhlou pandemií covid-19.

V druhém až pátém ročníku opakovalo ročník 139 dětí. Více jich bylo jen ve školním roce 2021/22 (159 žáků). To mohlo být ovlivněno tím, že někteří žáci po návratu z distančního vzdělávání k prezenční výuce ve školách, neměli potřebné znalosti k postupu do dalšího ročníku. Nejvíce dětí opakovalo ročník na druhém stupni. V roce 2025/26 to bylo 221 dětí, což bylo nejvíce od roku 2019/20.

Graf 2.27 Žáci opakující ročník na základních školách v Praze a Česku

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

V Karlovarském a Ústeckém kraji opakovalo ročník výrazně více dětí, než v Praze (0,3 % ze všech dětí na základních školách). Jednalo se o 0,9 % dětí v Karlovarském kraji a 0,8 % dětí v kraji Ústeckém, tedy v krajích s vyšším podílem sociálně znevýhodněných žáků. Na nižší územní úrovni mohou být rozdíly mnohem vyšší. Sociálně znevýhodněné žáky definuje dokument Národního pedagogického institutu[16] jako žáky, kteří nemají dostatenou podporu svého vzdělávání ve svém domácím prostředí, nedostatečně znají vyučovací jazyk, nemají dostatek finančních prostředků na hrazení nákladů spojených se vzděláváním, či u nich nefunguje spolupráce rodiny se školou.

Přibývá i studentů středních škol, prakticky již od školního roku 2015/16. Nejdříve o 1-3 % ročně, od roku 2021/22 již tempem 4 % ročně. Ve školním roce 2025/26 byl meziroční růst

Ve školním roce 2025/26 bylo v hlavním městě 207 středních škol včetně konzervatoří. Od roku 2019/20 jejich počet vzrostl o 22 škol. Konzervatoří bylo celkem 8 a tento počet se již od roku 2009 nemění. Na středních školách bylo v roce 2025/26 celkem 82,7 tisíc žáků, z toho 77,9 tisíc žáků studovalo denní formu studia (94 %). Žáků nově přijatých na střední školy neustále přibývá. V roce 2025/26 jich bylo 21,9 tisíc. Roční nárůsty počtu

[16] Dokument „Identifikace žáků se sociálním znevýhodněním v základní škole“ dostupný zde: https://s3.eu-west-1.amazonaws.com/npi-prod-eu-data/npi/add31990-8fe3-43dc-9bf5-d1291fdff7d9.pdf

mírně nižší (3 %) než předchozí 4 roky. Na pražských středních školách je velký převis poptávky nad nabídkou.

nově přijatých do 1. ročníku středních škol byly v roce 2019/20 na úrovni 6 %, v pozdějších letech mezi 4 a 5 % a v posledních dvou letech již jen o 2 % ročně.

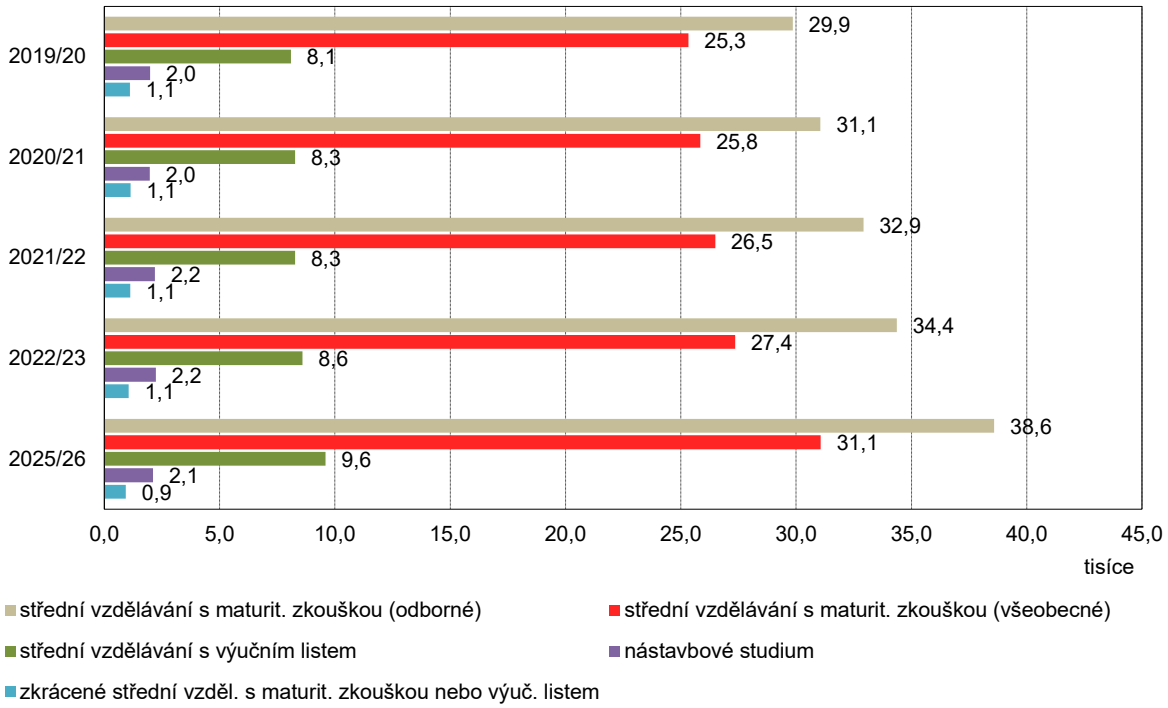
V Praze je již několik let velká nevyváženost mezi zájemci o středoškolské studium a kapacitami středních škol. Data MŠMT dokládají vyšší počty podaných přihlášek na střední školy než volných míst.[17]

Také počty absolventů rostou, a to od roku 2016/17. V roce 2024/25 dosáhly na zatím nejvyšší počet 16,0 tisíc absolventů. Studentů konzervatoří bylo 1,7 tisíc a jejich počet je v posledních letech stabilní.

Učitelů na středních školách bylo v roce 2025/26 více než 7,1 tisíc (osob přepočtených na plně zaměstnané), z toho bylo 59 % žen. Podíl žen se od roku 2019/20 mírně snížil (o 2 p. b.).

Graf 2.28 Studenti na středních školách v Praze

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Vzdělávání na středních školách lze realizovat buď na školách odborných, nebo školách se všeobecným vzděláváním. Většina studentů v Praze studuje na středních odborných školách ukončených maturitou (47 %).

Většina studentů na pražských středních školách (bez konzervatoří, včetně nástavbového studia) studovala odborné obory ukončené maturitní zkouškou (38,6 tisíc v roce 2025/26). Počty studentů na těchto školách každoročně rostly. Na tomto typu škol studovalo 47 % z celkového počtu studentů, o 2 procentní body více než před sedmi lety. Další početnou skupinou byli studenti gymnázií, kterých bylo v roce 2025/26 cca 31,1 tisíc a představovali 38 % studentů středních škol. Studenti s obory ukončenými výučním listem tvořili pouze 12 % studentů a bylo jich celkem 9,6 tisíc. Nástavbové studium pak představuje okrajový typ studia, studovalo zde 2,1 tisíc osob (3 %).

Počty studentů pražských středních škol od školního roku 2019/20 vzrostly o 24 %. Část studentů má bydliště v sousedním

Počet studentů se mezi lety 2019/20 a 2025/26 zvýšil na všech těchto typech středních škol v Praze kromě tzv. zkráceného nástavbového studia, kde došlo k poklesu počtu žáků o 16 %. Celkově ale počty studentů zkráceného studia nejsou vysoké (934

[17] projekt „Vzdelávání v datech“, část „Přihlášky na SŠ – nabízené kapacity a počty přihlášek v jednotlivých krajích“. Dostupné z: https://www.vzdelavanivdatech.cz/sekceSS1.php

Středočeském kraji. Od roku 2019 přibylo meziročně nejvíce studentů v posledním sledovaném roce (2025, nárůst o 12 %).

v posledním sledovaném roce). O téměř 30 % se zvýšil počet studentů na středních odborných školách s maturitou (o 29 %), o více než pětinu počet studentů gymnázií (23 %). A o 19 % vzrostl počet studentů oborů ukončených výučním listem. Minimálně (o 6 %) narostly počty studentů nástavbového studia, které ale není příliš významné (v roce 2025/26 takto studovalo jen 2,1 tisíc studentů). Růst počtu studentů nadále sytí nejen silné ročníky náctiletých z Prahy, ale také stejně staří vrstevníci dojíždějící do Prahy za střední školou ze Středočeského kraje, který s Prahou tvoří funkčně propojený celek. V roce 2024 byl podle dokumentu[18] Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy v pražských středních školách nedostatek 12,2 tisíc míst.

Stejné trendy vývoje v čase pozorujeme i u České republiky celkem i když rychlost, jakou se zvyšují počty studentů, se od Prahy mírně liší. Více než v Praze vzrostl v Česku relativní počet studentů na středních odborných školách v oborech zakončených maturitou (o 32 % proti 29 % v Praze), méně se navýšil počet žáků studujících gymnázia (o 10 % v Česku oproti 23 % v Praze). Navýšení počtu studentů u oborů zakončených výučním listem bylo stejné v Praze i v Česku. Jiná je struktura studentů z pohledu rozmístění na jednotlivé typy škol. V Česku více než v Praze studují žáci na školách poskytující vzdělávání zakončené výučním listem (rozdíl 6 procentních bodů), naopak výrazně méně na středních odborných školách a na gymnáziích (rozdíl 10 p. b. a 19 p. b.).

Od roku 2019 vzrostl počet pedagogických pracovníků v mateřských, základních a středních školách o 21 %. Počty nepedagogických pracovníků v regionálním školství vzrostly méně (o 9 %).

S nárůstem počtu dětí a studentů v mateřských, základních a středních školách v Praze začaly růst i počty učitelů a dalších pedagogických pracovníků[19] a částečně i počty nepedagogických pracovníků[20]. Od roku 2019 vzrostl počet pedagogických pracovníků (v počtech přepočtených na plně zaměstnané) o 21 % a počty nepedagogických pracovníků o téměř 9 %. Pedagogických pracovníků v mateřských, základních a středních školách v Praze tak bylo v roce 2025 zhruba 27,8 tisíc, nepedagogických pracovníků 9,9 tisíc. Výrazně se lišily mzdy v obou kategoriích, což je dáno zejména rozdílem v dosaženém vzdělání obou skupin. Hrubá mzda pedagogického pracovníka v přepočtu na měsíc byla v roce 2025 průměrně 52 141 Kč, u nedepagogického pracovníka činila 34 878 Kč. Oproti mzdě v roce 2019, která činila u pedagogických pracovníků 40 376 Kč došlo ke zvýšení o 29 %. Mzda u nepedagogických pracovníků dosáhla v roce 2019 na 24 754 Kč, a tak došlo ke zvýšení o 4 %.

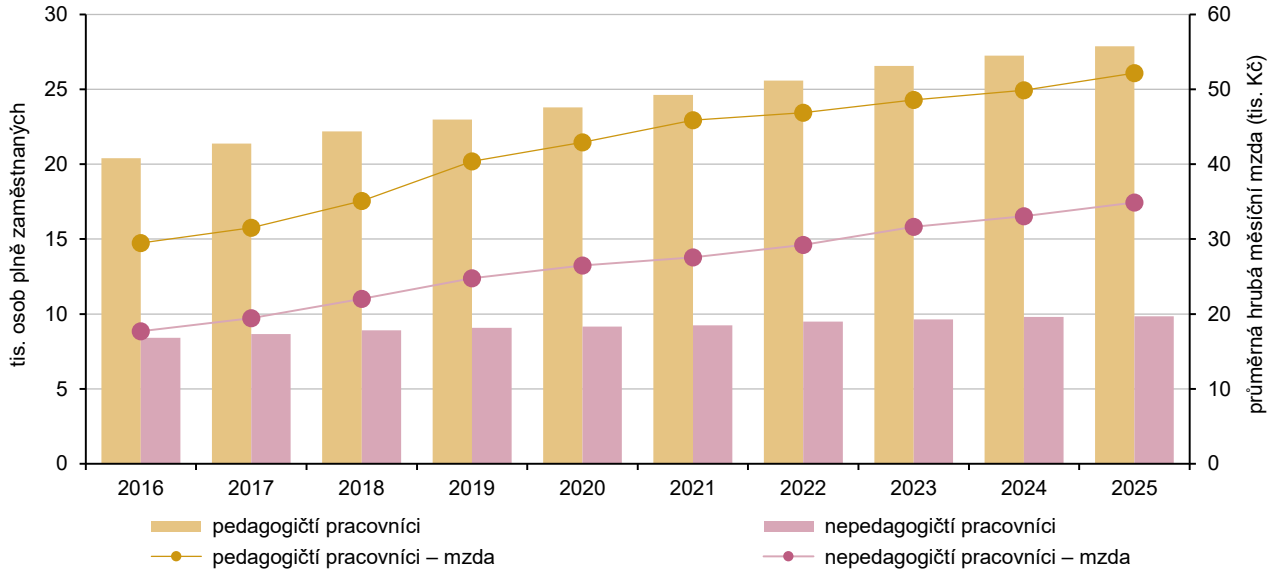
[18] dokument „Prognóza obyvatel a veřejné vybavenosti v Praze 2024–2050 — 3/ Školství“ je dostupná z: https://iprpraha.cz/assets/files/files/48480fbb0bfe91c363bdbfca1d658a6d.pdf

[19] Mezi pedagogické pracovníky patří učitelé, učitelé odborného výcviku, asistenti pedagoga, vychovatelé (ve školních družinách), speciální pedagogové, psychologové, školští logopedi a další.

[20] Mezi nepedagogické pracovníky patří technickohospodářští a provozní pracovníci, obchodně provozní zaměstnanci a ostatní zaměstnanci ve školách a školských zařízeních. Typicky to jsou kuchařky, školníci, administrativní síly.

Graf 2.29 Zaměstnanci v regionálním školství a jejich průměrné hrubé mzdy v Praze (přepočteno na osoby plně zaměstnané)

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Reálné mzdy pedagogických i nepedagogických pracovníků ve školství nejvíce rostly v letech 2019 a 2020. Po odeznění vysoké inflace (v letech 2022 a 2023) byl reálný růst mezd nepedagogických pracovníků vyšší než pracovníků pedagogických.

Roční tempo růstu mezd se u pedagogických pracovníků pohybovalo od maxima 15 % v roce 2019 po minimum 2,2 % v roce 2022. U nepedagogických pracovníků byly každoroční nárůsty v rozmezí 4,2 % (rok 2021) po 12,4 % (2019).

V reálném vyjádření, tedy po započtení vlivu inflace, mzdy rostly každoročně, kromě let 2022 a 2023. Reálně rostly mzdy obou skupin pracovníků ve školství v letech 2019 až 2021. Následoval výrazný reálný pokles mezd v letech 2022 a 2023. V roce 2024 se reálný růst mezd obnovil, ale již na nižší úrovni než před rokem 2022.

Reálný růst mezd u pedagogických pracovníků se před válkou na Ukrajině pohyboval od 11,9 % po 2,9 %, v letech velmi vysoké inflace došlo k meziročním poklesům reálné mzdy o 11,2 % a 6,4 %. Poté růst mezd dosáhl 2 % v roce 2025.

U nepedagogických pracovníků byl reálný růst mezd v letech 2019 až 2021 na úrovni 0,3 % až 9,3 %. V roce 2022 a 2023 mzdy reálně poklesly o 8 %, resp. 2,2 %. Poté se jejich růst obnovil a byl vždy vyšší (2,1 % a 2,9 %) než u pedagogických pracovníků.

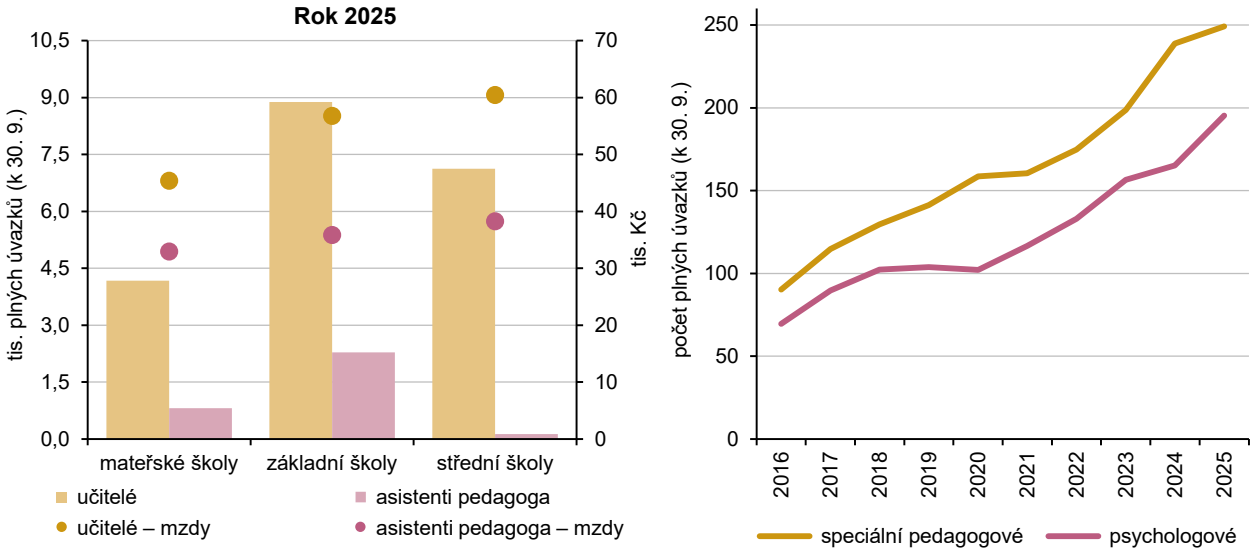
V roce 2025 pobírali učitelé v mateřských školách průměrnou mzdu ve výši 45,4 tisíc, učitelé na základních školách 56,8 tisíc a učitelé na středních školách 60,5 tisíc Kč měsíčně.

Průměrná hrubá měsíční mzda učitelů je odstupňována podle druhu školy, kde učitelé učí. Nejnižší mzdy mají učitelky v mateřských školách (v roce 2025 byl průměr za Prahu 45 429 Kč), vyšší mzdy mají učitelé na základních školách (56 817 Kč) a nejvyšších mezd v regionálním školství dosáhli učitelé a učitelky na středních školách (60 495 Kč).

Takových mezd zdaleka nedosahují asistenti pedagoga, kterých je v mateřských školách 814, v základních školách 2,3 tisíc a na středních školách jen minimum (129). Jedná se o počty přepočtené na plné úvazky. Asistenti pedagoga pracují často na částečný úvazek, přičemž někteří ředitelé tuto profesi spojují s prací vychovatelky (vychovatele) ve školních družinách. V mateřských školách je průměrná hrubá mzda asistentů pedagoga 32 993 Kč, v základních 35 893 Kč a na středních školách 38 298 Kč.

Graf 2.30 Pedagogičtí pracovníci v regionálním školství a jejich měsíční mzdy v Praze (přepočteno na plné pracovní úvazky)

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Pozn. Jedná se o průměrné hrubé měsíční mzdy přepočtené na plně zaměstnané osoby v regionálním školství.

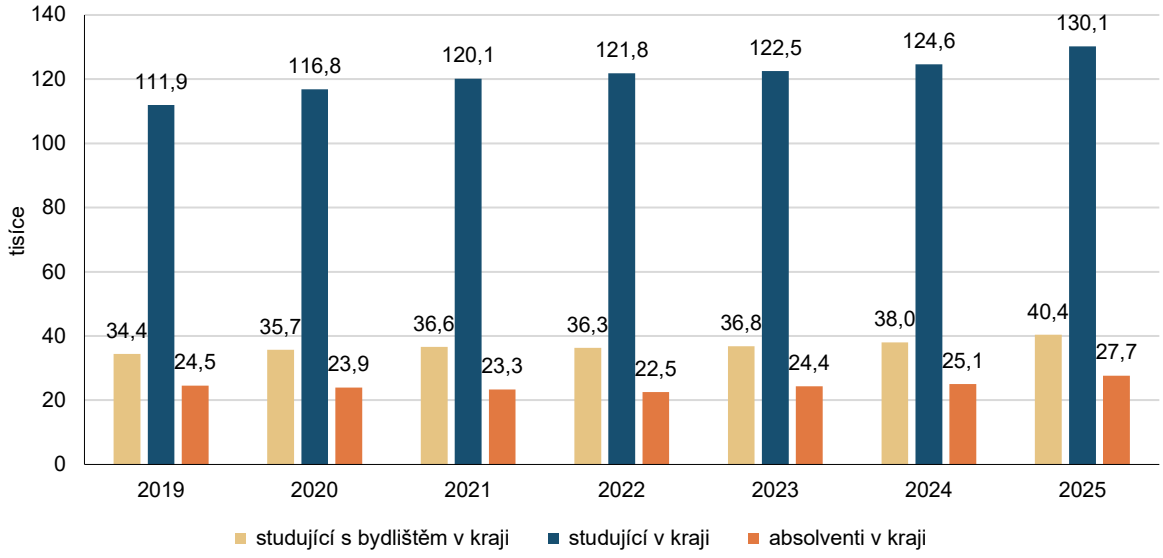
V roce 2025 pracovalo v pražských mateřských, základních a středních školách téměř 250 speciálních pedagogů a téměř 200 psychologů.

Na školách pracují, kromě asistentů pedagoga, také speciální pedagogové a psychologové[21]. V grafu jsou uvedeni opět v počtech přepočtených na plný úvazek.

S ohledem na stále větší důraz kladený na duševní zdraví dětí a prevenci problémového chování ve školách jsou psychologové i speciální pedagogové stále více žádanou skupinou pracovníků ve školství. Jejich počty za celé období od roku 2019 mírně rostly, ovšem jen v řádu desítek osob. Vzhledem k tomu, že srovnávací základna byla nízká, relativní nárůsty jsou poměrně vysoké. Od roku 2019 vzrostl počet speciálních pedagogů v Praze o 108 osob vyjádřených v plných úvazcích, tj. o 76 %. Počet psychologů se zvýšil o 91 osob, tj. 88 % v osobách přepočtených na plné úvazky.

Graf 2.31 Studenti a absolventi vysokých škol (veřejných a soukromých) v Praze

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

[21] Do speciálních pedagogů nejsou započteni učitelé se speciálně pedagogickou kvalifikací.

V Praze bylo 24 vysokých škol, na kterých studovalo 130,1 tisíc studentů. Mezi vysokoškolskými studenty v Praze byl velký podíl cizinců (23 %). Mírně nadpoloviční byl podíl studentek.

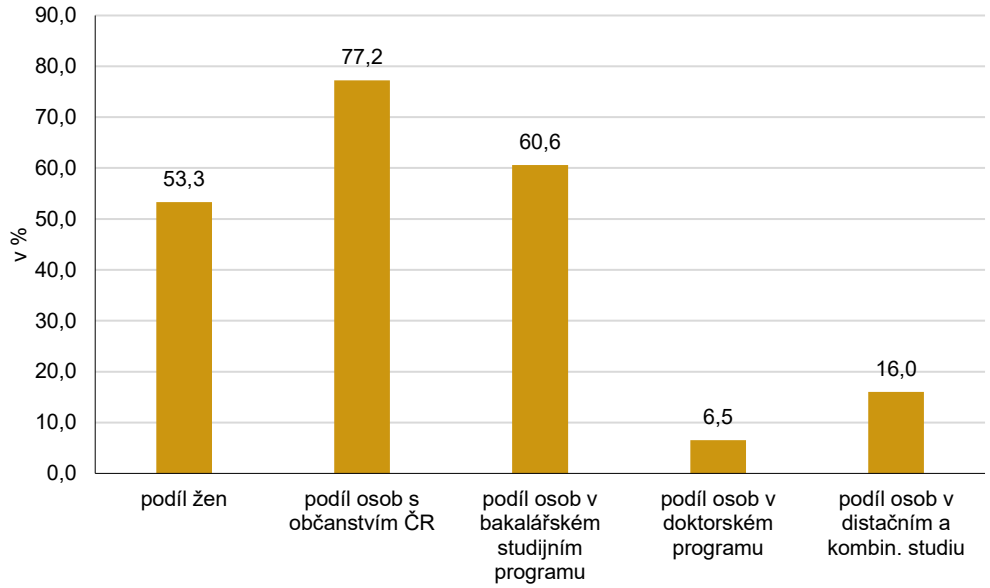
Hlavní město Praha je tradičním centrem vysokého školství; na vysokých školách zde studují studenti nejen z jiných částí republiky, ale i ze zahraničí. Atraktivitu pražských vysokých škol podtrhují data: studovalo zde 40,4 tisíc studentů s trvalým bydlištěm v Praze, ale celkový počet studentů, včetně těch, kteří neměli bydliště v Praze, byl 130,1 tisíc. V roce 2025 bylo v Praze 24 vysokých škol. Z 24 pražských vysokých škol jich bylo osm veřejných s celkovým počtem 39 fakult a jedna státní se 2 fakultami. Soukromých vysokých škol měla Praha celkem 15.

Počty studentů studujících na vysokých školách v Praze rostou od roku 2019. Od té doby se zvýšil počet studentů o 16 % ze 111,9 tisíc na 130,1 tisíc. Od roku 2001 dosáhly počty studentů maxima v roce 2010, kdy bylo na pražských vysokých školách 146,3 tisíc studujících. Tyto vlny zájmu o vysoké školy ovlivňuje jak velikost generací vstupující do věku studia na vysoké škole, tak také kapacity vysokých škol a obecně zájem o vysokoškolské studium, případně zájem cizinců o studium na pražských vysokých školách. Možnost absolvovat vysokoškolské studium také usnadnilo zavedení tříletých bakalářských oborů.

V roce 2025 se na pražských veřejných a soukromých vysokých školách vzdělávalo 100,5 tisíc (77 %) studentů s českým občanstvím. Cizí státní občanství mělo 29,6 tisíc studentů (23 %). Mezi studenty převládaly mírně ženy (53 % z celkového počtu). Jejich zastoupení se od roku 2015 nemění a dosahuje stabilně 53 až 54 %. Téměř dvě třetiny studentů studovaly bakalářské obory (61 %). Od roku 2018 již stabilně více než 55 % studentů studuje v bakalářském studiu. Od tohoto roku jejich podíl setrvale roste. Většina vysokých škol nabízí možnost studovat bakalářský stupeň vzdělávání s možností pokračovat dále. Výjimkou jsou některé medicínské obory: studenti všeobecného lékařství nebo zubního lékařství nemají možnost bakalářského studia (studium je zde 6leté, resp. 5leté).

Graf 2.32 Vybrané údaje o studentech vysokých škol s místem výuky v Praze (2025)

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Podíl osob v doktorské formě studia klesl od roku 2019 o 12 %. Počet studentů bakalářské formy studia se zvýšil o 8 %.

V roce 2001 studovalo doktorské studium 10,4 % studentů vysokých škol (8,2 tisíc), od té doby došlo ke snížení jejich zastoupení. V roce 2025 bylo studentů doktorského studia 6,5 % (8,5 tisíc) ze všech studentů s místem výuky v Praze. Studentů v distančním a kombinovaném studiu také v čase nepřibývá. Od roku 2001 došlo

k jedné vlně zvýšeného zájmu o distanční a kombinované formy studia v roce 2009 (44,3 tisíc studentů), kdy byl podíl studentů v distančním a kombinovaném studiu 31 % oproti 16 % v roce 2001. Poté se podíl studentů v této formě studia snižoval až na současných 16 %. V absolutních počtech se jedná o nezanedbatelných 20,9 tisíc studentů.

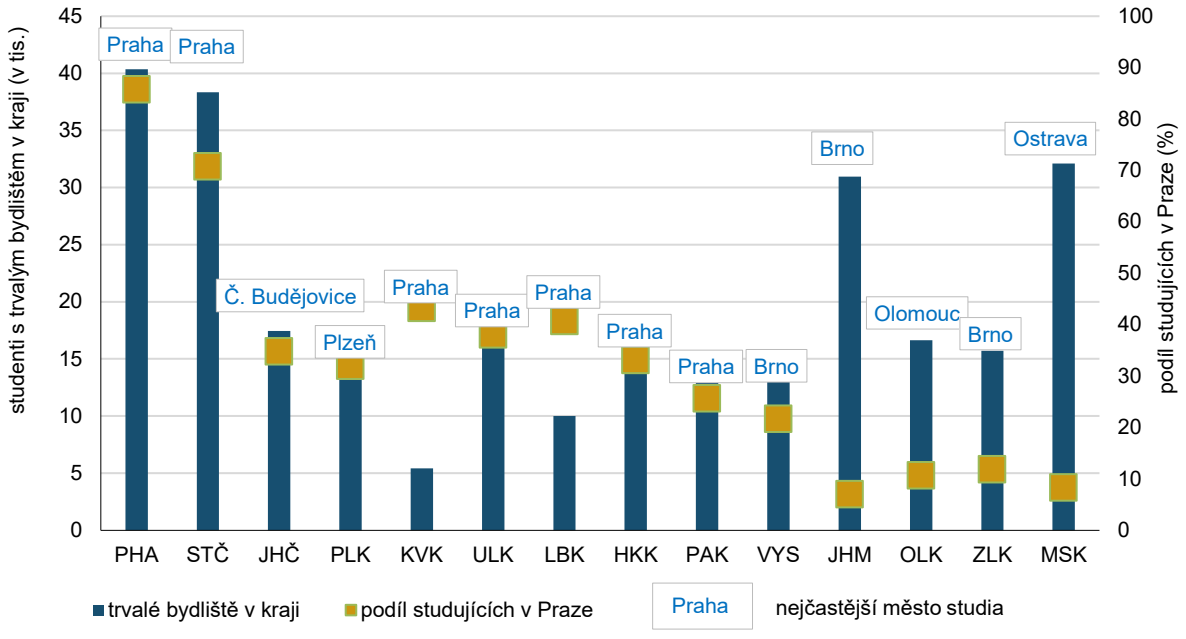
27,7 tisíc absolventů ukončilo v roce 2025 studium na pražských vysokých školách.

V roce 2025 úspěšně ukončilo studium 27,7 tisíc studentů vysokých škol, z toho bylo 57 % žen. Od roku 2019 se počet absolventů navýšil (o 13 %). Po roce 2000 dosáhl počet absolventů veřejných a soukromých vysokých škol v Praze svého maxima v roce 2012, kdy absolventů vysokých škol bylo 35,0 tisíc. Počet absolventů pak každoročně klesal až na 22,5 tisíc v roce 2022. Od té doby se jejich počet opět mírně zvýšil (o 23 %).

V roce 2025 bylo v Praze 40,4 tisíc studentů vysokých škol, kteří měli trvalé bydliště v Praze (místo výuky v Praze ale i v jiných krajích). Bylo mezi nimi 54 % žen. Studentů se státním občanstvím České republiky a trvalým bydlištěm v Praze bylo 37,3 tisíc. Nejčastěji studovali studenti s bydlištěm v Praze na školách v Praze (86 % studentů), dále v Brně (1,1 tisíc, 3 %) a Plzni (2 %). Více než 500 studentů s trvalým bydlištěm v Praze pak studovalo na vysokých školách v Olomouci a Ústí nad Labem. Pražské vysoké školy byly nejčastěji cílem studentů ze všech českých krajů kromě Jihočeského kraje, kde byly nejčastějším městem studia České Budějovice, a Plzeňského kraje, kde to byla Plzeň. Studenti vysokých škol v moravských krajích měli nejčastěji místo studia v Brně, Ostravě a Olomouci.

Graf 2.33 Studenti s trvalým bydlištěm v kraji podle místa studia a nejčastější město studia (2025)

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

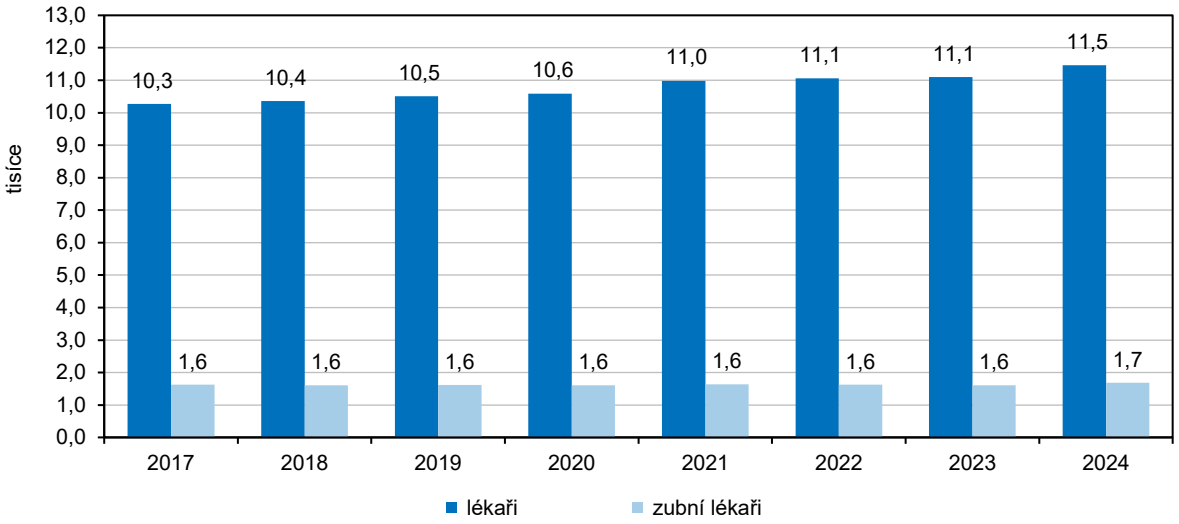
Zdravotnictví

V Praze připadalo v roce 2024 na 1 000 obyvatel 8,3 lékařů. Celkem bylo v nestátních i státních zařízeních 11,5 tisíc lékařů a 1,7 tisíc zubních lékařů.

V roce 2024 bylo v hlavním městě Praze evidováno 11,5 tisíc lékařů[22] ve státních i nestátních zařízeních. Jejich počet mírně roste, celkově se od roku 2019 zvýšil o 9 %. V přepočtu na populaci připadá dlouhodobě 8 lékařů na 1 000 obyvatel Prahy. Vzhledem ke koncentraci zdravotnických zařízení na území Prahy je počet lékařů na 1 000 obyvatel nejvyšší mezi kraji. V druhém Jihomoravském kraji připadá na 1 000 obyvatel 5,3 lékařů. Zubních lékařů bylo v Praze ve státních i nestátních zařízeních celkem 1,7 tisíc přepočteného počtu, jejich počet od roku 2019 vzrostl o téměř 4 %.

Graf 2.34 Lékaři a zubní lékaři v Praze v letech 2017 až 2024

Zdroj: Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR

Pozn.: Přepočtené počty lékařů, státní a nestátní zařízení

V nemocnicích akutní péče v Praze vzrostl od roku 2019 počet lůžek o 5 % a v nemocnicích následné péče o 49 %.

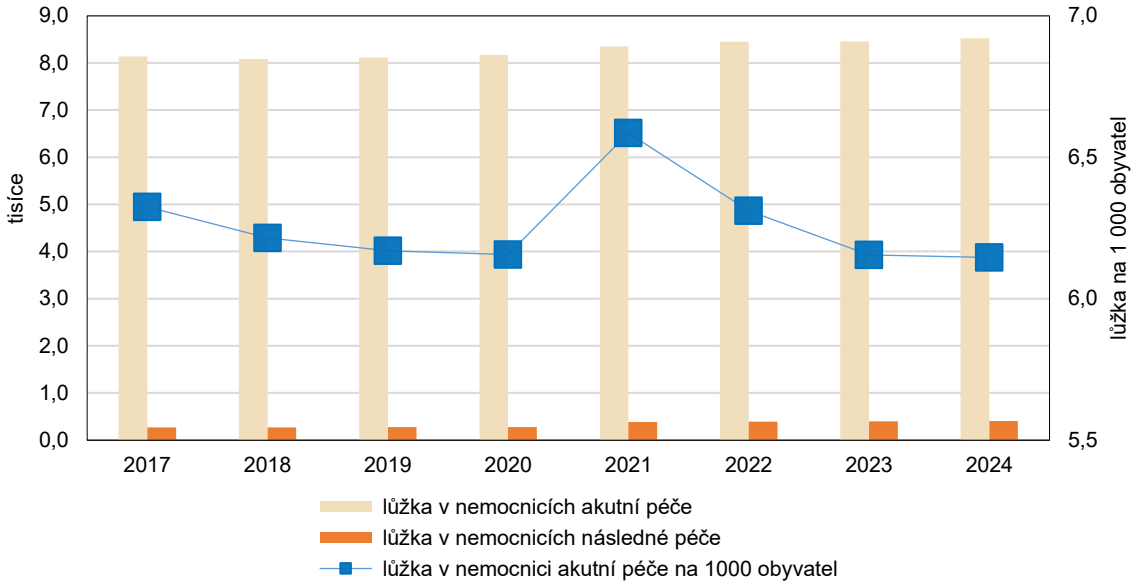
V nemocnicích akutní péče v Praze bylo v roce 2024 zhruba 8,5 tisíc lůžek. Jednalo se o lůžka ve 23 nemocnicích. Od roku 2019 vzrostl jejich počet o více než 400 lůžek, přitom největší nárůst (174 lůžek, 2 %) byl pozorován mezi lety 2020 a 2021, tedy mezi dvěma roky ovlivněnými pandemií covid-19. V posledním roce narostl počet lůžek o téměř 70. V nemocnicích akutní péče se poskytuje urgentní lůžková péče, která má za cíl odvrátit zhoršení zdravotního stavu pacienta a snížit riziko vážného zhoršení.

Nemocnice následné péče poskytují spíše ošetřovatelskou péči, včetně psychiatrické péče. Jde o dlouhodobější péči, která navazuje na stabilizaci zdravotního stavu, zvládnutí nemoci a při které je nutné stav doléčit, případně poskytnout rehabilitační péči. V sedmi nemocnicích následné péče v Praze bylo 407 lůžek. Počet lůžek se od roku 2019 zvýšil výrazně o 49 %. Nejvyšší nárůst nastal mezi roky 2020 a 2021, kdy počet lůžek vzrostl o 113 (41 %). Na vzrůstu počtu lůžek se podílel především převod Psychiatrické léčebny Bohnice na Nemocnici Bohnice, tedy převod z odborného léčebného ústavu na nemocnici.

[22] jedná se o přepočtené počty lékařů, počet lékařů tedy vyjadřuje jejich stav po přepočtení na plné pracovní úvazky.

Graf 2.35 Lůžka v nemocnicích akutní a následné péče[23] v Praze

Zdroj: Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR

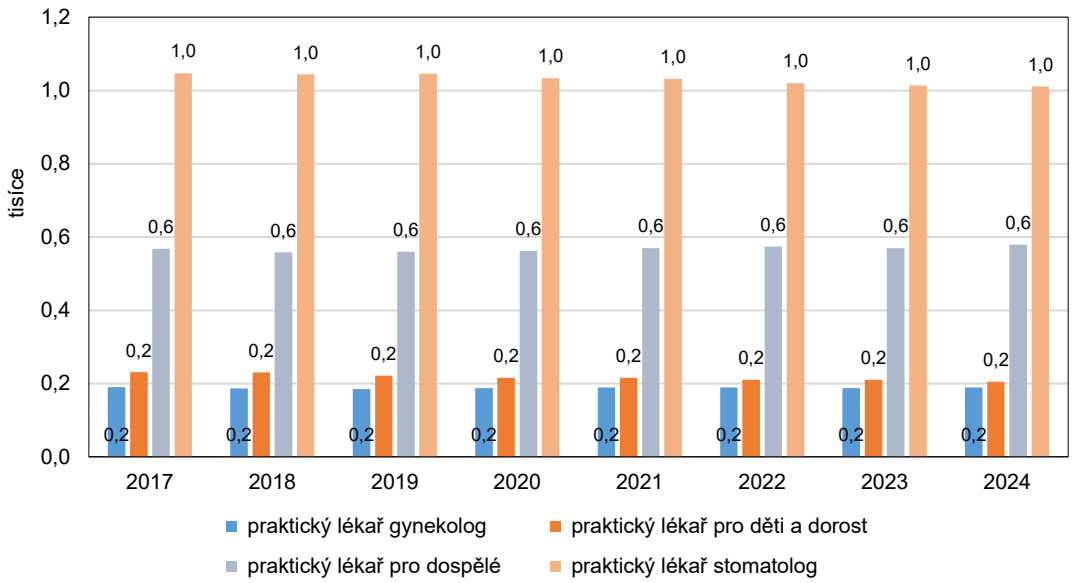

V Praze byla v roce 2024 zhruba tisícovka praktických ordinací stomatologů. Ordinací praktických lékařů pro dospělé byla polovina tohoto počtu.

V Praze byla v roce 2024 zhruba tisícovka praktických ordinací stomatologů. Celkový počet ordinací stomatologů byl 1 011. Od roku 2019 se snížil o 35 ordinací (3 %). Ordinací praktických lékařů pro dospělé byla zhruba polovina tohoto počtu. Od roku 2019 došlo ke zvýšení jejich počtu o 19 (3 %). V Praze je dále 189 ordinací praktických lékařů gynekologů, jejich počty se za posledních šest let změnily velmi málo. V Česku byl celkový počet ordinací gynekologů téměř 1,3 tisíc a jejich počet se také téměř nezměnil. V Praze ještě provozovalo svou praxi 205 ordinací praktických lékařů pro děti a dorost. U nich je od roku 2019 patrný pokles o cca 8 % (17 ordinací).

Graf 2.36 Samostatné ordinace praktických lékařů podle specializace v Praze

Zdroj: Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR

[23] Nemocnice akutní péče je zdravotnické zařízení poskytující akutní lůžkovou péči, jejímž cílem je odvrácení zhoršení zdravotního stavu pacienta či snížení rizika vážného zhoršení. Nemocnice následné péče je zdravotnické zařízení poskytující ošetřovatelskou následnou péči, včetně péče psychiatrické. Zpravidla se jedná o pacienty, u nichž došlo již ke stabilizaci zdravotního stavu, zvládnutí nemoci a je nutné pouze doléčení nebo poskytnutí zpravidla léčebně rehabilitační péče.

Z celorepublikového počtu jsou v Praze nejvíce koncentrovány ordinace stomatologů a ordinace gynekologů. V Praze je 20 % celorepublikového počtu stomatologů a 15 % z celkového počtu gynekologů v Česku.

Sociální zabezpečení

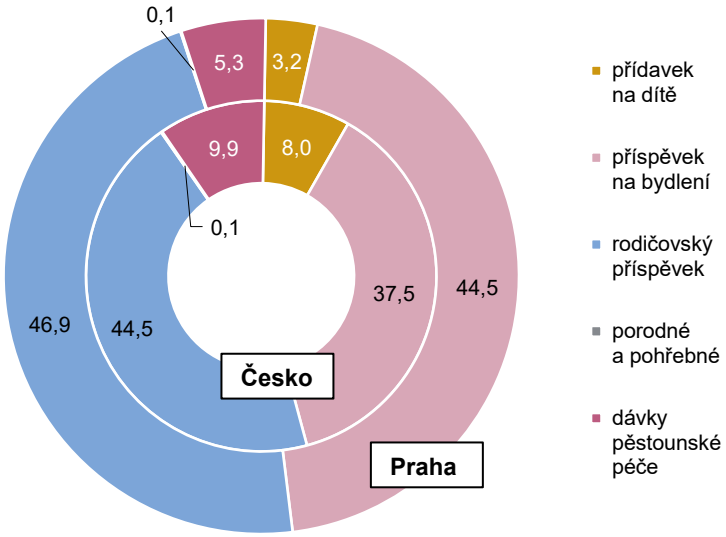
Dávky státní sociální podpory hradí stát. Dávky zajišťují pomoc rodinám s dětmi v určitých situacích, na které vlastní síly rodiny nestačí. Jedná se například o pomoc při nedostatečném příjmu rodiny, při péči o malé děti, při neúplnosti rodiny a další situace[24]. Dávky státní sociální podpory byly v roce 2025 poskytovány na základě zákona č. 117/1995 Sb. o státní sociální podpoře. Patřil mezi ně přídavek na dítě, příspěvek na bydlení, rodičovský příspěvek, porodné a pohřebné. Údaje za tyto dávky lze najít v následujícím textu, doplněné navíc o dávky pěstounské péče. Do 1. 10. 2025 bylo možné o tyto dávky žádat, od 1. října 2025 došlo ke změně. Podle zákona č. 151/2025 Sb. vznikla jednotná dávka státní sociální pomoci (tzv. superdávka), která nahradila čtyři dávky, konkrétně přídavek na dítě a příspěvek na bydlení ze systému státní sociální podpory a příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení ze systému pomoci v hmotné nouzi. Dávky podle původního systému byly však vypláceny až do konce roku 2025. Dávky státní sociální podpory i tzv. superdávku vyřizuje Úřad práce ČR.

V roce 2025 bylo v Praze vyplaceno celkem 948,3 tisíc dávek státní sociální podpory ve výši 7,5 miliard Kč.

Výdaje na dávky státní sociální podpory v Praze dosáhly v roce 2025 na 7,5 miliard Kč. Celkem bylo vyplaceno 948,3 tisíc dávek, na jednu dávku tedy náleželo průměrně 7 947 Kč. Výdaje na dávky státní sociální podpory byly v roce 2025 druhé nejvyšší ze všech krajů. Vůbec nejvyšší výdaje měl kraj Moravskoslezský s 8,1 miliardami Kč. Samozřejmě z pohledu tohoto ukazatele hraje roli kromě příjmové a sociální úrovně kraje také celkový počet obyvatel. Další nejvyšší výdaje byly tedy v populačně velkých krajích Středočeském a Jihomoravském, kde výdaje na tyto dávky dosáhly v obou krajích shodně 6,3 miliard Kč.

Graf 2.37 Výdaje na dávky státní sociální podpory a pěstounské péče v Praze a Česku

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

[24] Více je možné zjistit na webu Ministerstva práce a sociálních věcí. Zákon č. 117/1995 Sb. je k dispozici zde: https://e-sbirka.gov.cz/sb/1995/117?zalozka=text
Informace o nové jednotné dávce státní sociální pomoci je možné nalézt zde:
https://up.gov.cz/davka-statni-socialni-pomoci-superdavka
https://jmhz.mpsv.cz/web/slysime-vas/superdavka

V přepočtu na jednu vyplacenou dávku dosáhy nejvyšších hodnot dávky v Praze (7 947 Kč). Ostatní kraje již následovaly s určitým odstupem. Ve Středočeském kraji na jednu dávku připadlo 5 941 Kč, ve Zlínském, Moravskoslezském a Karlovarském kraji, byla částka v přepočtu jedna z nejnižších (5,1 až 5,2 tisíc Kč).

Ze všech výdajů státní sociální podpory a pěstounské péče šlo v Praze v roce 2025 nejvíce na rodičovský příspěvek (téměř 47 %) a dále na příspěvek na bydlení (téměř 45 %).

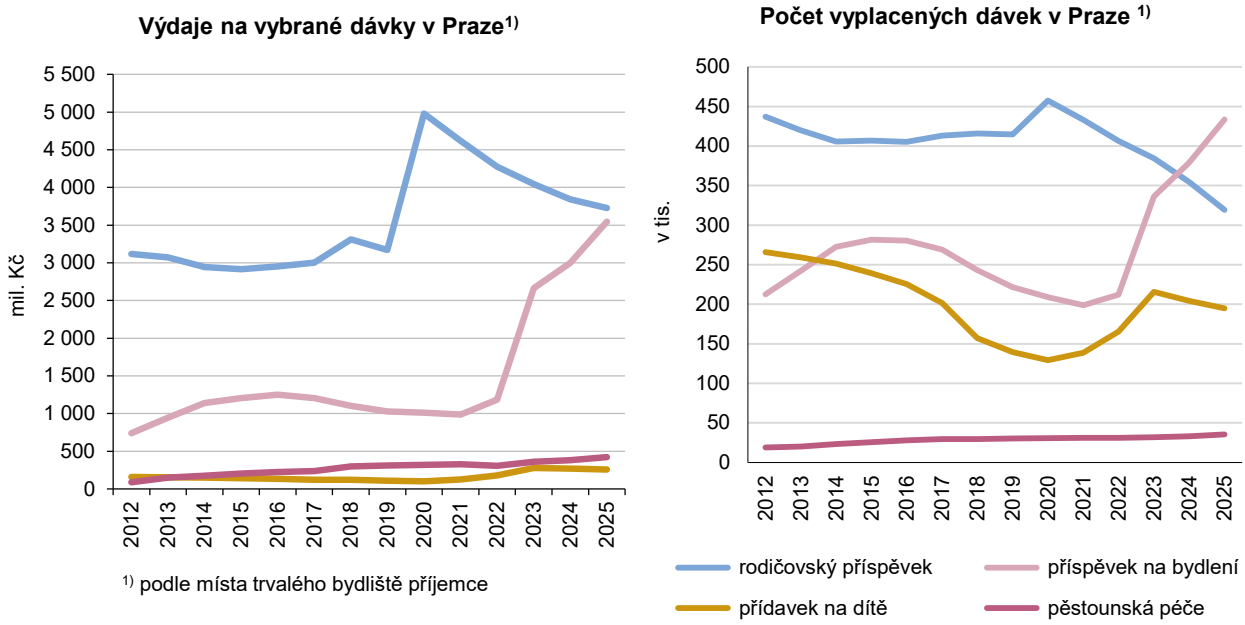
Ze všech výdajů dávky státní sociální podpory a pěstounské péče šlo v Praze v roce 2025 nejvíce na rodičovský příspěvek (téměř 47 %) a dále na příspěvek na bydlení (téměř 45 %). Celkově tyto dávky představovaly 91 % všech výdajů státní sociální podpory. Zhruba 5 % tvořily dávky pěstounské péče a pouze 3 % přídavek na dítě. Porodné a pohřebné tvořilo zanedbatelnou část (0,1 %).

Mezi dávky státní sociální podpory patřily jak dávky nevázané na příjem (rodičovský příspěvek a pohřebné), tak dávky vázané na příjem (přídavek na dítě, příspěvek na bydlení a porodné).

Na rodičovský příspěvek, který dominuje v hodnotě vyplacených dávek, má nárok osoba, která o dítě celodenně pečuje. Pobírat rodičovský příspěvek může pečující osoba pobírat na dítě do 3 let (u dětí narozených do roku 2023 do 4 let). V roce 2025 byl nárok na rodičovský příspěvek ve výši 350 tisíc Kč na jedno dítě za celé období pobírání příspěvku. V období 2019-2025 docházelo k častým změnám ve výši rodičovského příspěvku[25].

Graf 2.38 Dávky státní sociální podpory a pěstounské péče v Praze a Česku

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

V oblasti státní sociální podpory a v ekonomice probíhalo v letech 2019-2025 mnoho změn, které se projevily bouřlivými výkyvy v počtu dávek státní sociální podpory a ve výdajích na ně.

Nejstabilnější složkou sociálního zabezpečení jsou, kromě důchodů, dávky pěstounské péče (které nepatří mezi dávky státní sociální podpory). Již několik let dochází stabilně ke zvyšování počtu dávek a výdajů na dávky pěstounské péče. Od roku 2019 do roku 2025 jejich počet vzrostl o 17 % a jejich výše o 35 %.

V dalších dávkách státní sociální podpory proběhy velké změny, částečně také navázané na důsledky pandemie covid-19. Počty příspěvků na bydlení i přídavků na dítě klesaly zejména v období 2018 až 2021, poté se jejich počet opět zvyšoval, až

[25] viz informace MPSV: https://mpsv.gov.cz/up-cz/rodicovsky-prispevek

se v roce 2024 stal příspěvek na bydlení nejčastější vyplácenou dávkou. Počty vyplacených rodičovských příspěvků od roku 2020 stabilně klesaly.

Co se týče objemu vyplacených prostředků na tyto dávky, výdaje na rodičovský příspěvek klesaly právě od roku 2020, naopak výdaje na příspěvek na bydlení od roku 2020 rostly. Pandemie covidu jistě urychlila čerpání rodičovských příspěvků. V roce 2019 bylo na rodičovské příspěvky vydáno 3,2 miliard Kč, následoval strmý vzestup v roce 2020 na 5,0 miliard Kč, od té doby hodnota vyplácených rodičovských příspěvků stále klesá. Od roku 2020 do roku 2025 došlo k poklesu o 25 %. Naopak hodnota vyplácených příspěvků na bydlení zaznamenala výrazný posun v roce 2022. Tehdy bylo vyplaceno 1,2 mld. Kč na příspěvek na bydlení, v následujícím roce již 2,7 miliard Kč se stálým růstem až do roku 2025, kdy bylo na tuto dávku vyplaceno celkem 3,5 miliard Kč. Nárůst od roku 2019 byl 3,5násobný.

Přídavky na dítě se řadí mezi dávky, kterých je vyláceno poměrně hodně (cca 200 tisíc v roce 2025), celkovým objemem v korunách (258 mil. Kč) však jsou výrazně pod objemem ostatních dávek (rodičovský příspěvek, příspěvek na bydlení).

Přídavek na dítě je jednou z dávek, která také prošla od roku 2018 až do současnosti turbulentním vývojem. Počet těchto dávek v letech 2018 až 2020 klesal, poté výrazně vzrostl. Od roku 2023 jejich počet stabilně klesá. Co se týče objemu peněz, které jsou prostřednictvím této dávky vypláceny, od roku 2020 dochází k růstu výdajů na přídavek na dítě. Od roku 2020 do roku 2025 se zvýšil objem vyplacených přídavků na dítě 2,5 krát.

Zařízení sociálních služeb

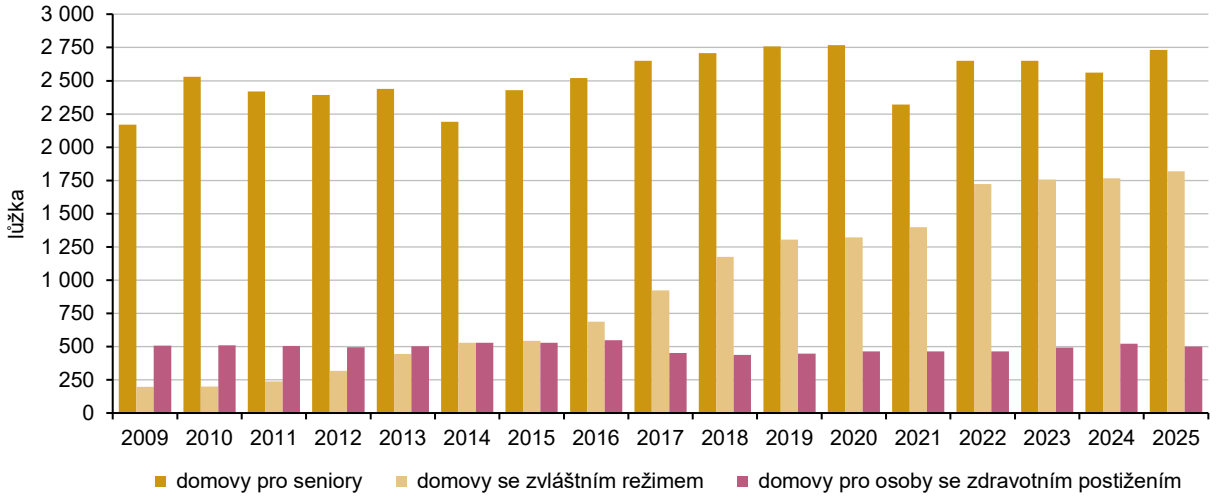
V Praze bylo v roce 2025 2,7 tisíc lůžek v domovech pro seniory a jejich počet se od roku 2019 zvýšil o 3 zařízení.

Domovy pro seniory poskytují dlouhodobé pobytové služby seniorům, většinou nad 60 let, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné osoby. V roce 2025 nabízelo 34 pražských domovů pro seniory celkem 2,7 tisíc lůžek. Počet domovů pro seniory od roku 2019 vzrostl o 3 zařízení. Jejich kapacity jsou proměnlivé. V roce 2019 v nich bylo evidováno 2 758 lůžek, po snížení na 2 320 lůžek v roce 2021 jejich počet opět narostl na 2 733 lůžek v roce 2025. Z dlouhodobého pohledu je patrné, že počty lůžek mírně rostly. Od roku 2015 se drží stabilně nad kapacitou 2,5 tisíc lůžek (s výjimkou roku 2021).

Praha má přibližně stejnou kapacitu domovů pro seniory jako populačně mnohem menší kraje Olomoucký (2 554 lůžek) či Ústecký (3 086). Naopak populačně podobně velký kraj Středočeský má v domovech pro seniory 4,9 tisíc lůžek.

Graf 2.39 Lůžka ve vybraných pobytových zařízeních sociálních služeb v Praze

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Počet domovů se zvláštním režimem se od roku 2019 zvýšil celkem o 6 zařízení, počet lůžek se zvýšil o téměř 40 %.

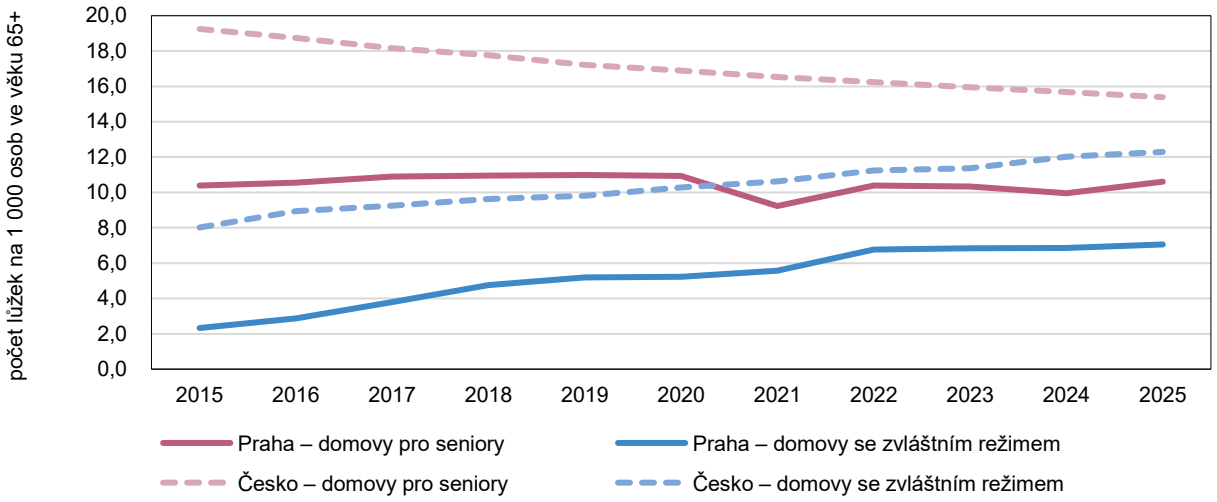
V domovech se zvláštním režimem se poskytují pobytové služby osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu chronického duševního onemocnění nebo závislosti na návykových látkách, především pak osobám s Alzheimerovou chorobou či se stařeckou demencí. Mohou tu tedy bydlet jak starší osoby, tak osoby mladší. Jejich situace vyžaduje pravidelnou pomoc a péči jiné fyzické osoby, která je jim v těchto zařízeních poskytována. V Praze bylo v roce 2025 celkem 26 domovů se zvláštním režimem, přičemž od roku 2019 se jejich počet zvýšil o 6 zařízení. Jejich kapacita byla ještě v roce 2019 celkem 1,3 tisíc lůžek, od té doby počet lůžek každoročně pozvolna stoupal ze 1,3 tisíc v roce 2019 až na současných 1,8 tisíc lůžek (2025).

Domovů pro osoby se zdravotním postižením bylo v Praze v roce 2025 celkem 11. Jejich počet se od roku 2019 mírně zvýšil (o 3 zařízení).

V roce 2019 bylo v Praze osm domovů pro osoby se zdravotním postižením, do roku 2025 se jejich počet zvýšil na 11, růst jejich počtu byl stálý. V těchto domovech bylo 501 lůžek, o 55 více než v roce 2019.

Graf 2.40 Lůžka v domovech pro seniory a v domovech se zvláštním režimem v přepočtu na 1 000 obyvatel ve věku 65 a více let

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

V domovech pro seniory v Praze bylo v roce 2025 cca 10,6 lůžek na 1 000 obyvatel v seniorském věku. V domovech se zvláštním režimem 7,1 lůžek.

Počet lůžek v domovech pro seniory se v období 2019 až 2025 pohyboval mezi 2,3 a 2,7 tisíci. Vývoj počtu lůžek není jednoznačný. Do roku 2020 se jejich počet zvyšoval, v roce 2021 došlo k poklesu, od té doby je zde tendence k mírnému zvyšování počtu lůžek. Od roku 2019 došlo ke snížení počtu lůžek v domovech pro seniory o 0,9 %. U domovů se zvláštním režimem je vývoj jednoznačný, každoročně se zvyšují počty lůžek v těchto zařízeních. Od roku 2019 došlo k růstu o 39 %. Počet osob ve věku 65 a více let se od roku 2019 do roku 2025 zvýšil o 6,7 tisíc osob (2,7 %).

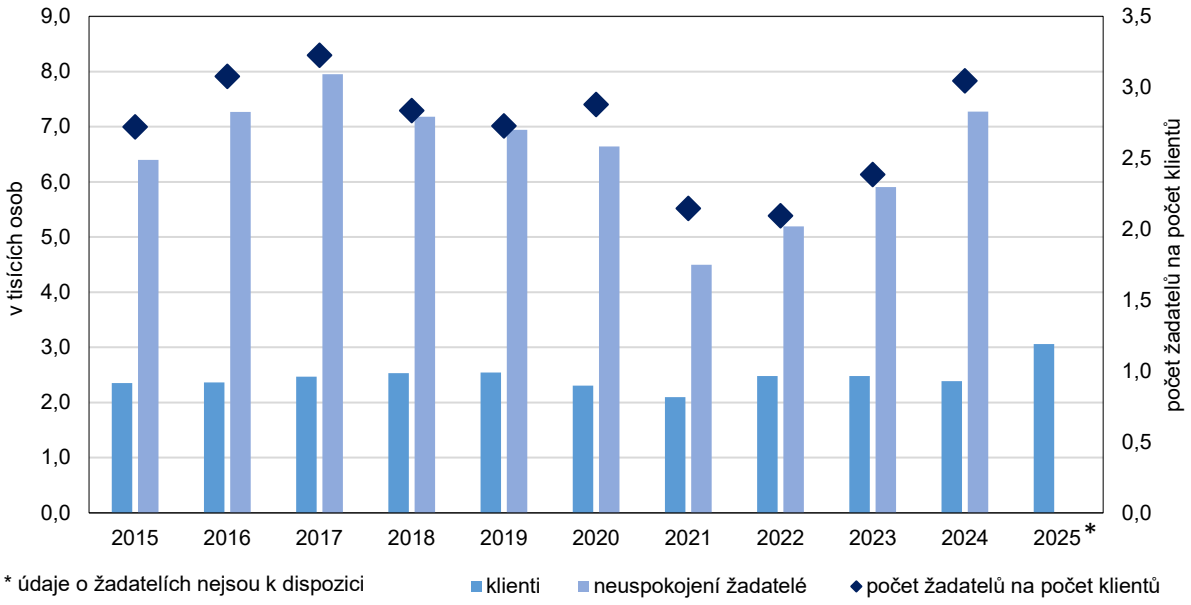
V přepočtu na seniorskou populaci se v Praze stále zvyšuje počet lůžek v domovech se zvláštním režimem. V roce 2019 jich bylo 5,2 na 1 000 seniorů, v roce 2025 již 7,1. V domovech pro seniory není vývoj tak jednoznačný, v roce 2021 došlo dokonce k relativnímu poklesu, což bylo způsobeno především skutečným poklesem počtu lůžek, počet seniorů se v roce 2021 nezvýšil. Od té doby relativní počet lůžek stagnuje na úrovni 10 lůžek na 1 000 seniorů. V Česku je tato situace lepší, od roku 2021 je v průměru počet lůžek na 1 000 seniorů vždy vyšší v Česku než v Praze.

V roce 2025 bylo v Praze celkem 3 tisíce klientů v domovech pro seniory a téměř 2,2 tisíc klientů v domovech se zvláštním režimem. Počty žadatelů o tyto sociální služby převyšují počty klientů více než dvakrát.

V domovech pro seniory v Praze bylo v roce 2025 celkem 3 tisíce klientů, to je o 28 % více než předchozí rok a o 20 % vyšší hodnota než v roce 2019, kdy bylo v těchto domovech 2,5 tisíce klientů. V roce 2024 bylo v Praze 2,4 tisíc klientů domovů pro seniory a 7,3 tisíc neuspokojených žadatelů o tuto službu. Počet žadatelů převýšil počet klientů 3krát. V celém období od roku 2019 i od roku 2015 do roku 2024 převyšuje počet žadatelů počet klientů dvojnásobně. Údaje o počtu žadatelů v roce 2025 nejsou k dispozici.

Graf 2.41 Sociální služba v domovech pro seniory – klienti a žadatelé v Praze

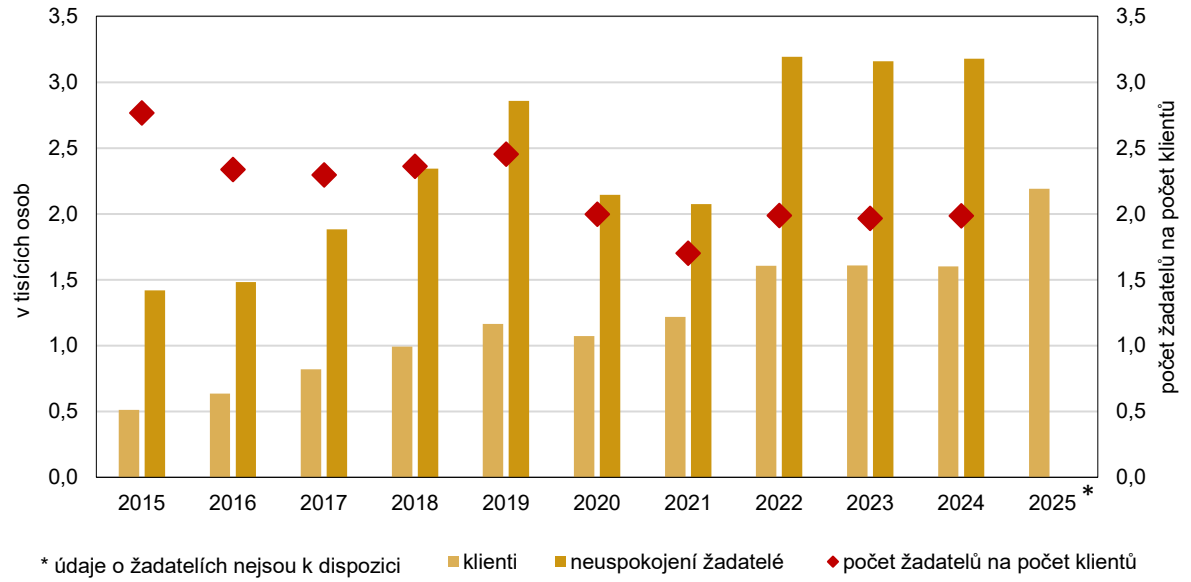
Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Sociální službu v domovech se zvláštním režimem využívalo v roce 2025 zhruba 2,2 tisíc klientů, což bylo o 37 % víc než v roce 2024 a o 88 % víc než v roce 2019 (cca 1,2 tisíc klientů). V roce 2024 bylo v domovech se zvláštním režimem celkem 1,6 tisíc klientů a dvakrát více bylo neuspokojených žadatelů (3,2 tisíc).

Graf 2.42 Sociální služba v domovech se zvláštním režimem – klienti a žadatelé v Praze

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

V celém Česku nebyl poměr mezi klienty a žadateli tak velký jako v Praze. V roce 2024 zde bylo 33,7 tisíc klientů v domovech pro seniory a neuspokojených žadatelů bylo pouze 3,2 tisíc. V domovech se zvláštním režimem byla situace jiná, bylo zde více neuspokojených žadatelů o tuto sociální službu. Klientů v těchto domovech bylo v roce 2024 cca 25,5 tisíc, neuspokojených žadatelů 37,8 tisíc. Počet žadatelů byl tedy o 48 % vyšší než počet klientů.

Držitelé průkazu osob se zdravotním postižením

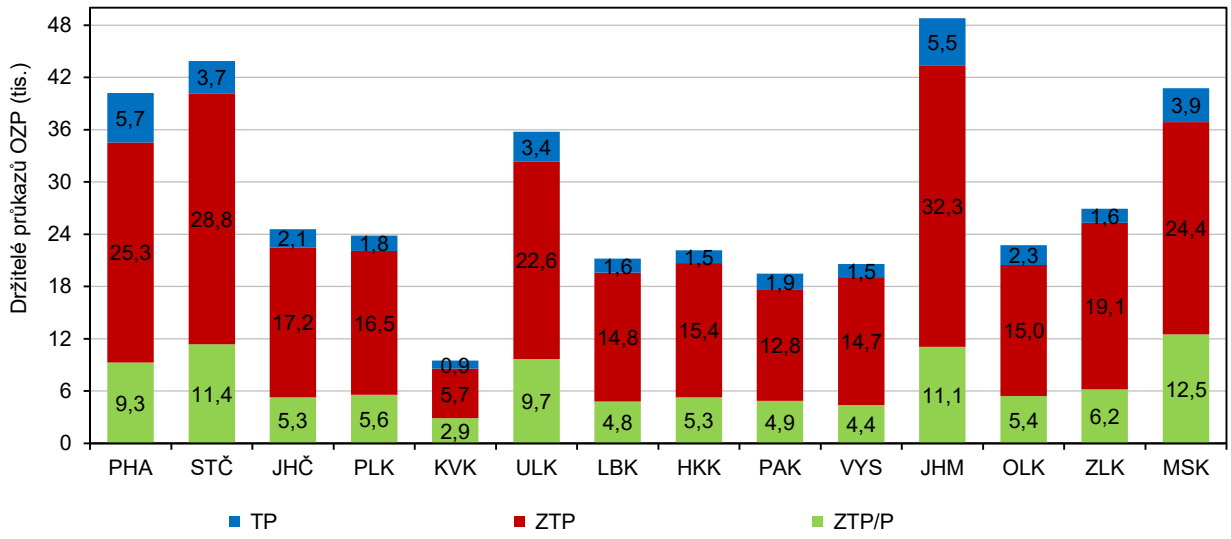
V Praze bylo v roce 2025 celkem 31,6 tisíc držitelů průkazů osob se zdravotním postižením, z toho byla většina s těžkým postižením (63 %, střední úroveň postižení).

V Praze bylo v roce 2025 celkem 31 634 držitelů průkazů osob se zdravotním postižením[26]. Největší podíl na celku měli držitelé průkazů s těžkým postižením (ZTP, 62,6 %), bylo jich 19,8 tisíc. Následovali držitelé průkazů se zvlášť těžkým postižením a s potřebou průvodce (ZTP/P, 21,3 %), kterých bylo 6,7 tisíc. To je skupina vyznačující se nejtěžší formou postižení. Nejmenší podíl připadl na držitele průkazů se středně těžkým postižením (TP, 16,1 %, 5,1 tisíc osob). To jsou osoby s nejlehčí formou postižení.

V Praze je celkem 22,5 držitelů průkazů pro zdravotně postižené na tisíc obyvatel, spolu se Středočeským krajem se jedná o nejnižší hodnotu mezi kraji. Naopak nejvíce držitelů průkazů pro zdravotně postižené v přepočtu na 1 000 obyvatel mají Zlínský (40,2), Liberecký (39,4) a Ústecký kraj (37,4).

Graf 2.43 Držitelé průkazů osob se zdravotním postižením dle typu průkazu v krajích k 31. 12. 2025

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Mezi držiteli průkazů pro osoby s těžkým postižením je nejvíce seniorů (osob ve věku 65 a více let) – 75 %. Naopak u držitelů průkazů se zvláště těžkým postižením a potřebou

Držitelé průkazů pro středně těžce zdravotně postižené (TP) jsou většinou ve věku 65 a více let a tvoří téměř dvě třetiny (65 %) všech osob, které mají průkaz pro středně těžce postižené. Jedná se o skupinu s nejlehčí formou zdravotního postižení.

[26] Držitelé průkazů zdravotně postižených jsou rozděleni podle závažnosti jejich postižení do tří skupin: se středně těžkým postižením (TP), s těžkým postižením (ZTP) a se zvlášť těžkým postižením s potřebou průvodce (ZTP/P). Na průkaz má nárok osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením (včetně osob s poruchou autistického spektra), které omezuje její schopnost pohybu a orientace. Tyto osoby mají nárok na finanční příspěvky od státu (příspěvek na mobilitu a příspěvek na zvláštní pomůcku). Více o jednotlivých typech zdravotního postižení na stránkách MPSV: https://www.mpsv.cz/osoby-se-zdravotnim-postizenim#prispevky-pro-osoby-se-zdravotnim-postizenim

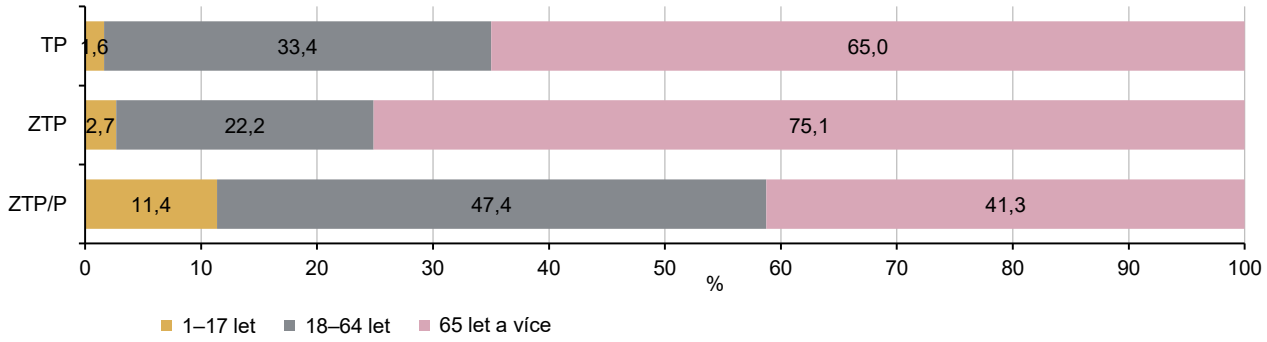
průvodce, bylo nejvíce osob ve věku 18-64 let (47 %).

Podobnou věkovou strukturu mají i osoby, které mají průkaz pro těžce postižené (ZTP), jen je u nich větší zastoupení seniorů ve věku 65 a více let (75 %).

Naopak mezi osobami zvláště těžce postiženými s potřebou průvodce je nejvíce osob ve věku 18-64 let (47 %). Seniorů je jen 41 %. Výrazně vyšší je podíl mladých lidí do 17 let (včetně) (11 %).

Graf 2.44 Držitelé průkazů osob se zdravotním postižením podle věku v Praze (stav k 31. 12. 2025)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

TP: středně těžké postižení, ZTP: těžké postižení, ZTP/P: zvlášť těžké postižení s potřebou průvodce

Důchodci, důchody[27]

Na výplatu důchodů vydává stát ročně stovky miliard korun. V roce 2025 bylo vydáno na dávky důchodového pojištění 716 miliard Kč. Tyto výdaje tvořily 30,2 % výdajů státního rozpočtu. Příjmy systému důchodového pojištění dosáhly v roce 2025 zhruba 713 miliard Kč, výdaje na dávky důchodového pojištění (včetně výdajů na správu důchodového systému ve výši 6 mld. Kč) činily 722 miliard Kč. Důchodový systém tak dosáhl záporného salda ve výši -9 miliard Kč.

Existují základní čtyři typy důchodů[28] – starobní, invalidní, vdovský (nebo vdovecký) a sirotčí. Důchody jsou vypláceny z důchodového pojištění. Příjemce důchodů může pobírat i kombinaci důchodů, například starobní s vdovským. Starobní důchod může být přiznán v řádném termínu, nebo předčasně. Existují také poměrné důchody, o které lze požádat, když není splněna minimální délka doby pojištění v důchodovém systému. Sirotčí důchod vzniká dítěti, které se nemůže samo živit, po úmrtí jednoho nebo obou rodičů.

V roce 2025 bylo v Praze celkem 281,5 tisíc příjemců důchodů, z toho bylo 244,4 tisíc pobírajících plný starobní důchod sólo a v kombinaci s pozůstalostním.

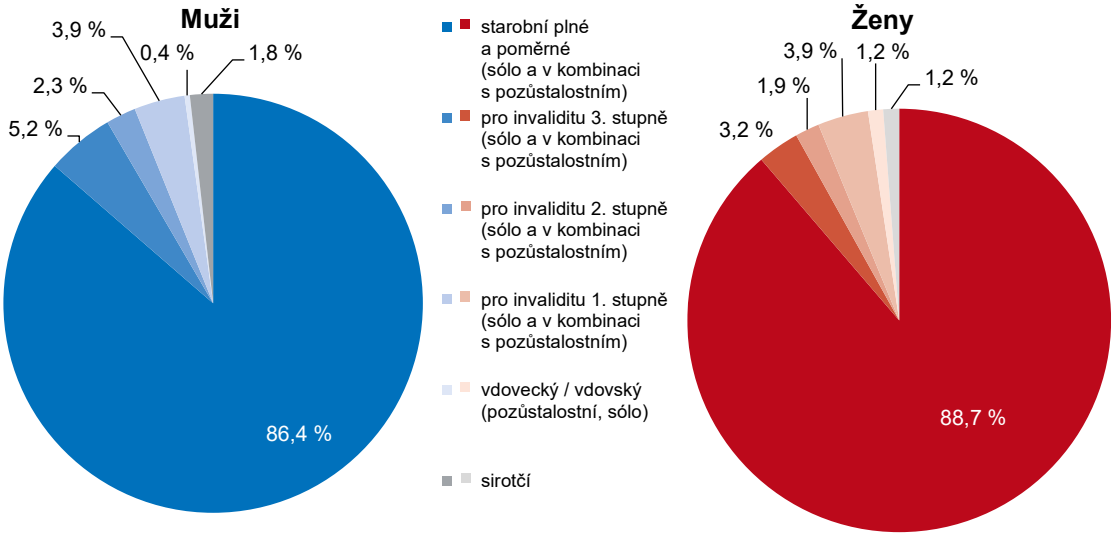
Ke konci roku 2025 pobíralo v hlavním městě nějakou formu důchodu celkem 281,5 tisíc osob. Plný starobní důchod sólo a v kombinaci s pozůstalostním pobíralo 244,4 tisíc příjemců. Některý z invalidních důchodů a v kombinaci s pozůstalostním pobíralo celkem 27,9 tisíc osob. Nejvíce osob pobírajících invalidní důchod bylo ve skupině invalidita 3. stupně sólo a v kombinaci s pozůstalostním (11,2 tis. osob). Téměř stejně bylo osob pobírajících důchod pro invaliditu 1. stupně (sólo+souběh s pozůstalostním, 10,9 tisíc osob). Starobní poměrný důchod (+pozůstalostní důchod) pobíralo 2,7 tisíc osob a sirotčí důchod byl vyplácen 4,0 tisícům osob.

[27] Plný starobní důchod může být pobírán buď po dosažení důchodového věku (řádný starobní důchod), nebo před dosažením důchodového věku (předčasný starobní důchod). Nárok na tyto důchody vzniká, když osoba dosáhne potřebné doby pojištění v rámci důchodového systému. Když pojištěnec nedosáhne potřebné doby pojištění pro řádný starobní důchod, může zažádat o poměrný důchod. Vdova a vdovec mohou taktéž pobírat vdovecký nebo vdovský důchod. Nárok na tento důchod vzniká, když zesnulý byl poživatelem starobního, invalidního důchodu, nebo zemřel následkem pracovního úrazu či ke dni smrti splnil podmínky pro příjem starobního nebo invalidního důchodu.

[28] Další podrobnější informace lze získat na webu České správy sociálního zabezpečení zde: https://www.cssz.gov.cz/duchody-snadne-a-prehledne

Graf 2.45 Příjemci důchodů podle pohlaví a druhu pobíraného důchodu v Praze v prosinci 2025

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Mezi příjemci starobních důchodů plných a poměrných v kombinaci s pozůstalostními bylo 61 % žen. V seniorské populaci (osoby ve věku 65 a více let) bylo 59 % žen.

Mezi příjemci starobních důchodů plných a poměrných pobíraných samostatně nebo v kombinaci s pozůstalostním důchodem bylo 61 % žen. Mezi osobami, které pobíraly starobní poměrné důchody a v kombinaci s pozůstalostními byla většina mužů (56 %). Muži převládali také ve skupině, která pobírala důchod pro invaliditu 3. stupně a v kombinaci s pozůstalostním důchodem (52 % mužů). Naopak ženy převládaly mezi důchodci s méně závažnou invaliditou (1. a 2. stupně) a v kombinaci s pozůstalostním důchodem (bylo mezi nimi 60 %, resp. 55 % žen).

Počet starobních důchodců mužů, kteří pobírali jen tento důchod klesá od roku 2017, u žen sledujeme tento pokles od roku 2015.

Počet žen pobírajících starobní důchod sólo se každoročně snižuje od roku 2015, počet mužů pobírajících stejný typ důchodu se každoročně snižuje od roku 2017. U mužů došlo od roku 2017 k poklesu počtu příjemců sólo starobních důchodů o 6 %, u žen o 9 % od roku 2015.

Projekce obyvatel však počítají v příštím desetiletí s nárůstem počtu osob v seniorním věku, spolu s tím budou opět růst i počty osob s nárokem na starobní důchod. Od roku 2025 do roku 2035 projekce ČSÚ z roku 2023[29] předpokládá v Česku růst počtu seniorů (ve věku 65 a více let) o 10 %, od roku 2035 do roku 2045 o dalších 19 %. Projekce ČSÚ pro kraje[30] z roku 2024 předpokládá v Praze 5procentní nárůst počtu seniorů mezi lety 2025 a 2035. Mezi rokem 2035 a 2045 projekce v Praze očekává nárůst o 22 %. Na důchodové politice státu záleží, kolik seniorů bude odcházet do důchodu v budoucnu. Ta může měnit podmínky, za kterých osoby odcházejí do důchodu a stávají se příjemci starobního důchodu. Nedávné diskuse týkající se udržitelnosti důchodového systému se týkaly například zvyšování věku odchodu do důchodu[31].

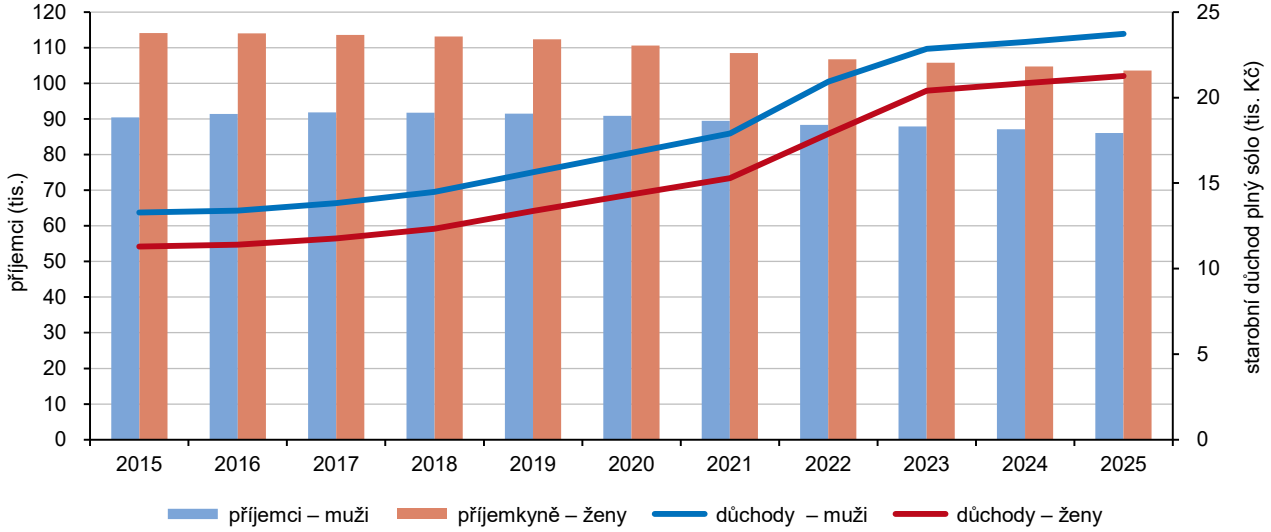
[29] jde o střední variantu projekce, viz zde: https://csu.gov.cz/produkty/projekce-obyvatelstva-ceske-republiky-2023-2100

[30] jde o střední variantu projekce, viz zde: https://csu.gov.cz/produkty/projekce-obyvatelstva-v-krajich-cr-do-roku-2080

[31] viz například stanovisko České demografické společnosti k úpravám stanovení věku odchodu do důchodu zde: https://www.czechdemography.cz/vydavame/stanoviska-cds/stanovisko-2024-1/

Graf 2.46 Příjemci a průměrná měsíční výše starobního důchodu sólo podle pohlaví v Praze (v prosinci)

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Průměrná výše sólo plného starobního důchodu muže byla v roce 2025 celkem 23 732 Kč za měsíc. U žen dosahoval průměrný důchod na 21 268 Kč. Je to ovlivněno nižšími mzdami žen v průběhu pracovního života a výpadkem příjmů v období péče o děti.

Rozdílná výše průměrného starobního důchodu u žen a mužů je dána zejména nižšími mzdami žen než mužů v průběhu pracovního života a také výpadkem příjmů při narození dítěte a při navazující mateřské a rodičovské dovolené. Ženy jsou hlavními pečovateli o dítě a období péče o dítě jim sníží nebo úplně eliminuje příjmy z pracovní činnosti. Ženy také častěji pečují o své staré nebo nemocné rodiče, či o postižené dítě, což se na výši příjmů (například cílením na méně placenou, nenáročnou nebo časově flexibilnější práci) také projeví[32].

Ženy pobíraly v roce 2025 průměrný starobní plný sólo důchod ve výši 21 268 Kč/měsíc, muži měli důchod ve výši 23 732 Kč měsíčně. Důchod žen byl v roce 2025 o 10 % nižší než důchod mužů. V letech 2015 až 2022 byl tento rozdíl ještě vyšší, 14 % až 15 %. Ke snížení rozdílu mezi muži a ženami došlo v roce 2023, kdy se rozdíl v průměrných důchodech snížil na 10 %. Od 1. 1. 2023 bylo zavedeno tzv. výchovné, tedy příspěvek 500 Kč měsíčně za každé vychované dítě.

Příjemci předčasného starobního důchodu se na celkovém počtu příjemců starobního důchodu (bez poměrného, vč. souběhu) podíleli 17 procenty. U mužů byl vyšší podíl důchodců v předčasném důchodu, než u žen.

Příjemců předčasného starobního důchodu celkem vč. souběhu s pozůstalostním důchodem (bez poměrného důchodu) bylo v roce 2025 v Praze 42,5 tisíc osob, většinu tvořily ženy (24,8 tisíc, 58 %). Mezi muži, kteří pobírali starobní důchod včetně souběhu bylo 18,7 % těch, kteří měli předčasný starobní důchod. U žen byl tento podíl nižší (16,5 %). Od roku 2019 počet důchodců, kteří pobírali předčasný starobní důchod, roste. Největší meziroční nárůst proběhl mez lety 2022 a 2023. V roce 2022 totiž vzhledem k vysoké inflaci proběhla mimořádná valorizace a odejít do předčasného důchodu bylo výhodnější než odejít do řádného důchodu.

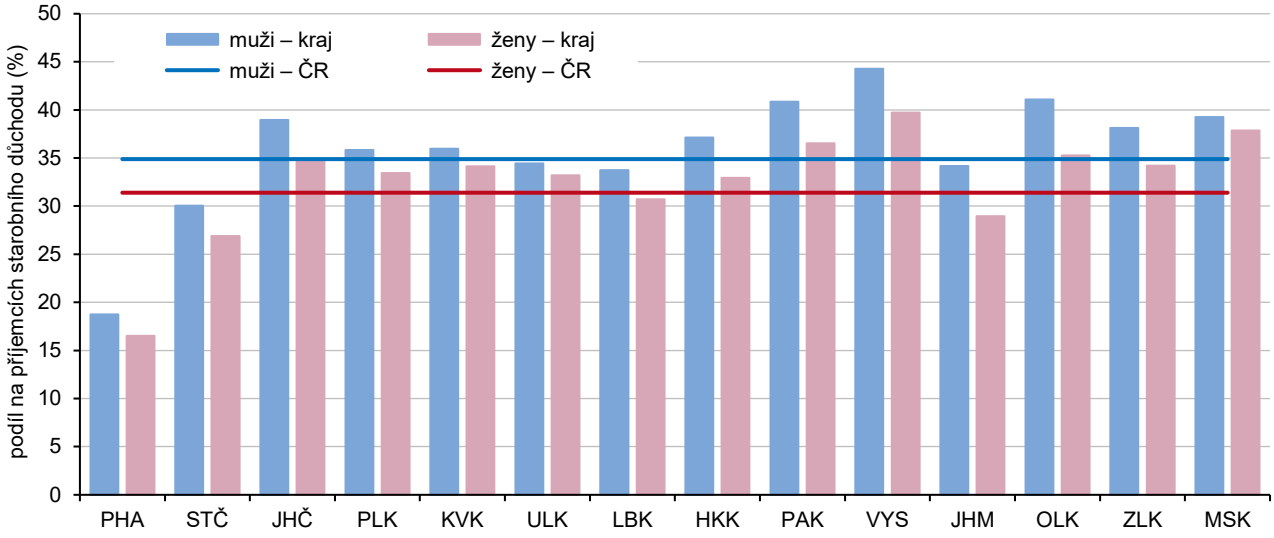
Počet důchodkyň, které pobíraly předčasný starobní důchod od roku 2019 velmi mírně rostl. V roce 2019 bylo důchodkyň s předčasným starobním důchodem (včetně souběhu a bez poměrných) 21,3 tisíc, v roce 2025 již 24,8 tisíc. Jejich počet tak vzrostl o 16 %. Největší meziroční nárůst proběhl mezi lety 2022 a 2023 (o 7 %). Pak se meziroční nárůsty snižovaly.

[32] viz například průzkum veřejného mínění na téma „Pečující osoby v ČR“ zadaný Ministerstvem práce a sociálních věcí z roku 2024. Dostupný z: https://mpsv.gov.cz/cms/documents/f0e2e854-7746-9cf8-b260-11dd74c6f0db/Z%C3%A1v%C4%9Bre%C4%8Dn%C3%A1%20zpr%C3%A1va_Pe%C4%8Duj%C3%ADc%C3%AD%20osoby%20v%20%C4%8CR.pdf

Důchodců-mužů, kteří pobírali předčasný důchod bylo v roce 2019 cca 15,0 tisíc, v roce 2025 to bylo již 17,7 tisíc osob. Jednalo se o 19% nárůst. Jejich počty rostly rychleji než počty žen se stejným typem důchodu. U mužů byl mezi rokem 2022 a 2023 meziroční nárůst na úrovni 17 %, v dalších letech pak dokonce ještě vyšší (téměř 18 % v letech 2024 a 2025).

Graf 2.47 Příjemci předčasného starobního důchodu podle pohlaví v krajích v prosinci 2025

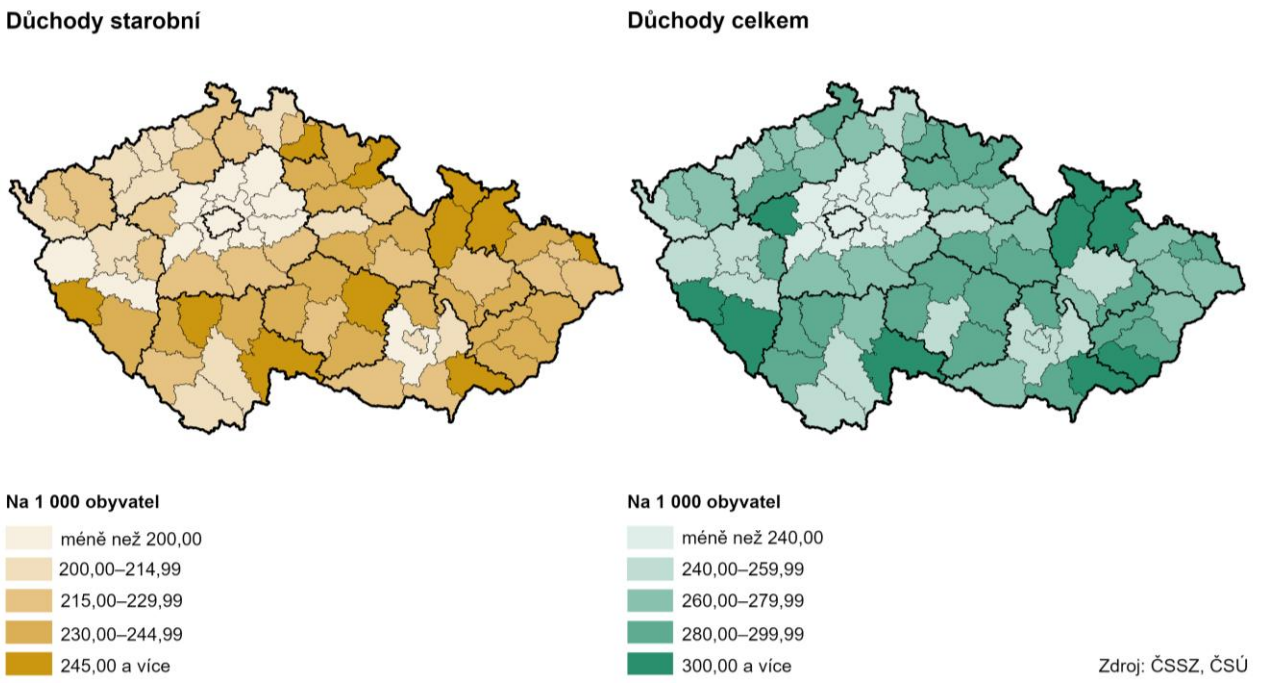
Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Praha má ze všech krajů nejnižší zastoupení osob, které pobírají předčasný starobní důchod.

Téměř 19 % starobních důchodců a téměř 17 % starobních důchodkyň pobírá v Praze předčasný starobní důchod. U ostatních krajů je tento podíl mnohem vyšší, o cca 11 p. b. (Středočeský kraj) až 26 p. b. (Kraj Vysočina). Menší zastoupení osob, které pobírají předčasný starobní důchod, je v regionech, které mají silné jádro s velkým trhem práce. Například ve Středočeském (30 %) a Jihomoravském kraji (34 %).

Příjemci důchodů v okresech v prosinci 2025

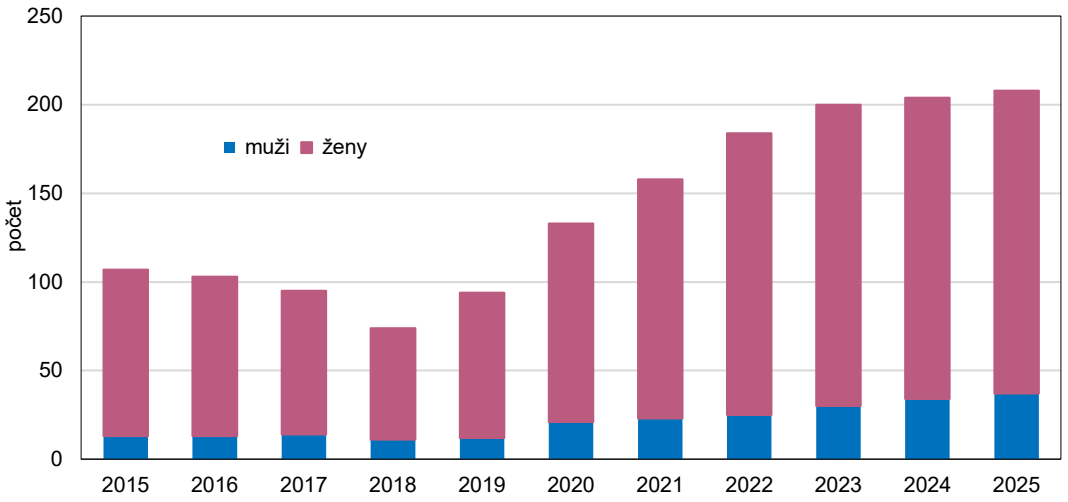

V Praze bylo v roce 2025 celkem 208 příjemců důchodů, kterým bylo více než 100 let.

Z celkového počtu starobních důchodců ve věku 100 a více let bylo v Praze 82 % žen a 18 % mužů. Od roku 2019 docházelo ke každoročnímu růstu jejich počtu. Do roku 2025 se jejich počet zvýšil dvakrát. V Česku pobíralo starobní důchody 1 142 osob stoletých a starších, žen bylo 87 %.

Graf 2.48 Příjemci důchodů ve věku 100 a více let v Praze

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

V roce 2025 dosáhl ze všech druhů důchodů v Praze nejvyšších hodnot sólo starobní důchod plný. Muži měli průměrně důchod ve výši 23 732 Kč měsíčně, ženy ve výši 21 268 Kč. Důchod je vyplácen v čistých částkách (na rozdíl od mezd).

Průměrná výše starobního plného důchodu sólo byla v roce 2025 u mužů v Praze 23 732 Kč za měsíc Kč a u žen 21 268 Kč měsíčně. Jde o nejvyšší průměrný důchod ze všech druhů důchodů. Předčasný starobní důchod sólo dosahoval druhých nejvyšších hodnot. Muži pobírali průměrně 21 137 Kč a ženy 19 037 Kč.

Naproti tomu důchody invalidní byly o 58 až 28 % nižší (podle stupně invalidity), než důchody starobní (sólo). Na invalidní důchod má nárok osoba, která dlouhodobě nemůže ze zdravotních důvodů pracovat a nedosáhla důchodového věku. Invalidní důchod může při zlepšení zdravotního stavu zaniknout, po dosažení věku 65 let se automaticky změní na starobní důchod[33].

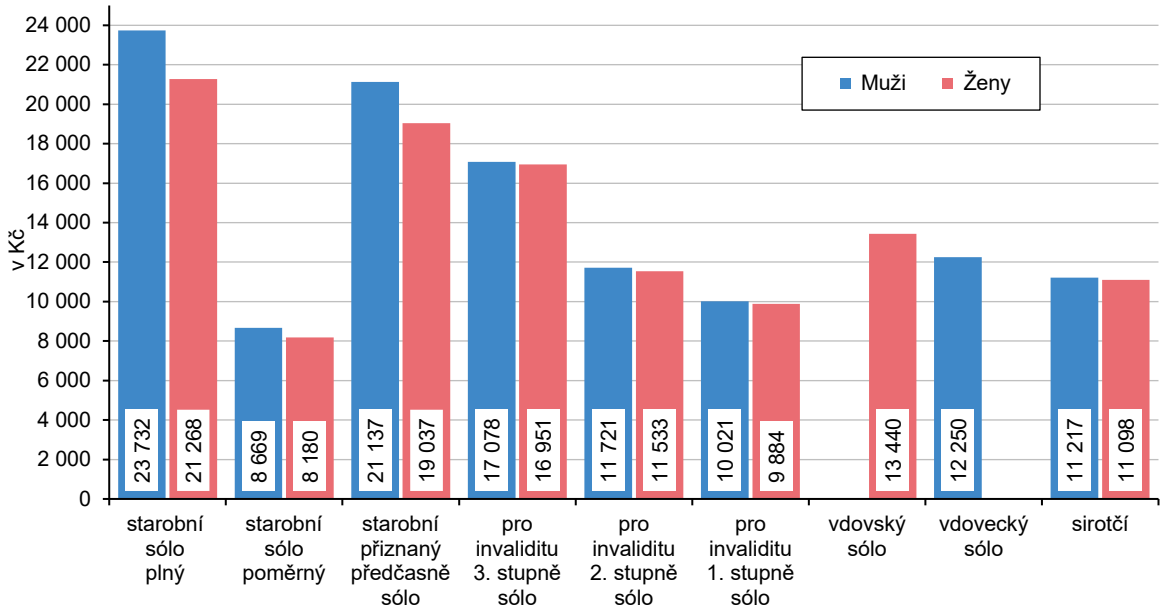
Důchody pro invaliditu 1. a 2. stupně byly výrazně nižší, než důchod pro invaliditu 3. stupně, což je nejtěžší stupeň invalidity. Při nižších stupních invalidity se očekává nějaká forma zapojení na trhu práce. Invalidní důchod pro nejtěžší invaliditu (3. stupně) dosahoval v Praze zhruba 17 tisíc Kč měsíčně. Rozdíly mezi muži a ženami byly minimální (0,7 %). Invalidní důchod pro invaliditu 2. stupně přesáhl mírně hodnotu 11 tisíc Kč u mužů i u žen. Nejnižších hodnot dosahovaly invalidní důchody pro nejnižší stupeň invalidity (u mužů to bylo 10,0 tis. Kč, u žen 9,9 tisíc Kč).

Pražské vdovy pobíraly v roce 2025 v průměru vyšší důchod (13 440 Kč) než pražští vdovci (12 250 Kč).

[33] Více viz: https://www.cssz.cz/invalidni-duchod

Graf 2.49 Průměrné důchody podle druhu důchodu a pohlaví v Praze v prosinci 2025

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Valorizace důchodů zajišťuje jejich zvyšování v závislosti na vývoji ekonomiky. Od roku 2019 do roku 2025 se průměrný starobní sólo důchod zvýšil z 14 383 Kč na 22 386 Kč.

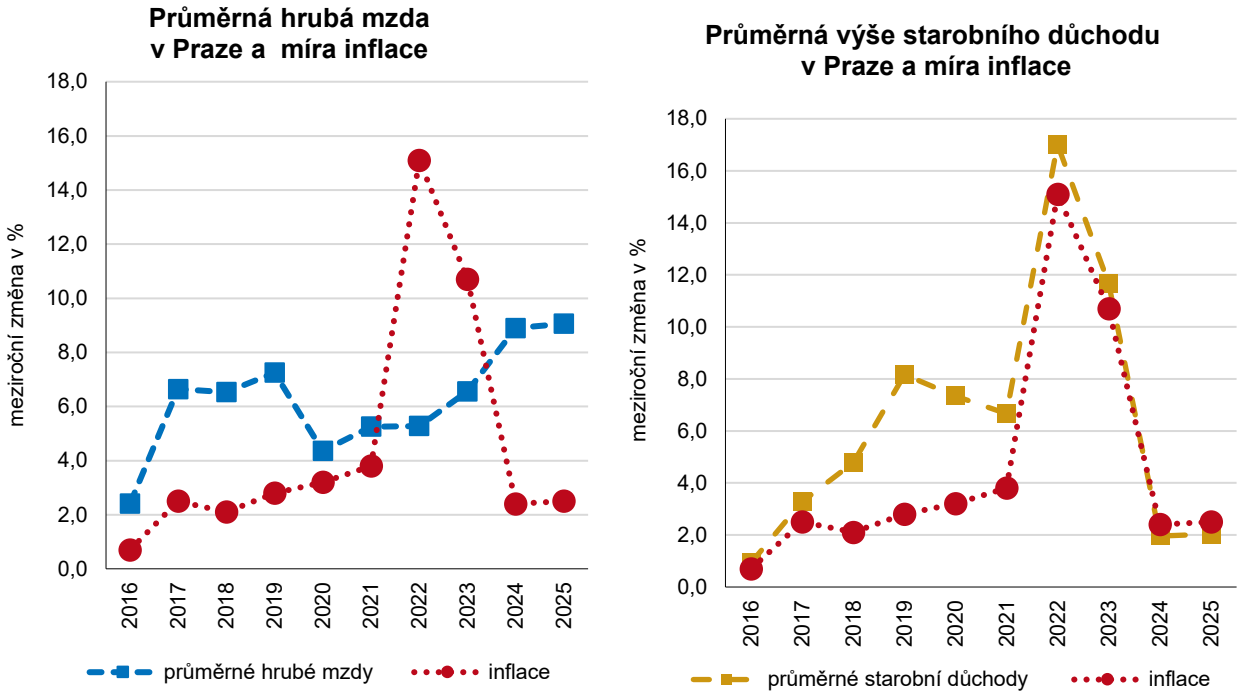
Následující grafy ilustrují růst hrubé měsíční mzdy zaměstnance a starobního plného důchodu sólo od roku 2016 do roku 2025 po započtení inflace v Česku (růstu spotřebitelských cen). Po započtení míry inflace, která absolutní výši výdělků a důchodů snižuje, můžeme hovořit o reálné mzdě a reálném důchodu. Důchody jsou sledovány a vypláceny jako čisté, mzdy jsou sledovány jako hrubé a vypláceny jako čisté, tedy po snížení o patřičné odvody státu. Informaci o mzdách v čistém vyjádření ČSÚ nepublikuje.

Inflace rostla již od roku 2019. Tehdy se pohybovala mezi 2 a 4 %. Ke skokovému navýšení došlo mezi lety 2021 a 2022, kdy vzrostla na 15,1 %. Na vysokých hodnotách se ještě zdržela v roce 2023 (10,7 %). v dalším roce již poklesla na úroveň 2,4 %.

Průměrný starobní důchod sólo (včetně předčasného) dosáhl v roce 2016 na 12 286 Kč a v roce 2019 na 14 383 Kč měsíčně. V roce 2025 již dosáhl hodnoty 22 386 Kč. Roční růst v nominálním vyjádření se pohyboval od nejnižší hodnoty 2,0 % v letech 2024 a 2025 po maximální hodnotu 17 % v roce 2022. Meziroční růst průměrného starobního důchodu sólo byl v letech 2016 až 2023 (včetně) vždy mírně vyšší než meziroční růst spotřebitelských cen. Docházelo tedy k mírnému růstu reálného důchodu, který se pohyboval od 0,3 % v roce 2016 po 5,5 % v roce 2019. Výjimkou byly roky 2024 a 2025, kdy došlo k reálnému poklesu hodnoty tohoto důchodu o -0,3 %, resp. -0,4 %.

Graf 2.50 Vývoj průměrné hrubé měsíční mzdy a průměrného starobního důchodu a inflace v Praze a Česku

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení, Český statistický úřad

Poznámka: jde o průměrnou hrubou měsíční mzdu zaměstnance (přepočteného počtu) podle údajů z podnikových statistik ČSÚ (průměr za 1.-4. čtvrtletí daného roku), průměrný důchod starobní bez souběhu s jinými důchody (včetně předčasných) podle statistik ČSSZ. Míra inflace je vyjádřená meziročním indexem spotřebitelských cen v Česku.

Zatímco průměrný starobní důchod sólo poklesl v reálném vyjádření v roce 2024 a 2025 o -0,3 % a o -0,4 %, průměrná hrubá měsíční mzda poklesla reálně v roce 2022 a 2023 o -9,4 %, resp. -3,2 %.

Naopak reálný pokles mezd se projevil dříve než reálný pokles starobního důchodu. Již v roce 2022 a 2023 došlo k meziročnímu reálnému poklesu mezd. Mzdy sice nominálně vzrostly, růst spotřebitelských cen však byl tak vysoký, že se reálný růst proměnil v reálný pokles mezd. V letech 2016 až 2021 se mzdy meziročně zvyšovaly v rozmezí 0,9 % v roce 2021 a 5,9 % v roce 2018. V roce 2022 mzdy reálně meziročně poklesly o -9,4 %, v roce 2023 o -3,2 %. V letech 2024 a 2025 již mzda meziročně reálně rostla, a to v každém roce minimálně o 4 %.

Kriminalita a dopravní nehody

V roce 2025 bylo na území Prahy registrováno 34 853 trestných činů a došlo zde k 11 030 dopravním nehodám.

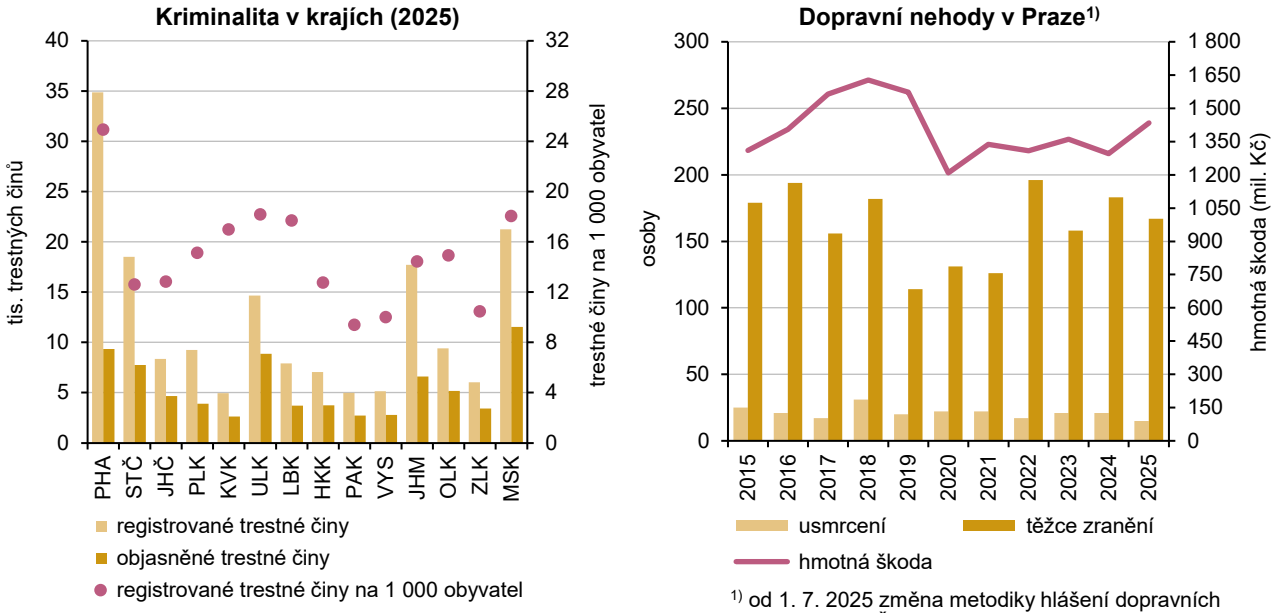
V roce 2019 bylo v Praze na Policii ČR nahlášeno 49,9 tisíc trestných činů, v roce 2025 již jen 34,9 tisíc. Jedná se o trestné činy, ke kterým byl vyplněn formulář o trestném činu. Registrované trestné činy jsou takové, u kterých prováděla Policie ČR trestní řízení. Od roku 2016 již se nepublikují údaje o zjištěných trestných činech, pouze o činech registrovaných.

V roce 2019 bylo na území Prahy nahlášeno Policii ČR 21 458 dopravních nehod, v roce 2025 již jen 11 030. Celkový vývoj jde směrem k poklesu počtu dopravních nehod v Praze. Zařazení na území Prahy je provedeno na základě zeměpisných souřadnic, které Policie ČR u nehody zaevidovala. Také u nehod je jejich snížení ovlivněno částečně administrativními (zákonnými) změnami. Od 1. 7. 2025 je nutné dopravní nehodu hlásit Polici ČR v případě, kdy na vozidlech nebo přepravovaných věcech vznikne škoda přesahující 200 000 Kč. Tzn. některé dopravní nehody se do

statistik nedostanou, účastníci nehod si jejich důsledky vyřeší bez nahlášení na policii.

Graf 2.51 Kriminalita a dopravní nehody v Praze

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Zdroj: Policejní prezidium ČR

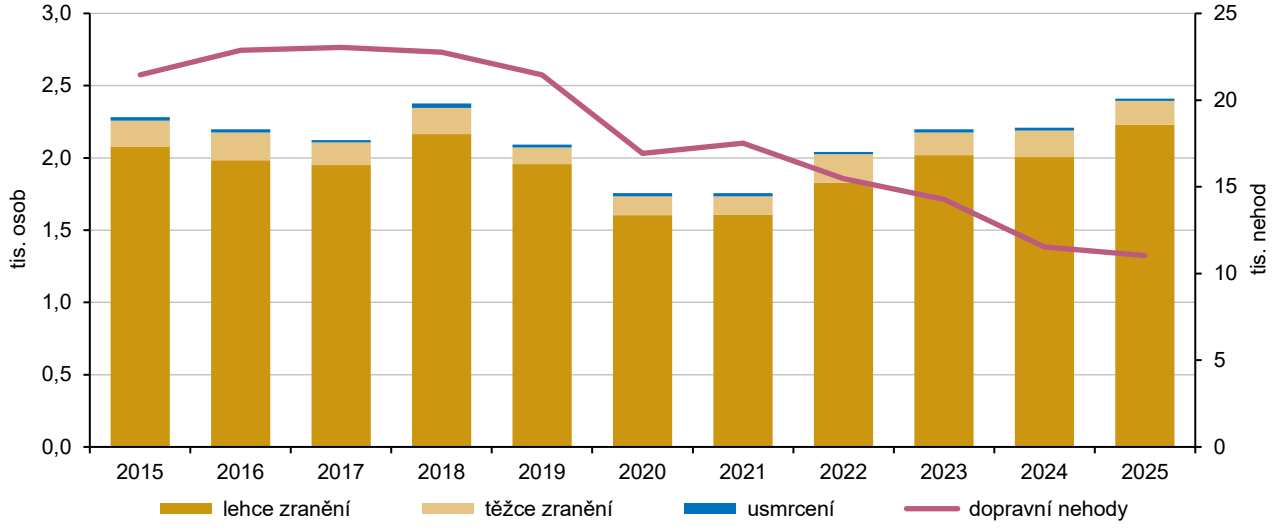
[1] od 1. 7. 2025 změna metodiky hlášení dopravních nehod Policii ČR

Na území Prahy bylo v roce 2025 při dopravních nehodách těžce zraněno 167 osob. Usmrceno bylo 15 osob.

Počet usmrcených osob se v letech 2019 až 2025 pohyboval od minima v loňském roce 2025 (15 osob) po maximum v roce 2020 a 2021 (v obou letech to bylo 22 usmrcených osob). Těžce znaněných osob bylo nejméně v roce 2019 (119 osob) a nejvíce v roce 2022 (196 osob). Pod vlivem alkoholu bylo v Praze v roce 2025 spácháno 429 dopravních nehod. Každoročně se jedná o cca 400-500 dopravních nehod spáchaných vlivem alkoholu. V porovnání s celkovým počtem dopravních nehod bylo v roce 2019 spácháno 2,0 % nehod pod vlivem alkoholu, tento podíl do roku 2025 stále mírně rostl. V roce 2025 již to bylo 3,9 % dopravních nehod spáchaných pod vlivem alkoholu.

Graf 2.52 Dopravní nehody[1] a jejich následky na životě nebo zdraví v Praze

Zdroj: Policejní prezidium ČR

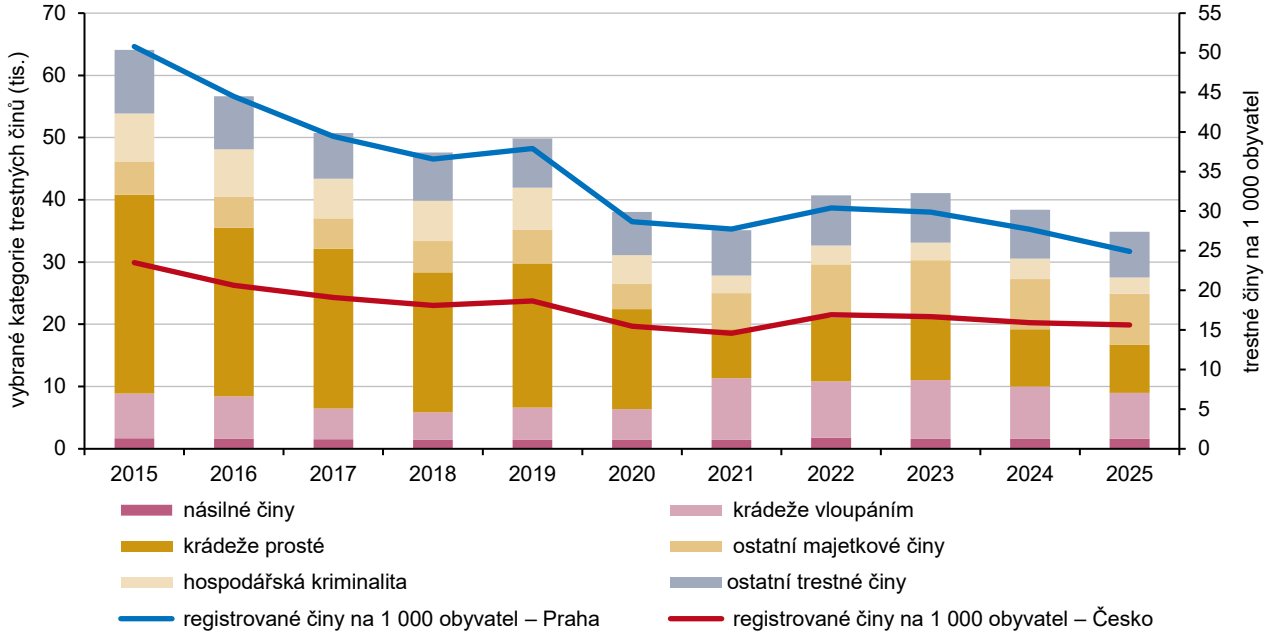
[1] od 1. 7. 2025 změna metodiky hlášení dopravních nehod Policii ČR

Hlavní příčinou dopravních nehod je podle Policie ČR nesprávný způsob jízdy.

V roce 2025 mezi dopravními nehodami, ke kterým došlo v Praze, převládaly nehody, které vznikly vlivem nesprávného způsobu jízdy (65 %). Čtvrtinu nehod tvořily takové, při kterých jeden z účastníků nedal přednost v jízdě (25 %). Nepřiměřenou rychlostí jeli účastníci v případě 6 % dopravních nehod. Nesprávné předjíždění mohlo za 0,6 % dopravních nehod. Ostatní příčiny se na celkovém počtu dopravních nehod podílely 4 %.

Graf 2.53 Registrované trestné činy v Praze a Česku

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Téměř 35 tisíc trestných činů bylo registrováno na území Prahy. Od roku 2019 jejich počet poklesl o 30 %.

V roce 2019 bylo v Praze registrováno 49 863 trestných činů. Pandemie covid a omezení pohybu osob ve veřejném prostoru ovlivnila počty některých druhů kriminality (například krádeže, vloupání a kapesní krádeže). Počty trestných činů se v roce 2020 a 2021 snížily na 38,1 tisíc, resp. 35,1 tisíc. V následujícím roce se počet trestných činů zvýšil na 40,7 tisíc. V posledních dvou letech bylo ročně nahlášeno méně než 40 tisíc trestných činů. Kromě covidu ovlivnilo v roce 2020 a později počty trestných činů zavedení nové hranice škody u krádeže. Od 1. 10. 2020 se hranice škody u krádeže zvýšila z 5 000 Kč na 10 000 Kč. Drobné krádeže tak již nejsou kvalifikovány jako trestný čin, pouze jako přestupek.

Další okolnost, která mění počty registrovaných trestných činů, respektive spíše jejich strukturu, je zavedení novely trestního zákoníku, která pracuje s rozšířenou definicí znásilnění[34]. Od 1. 1. 2026 také trestní zákoník částečně dekriminalizuje zanedbání povinné výživy (§ 186 stejného zákoníku).

Mezi registrovanými trestnými činy převládaly v roce 2019 prosté krádeže. Představovaly 47 % všech trestných činů. Postupem času se tento typ kriminality vyskytoval stále méně a

Prosté krádeže vždy představovaly většinu mezi všemi trestnými činy v Praze. V roce 2019 tvořily 47 %, v roce 2025 již jen 22 % všech trestných činů. Právě u nich došlo k největšímu poklesu jejich počtu (o 67 %). Svůj vliv na to měla změna hranice škody u krádeže (viz výše) zavedená v roce 2020. Dalším nejčastějším typem kriminality byla hospodářská kriminalita. Kriminální činy tohoto typu tvořily v roce 2019 celkem 13 % trestných činů, v roce 2025 již jen 8 %. Jednalo se nejčastěji o

[34] s účinností od 1. 1. 2025 byl přijat zákon č. 166/2024 Sb., který mění zákon č. 40/2029 SB. (trestní zákoník), který upravuje nebo přidává zejména paragrafy § 119a Spáchání trestného činu zneužitím bezbrannosti, § 185 Znásilnění, § 185a Sexuální útok a § 186 Sexuální nátlak.

v roce 2025 se již prosté krádeže podílely na celkovém počtu trestných činů jen 22 %.

padělání a pozměnění veřejné listiny nebo peněz, krácení daně a poplatku a povinné platby, neoprávněný přístup a poškození záznamu v PC systému, opatření a přechovávání přístupového zařízení a hesla, nebo podvod. Krádeže vloupáním a ostatní majetkové trestné činy tvořily v roce 2019 zhruba desetinu případů registrovaných činů. Jejich podíl se postupně zvyšoval až na více než pětinu případů v roce 2025. Mezi ostatní majetkové trestné činy patřily zejména neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku, podvod a poškození cizí věci.

Násilné trestné čny představovaly jen 4,6 % všech trestných činů registrovaných v Praze. Od roku 2019 došlo ke zvýšení jejich zastoupení (o 1,6 p. b.)

V roce 2019 bylo dále v Praze zaevidováno 1,5 tisíc násilných trestných činů. Jejich počet mírně narostl na 1,6 tisíc. Mezi násilnými trestnými činy dominuje úmyslné ublížení na zdraví, nebezpečné vyhrožování, vydírání, loupež nebo porušování domovní svobody.

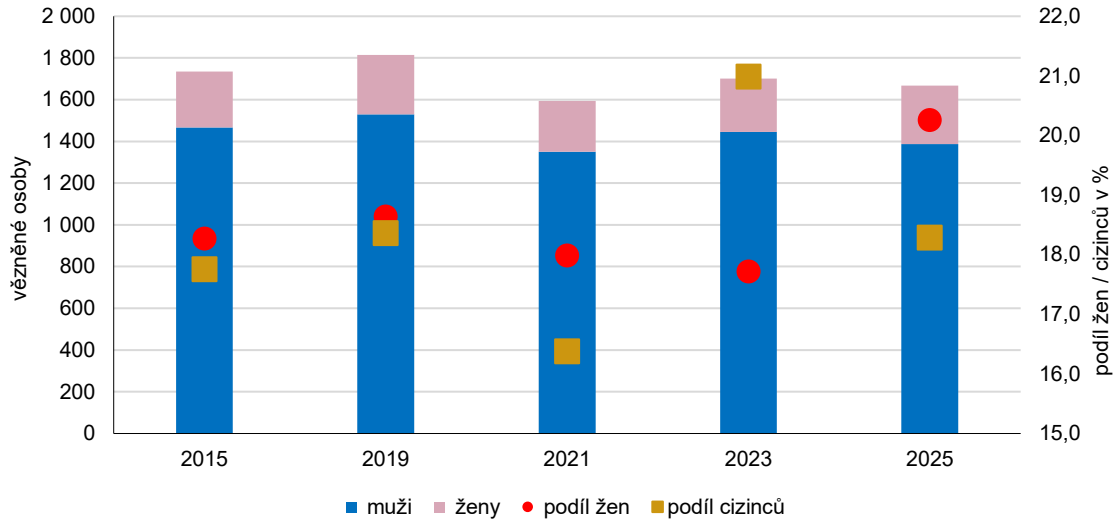
Konkrétně v roce 2019 bylo v Praze zaevidováno 22 vražd, v roce 2025 celkem 23 vražd. V celém období se jejich počet pohyboval okolo dvaceti. V roce 2019 bylo registrováno 107 znásilnění, v roce 2025 již 210 znásilnění. Na růst jejich počtu (stabilně od roku 2021) měla určitý vliv změna právní klasifikace tohoto činu a také ochota lidí nahlašovat spáchání činu Policii ČR. V roce 2019 až 2025 bylo v Praze registrováno okolo 200 loupeží ročně (165 až 255 loupeží v daném časovém úseku). Vloupání do bytů bylo mezi registrovanými násilnými činy mnohem více než loupeží. Jednalo se o cca 0,7 tisíc (2025) až 1,2 tisíc ročně (2019).

V Praze bylo k 31. 12. 2025 zhruba 1,7 tisíc vězněných osob, a to ve vazební věznici Ruzyně a ve vazební věznici a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Pankrác.

V období od roku 2019 do roku 2025 bylo v pražských věznicích vězněno 1,6 tisíc (2021) až 1,8 tisíc osob (2019). V roce 2025 bylo mezi 1,7 tisíci vězni 1,4 tisíc mužů a téměř 300 žen. Ženy tvořily pětinu všech vězňů. Cizinců bylo mezi vězněnými osobami okolo tří set. Nejmenší počet vězňů cizinců byl evidován v roce 2021 (261 cizinců), největší počet v roce 2019 (333 cizinců). Podíl cizinců na celkovém počtu vězňů dosáhl v roce 2025 na 18 %.

Graf 2.54 Vězněné osoby ve věznicích na území Prahy v letech 2015-2025

Zdroj: Vězeňská služba ČR

Pozn.: jedná se o celkové stavy vězněných v organizačních jednotkách Vězeňské služby k 31. 12. 2025 na území Prahy (vazební věznice Praha-Ruzyně a vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Praha-Pankrác).

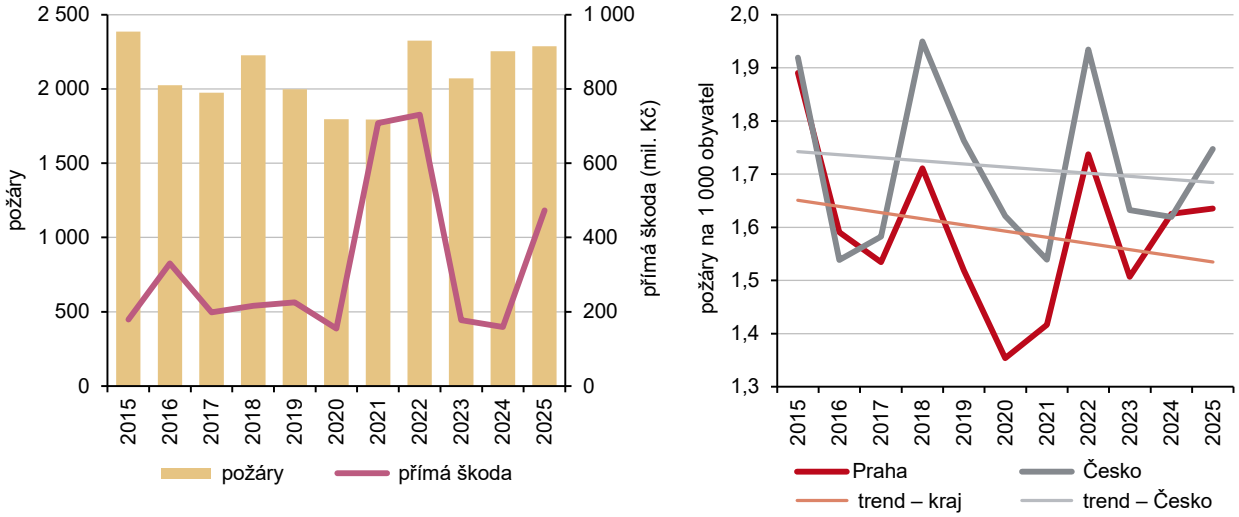
V Praze ročně dojde ke zhruba dvou tisícům požárů.

V Praze bylo evidováno v roce 2025 celkem 2 287 požárů. V letech 2019 až 2025 se jejich počet pohyboval od 1,8 tisíc (2020) po 2,3 tisíce (2025).

Největší přímá škoda z požárů na území Prahy od roku 2019 byla zjištěna v roce 2022 a dosáhla 731 mil. Kč. Také v předchozím roce (2021) došlo k požárům, které způsobily celkovou vysokou přímou škodu (708 mil. Kč). V roce 2021 došlo k velkému požáru v Praze-Uhříněvsi, při kterém hořela skladová hala a k požáru v hale výstavního areálu v Praze-Letňanech. V roce 2022 došlo k velkému požáru bytového domu v Praze na Chodově a také v areálu Ústřední vojenské nemocnice v Praze 6[35]. Všechny tyto události významně ovlivnily výši celkové přímé škody způsobené požáry. V ostatních letech se přímé škody pohybovaly od 154 milionů po 473 milionů Kč.

Graf 2.55 Požáry v Praze

Zdroj: Hasičský záchranný sbor ČR

V roce 2025 bylo při požárech v Praze usmrceno 14 osob a 94 osob bylo zraněno. Kromě požárů jsou hasičské záchranné sbory účastny také dalších mimořádných událostí, které ohrožují všeobecné zdraví nebo cizí majetek. V roce 2025 zasahovali hasiči v Praze u 1 442 dopravních nehod, 1 011 úniků nebezpečných chemických látek nebo při 6 635 technických haváriích. Ve stejném roce bylo také evidováno 2 030 planých poplachů.

[35] viz průběžné čtvrtletní přehledy Hasičského záchranného sboru České republiky za 3. čtvrtletí roku 2021 a 2022 zde: https://hzscr.gov.cz/prubezne-ctvrtletni-prehledy a Výroční zpráva Ústřední vojenské nemocnice za rok 2022 (https://www.uvn.cz/cs/vyrocni-zpravy/6776-vyrocni-zprava-za-rok-2022)

3. Ekonomický vývoj

Ekonomický vývoj po roce 2019 významně ovlivnila nejprve pandemie koronaviru a následně válka na Ukrajině.

Ekonomický vývoj v posledních pěti letech byl ovlivněn dvěma závažnými událostmi. První byla pandemie koronaviru v letech 2020 a 2021. Reakce na ni vyústila v globální sociální a ekonomické oslabení, včetně propadu ekonomiky (recese). Jev, který dopadl na všechny sektory ekonomiky, je označován jako pandemická krize. Podniky čelily narušení dodavatelských řetězců a nedostatku pracovníků. Pozitivním dopadem, který přineslo narušení provozu průmyslových podniků a omezení cestování (zejména leteckého provozu), bylo menší znečištění ovzduší. Druhým významným faktorem ovlivňujícím fungování národního hospodářství se stala válka na Ukrajině, která započala v únoru 2022. V souvislosti s ní došlo k růstu cen paliv a energií, přerušení dodavatelských řetězců a z pohledu cestovního ruchu ke změně ve struktuře zahraničních hostů, kdy ubylo hostů z Ruska a zároveň se zvýšil počet nerezidentů z Ukrajiny.

Makroekonomický rámec[36]

Z dlouhodobého pohledu poznamenala českou ekonomiku krize z let 2009-2013, pandemická krize v roce 2020 a zejména počáteční fáze války na Ukrajině v roce 2022.

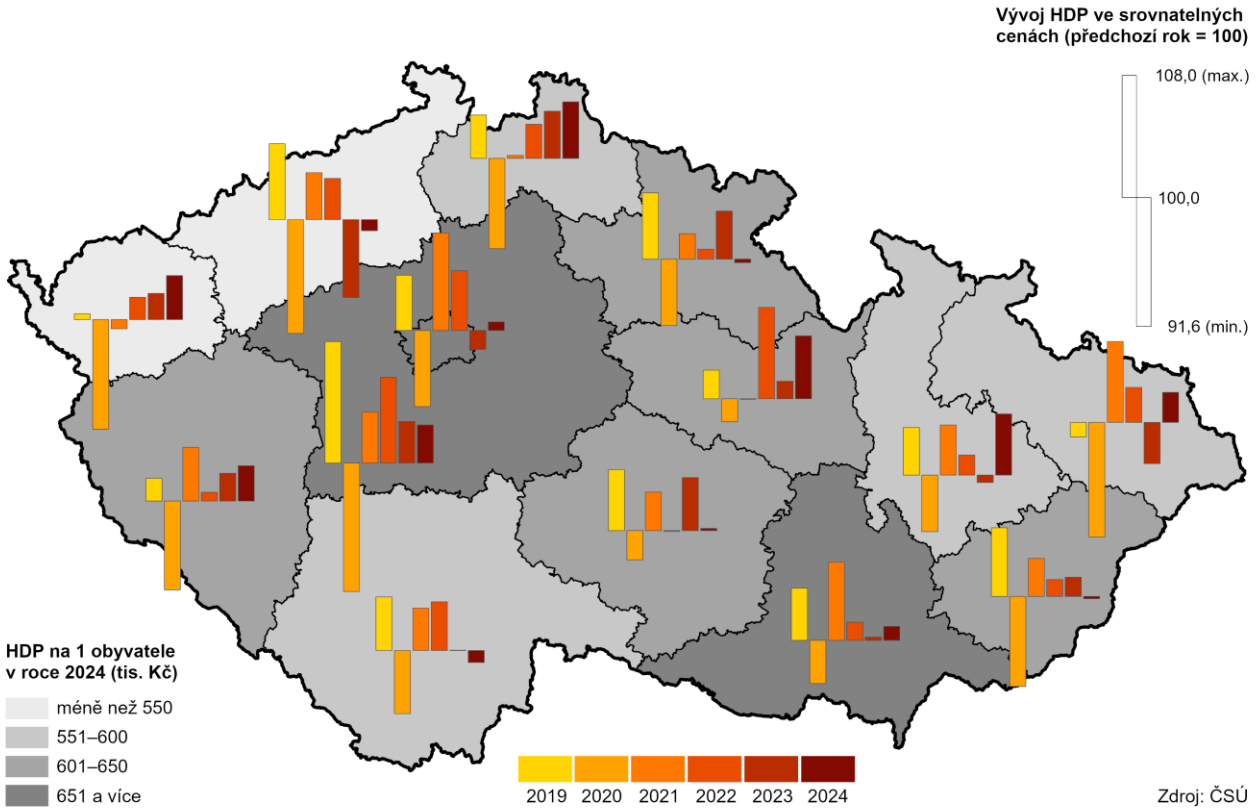
Dlouhodobý ekonomický vývoj v Česku po roce 2000 poznamenala vleklá hospodářská krize, která započala v roce 2009 hlubokým propadem HDP a trvala do roku 2013. V Praze došlo v roce 2009 k meziročnímu poklesu HDP ve srovnatelných cenách o 5,7 %. Podobný scénář se odehrál ve všech krajích České republiky s výjimkou Ústeckého, kde se pokles HDP projevil až o rok později. Regionální hrubý domácí produkt vypovídá o ekonomické výkonnosti na daném území. Situace v Česku souvisela s celosvětovou ekonomickou krizí – tzv. Velkou recesí. Toto období všeobecného ekonomického poklesu bylo zaznamenáno na světových trzích přibližně v průběhu let 2007-2015. Následující období oživení ekonomiky skončilo s rokem 2019, kdy v Praze, stejně jako v Česku, meziročně vzrostl hrubý domácí produkt ve srovnatelných cenách o 3,6 %. Jediným krajem, kde regionální HDP v roce 2019 poklesl, byl kraj Moravskoslezský (-1 %). V roce 2020 se naplno projevila pandemická krize a HDP meziročně poklesl ve všech krajích, v hlavním městě o 5 % (v Česku o 5,3 %). V některých krajích poklesl HDP v roce 2020 ještě výrazněji než v roce 2009. V následujících letech měla na ekonomiku zásadní vliv válka na Ukrajině, energetická krize, vysoká inflace a pokles reálné spotřeby. HDP ve stálých cenách v Praze v letech 2021 a 2022 rostl, ale v roce 2023 došlo k jeho poklesu o 1,2 % a v roce 2024 stagnoval.

V Praze byl v roce 2024 vytvořen HDP v běžných cenách ve výši 2 175,3 mld. Kč. Na HDP Česka se podílel 27 %.

V Praze byl v roce 2024 vytvořen hrubý domácí produkt v běžných cenách ve výši 2 175,3 mld. Kč a meziročně se zvýšil o 81,7 mld. Kč (3,9 %). HDP v běžných cenách rostl v období 2021-24 nepřetržitě ve všech krajích. Na tvorbě hrubého domácího produktu Česka se Praha v roce 2024 podílela 27 %. Podobných výsledků dosáhla i v posledních pěti letech, historicky nejvyššího podílu – 27,7 % – docílila v roce 2022. V dlouhodobém pohledu se podíl Prahy postupně zvyšoval z 22,5 % v roce 2000 na 27 % v roce 2024. Podíl hlavního města na HDP Česka je mezi kraji trvale bezkonkurenčně nejvyšší. V roce 2024 měly druhý a třetí nejvyšší podíl na republikovém HDP tradičně kraje Středočeský (12,4 %) a Jihomoravský (10,9 %).

[36] Makroekonomická data za rok 2024 vycházejí z notifikační verze ročních národních účtů, údaje za roky 2022 a 2023 z verze semi-definitivní.

Regionální hrubý domácí produkt v krajích v letech 2019 až 2024

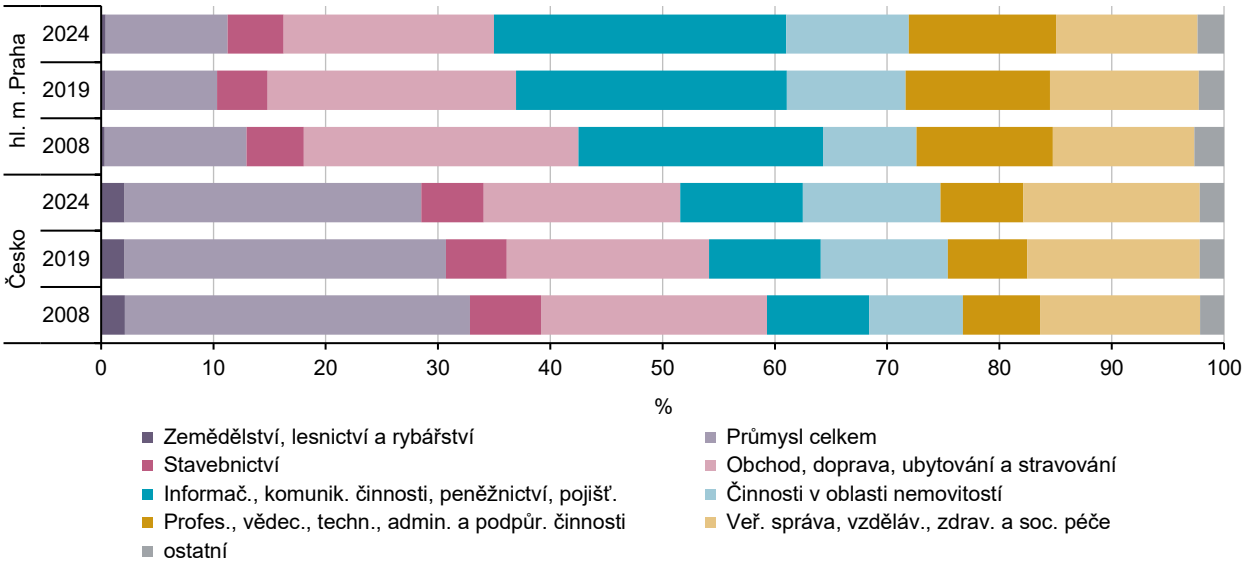

Regionální hrubá přidaná hodnota v Praze v roce 2024 vzrostla o 3,2 %. V její struktuře má dominantní postavení terciární sektor, stále narůstá význam informačních a komunikačních činností.

Hrubá přidaná hodnota (uváděná v běžných cenách) představuje nově vytvořenou hodnotu, kterou získávají institucionální jednotky z používání svých výrobních kapacit. Stanoví se jako rozdíl mezi celkovou produkcí a mezi spotřebou jednotlivých odvětví regionu. Hrubá přidaná hodnota dosáhla v Praze v roce 2024 výše 1 985,7 mld. Kč, na celorepublikové hrubé přidané hodnotě se podílela 27 %. Meziročně se zvýšila o 62,4 mld. Kč (3,2 %). V dlouhodobém vývoji od r. 2000 HPH každoročně vzrůstala s výjimkou krizových let 2009, 2011 a pandemického roku 2020. Odvětvová struktura hrubé přidané hodnoty v hlavním městě a v ostatních krajích se výrazně liší. Dominantní postavení má v Praze terciární sektor, jehož podíl na HPH hlavního města již od roku 2000 přesahuje 80 %, v letech 2019 a 2021 překonal dokonce 85 % a v roce 2024 dosáhl na 83,7 %. Podíl sekundárního sektoru na HPH je v Praze přibližně poloviční v porovnání s Českem. V roce 2000 se podílel na pražské HPH 18 % a v průběhu let s menšími výkyvy postupně poklesl na 15,8 % v roce 2024. Dlouhodobě nejnižší ze všech krajů je v metropoli podíl zemědělství, lesnictví a rybářství (0,4 % na HPH). Detailnější pohled na sekundární sektor ukazuje, že pražský podíl průmyslu – 10,9 % na HPH v roce 2024 – byl nejnižší ze všech krajů (u 11 krajů přesáhl 30 %). Podíl stavebnictví ve výši 5 % se v Praze nijak výrazně neodlišuje od ostatních krajů. Z terciárního sektoru se na pražské HPH nejvyšší měrou podílí obchod, doprava, ubytování a pohostinství (18,7 % v roce 2024), informační a komunikační činnosti (16,6 %) a profesní, vědecké, technické a administrativní činnosti (13,1 %). Podíl skupiny služeb obchod, doprava, ubytování a pohostinství od roku 2020 výrazně poklesl z 29,7 % na současných 18,7 %. Význam skupiny informačních a komunikačních činností pro celkovou HPH Prahy naopak stále narůstá z 10,5 % v roce 2000 na 16,6 % v roce 2024. Nejblíže Praze má v tomto směru Jihomoravský kraj (podíl informačních a komunikačních činností na HPH regionu – 9,2 % v r. 2024). V absolutních číslech se celková HPH v Praze

od roku 2000 do roku 2024 více než zčtyřnásobila. V případě informačních a komunikačních činností dosáhla v roce 2024 na 330,4 mld. Kč, což je cca 6,5krát více než v roce 2000.

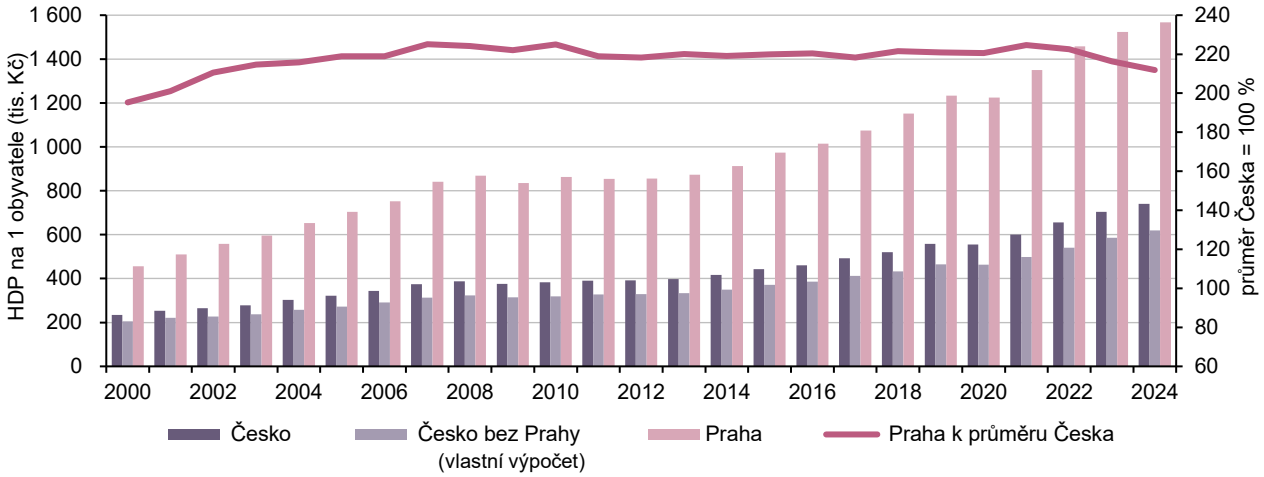
Graf 3.1 Odvětvová struktura hrubé přidané hodnoty v Praze a Česku

Podíl terciárního sektoru na HPH narůstá v celém Česku.

Význam terciárního sektoru obecně postupně narůstá v celém Česku, i když data za hlavní město značně zvyšují podíl terciárního sektoru ve struktuře HPH Česka jako celku. Bezmála 70% podíly terciárního sektoru na HPH měly v roce 2024 kraje Karlovarský a Jihomoravský, pouze 52,5% Kraj Vysočina. Sekundární sektor se v šesti krajích podílel na regionální HPH více než 40 %, nejvíce ve Zlínském kraji (44,6 %). Primární sektor měl nejvyšší podíly v Kraji Vysočina (5,3 %) a Jihočeském kraji (4,3 %).

Graf 3.2 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele v Praze a Česku

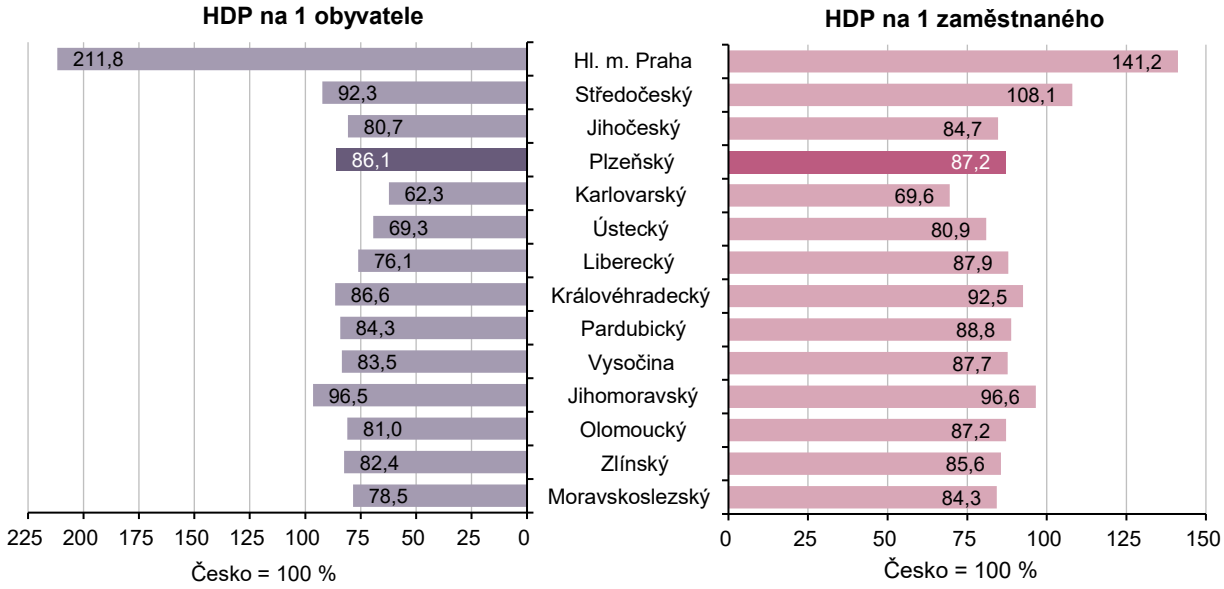

Praha svým HDP na obyvatele převyšuje republikový průměr každoročně více než dvakrát již od r. 2001.

Základním ukazatelem pro regionální srovnání je hrubý domácí produkt na 1 obyvatele, který dosáhl v roce 2024 na hodnotu 1,57 mil. Kč. Praha svým HDP na obyvatele převyšuje republikový průměr již od roku 2001 každoročně více než dvakrát. I v roce 2024 byla Praha jediným krajem, který celorepublikovou hodnotu

přesáhl. Z ostatních regionů se jí nejvíce přibližovaly kraje Jihomoravský (96,5 % průměru Česka) a Středočeský (92,3 %). HDP na obyvatele získáme, když produkt dělíme počtem obyvatel bydlících na daném území. Ukazatel se doplňuje přepočtem HDP na 1 zaměstnaného, který zohledňuje počet osob, které produkt vytvořily. V Praze je zaměstnáno i velké množství osob z jiných krajů (především ze sousedního Středočeského regionu). Při porovnání krajů podle HDP na 1 zaměstnaného již Praha nemá takovou převahu. Republikovou produktivitu práce kromě hlavního města dlouhodobě převyšuje i Středočeský kraj.

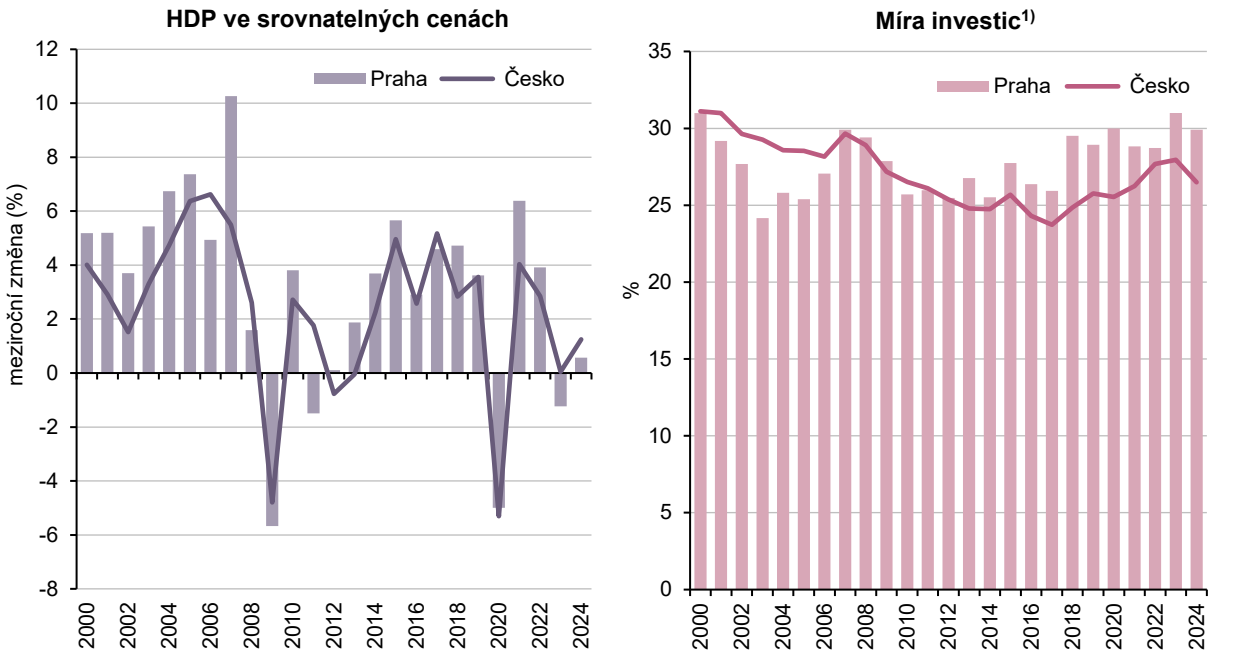
Graf 3.3 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele a na 1 zaměstnaného podle krajů v roce 2024

Čistý disponibilní důchod na obyvatele v roce 2024 v Praze převyšoval průměr Česka o 32,2 %.

Čistý disponibilní důchod domácností (ČDDD) se využívá pro hodnocení úrovně materiálního bohatství domácností trvale bydlících v jednotlivých regionech a udává se v běžných cenách. Čistý disponibilní důchod je hodnotou, kterou mají domácnosti k dispozici ke spotřebě, investicím nebo úsporám. Hrubý domácí produkt (HDP) je peněžním vyjádřením celkové hodnoty statků a služeb nově vytvořených v daném období na určitém území. Používá se pro stanovení výkonnosti ekonomiky. Celkový objem ČDDD dosáhl v Praze v roce 2024 na 732,9 mld. Kč, na jednoho obyvatele připadalo 528,3 tis. Kč. Při porovnání hrubého domácího produktu na obyvatele s čistým disponibilním důchodem na obyvatele je patrné, že Praha sice v porovnání s ostatními kraji dosahuje nadprůměrných hodnot v obou ukazatelích, ale hodnoty se výrazně liší. Zatímco rozdíl mezi ekonomickou výkonností Prahy a ostatních krajů je velmi vysoký, rozdíly v čistém disponibilním důchodu jsou menší. HDP na obyvatele v Praze přesáhnul v roce 2024 celorepublikový průměr více než dvakrát, čistý disponibilní důchod na obyvatele převyšoval průměr Česka o 32,2 %. Nad celorepublikovým průměrem ČDDD byl ještě kraj Středočeský (+7,9 %). Na druhém konci žebříčku s více než 10% ztrátou na celorepublikový průměr se umístily kraje Ústecký, Karlovarský, Moravskoslezský a Olomoucký. Nejmarkantněji přesahoval ČDDD v Praze republikový průměr v letech 2003 a 2017 (o 37,7 %), nejmenší rozdíl byl patrný v roce 2023 (+25,9 %).

Graf 3.4 Hrubý domácí produkt a míra investic v Praze a Česku

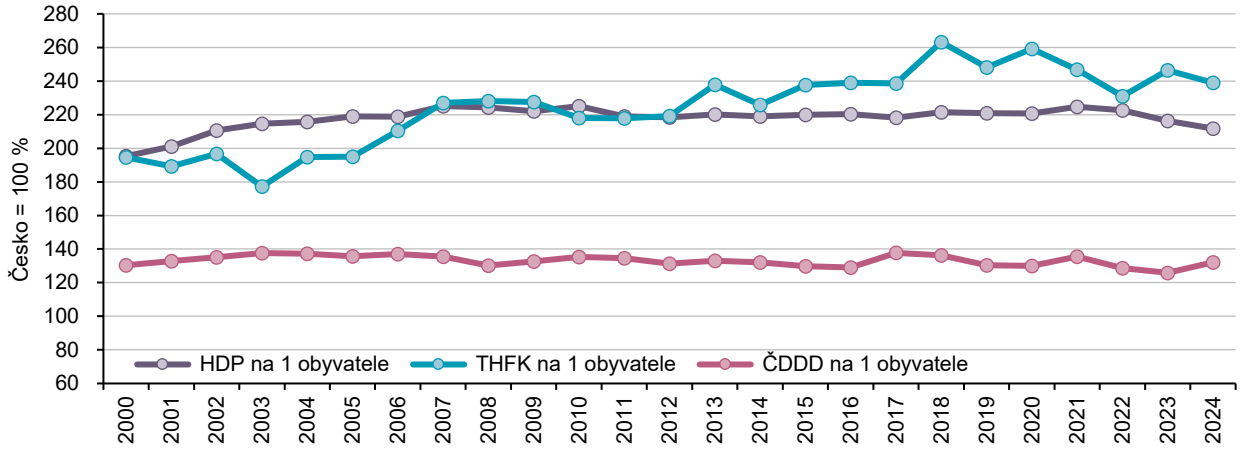

1) podíl tvorby hrubého fixního kapitálu na hrubém domácím produktu

Míra investic v Praze od roku 2013 do současnosti trvale převyšuje celorepublikovou hodnotu.

Tvorba hrubého fixního kapitálu (THFK) odráží investiční aktivity na určitém území. Rozhodující měrou ji ovlivňují velké investiční akce. THFK v běžných cenách v posledních 25 letech v Česku převážně rostla. Období růstu narušila ekonomická recese z let 2009-2013, rok 2016 a pandemická krize v roce 2020, ke zcela nepatrnému poklesu (-0,2 %) došlo i v roce 2024. Míra investic (podíl THFK na HDP) v Praze již od roku 2013 setrvale převyšuje celorepublikovou hodnotu. Nejnižší míru investic měla Praha v uplynulém čtvrtstoletí v roce 2003 (24,2 %), nejvyšší v roce 2023 (31,8 %). Podíl Prahy na celkové THFK Česka ve výši 30,5 % i v roce 2024 značně převyšoval příspěvek ostatních krajů. Při přepočtu THFK na 1 obyvatele dosahuje hlavní město dlouhodobě nejvyšších hodnot ze všech krajů. Nejvyšší THFK na 1 obyvatele měla Praha v roce 2023 – 484,9 tis. Kč. Republikovou THFK na 1 obyvatele překračovala Praha od roku 2006 každoročně více než dvakrát. Z ostatních krajů se nad celorepublikovou hodnotu THFK na 1 obyvatele v posledních 25 letech často dostal i Středočeský kraj a do roku 2011 rovněž Jihomoravský kraj. Ojediněle a pouze před rokem 2007 zde figurovaly i kraje Jihočeský, Plzeňský a Olomoucký.

Graf 3.5 Základní makroekonomické ukazatele v Praze v přepočtu na 1 obyvatele v porovnání s Českem

Místní rozpočty

Příjmy hlavního města Prahy od roku 2016 stále rostly. Jejich hlavní složkou byly příjmy daňové.

Příjmy hlavního města Prahy během posledních deseti let setrvale rostly. Jak u příjmů, tak i u výdajů je nutné vzít v úvahu vliv inflace. Hlavní příjmovou složkou byly ve všech letech příjmy daňové, jejichž podíl kolísal v průběhu let 2016-2025 mezi 66,9 % a 70,8 %. Pouze v roce 2020 ovlivněném pandemií jejich podíl poklesl na 65 %. Druhou hlavní složkou příjmů hlavního města byly přijaté transfery, u nichž se podíl na celkových příjmech pohyboval až do roku 2022 mezi 25,9 % a 29,7 % (pandemický rok 2020). V posledních 3 letech tvořily přijaté transfery jen 24,1 % (resp. 24,3 % příjmů), mírně se zato zvýšil význam nedaňových příjmů. Příjmy hlavního města Prahy nejrychleji rostly v letech 2023 (+17 %), 2018 a 2022 (oba +14 %), prakticky stagnovaly v roce 2024 a nízký nárůst se projevil v roce 2020 (+1,7 %).

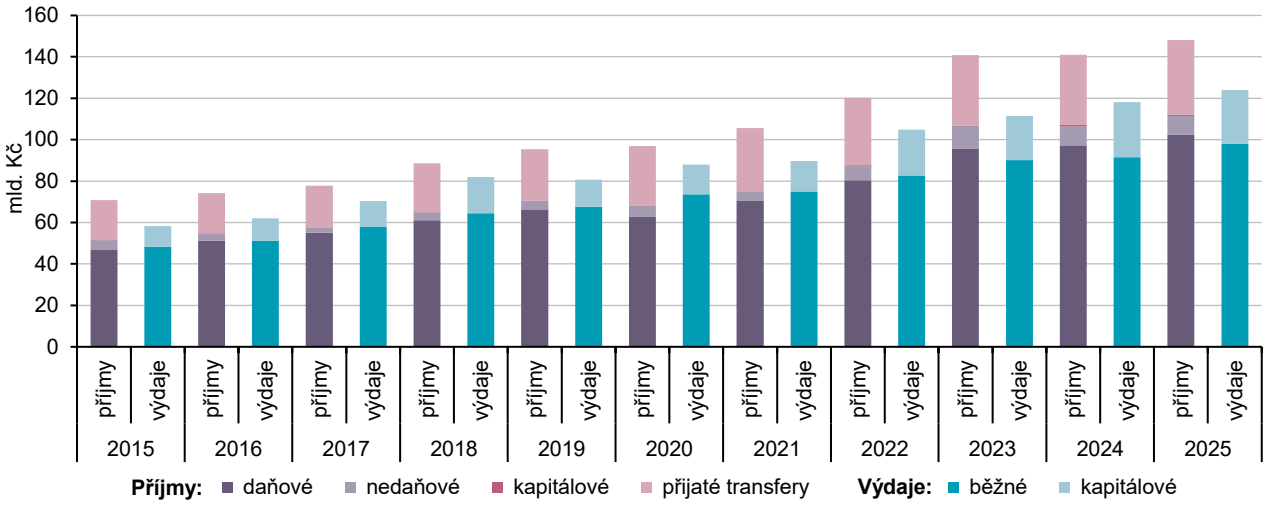
Výdaje hlavního města Prahy se za posledních deset let zdvojnásobily. Hlavní složkou jsou výdaje běžné.

Výdaje hlavního města Prahy v období posledních deseti let každoročně narůstaly s výjimkou roku 2019, kdy meziročně o 1,6 % poklesly. Nejvýrazněji vzrostly v letech 2022 (+16,9 %) a 2018 (+16,6 %). Za posledních deset let se výdaje hlavního města přibližně zdvojnásobily. Ve struktuře výdajů převažovaly po celé období výdaje běžné nad kapitálovými. Podíl kapitálových výdajů byl nejnižší v letech 2019-2021 spojených s pandemií, kdy dosahoval jen na 16,3-16,4 %. V roce 2022 vzrostl podíl kapitálových výdajů na 21 %, maxima dosáhl v roce 2024 (22,5 %). Největší část výdajů v roce 2025 směřovala do oblasti dopravy (32 %) a školství, mládeže a samosprávy (31,3 %).

Saldo příjmů a výdajů Prahy je dlouhodobě kladné.

Saldo příjmů a výdajů hlavního města Prahy bylo po celé poslední desetiletí kladné. Záporné bylo naposledy v letech 2009-2011.

Graf 3.6 Příjmy a výdaje místních rozpočtů v Praze (po konsolidaci)

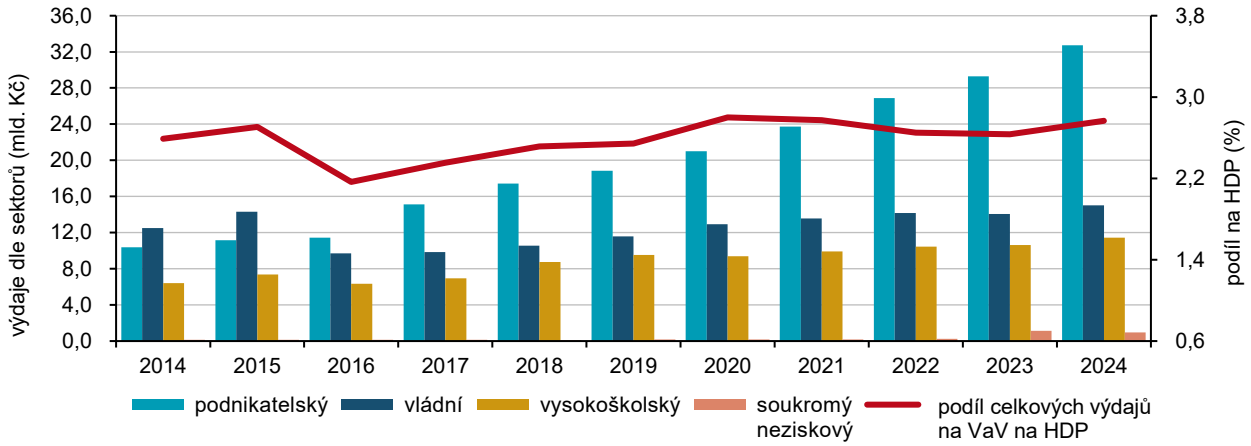
Zdroj: Ministerstvo financí

Věda, IT

Výzkum a vývoj je systematická tvůrčí práce konaná za účelem rozšíření stávajícícho poznání.

Výzkum a vývoj (VaV) je systematická tvůrčí práce konaná za účelem rozšíření stávajícího poznání, včetně poznání člověka, kultury a společnosti, získání nových znalostí nebo jejich využití v praxi, a to metodami, které umožňují potvrzení, doplnění či vyvrácení získaných poznatků (OECD 2015, Frascati manuál). Základním pravidlem pro určení, zda se jedná o VaV činnost, je přítomnost prvku novosti, kreativity, nejistoty, systematičnosti a reprodukovatelnosti.

Graf 3.7 Výdaje na výzkum a vývoj podle sektorů a podíl výdajů na VaV na HDP v Praze

Celkové výdaje na VaV dosáhly v Praze v roce 2024 na 60,2 mld. Kč, meziročně stouply o 9,1 %.

Výdaje na VaV obsahují běžné (mzdové a ostatní) a kapitálové (investiční) výdaje vynaložené na VaV v průběhu sledovaného roku na VaV prováděný ve sledovaných subjektech na území daného státu. Celkové výdaje na výzkum a vývoj dosáhly v Praze v roce 2024 na 60,2 mld. Kč. Tvořily 41 % z celorepublikových výdajů na VaV a byly tradičně nejvyšší ze všech krajů. S velkým odstupem následovaly kraje Jihomoravský (25,2 mld. Kč) a Středočeský (18,4 mld. Kč). Meziročně stouply výdaje na VaV v roce 2024 v hlavním městě o 9,1 % (5 mld. Kč). Od roku 2006 výdaje na VaV v Praze narůstaly po většinu období s výjimkou let 2008-2010 a 2016.

V roce 2024 byly v porovnání s rokem 2005 bezmála čtyřnásobné (měřeno v běžných cenách).

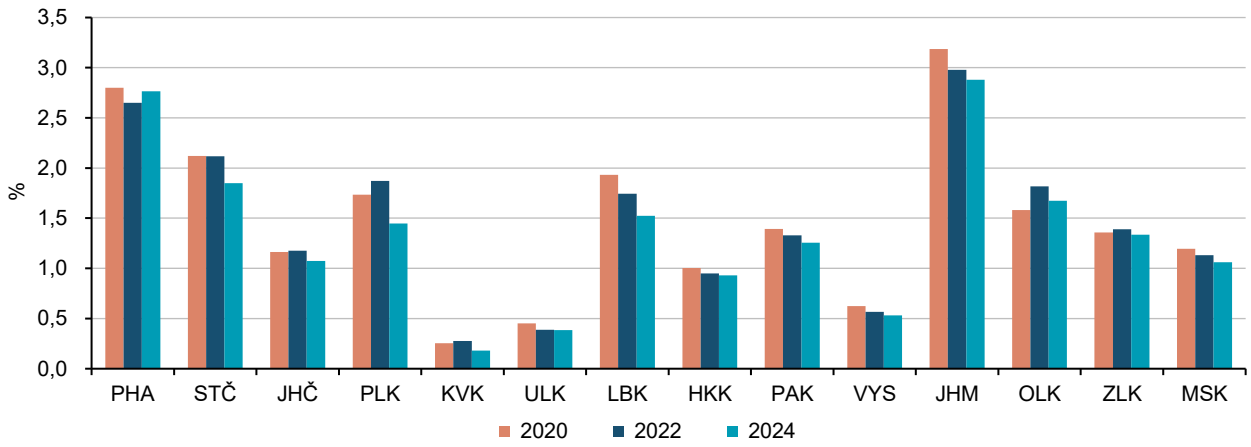
Nejvýrazněji se na celkových výdajích na VaV v Praze v roce 2024 podílel podnikatelský sektor (54,4 %)

Ukazatele VaV jsou standardně sledovány ve čtyřech sektorech provádění VaV. Na celkových výdajích na VaV se v Praze v roce 2024 rozhodující měrou podílel podnikatelský sektor (54,4 %), který měl nejvyšší podíl i v ostatních krajích, a to dokonce v rozmezí 60-98,5 %. Extrémně vysoké podíly podnikatelského sektoru vykazovaly zejména kraje s celkově nízkými výdaji na VaV (Karlovarský kraj, Kraj Vysočina a Ústecký kraj). Přibližně čtvrtina výdajů na VaV připadla v Praze na vládní sektor, 19 % na vysokoškolský sektor a strukturu doplnil sektor soukromý neziskový (1,6 %). Za poslední dvě dekády se struktura výdajů na VaV poměrně výrazně proměnila. V roce 2005 se podíly podnikatelského (40,4 %) a vládního (37,6 %) sektoru v Praze od sebe příliš nelišily, podnikatelský sektor měl jen mírně navrch. V letech 2008-2015 vládní sektor výrazně posílil a po celou dobu předstihoval sektor podnikatelský. Rok 2016 přinesl změnu, podíl podnikatelského sektoru v dalších letech stále narůstal a od roku 2021 překračuje 50 %. Podíl vládního sektoru naopak od roku 2018 poklesnul pod 30 %.

Podíl výdajů na vědu a výzkum na HDP v Praze v roce 2024 činil 2,8 %.

Při přepočtu výdajů na vědu a výzkum na HDP vytvořený v krajích připadalo v roce 2024 v Praze na VaV 2,8 %, podobně jako v Jihomoravském kraji (2,9 %). Jedná se o nejvyšší hodnoty v republice. Podíl celkových výdajů na VaV na HDP v posledních pěti letech se v Praze drží stabilně mezi 2,6 a 2,8 %. Nejnižší podíl výdajů na výzkum a vývoj na regionálním HDP, které nedosáhly ani na 1 %, měly v roce 2024 kraje Karlovarský (0,2 %), Ústecký (0,4 %), Kraj Vysočina (0,5 %) a Královéhradecký (0,9 %).

Graf 3.8 Podíl výdajů na výzkum a vývoj na regionálním HDP podle krajů

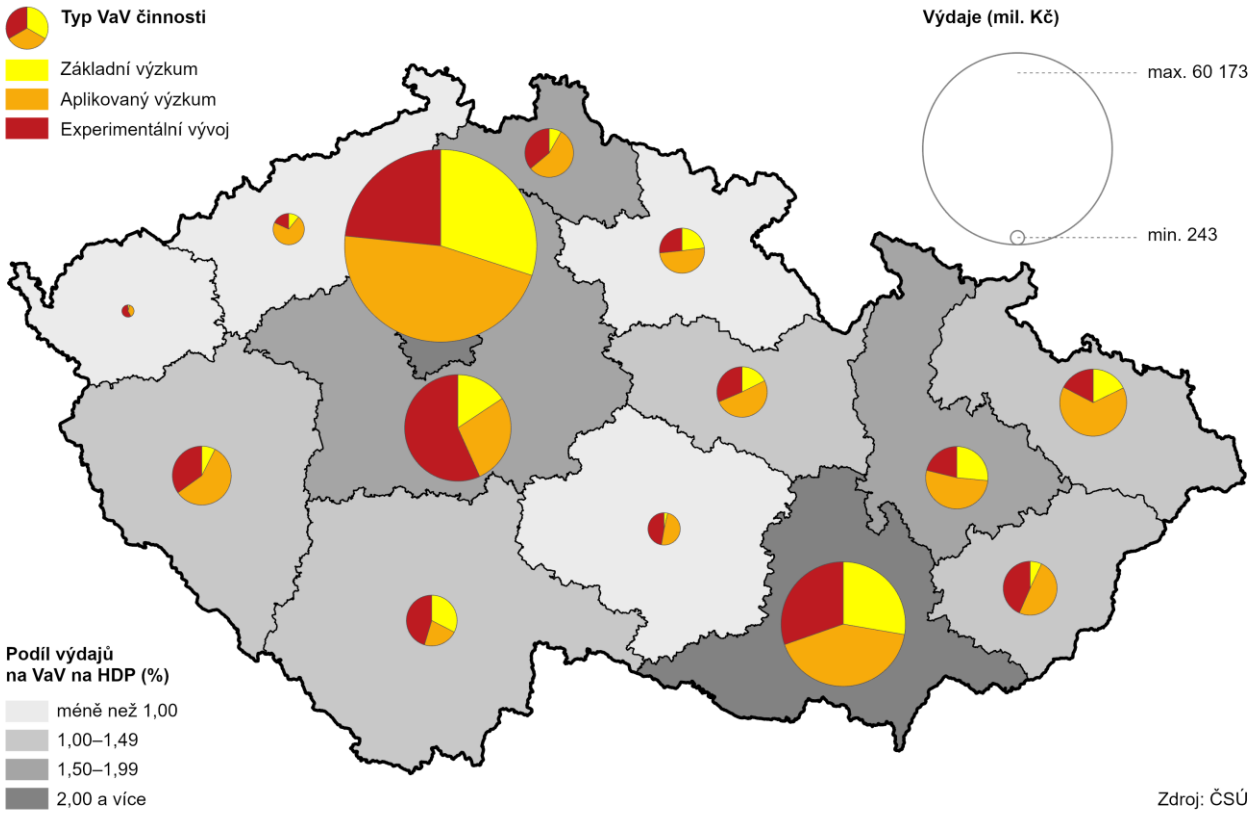

Mezi tři základní typy výzkumné a vývojové činnosti patří základní výzkum, aplikovaný výzkum a experimentální vývoj.

Rozlišujeme tři základní typy výzkumné a vývojové činnosti: základní výzkum, aplikovaný výzkum a experimentální vývoj. Základním výzkumem se rozumí experimentální a teoretická práce vynakládaná zásadně za účelem získání nových vědomostí o základních principech jevů nebo pozorovatelných skutečností, která není primárně zaměřena na uplatnění nebo využití v praxi. Aplikovaným výzkumem se rozumí plánovitý výzkum nebo kritické šetření zaměřené na získání nových poznatků a dovedností pro vývoj nových výrobků, postupů nebo služeb nebo ke značnému zdokonalení stávajících výrobků, postupů nebo služeb. Výsledky aplikovaného výzkumu jsou směřovány ke specifickému a praktickému cíli. Experimentálním vývojem se rozumí získávání, spojování, formování a používání

stávajících vědeckých, technologických, obchodních a jiných poznatků a dovedností pro návrh nových nebo podstatně zdokonalených výrobků, postupů nebo služeb.

Výdaje na výzkum a vývoj v krajích v roce 2024

Největší část výdajů na VaV v Praze v roce 2024 směřovala do aplikovaného výzkumu (46,6 %).

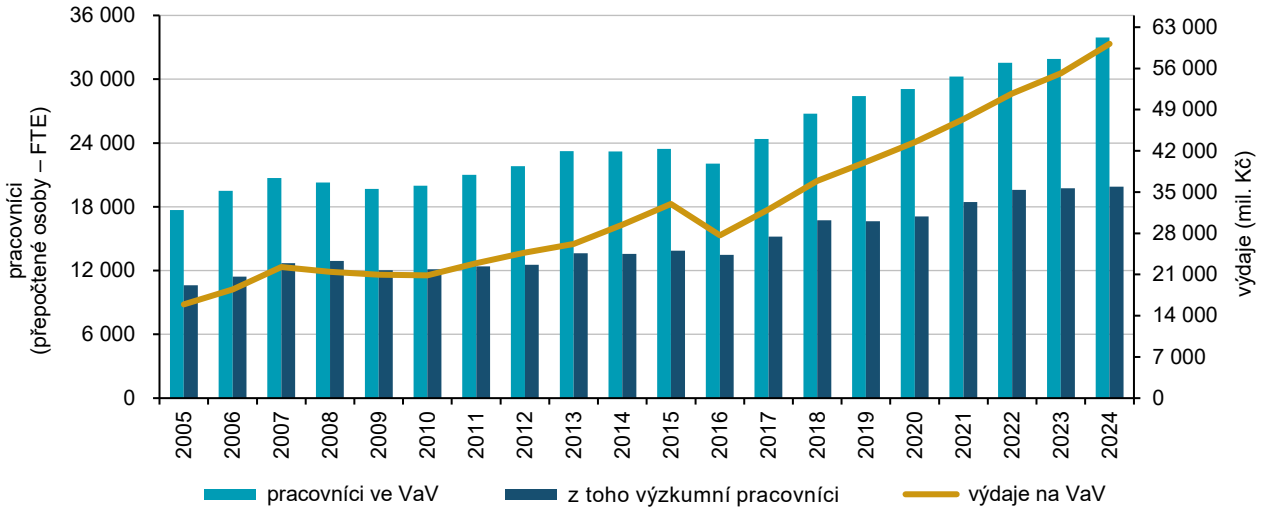
Celorepublikově směřovala v roce 2024 nejvyšší část výdajů na VaV do oblasti aplikovaného výzkumu (45,1 %). Podobná situace byla i v Praze (46,6 %). V Praze dosáhly výdaje na aplikovaný výzkum na částku 28,1 mld. Kč. Praha stála nad průměrem Česka v podílu výdajů na základní výzkum (Praha 30 %, Česko 23,9 %) a naopak podprůměrné byly výdaje v hlavním městě na experimentální vývoj (Praha 23,4 %, Česko 31 %). Hlavní výdajovou složkou se stal aplikovaný výzkum pro 11 krajů. Výdaje na experimentální vývoj převažovaly pouze ve třech krajích – Karlovarském (58 %), Středočeském (56,7 %) a Jihočeském (45,3 %). Neinvestiční výdaje (mzdové a ostatní) na VaV v Praze dosáhly v roce 2024 na 55,5 mld. Kč, výrazně převládaly nad investičními výdaji a tvořily 92,3 % celkových výdajů na VaV. Nejinak tomu bylo v ostatních krajích, v žádném z nich neklesl podíl neinvestičních výdajů pod 90 %. Hlavní složkou neinvestičních výdajů byly výdaje mzdové (Praha 68,4 %, Česko 65,1 %). Kapitálové (investiční) výdaje dosáhly v Praze na 4,6 mld. Kč.

Ve VaV v Praze pracovalo v roce 2024 celkem 33 918 osob, meziročně o 6,3 % více.

Ve vědě a výzkumu pracovalo v roce 2024 v Praze celkem 33 918 osob (39 % z celorepublikového množství pracovníků v tomto oboru), druhý nejvyšší počet pracovníků VaV měl Jihomoravský kraj (16 813). Číslo je vyjádřeno v přepočtených osobách (přepočet je proveden na plnou roční pracovní dobu věnovanou VaV). Meziročně v Praze ve VaV přibylo 2 tis. osob (6,3 %), za posledních deset let od roku 2014 vzrostl počet pracovníků VaV v hlavním městě o 46,2 % (10 715 osob). Podíl žen mezi pražskými pracovníky VaV v roce 2024 byl 31,6 % a v čase klesá (od roku 2005 o 6,2 p. b.). Z celkového množství žen pracujících v roce 2024 v hlavním

městě ve VaV jich nejvíce našlo uplatnění ve vládním sektoru (40,6 %), následoval sektor podnikatelský (31,5 %) a vysokoškolský (26,6 %). Pracovníci ve VaV se dělí do tří kategorií – na výzkumné pracovníky, technické a odborné pracovníky a ostatní pracovníky (např. manažeři, administrativní pracovníci, řemeslníci, úředníci). V Praze bylo v roce 2024 celkem 19 907 výzkumných pracovníků, tj. 40,3 % z celorepublikového množství. Ženy měly v Praze 27,5% podíl mezi výzkumnými pracovníky, o něco více než v Česku (24,2 %).

Graf 3.9 Pracovníci ve výzkumu a vývoji a výdaje na výzkum a vývoj v Praze

Využívání informačních technologií

Od r. 2004 do r. 2024 se zvýšila vybavenost pražských domácností počítačem z 38 % na 89 %.

Využití informačních technologií v domácnostech v posledních 20 letech prudce vzrostlo, přičemž největší boom nastal v prvních deseti letech hodnoceného období. V roce 2004 bylo 38 % pražských domácností vybaveno počítačem. V mezikrajském porovnání se už tehdy hlavní město umístilo na první příčce. Hranici 30 % domácností vybavených počítačem překonaly v roce 2004 i kraje Jihomoravský (33 %), Vysočina (32 %) a Pardubický (30 %). Nejméně byly tehdy počítače rozšířeny v domácnostech Olomouckého kraje (18 %) a v kraji Ústeckém (22 %). Během dalších deseti let se podíl domácností vybavených počítačem v Praze zdvojnásobil. V roce 2014 už bylo v české metropoli počítačem vybaveno 77 % domácností, opět nejvíce ze všech krajů. V ostatních regionech se v roce 2014 podíl domácností, které využívaly počítač, pohyboval mezi 62 % v Ústeckém a 74,5 % ve Středočeském kraji.

Pražské domácnosti jsou v porovnání krajů vybaveny počítačem nejčastěji, ale rozdíly se postupně stírají.

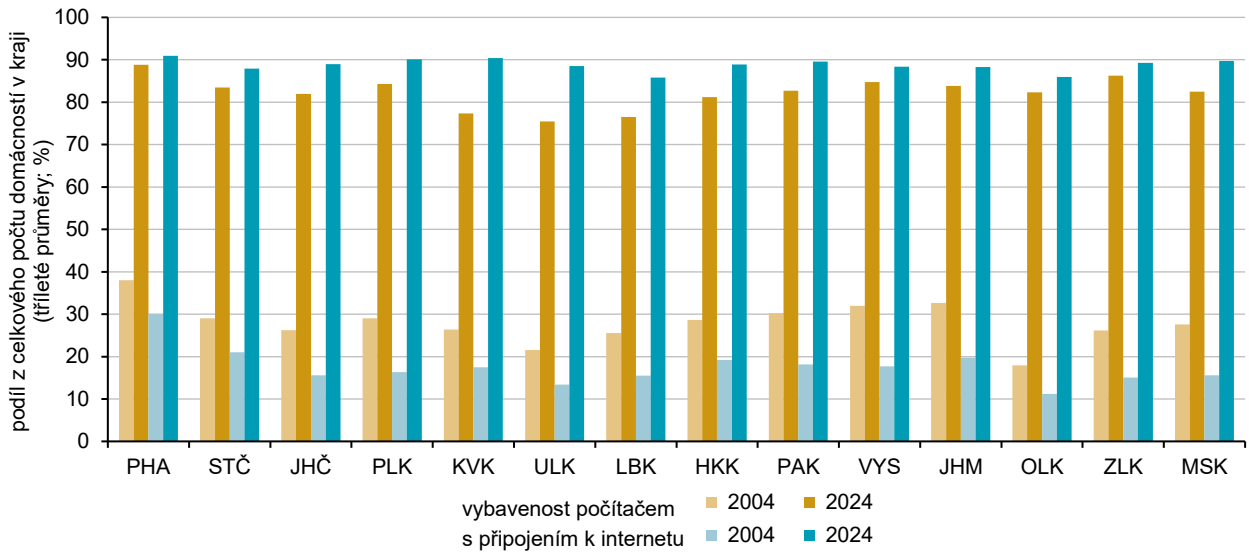
V roce 2024 dosáhla vybavenost pražských domácností počítačem téměř 89 % a obhájila své tradiční prvenství. Rozdíly mezi Prahou a ostatními kraji se postupně stírají. Vybavenost počítačem se stala samozřejmostí a do značné míry i nutností. Druhou příčku obsadil Zlínský kraj (86 %). Naopak v Ústeckém kraji disponovaly počítačem pouze tři čtvrtiny domácností. Typické bylo odlišné chování různých typů domácností, kdy u domácností s dětmi byla vybavenost počítačem výrazně vyšší než u domácností osob starších 65 let. V Praze bylo vybaveno počítačem 97,5 % domácností s dětmi a 67,5 % domácností seniorů. V ostatních krajích byly rozdíly ještě markantnější. Ve všech krajích byly domácnosti častěji vybaveny přenosným než stolním počítačem. V Praze mělo stolní počítač k dispozici 37 % domácností, přenosný počítač vlastnilo 83 % domácností.

V roce 2004 mělo 30 % pražských domácností připojení k internetu, v roce 2024 už jím disponovalo 91 % domácností v hlavním městě.

I v oblasti využívání internetu došlo za posledních 20 let k výrazné změně chování domácností a k výraznému posunu vpřed. V roce 2004 pouze 30 % domácností v hlavním městě uvedlo, že disponují připojením k internetu. V porovnání krajů bylo toto číslo rekordní. Nejvíce se Praze přiblížily kraje Středočeský (21 % domácností bylo připojeno k internetu) a Jihomoravský (20 %). Naopak pouze 11 % domácností v Olomouckém a 13 % v Ústeckém kraji mohlo v roce 2004 doma využívat internet. Během následujících deseti let se podíl domácností s internetem prudce navýšil ve všech krajích. V roce 2014 už mělo vlastní připojení 77 % domácností v Praze. V sedmi dalších krajích převýšil podíl domácností s připojením na internet 70 %, nejmenší zastoupení takto vybavených domácností bylo vykázáno v Olomouckém kraji (65 %).

S dalším rozvojem informačních technologií a masivním nástupem používání internetu v mobilu předčil podíl domácností s připojením k internetu podíl domácností s počítačem. Během pandemie covid-19 význam internetového připojení narostl. Jeho prostřednictvím probíhala část školní výuky i pracovní aktivity (např. porady). Toto zvýšené využití internetu ke komunikaci již v praxi zůstalo i po odeznění bezpečnostních opatření spojených s touto vážnou nemocí. V roce 2024 mělo 91 % pražských domácností připojení k internetu, celorepublikový průměr byl jen o 2 p. b. nižší. Domácnosti s dětmi v hlavním městě využívaly připojení k internetu prakticky všechny, domácnosti osob starších 65 let ze 70 %.

Graf 3.10 Domácnosti vybavené osobním počítačem a s připojením k internetu podle krajů

V roce 2024 využívalo internet 91 % Pražanů ve věku 16 a více let.

Podle šetření mezi uživateli internetu ve věku 16 a více let 91 % Pražanů v této věkové kategorii internet v roce 2024 využívalo. Rozdíly v chování příslušníků obou pohlaví byly minimální. K používání internetu se v Praze hlásilo 91 % žen a 92 % mužů. Zájem o internet klesá spolu s věkem, ale méně než v ostatních krajích. Ve věkové skupině od 16 do 54 let využívali v Praze internet téměř všichni, v kategorii 55 a více let 78 %. Podle vzdělání se na webu pohybuje bezmála 100 % osob s minimálně středním vzděláním s maturitou a 94 % osob se základním vzděláním a střední školou bez maturity. Podle ekonomické aktivity 99 % zaměstnaných a 71 % důchodců. Pražští důchodci v mezikrajském srovnání

vyčnívají. V ostatních krajích se podíl důchodců využívajících internet pohyboval mezi 43 a 62 %.

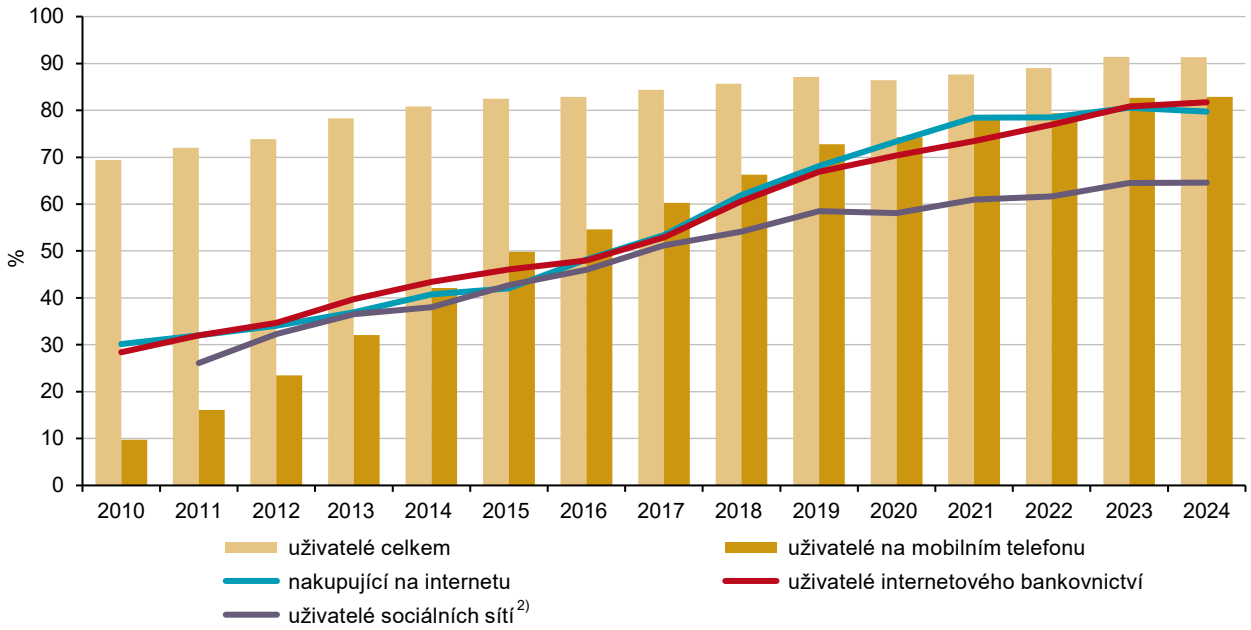
Internet na mobilním telefonu v roce 2024 využívalo 83 % obyvatel Prahy, častěji muži a téměř všichni v kategorii 16-34 let.

Internet na mobilním telefonu využívalo v roce 2024 v Praze 83 % osob ve věku 16 let a více, což je čtvrtý nejvyšší podíl v mezikrajském srovnání. Rozdíly mezi kraji v této otázce nebyly tak výrazné. Méně než 80 % uživatelů internetu v mobilu měly pouze čtyři kraje – Jihomoravský, Olomoucký, Královéhradecký a Liberecký. V Praze internet v mobilu o něco častěji využívali muži (84 %) než ženy (81 %). Jeho používání klesalo spolu s rostoucím věkem. Ve věku 16 až 34 let bylo výjimečné ho nepoužívat. Chovalo se tak pouze 1 % osob. Ve věku 55 a více let ho využívalo 59 % Pražanů. Podle stupně dokončeného vzdělání platilo, že čím vyšší byla úroveň vzdělání, tím vyšší bylo i využití internetu v mobilu. Používalo ho 99 % vysokoškoláků ve srovnání s 87 % osob, které absolvovaly základní školu nebo střední školu bez maturity. Projevila se i souvislost s ekonomickou aktivitou, která je provázána s věkem. Internet v mobilu používalo 97 % zaměstnaných, ale jen necelá polovina důchodců.

Se zjednodušením přístupu k internetu narůstá i využívání internetových služeb.

Ruku v ruce se zvyšováním počtu domácností disponujících počítačem a připojením k internetu logicky narůstá i využívání služeb spojených s těmito technologiemi – např. nakupování přes internet, využívání internetového bankovnictví nebo sociálních sítí.

Graf 3.11 Uživatelé internetu ve věku 16 let a více v Praze[1)]

1) podíl z počtu obyvatel kraje ve věku 16 let a více; počítáno jako tříleté klouzavé průměry
2) srovnatelné údaje za uživatele sociálních sítí jsou k dipozici od roku 2011

Minimálně jednou nakupovalo v roce 2024 přes internet 80 % Pražanů, častěji muži a lidé mladší.

Jakékoliv zboží či službu pro soukromé účely nakoupilo alespoň jednou na internetu v průběhu posledních 12 měsíců před dotazováním (2024) 80 % Pražanů ve věku 16 let a více (platba přes internet nebyla podmínkou). Je to nejvyšší výsledek ze všech krajů, přestože obyvatelé hlavního města mají kamenné obchody nejsnáze dosažitelné. Nejméně nakupovali na internetu obyvatelé Jihomoravského a Královéhradeckého kraje (70 %). Na webu nakoupilo ve sledovaném období alespoň jednou 81 % pražských mužů a 78 % žen. Zájem o internetové obchody klesal spolu s věkem. Nakoupilo si zde 99 % osob ve věku 16-34 let, po 55. roce

věku už jen každý druhý Pražan. Zaměstnaní zkusili (jednorázově nebo opakovaně) tento způsob nákupu v 95 %, stejně se chovalo jen 39 % důchodců. Při dotazování v roce 2014 se hlásilo k nákupu přes internet pouze 41 % Pražanů. Nejčastěji tehdy nakupovali přes internet obyvatelé Královéhradeckého kraje (44 %), ale pouze 27 % obyvatel kraje Ústeckého.

Služby internetového bankovnictví využívalo v roce 2024 82 % Pražanů, ale pouze polovina důchodců.

Internetové bankovnictví používalo v roce 2024 celkem 82 % Pražanů ve věku 16 let a více. Ve všech ostatních krajích zůstal podíl osob uskutečňujících své bankovní operace prostřednictvím internetu pod hranicí 80 %. V Praze internetové bankovnictví používalo 84 % mužů a 80 % žen, z pohledu věku 96 % osob od 16 do 54 let a 60 % 55letých a starších. Častěji vysokoškoláci (98 %) než lidé se základním či středním vzděláním bez maturity (80 %). K obsluze bankovního účtu prostřednictvím internetu se hlásilo 95 % zaměstnaných a polovina důchodců. v tomto směru se jevili pražští důchodci pokrokovější než senioři v ostatních krajích. Zatímco v hlavním městě využíval internetové bankovnictví každý druhý důchodce, v kraji Vysočina jen každý čtvrtý.

Na sociálních sítích bylo v roce 2024 aktivních 65 % obyvatel Prahy. Více je využívaly ženy, ale jen každý pátý důchodce.

Téměř 65 % obyvatel Prahy ve věku 16 let a více se v roce 2024 řadilo mezi uživatele sociálních sítí. Rozdíly mezi kraji v těchto aktivitách nejsou nijak zásadní. Pod hranicí 60 % uživatelů zůstaly jen kraje Královéhradecký a Jihomoravský. Nejvíce aktivní byli na sociálních sítích obyvatelé Moravskoslezského kraje (68 %). Ve všech krajích se sociálním sítím více věnovaly ženy, konkrétně v Praze šlo o 68 % žen, ale jen 60 % mužů. Patrná je nepřekvapivě zásadní souvislost s věkem. Na sociálních sítích se pohybovalo 94 % mladých Pražanů ve věku 16-34 let, 81 % osob ve věku 35 až 54 let, ale pouze 32 % obyvatel Prahy starších 55 let. Ještě viditelnější rozdíl představuje pohled na obyvatele podle ekonomické aktivity, kdy sociální sítě využívalo 80 % zaměstnaných, ale mezi důchodci jen přibližně každý pátý. S největším nezájmem přistupovali k sociálním sítím důchodci z Plzeňského kraje (jenom 9 % je využívalo), z Kraje Vysočina (11 %) a Středočeského kraje (12 %).

Ekonomické subjekty

Registr ekonomických subjektů zahrnuje údaje o ekonomických subjektech včetně zahraničních osob.

Údaje o počtu ekonomických subjektů (tzv. organizační statistika) vychází z Registru ekonomických subjektů (RES), který spravuje ČSÚ. RES je základním zdrojem, ze kterého jsou vybírány subjekty do statistických šetření prováděných ČSÚ. Od roku 2014 jsou do počtu ekonomických subjektů započteny rovněž zahraniční fyzické osoby a jejich odštěpné závody, které předtím v registru zařazeny nebyly.

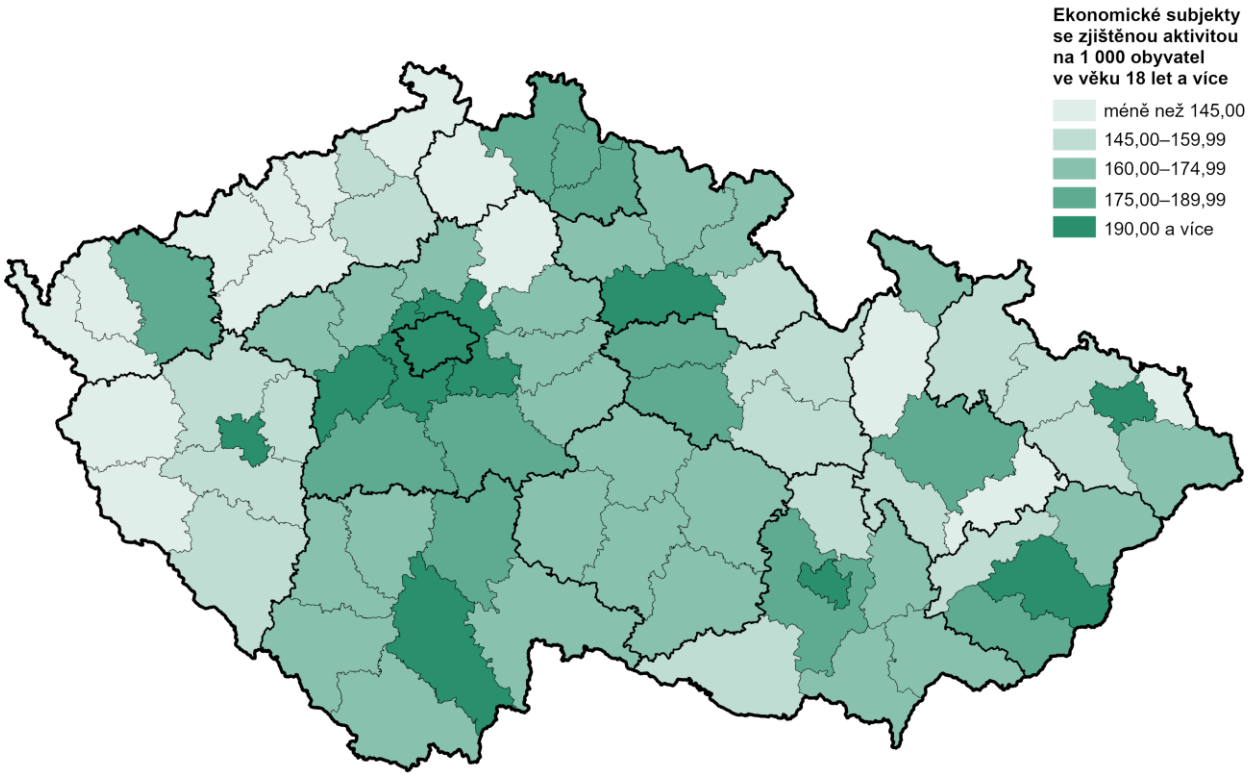
Z 692 397 ekonomických subjektů registrovaných v Praze v roce 2025 jich vykazovalo aktivitu 63 %.

K 31. 12. 2025 bylo v hl. m. Praze registrováno 692 397 ekonomických subjektů, z toho 436 305 se zjištěnou aktivitou (63 %). Meziročně bylo v Praze celkově registrováno o 20 173 subjektů (3 %) více, subjektů se zjištěnou aktivitou o 20 432 (4,9 %) více.

V období let 2019-2025 vzrostl celkový počet registrovaných subjektů o 9,5 %.

Celkový počet registrovaných subjektů od roku 2019 do roku 2025 vzrostl o 60 147 (9,5 %). Přírůstek na straně právnických osob činil 39 861 subjektů (14,5 %), fyzických osob v tomto období přibylo 20 286 (5,7 %). Registrovaných subjektů každoročně přibývalo do r. 2022, v roce 2023 došlo k dočasnému poklesu počtu subjektů celkem, což bylo důsledkem úbytku počtu fyzických osob o 5,5 % (přesněji živnostníků o 7,5 %) v návaznosti na nově zavedenou povinnost pro fyzické osoby využívat datové schránky. V letech 2024 a 2025 registrovaných subjektů opět každoročně přibylo.

Intenzita podnikatelské aktivity v okresech k 31. 12. 2025

Zdroj: ČSÚ

Mezi fyzickými osobami měli převahu živnostníci, nejčastější právní formou mezi právnickými osobami byly společnosti s ručením omezeným.

Subjektů se zjištěnou aktivitou bylo v Praze k 31. 12. 2025 celkem 436 305. Převažovaly mezi nimi fyzické osoby (53,6 %) nad právnickými (46,4 %). Dominantní složkou mezi fyzickými osobami byli živnostníci (83,4 %). Většinu právnických osob tvořily obchodní společnosti (91,3 %), zejména společnosti s ručením omezeným, kterých bylo mezi obchodními společnostmi 92,5 %.

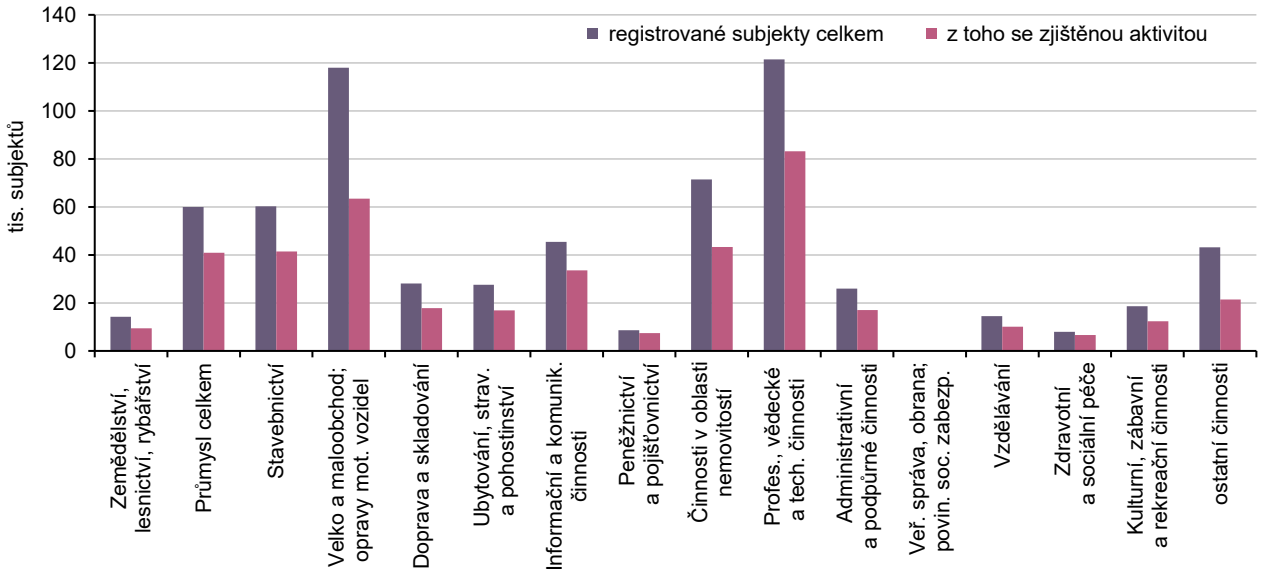
Registrované ekonomické subjekty působily nejčastěji v oboru Profesní, vědecké a technické činnosti.

Z celkového počtu registrovaných ekonomických subjektů jich v Praze na konci roku 2025 působilo nejvíce v oborech Profesní, vědecké a technické činnosti (121,4 tis.; z toho 68,5 % aktivních), Velkoobchod a maloobchod; opravy a údržba motorových vozidel (118 tis.; z toho 53,7 % aktivních) a v odvětví Činnosti v oblasti nemovitostí (71,5 tis.; z toho 60,6 % aktivních).

Téměř polovina pražských ekonomických subjektů nemá žádné zaměstnance.

Z celkového množství subjektů se zjištěnou aktivitou jich bezmála polovina (47,2 %) neměla v roce 2025 žádné zaměstnance, dalších téměř 30 % subjektů počet zaměstnanců neuvedlo. Největší skupina subjektů, která počet zaměstnanců uvedla a současně někoho zaměstnávala, patřila do kategorie tzv. mikropodniků s 1-9 zaměstnanci (78,5 %), 16,5 % pražských podniků byly malé podniky s 10-49 zaměstnanci. Středních podniků s 50-249 zaměstnanci byla v Praze evidována 4 % a velkých podniků s 250 a více zaměstnanci 1 %. Alespoň 10 tisíc osob zaměstnávalo v Praze pouze 14 podniků.

Graf 3.12 Ekonomické subjekty podle převažující ekonomické činnosti v Praze k 31. 12. 2025
(subjekty s uvedenou činností)

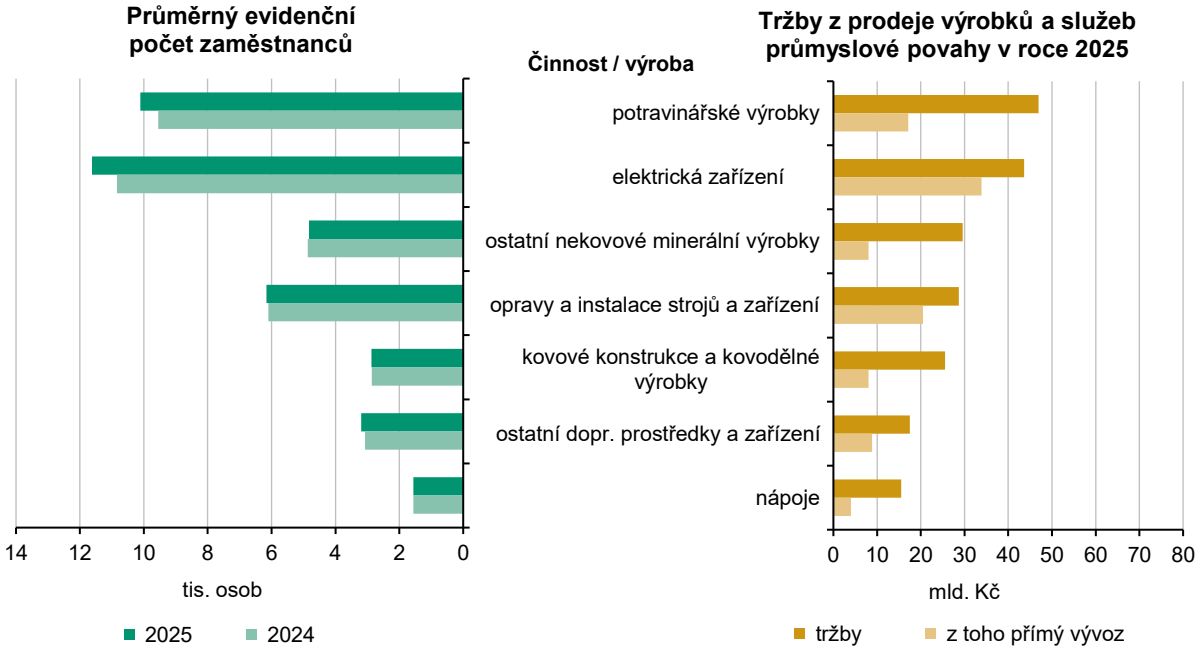

Průmysl

Průmysl spolu s energetikou tvořily v roce 2024 celkem 10,9 % HPH vytvořené v Praze.

Průmysl a energetika tvořily v roce 2024 celkem 10,9 % hrubé přidané hodnoty vytvořené v Praze, v Česku 26,4 %. Zásadní podíl na hrubé přidané hodnotě Prahy má s téměř 84 % terciární sektor. Hlavní město se v tomto směru výrazně odlišuje od ostatních krajů ČR, kde podíl průmyslu a energetiky na hrubé přidané hodnotě příslušného kraje překračuje až na dvě výjimky 30 %, ve Zlínském kraji dokonce 38 %. Nižší podíly mají kraje Karlovarský a Jihomoravský s 22 %.

Graf 3.13 Zaměstnanci a tržby podle vybrané převažující činnosti zpracovatelského průmyslu v Praze
(podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v Praze)

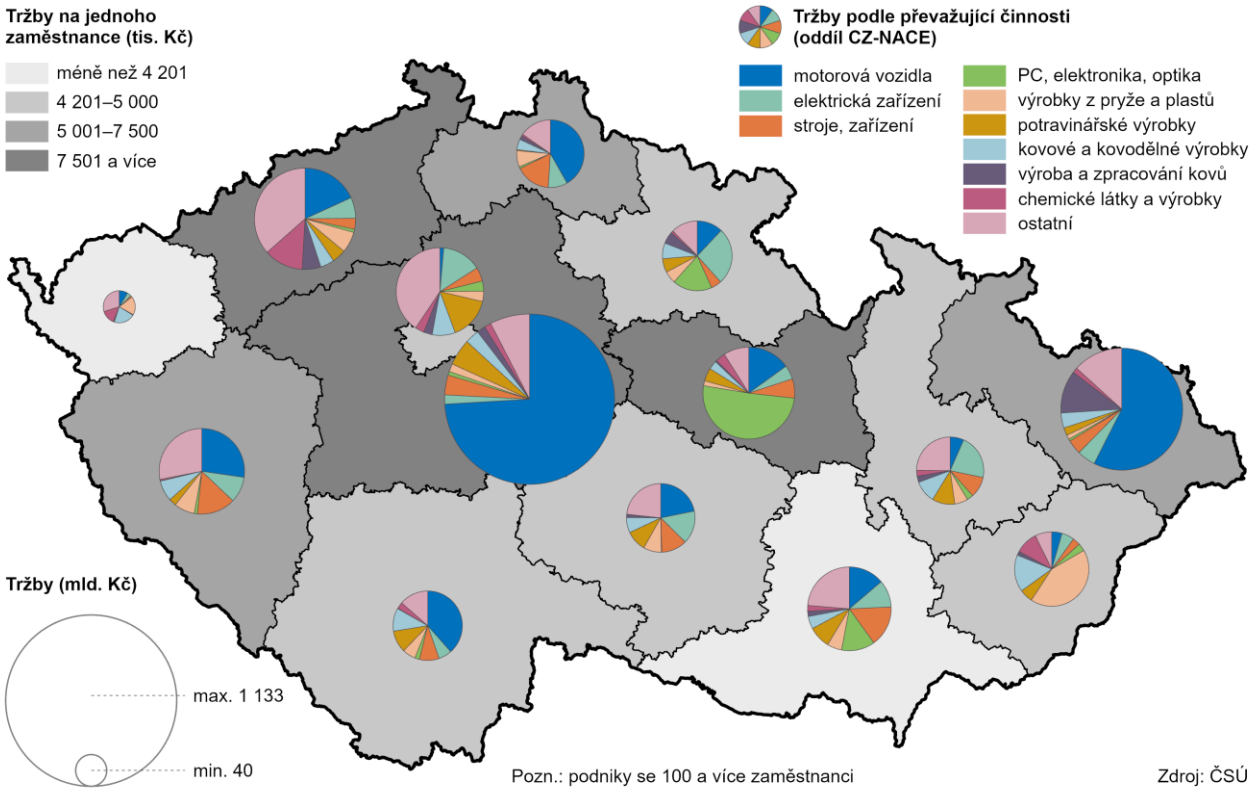
V roce 2025 sídlilo v Praze 210 průmyslových podniků se 100 a více zaměstnanci.

V roce 2025 mělo v Praze své sídlo 210 průmyslových podniků se 100 a více zaměstnanci. Pracovalo v nich 75,1 tisíc zaměstnanců. Počet těchto velkých průmyslových podniků i jejich zaměstnanců v hlavním městě v posledních deseti letech střídavě klesal a znovu narůstal. Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnanců ve velkých průmyslových podnicích dosáhla v roce 2025 v Praze na částku 64 485 Kč a byla tak o 22,5 % nad celorepublikovým průměrem. Od roku 2019 vzrostla průměrná hrubá měsíční mzda v pražských průmyslových podnicích se 100 a více zaměstnanci o polovinu.

Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy v roce 2025 v Praze dosáhly na 536,9 mld. Kč.

Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy dosáhly v Praze v roce 2025 na 536,9 mld. Kč a byly třetí nejvyšší mezi regiony. Ve srovnání s Prahou více než dvojnásobné tržby vykázaly podniky ve Středočeském kraji (1 137,5 mld. Kč), na druhém místě skončil Moravskoslezský kraj (609,7 mld. Kč).

Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy zpracovatelského průmyslu v krajích v roce 2025

190 podniků se 100 a více zaměstnanci patřilo do odvětví zpracovatelského průmyslu.

V roce 2025 sídlilo v Praze průměrně 190 podniků zpracovatelského průmyslu se 100 a více zaměstnanci a bylo zde dosaženo tržeb 299,7 mld. Kč, což je o 11,7 % více než v roce 2024. Nejpodstatnější tržby přinesly obory: výroba potravinářských výrobků (47 mld. Kč), výroba elektrických zařízení (43,7 mld. Kč) a výroba ostatních nekovových minerálních výrobků (29,5 mld. Kč). V souhrnu za Česko dosáhly tržby ve zpracovatelském průmyslu na 4 476,6 mld. Kč. V celorepublikovém měřítku se na tržbách nejpodstatněji podílely obory: výroba motorových vozidel (kromě motocyklů) (1 649,9 mld. Kč), výroba elektrických zařízení (350 mld. Kč) a výroba strojů a zařízení (306 mld. Kč.).

Průměrná hrubá měsíční mzda ve zpracovatelském průmyslu v Praze dosáhla v roce 2025 na 57 869 Kč.

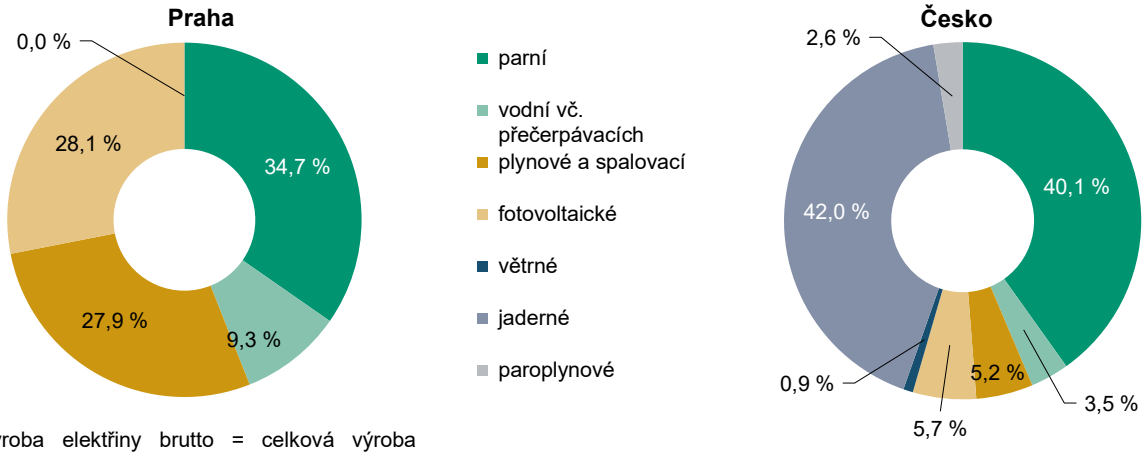
Průměrná hrubá měsíční mzda ve zpracovatelském průmyslu v Praze v roce 2025 činila 57 869 Kč, o 12,3 % více než byl průměr v Česku. Hranici 70 tis. Kč přesáhla průměrná hrubá měsíční mzda v pražských podnicích orientovaných na výrobu základních farmaceutických výrobků a farmaceutických přípravků, na výrobu počítačů, elektronických a optických přístrojů a zařízení a na opravy a instalace strojů a zařízení.

Energetika

Výroba elektřiny v Praze v roce 2025 dosáhla na 329 GWh. Nejvíce elektřiny se v hlavním městě vyrobilo v parních elektrárnách (34,7 %).

Výroba elektřiny v Praze v roce 2025 dosáhla na 329 GWh. Přestože výroba elektřiny v hlavním městě od roku 2019 výrazně stoupla (o 82,3 %), na celkové výrobě elektřiny v Česku (76 367,7 GWh) se Praha v roce 2025 podílela jen 0,4 %. Nejvíce elektřiny se v roce 2025 tradičně vyrobilo v krajích Ústeckém (20 701,3 GWh), Jihočeském (18 639 GWh) a v Kraji Vysočina (16 028,2 GWh). Přibližně třetina z celkového množství elektřiny vyrobené v Praze připadala v roce 2025 na parní elektrárny (34,7 %), rovným dílem přispěly fotovoltaické a plynové a spalovací elektrárny (shodně 28 %). V posledních letech v Praze vzrostla výroba elektřiny v parních elektrárnách – od roku 2019 více než dvojnásobně, v plynových a spalovacích elektrárnách (nárůst od roku 2019 o 28 %) a fotovoltaických elektrárnách (nárůst o 326,1 %). V Česku většinu elektřiny vyrábějí téměř rovným dílem jaderné elektrárny (42 %) a parní elektrárny (40,1 %).

Graf 3.14 Výroba elektřiny brutto[1)] podle technologie elektráren v roce 2025

[1)] výroba elektřiny brutto = celková výroba

Zdroj: Energetický regulační úřad

Celková spotřeba elektřiny v Praze v roce 2025 dosáhla na 5 990,8 GWh.

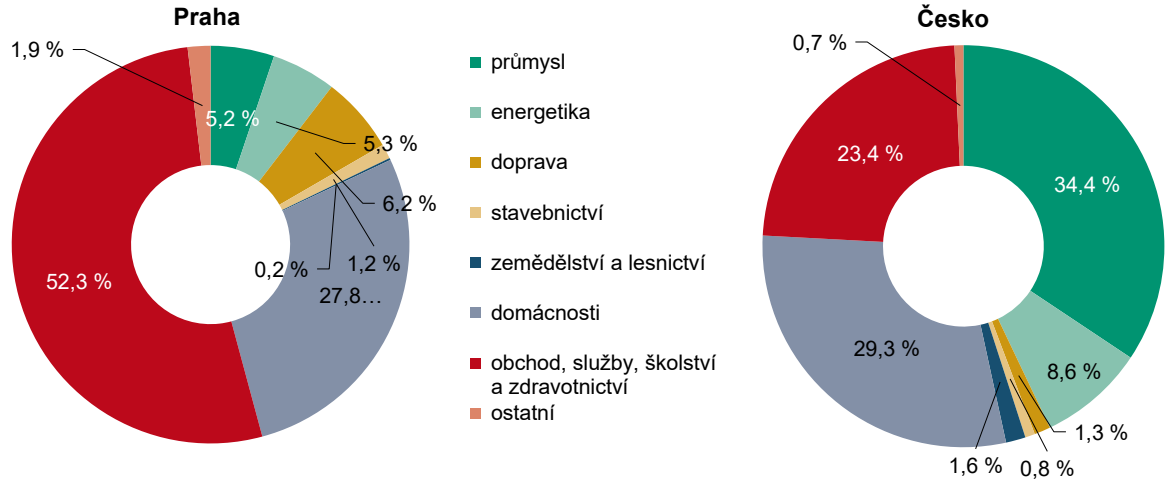
Celková spotřeba elektřiny v Praze v roce 2025 dosáhla na 5 990,8 GWh. Od roku 2014 (výchozí rok, od kterého je vykazována spotřeba elektřiny netto) spotřeba elektřiny v Praze střídavě stoupá a klesá. V roce 2025 došlo k meziročnímu nárůstu spotřeby elektřiny o 1,6 %. Více než polovina elektřiny se v roce 2025 v Praze spotřebovala v oblasti obchodu, služeb, školství a zdravotnictví (52,3 %), dalších 27,8 % připadlo na domácnosti. Poměrně vyrovnaná byla spotřeba v dopravě (6,2 %), energetice (5,3 %) a průmyslu (5,2 %).

Pražské domácnosti v roce 2025 spotřebovaly 1 191 kWh na 1 obyvatele.

V přepočtu na 1 obyvatele spotřebovaly v roce 2025 pražské domácnosti 1 191 kWh. Měly tak nejnižší spotřebu na obyvatele ze všech krajů a ležely 22 % pod celorepublikovým průměrem. Nejvyšší spotřebu na obyvatele měly v roce 2025 tradičně domácnosti ve Středočeském kraji (2 077 kWh). Meziročně stoupla v Praze spotřeba elektřiny na 1 obyvatele o 2,8 %, v ČR o 6,5 %. V porovnání s rokem 2021 naopak spotřeba na obyvatele v hlavním městě o 3,3 % poklesla, v Česku dokonce

o 7,2 %. Rok 2021 ovšem ovlivnila pandemie nemoci covid-19, kdy velká část výuky a kancelářských prací probíhala z domova.

Graf 3.15 Spotřeba elektřiny netto[1)] podle odvětví spotřeby v roce 2025

[1)] spotřeba elektřiny netto = spotřeba elektřiny v odběrných místech provozovatelů regionálních distribučních soustav a spotřeba subjektů přímo napojených na danou výrobu

Zdroj: Energetický regulační úřad

Spotřeba zemního plynu v Praze v roce 2025 činila 652,2 mil. m^3. Nejvíce ho spotřebovaly domácnosti (31,2 %).

Spotřeba zemního plynu v hl. m. Praze v roce 2025 činila 652,2 mil. m^3, což je 9,2 % z celorepublikové spotřeby. Hlavní město mělo v porovnání krajů pátou nejvyšší spotřebu zemního plynu v republice. Nejvyšší spotřeba tohoto zdroje energie byla tradičně vykázána v Ústeckém kraji (1 009,5 mil. m^3). V Česku jako celku největší část spotřeby zemního plynu připadla na velkoodběratele (47,5 %), kteří byli klíčoví pro celkový objem spotřeby i v naprosté většině jednotlivých krajů. Praha byla v tomto směru výjimkou. Největší podíl na spotřebě zde vykazovaly domácnosti (31,2 %), dalších 27,5 % připadlo na maloodběratele. Velkoodběratelé spotřebovali v hlavním městě přibližně 20 % zemního plynu, podobný podíl měli i střední odběratelé. Vyrovnané byly podíly spotřeby zemního plynu velkoodběratelů a domácností v Jihomoravském kraji (shodně přibližně 36 %). Nejdominantněji se projevovali velkoodběretelé ve spotřebě zemního plynu v Ústeckém kraji (78,5 %).

Ze 14 krajů pouze Praha vykázala v roce 2025 meziroční pokles spotřeby zemního plynu.

Spotřeba zemního plynu v Praze od roku 2021 do roku 2025 poklesla celkově o 27,1 %. Nejvýraznější meziroční pokles spotřeby se projevil v roce 2022, kdy došlo v Praze k propadu o 16 %, v Česku dokonce o 20,3 %. Tento vývoj měl pravděpodobně souvislost s problémy v zásobování plynem a s růstem cen, které doprovázely válečný konflikt na Ukrajině. V roce 2025 poklesla meziročně spotřeba zemního plynu v Praze o 4,2 %. Tento vývoj byl mezi kraji ojedinělý, za Česko jako celek stoupla v porovnání s rokem 2024 jeho spotřeba o 6,2 %, v pěti krajích byl nárůst spotřeby dokonce dvouciferný.

Stavebnictví, stavební povolení

Hodnota základní stavební výroby dosáhla v Praze v roce 2025 na své historické maximum.

V roce 2025 sídlilo v Praze 135 stavebních podniků s 50 a více zaměstnanci. Stavební podniky jsou podnikatelské subjekty, u kterých převažuje stavební činnost. Hodnota základní stavební výroby v těchto podnicích dosáhla se 108,5 mld. Kč svého historického maxima. V meziročním porovnání je to o 7,2 mld. Kč (7,1 %) více, při srovnání s rokem 2019 o 35,7 mld. Kč (49,1 %) více.

Inženýrské stavby měly na celkové základní stavební výrobě v Praze dlouhodobě většinový podíl.

V pozemním stavitelství (bytové a nebytové budovy) dosáhla hodnota základní stavební výroby u pražských podniků s 50 a více zaměstnanci na 32,9 mld. Kč, v oblasti inženýrského stavitelství (např. dopravní stavby, podzemní a nadzemní vedení, produktovody, soubory staveb pro průmyslové účely) na 70,3 mld. Kč. Stavební produkce meziročně v Praze vzrostla pouze v inženýrském stavitelství (+9,3 %), v pozemním stavitelství o 2,6 % poklesla. Celorepublikově došlo k nárůstu v obou segmentech. Podíl inženýrských staveb v Praze na celkové základní stavební výrobě v období 2019 až 2025 vždy přesahoval 60 %, nejvíce v roce 2020 (68,4 %). V souhrnu za Česko byl v tomto období podíl inženýrských staveb s výjimkou let 2020 a 2021 pod 60 %.

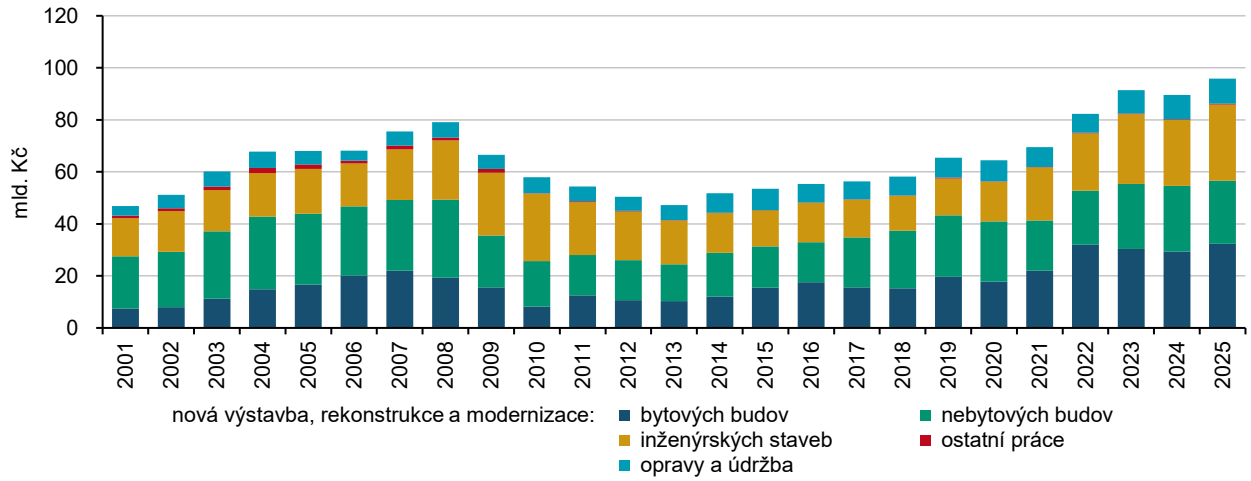
Stavební podniky se sídlem v hl. m. Praze provedly v roce 2025 stavební práce za 199,3 mld. Kč. Přímo v Praze byly provedeny práce v hodnotě 95,8 mld. Kč.

Ukazatel stavební práce „S“ provedené v Praze slouží ke sledování objemu stavebních prací podle dodavatelských smluv. Je jím vyjádřena celková hodnota vlastních výkonů ze stavební činnosti vykazující jednotky provedená na základě smlouvy o dodávce pro konečného uživatele včetně eventuálních poddodávek stavebních prací. Vykazuje se u podniků s 20 a více zaměstnanci. Ukazatel Hodnota stavebních prací „S“ je sledován jednak podle sídla podniku a jednak podle místa stavby. Stavební podniky se sídlem v hl. m. Praze provedly v roce 2025 stavební práce za 199,3 mld. Kč. Přímo v Praze byly provedeny práce v hodnotě necelé poloviny (48 %) této částky – 95,8 mld. Kč. Zbytek těchto stavebních prací byl proveden v ostatních krajích Česka. Na celkovém objemu stavebních prací „S“ provedených v tuzemsku se podniky sídlící v Praze podílely naprosto zásadně – téměř 42 %. S velkým odstupem následovaly podniky sídlící v Jihomoravském regionu (13 %).

Nejvíce se v posledních pěti letech stavělo v Praze.

Stavební práce „S“ provedené v Praze v roce 2025 dosáhly hodnoty 95,8 mld. Kč, nejvíce od roku 1998. Silně nadprůměrné bylo celé čtyřleté období od roku 2022, kdy poprvé překročila hodnota těchto prací 80 mld. Kč. Kromě Prahy, kde bylo realizováno 20 % z celkového objemu stavebních prací „S“ provedených v posledních pěti letech v tuzemsku, se ve sledovaném období nejvíce stavělo v Jihomoravském a Středočeském kraji (shodně cca 12 %), naopak na Karlovarský a Liberecký kraj připadla pouze necelá 3 % z objemu těchto prací.

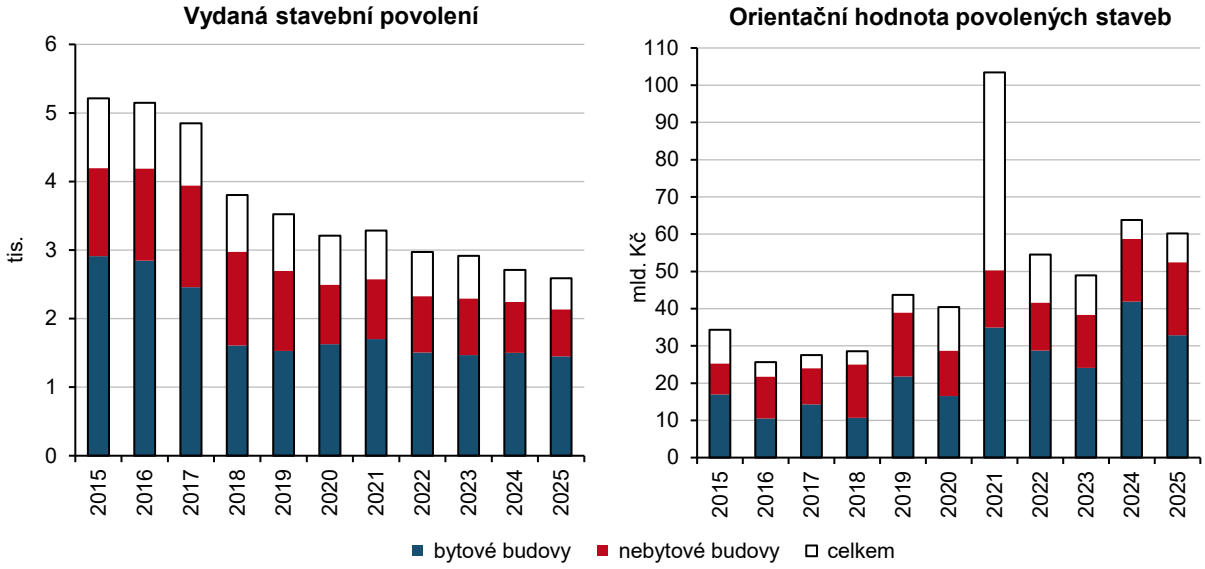
Graf 3.16 Stavební práce "S" provedené na území Prahy

V roce 2025 bylo v Praze vydáno 2 589 stavebních povolení. Stavebních povolení ubývá, což neznamená, že se málo staví.

V roce 2025 bylo v Praze stavebními úřady vydáno 2 589 stavebních povolení, historicky nejnižší počet za sledované období od roku 1994. Od roku 2022 ubývalo vydaných stavebních povolení každým rokem. Meziroční pokles jejich počtu v roce 2025 činil 4,4 %. V souhrnu za Česko byl vývoj velmi podobný. 60 922 stavebních povolení v roce 2025 znamenalo rovněž jejich historicky nejnižší počet. V roce 2021 bylo v Česku vydáno 89 949 stavebních povolení, každý další rok přinesl jejich pokles. Meziroční úbytek v roce 2025 činil téměř 10,5 tis. povolení (14,7 %). V poklesu počtu vydaných stavebních povolení se odráží celá řada faktorů. K těm hlavním patří legislativní změna, kdy se od 1. 7. 2024 rozšířil okruh staveb, které stavební povolení nevyžadují. V Praze hraje velkou roli také struktura bytové výstavby, kdy vzniká méně rodinných domů, a naopak dominantní jsou velké developerské projekty, takže na jedno stavební povolení připadá stále více bytů. Současně vzhledem k rostoucí ceně práce i stavebních materiálů někteří developeři projekty odkládají.

Graf 3.17 Vydaná stavební povolení podle druhu stavby v Praze

Orientační hodnota staveb v roce 2025 činila 60,2 mld. Kč.

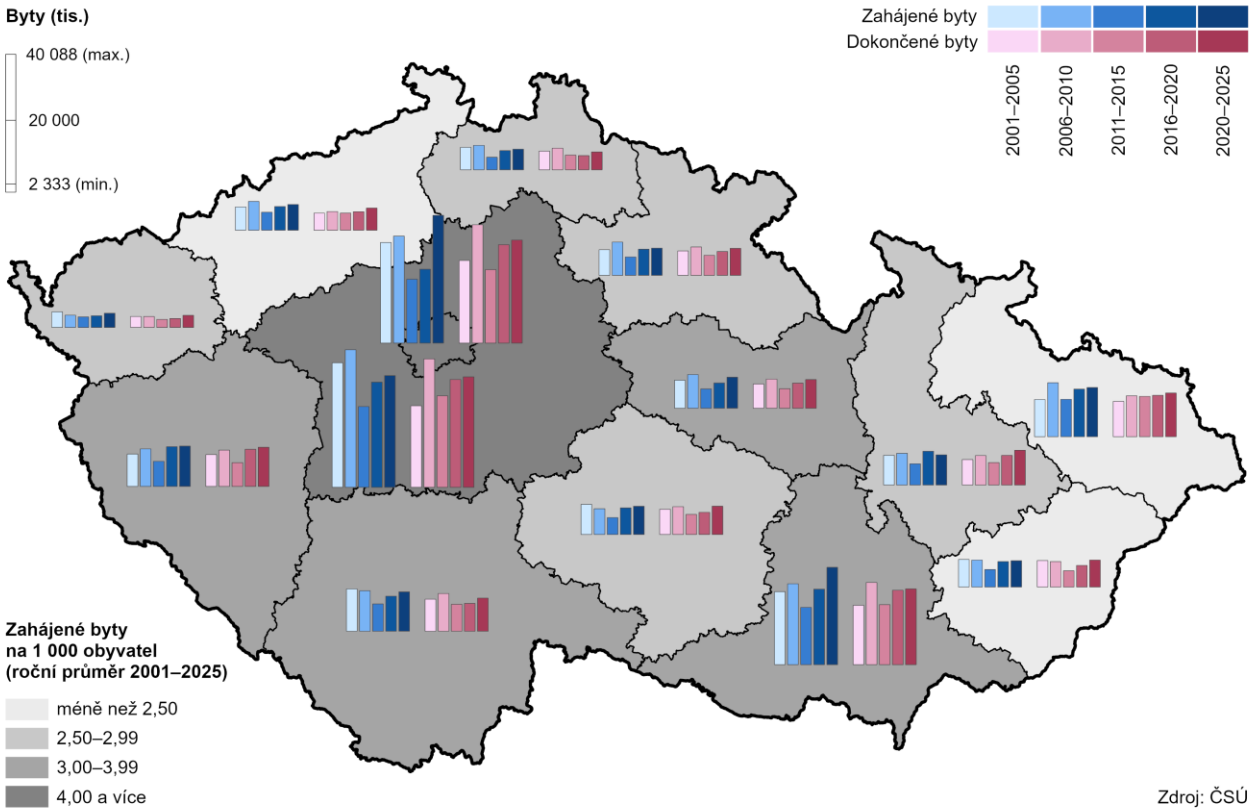
Předpokládaná hodnota staveb (= orientační hodnota staveb) povolených v hlavním městě v roce 2025 dosáhla na částku 60,2 mld. Kč a byla třetí nejvyšší od roku 1994. Rekordní číslo představuje orientační hodnota staveb povolených v Praze v roce 2021, kdy dosáhla na 103,4 mld. Kč. Nadpoloviční podíl na celkové orientační hodnotě staveb povolených v Praze měla orientační hodnota staveb bytových budov (54,6 %), s přibližně třetinovým podílem následovaly nebytové budovy (32,5 %) a inženýrské stavby (12,8 %). Orientační hodnota staveb bytových budov v roce 2025 meziročně poklesla o 21,5 %, ale šlo o pokles z rekordních hodnot (r. 2024 – 41,9 mld. Kč). Orientační hodnota stavebních povolení pro inženýrské stavby dosáhla v roce 2025 na 7,7 mld. Kč, meziročně vzrostla o 54,1 %.

Bytová výstavba

V roce 2025 bylo v Praze zahájeno 7 380 bytů, nejvíce ze všech krajů.

V Praze bylo v roce 2025 zahájeno 7 380 bytů, v porovnání s předchozím rokem o 10 % méně. Úbytek je nutno posuzovat v kontextu skutečnosti, že za posledních 25 let byl v roce 2024 zahájen druhý nejvyšší počet bytů (8 191), rekord si drží rok 2021 s 9 446 byty. V Česku bylo v roce 2025 zahájeno 35 819 bytů. V mezikrajském porovnání patří prvenství v počtu zahájených bytů právě hlavnímu městu, významné množství bytů bylo zahájeno rovněž v krajích Středočeském (5 572) a Jihomoravském (5 146). Pod hranicí 1 tisíce zahájených bytů se nacházely kraje Karlovarský a Liberecký.

Bytová výstavba v krajích v letech 2001 až 2025

Mezi zahájenými byty v Praze v roce 2025 výrazně převažovala nová výstavba.

Z celkového počtu bytů zahájených v roce 2025 tvořila v Praze 88 % nová výstavba (v Česku 83,5 %), zbylých 12 % změna dokončených staveb (nástavby, vestavby a přístavby domů). Nová výstavba převažovala nad změnami dokončených staveb ve všech krajích. Stejně dominantní jako v Praze byla nová výstavba i ve Středočeském kraji (88,5 %), relativně vysoké podíly různých úprav stávajících objektů byly vykázány v krajích Ústeckém (30,9 %), Libereckém (27,9 %) a Karlovarském (26,2 %).

Z celkového množství zahájených bytů v nové výstavbě v Praze v roce 2025 jich bylo 91 % v nových bytových domech.

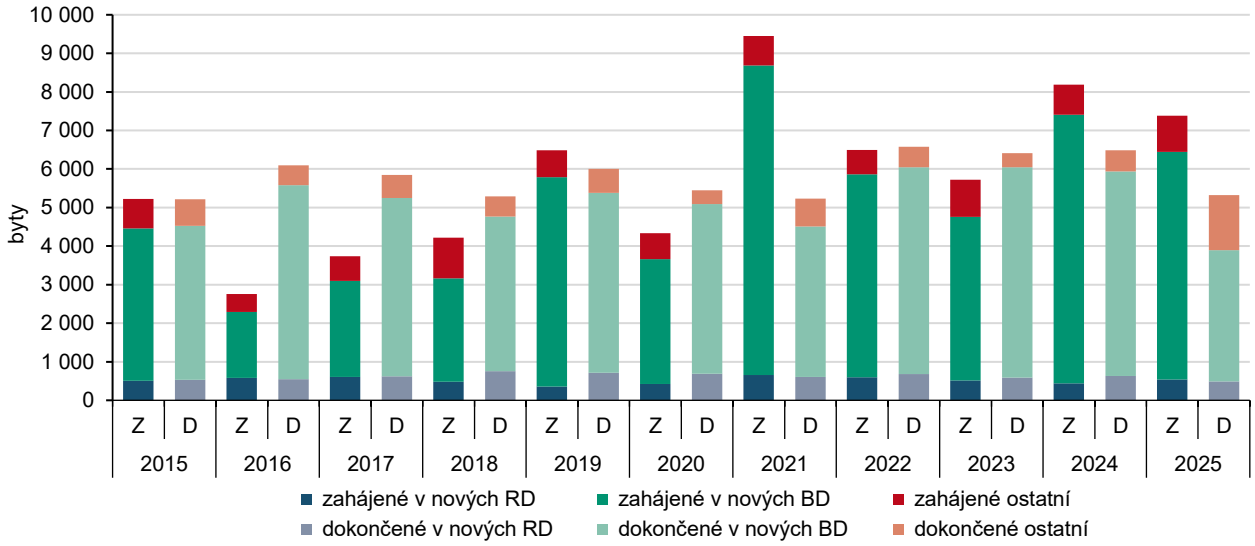
V Praze se i v roce 2025 projevilo její každoroční krajské specifikum extrémního podílu bytů v nových bytových domech (90,9 % z celkového množství zahájených bytů v nové výstavbě). Tato skutečnost vyplývá z nedostatku volného prostoru vhodného pro výstavbu, který je pro velká města typický, ale i z městského způsobu života. Výraznější podíly zahájených bytů v nových bytových domech měly i kraje Jihočeský (59,1 %), Jihomoravský (54,5 %) a Karlovarský (50,9 %). V Česku jako celku převažovala nová výstavba bytů v bytových domech (54 %) nad novou

výstavbou v rodinných domech (42,6 %). Rodinné domy měly nejvýraznější postavení převyšující 65 % v zahájené nové výstavbě v krajích Moravskoslezském, Pardubickém, Ústeckém, Zlínském a Libereckém.

V Praze bylo v roce 2025 zahájeno 5,28 bytu na 1 000 obyvatel.

Praha si v roce 2025 drží prvenství i při přepočtu počtu zahájených bytů na 1 000 obyvatel středního stavu. V hlavním městě bylo v roce 2025 zahájeno 5,28 bytu na 1 000 obyvatel, následoval Jihočeský kraj s 4,21 byty a Jihomoravský kraj s 4,19 byty. Nejméně bytů na 1 000 obyvatel bylo zahájeno v krajích Moravskoslezském (1,65) a Ústeckém (1,78).

Graf 3.18 Bytová výstavba v Praze

Pozn.: Z = zahájené, D = dokončené

V roce 2025 bylo v Praze dokončeno 5 325 bytů, meziročně o 17,9 % méně.

V roce 2025 bylo v hl. m. Praze dokončeno celkem 5 325 bytů, což představuje meziroční pokles o 17,9 %. I v delším horizontu posledních 25 let patří tento výsledek mezi ty slabší. Desetkrát v uplynulém čtvrtstoletí bylo v hlavním městě dokončeno více než 6 tisíc bytů ročně, z toho 3x v posledních pěti letech. V Česku jako celku v roce 2025 v porovnání s předchozím rokem dokončených bytů o 10,4 % (3 156 bytů) přibylo, na čemž měl největší zásluhu Středočeský kraj, kde bylo dokončeno meziročně o 1 374 bytů více a na celorepublikovém přírůstku se tak podílel 43,5 %. Meziroční nárůst počtu zkolaudovaných bytů byl vykázán ve většině krajů, kromě Prahy ubylo dokončených bytů pouze v krajích Pardubickém (-14,1 %) a Olomouckém (-8,5 %). Tři čtvrtiny dokončených bytů v Praze i v Česku představovala v roce 2025 nová výstavba, pouze jednu čtvrtinu změny dříve dokončených staveb. V Praze jednoznačně dominovaly dokončené byty v nových bytových domech (85,2 %), v nových rodinných domech bylo zkolaudováno 12,2 % bytů. V Česku byty v nových rodinných domech převládaly (55,5 %), bytů v nových bytových domech zde vzniklo 42,9 %. Jediným krajem, kde kromě Prahy mezi dokončenými byty v roce 2025 převažovaly byty v nových bytových domech, byl Plzeňský kraj (51,5 % bytů v nových BD), a to vlivem typu výstavby přímo v Plzni, kde podíl dokončených bytů v nových bytových domech přesáhl 80 %. Naopak více než 80 % bytů v nových rodinných domech bylo zkolaudováno v krajích Karlovarském (84,8 %), Libereckém (81 %) a Moravskoslezském (80,2 %).

V Praze bylo v porovnání s ostatními kraji dokončeno nejvíce bytů v nových bytových domech.

Podle celkového počtu dokončených bytů se Praha v roce 2025 umístila na druhé příčce za Středočeským krajem, kde bylo dokončeno 6 325 bytů. Třetí místo zaujal Jihomoravský kraj s 3 964 byty. V celkovém množství dokončených bytů výhradně za byty v nových bytových domech vedla Praha (3 409 bytů), následovaly kraje Středočeský (2 007) a Jihomoravský (1 227). Nejvíce bytů v nových rodinných domech bylo zkolaudováno v krajích Středočeském (3 379), Jihomoravském (1 695) a Moravskoslezském (1 331).

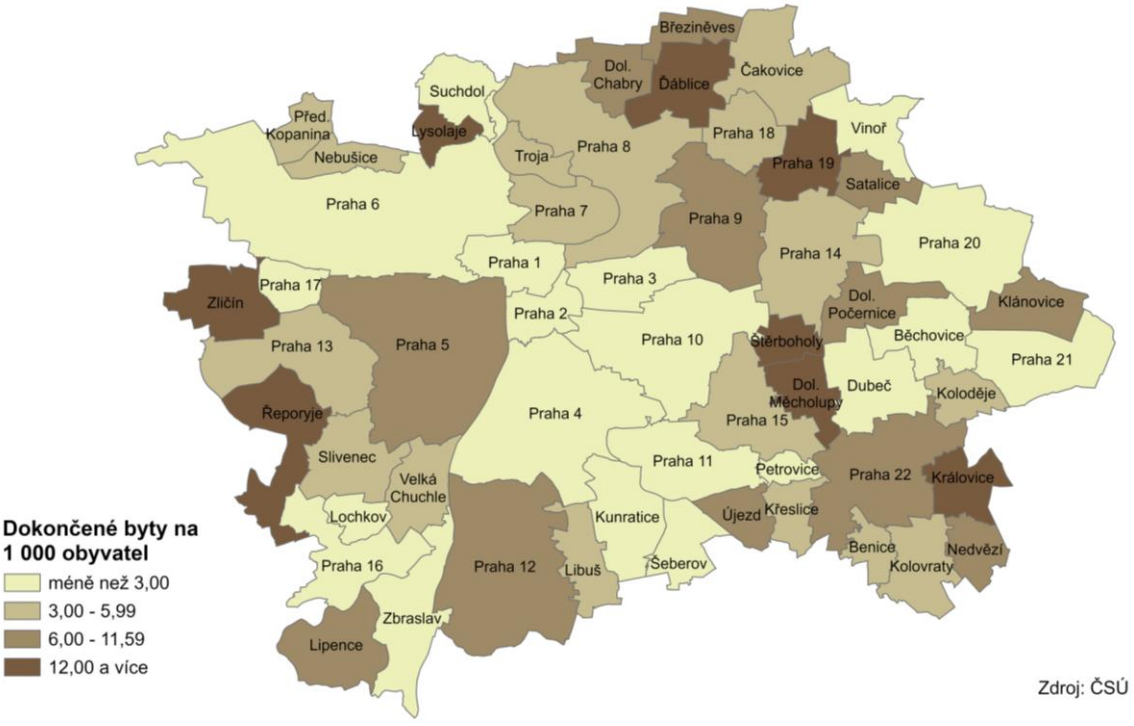
V Praze bylo v roce 2025 dokončeno 3,81 bytu na 1 000 obyvatel.

Při přepočtu na 1 000 obyvatel středního stavu bylo nejvíce bytů dokončeno ve Středočeském kraji (4,3 bytu na 1 000 obyvatel). Praha se s 3,81 byty na 1 000 obyvatel umístila mezi kraji na druhém místě, od roku 2014 se ale teprve podruhé stalo, že byly v hlavním městě během jednoho roku dokončeny méně než 4 byty na 1 000 obyvatel. Třetí příčka s 3,58 byty na 1 000 obyvatel patřila Plzeňskému kraji. Méně než dva byty na 1 000 obyvatel (1,93) byly postaveny v Ústeckém kraji.

Nejvíce bytů se v posledních 7 letech dokončilo v městských částech Praha 5, Praha 9 a Praha 8.

V období let 2019-25 bylo v Praze dokončeno více než dva tisíce bytů v šesti městských částech: Praha 5 (5 090 bytů), Praha 9 (5 033), Praha 8 (3 665), Praha 12 (2 493), Praha 4 (2 630) a Praha 10 (2 118). V devatenácti městských částech se nepostavilo ani 100 bytů. Nejmenší počty bytů byly zkolaudovány v městských částech Praha-Lochkov (15), Praha-Petrovice (17), Praha-Nedvězí (19) a Praha-Přední Kopanina (20). Při přepočtu na 1 000 obyvatel se v posledních sedmi letech nejvíce bytů postavilo v městských částech: Praha-Dolní Měcholupy (30,9 bytů na 1 000 obyvatel), Praha-Řeporyje (23,3), Praha-Štěrboholy (17,8), Praha-Lysolaje (16,3) a Praha-Královice (16,2). Méně než 1 byt na 1 000 obyvatel byl dokončen v městských částech Praha-Petrovice (0,4 bytu), Praha 1 (0,6 bytu) a Praha-Zbraslav (0,9 bytu).

Bytová výstavba v městských částech hl. m. Prahy v letech 2019-2025

Ceny nemovitostí

Publikace Ceny nemovitostí poskytuje informace o rozložení cenové hladiny bytů a rodinných domů.

Data jsou čerpána z publikace Ceny nemovitostí 2023-2025, jejímž účelem je poskytování informací o rozložení cenové hladiny bytů a rodinných domů, jakož i vývoj tohoto rozložení v čase. ČSÚ nemá v současné době spolehlivé zdroje k vytváření cenových statistik stavebních pozemků a bytových domů.

Ceny rodinných domů v Praze byly ve srovnání s průměrem Česka více než dvojnásobné.

Na základě dat o 765 převodech rodinných domů v období let 2023-25 v Praze byla zjištěna průměrná kupní cena rodinného domu ve výši 112,6 tis. Kč/m^2. Ceny rodinných domů v hlavním městě byly nejvyšší ze všech krajů a oproti průměru Česka více než dvojnásobné. Druhé nejdražší rodinné domy se prodaly v sousedním Středočeském kraji s průměrnou cenou 69,5 tis. Kč/m^2 (průměr Česka přesáhly přibližně o třetinu). Těsně nad průměrem Česka byly i ceny rodinných domů v Jihomoravském kraji (+1 %). Nejlevněji se daly pořídit rodinné domy v krajích Karlovarském (40,4 tis. Kč/m^2) a Olomouckém (40,9 tis. Kč/m^2).

Průměrná cena bytu v Praze přesáhla průměr Česka o 80,4 %.

Průměrná kupní cena bytu v letech 2023-25 v Praze byla zjištěna na základě téměř 11 tisíc bytových převodů a dosáhla na 118,2 tis. Kč/m^2, nejvýše ze všech krajů. Průměr republiky přesáhla o 80,4 %. Nad průměr Česka se dostaly rovněž byty v Jihomoravském kraji s průměrnou cenou 73,8 tis. Kč/m^2. Nejméně finančně zatížil nákup bytu zájemce v krajích Karlovarském (37,8 tis. Kč/m^2) a Ústeckém (38,1 tis. Kč/m^2).

Doprava[37]

V Praze bylo k 1. 1. 2026 registrováno 1,09 mil. osobních automobilů.

V hlavním městě Praze bylo dle údajů Technické správy komunikací k 1. 1. 2026 registrováno celkem 1,36 mil. provozovaných motorových vozidel (tj. 14,7 % z celorepublikového množství), z toho 1,09 mil. osobních automobilů (16 % z počtu osobních aut v Česku). Kromě vysokého počtu osobních aut bylo v hlavním městě registrováno také 110 791 motocyklů (8,1 % z počtu motocyklů v Česku) a 145 183 nákladních automobilů (17,3 % z počtu nákladních automobilů v Česku). Počet osobních automobilů narůstá závratným tempem, od roku 2000 jich v Praze přibylo o 75,3 %, tzn. bezmála půl milionu automobilů. Jen za poslední rok narostl počet osobních aut v Praze o 31 289 (3 %), od roku 2020 o 162 485 (17,6 %). Stupeň automobilizace, tedy počet osobních automobilů na 1 000 obyvatel, v Praze v roce 2025 dosáhnul na 773, v Česku na 624. V Praze tak připadá 1,3 obyvatele na jeden osobní automobil, v Česku 1,6 obyvatele. V roce 2000 připadalo v Praze 1,9 obyvatele na jeden osobní automobil, v Česku dokonce 2,8 obyvatele. Stále hustější automobilový provoz zvyšuje tlak na rychlou dostavbu jedné z nejvýznamnějších dopravních staveb v republice – Městského (vnitřního) okruhu a Pražského okruhu. K 1. 1. 2026 měla Praha celkem 39,9 km dálnic.

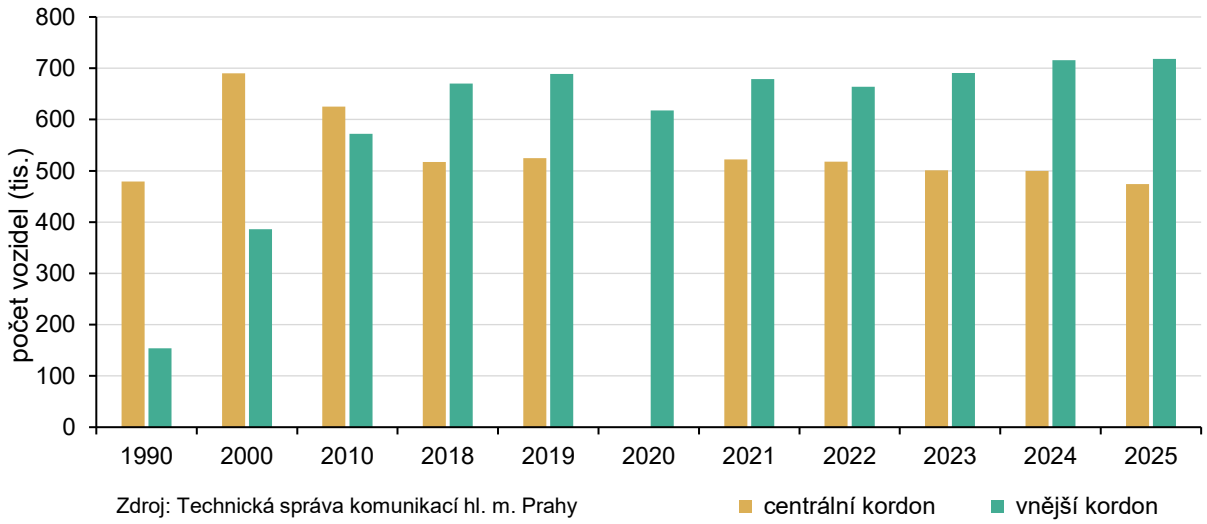
Do širšího centra Prahy vjíždělo v roce 2025 jednosměrně 237 tis. vozidel za den.

Základním ukazatelem vývoje automobilové dopravy v Praze jsou dopravní výkony (ujeté vozokilometry). V roce 2025 ujela podle údajů Technické správy komunikací motorová vozidla na celém území Prahy za období 0-24 h průměrného pracovního dne 23,328 milionu vozokilometrů. Z toho připadá 91 % na osobní automobily. Automobilová doprava na území Prahy dosáhla nejvyšších hodnot v roce 2019, v roce 2020 následoval přechodný pokles a od roku 2021 každoročně narůstá. Intenzita automobilové dopravy v Praze se zjišťuje pomocí kordonových sledování

[37] Zdrojem dat pro kapitolu Doprava jsou: Ročenka dopravy – Praha za rok 2025, kterou vydala Technická správa komunikací hl. m. Prahy, internetové stránky a Výroční zpráva Dopravního podniku hl. m. Prahy 2025, internetové stránky Pražské integrované dopravy, internetové stránky Letiště Václava Havla a internetové stránky společnosti České dráhy k datu 20. 10. 2026.

(periodická dopravní sčítání na místech vytvářejících ucelený kordon všech významných vstupních komunikací do vymezené oblasti) na centrálním a vnějším kordonu. Na tzv. centrálním kordonu se zjišťuje intenzita automobilové dopravy na vjezdu do širšího centra Prahy. Je vymezen oblastmi Petřína, Letné, Negrelliho viaduktem, Riegrovými sady a Vyšehradem. V roce 2025 sem vjíždělo jednosměrně za 24 hodin průměrného pracovního dne 237 tis. vozidel, z toho 95,8 % osobních automobilů. Meziročně došlo k poklesu o 5,2 %. Na tzv. vnějším kordonu Prahy je měřena intenzita dopravy na vstupech hlavních silnic a dálnic do souvisle zastavěného území metropole. Jednosměrně sem přijíždělo v roce 2025 za 24 hodin průměrného pracovního dne 359 tis. vozidel (meziročně o 0,3 % více), z toho 88 % osobních aut. Průměrná obsazenost osobních automobilů dosáhla na 1,33 osob na vozidlo (stejně jako v předchozích dvou letech).

Graf 3.19 Intenzita dopravy na centrálním a vnějším kordonu v Praze (pracovní den, 0-24 hodin, oba směry, všechna vozidla)

Zdroj: Technická správa komunikací hl. m. Prahy

Pozn.: Kvůli pandemii koronaviru byla v roce 2020 sčítání na centrálním kordonu realizována pouze na jedné třetině obvyklého počtu lokalit a nelze je tak meziročně srovnávat.

Nejzatíženějším úsekem pražské komunikační sítě byl Barrandovský most se 143 tis. vozidly za den.

Pražská komunikační síť měřila v roce 2025 celkem 4 104 km. Nejzatíženějším úsekem na pražské komunikační síti se stal opětovně Barrandovský most, přes který přejelo 143 tis. vozidel za den. Následovaly dva úseky na Jižní spojce: úsek 5. května – Vídeňská (129 tis. vozidel za den) a úsek Chodovská – V Korytech (128 tis. vozidel). Barrandovský most obhájil i titul nejzatíženějšího mostu přes Vltavu. Hlávkův most (65 tis. vozidel za den) a Radotínský most (62 tis. vozidel) na dalších pozicích jsou již zatíženy podstatně méně. Z tunelů byl nejzatíženější Dejvický tunel (99 tis. vozidel za den), podobně intenzivní byla doprava i v Brusnickém (96 tis. vozidel) nebo Zlíchovském tunelu (93 tis. vozidel).

V rámci PID byly na území Prahy provozovány 3 linky metra, 36 linek tramvají, 139 autobusových a 2 trolejbusové linky.

Pro velkoměsto je pochopitelně zcela klíčová městská hromadná doprava, která je v Praze velmi kvalitní. V roce 2025 oslavila pražská MHD dvě mimořádná výročí – 150 let MHD v Praze a 100 let trvalého provozu autobusů. Dopravní systém tzv. Pražské integrované dopravy (PID) v sobě zahrnuje celou škálu dopravních možností – od metra, tramvají, městských autobusů a trolejbusů až po železnici, příměstské autobusy, lanovou dráhu a 6 přívozů.

Páteřní síť MHD v Praze tvoří tři linky metra, čtvrtá je ve výstavbě.

Páteřní síť městské hromadné dopravy v Praze tvoří 3 linky metra (A, B, C). Čtvrtá linka D je ve výstavbě, s jejím zprovozněním se počítá v roce 2032. Na přibližně deseti kilometrech trasy, která propojí jižní část města s centrem, vznikne 10 stanic s cílem zlepšit dopravní obslužnost v této oblasti. Vlaky budou jezdit mezi stanicemi Náměstí Míru a Depo Písnice, napojení na metro se dočká Fakultní Thomayerova nemocnice nebo vlaková stanice Praha-Krč. Souhrnná délka současných tří linek pražského metra je 65,1 km. Metro zastavuje v 61 stanicích, tři z nich umožňují přestup mezi trasami. Postupně jsou rozšiřována bezbariérová opatření. V roce 1990 byla bezbariérově přístupná jediná stanice pražského metra (Vyšehrad), do roku 2000 stoupnul jejich počet na 22 a v roce 2025 bylo 48 stanic (79 %) bezbariérových. Brzy k nim přibude 49. stanice (Flora). Postupně probíhá kompletní rekonstrukce vybraných stanic metra – v posledních letech byly dokočeny generální opravy stanic Jiřího z Poděbrad, Pankrác a Českomoravská, v současné době se modernizuje stanice Flora.

Jednou z priorit pražské MHD je další rozvoj tramvajových tratí.

Dále bylo v roce 2025 v Praze provozováno 36 tramvajových linek (z toho 27 denních a 9 nočních), 155 autobusových linek (z toho 139 na území Prahy) a 2 linky trolejbusové. Jednou z priorit pražské MHD je další rozvoj tramvajových tratí. Síť tramvajových tratí v Praze měla v roce 2025 délku téměř 149 km, souhrnná délka tramvajových linek dosáhla na 575,2 km. V nedávné době – v roce 2023 – byly dokončeny tramvajové tratě Divoká Šárka – Dědina, Sídliště Modřany – Libuš a Barrandov – Holyně – Slivenec. V současné době se budují tramvajové trati Václavské náměstí – Muzeum, zcela nová trať Počernická nebo trať Olšanská – Habrová v oblasti bývalého Nákladového nádraží Žižkov a připravují se další projekty. Postavena byla nová vozovna Hloubětín, Vltavu překlenul nový Dvorecký most určený především pro provoz MHD.

Zhruba po 50 letech se do Prahy vrátily trolejbusy, jejichž provoz je výhodný zejména v kopcovitých čtvrtích.

Délka sítě městských a příměstských autobusů činila v roce 2025 celkem 886,5 km (z toho 721 km na území Prahy). Celková délka všech 155 autobusových linek činila 1 896,8 km. V posledních letech dochází k obnovení pražské trolejbusové dopravy, která byla původně zrušena v roce 1972. V souvislosti s cílem snižování emisí již byly v minulých letech zprovozněny trolejbusové linky do Miškovic a na Letiště Václava Havla, aktuálně se realizují projekty v oblasti Strahova, Košíř a Dejvic. V roce 2025 dosáhla délka sítě pro první dvě trolejbusové linky na území hlavního města na 21,5 km. Kompletní rekonstrukcí prošla i lanová dráha na Petřín, která měla v roce 2025 celoroční výluku. Dopravní podnik hl. m. Prahy měl k dispozici na konci roku 2025 celkem 730 vozidel metra, 794 tramvajových vozů, 1 192 autobusů a 38 trolejbusů.

V roce 2025 bylo v PID přepraveno celkem 1 125,3 mil. cestujících, meziročně o 2,8 % více.

Podle přepravních průzkumů bylo v PID v roce 2025 přepraveno celkem 1 125,3 mil. cestujících. Z toho připadlo 998,1 mil. cestujících na dopravní prostředky Dopravního podniku hl. m. Prahy, což představuje meziroční nárůst 2,19 %. Největší množství cestujících přepravil Dopravní podnik pomocí metra – 369,7mil., následovaly tramvaje s 368,2 mil. cestujícími. Městské autobusové linky přepravily 244,9 mil. cestujících, trolejbusy 10,4 mil. cestujících a příměstské autobusové linky včetně vnějších pásem 5 mil. cestujících.

Praha měla v roce 2025 celkem 46 vlakových stanic, další se budují.

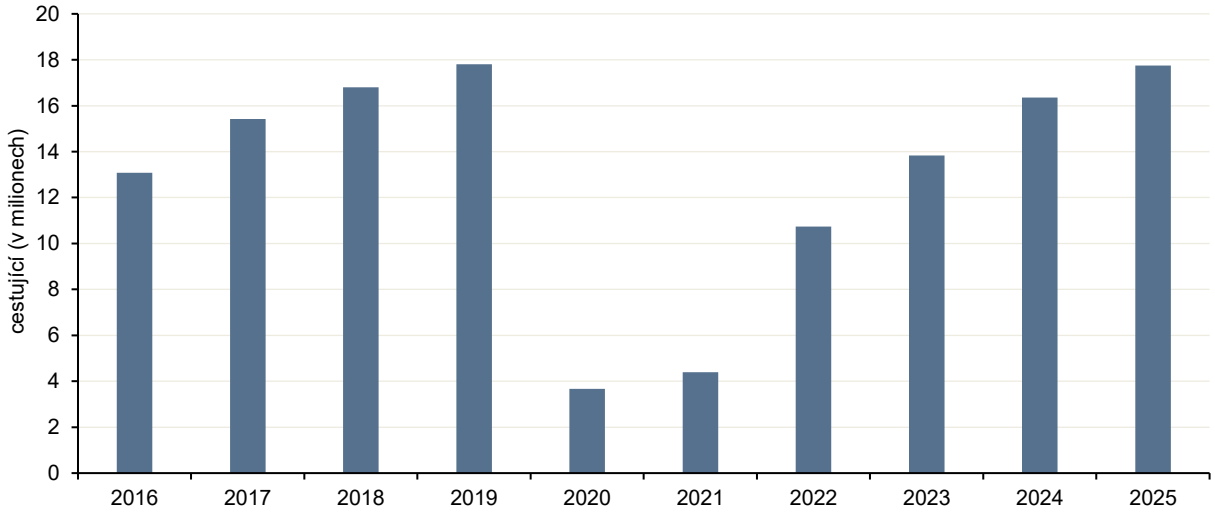
Významné místo v Praze zaujímá vlaková doprava, která zahrnuje kromě dálkových spojů řadu příměstských a městských osobních vlaků a v rámci Prahy představuje mezi některými místy nejrychlejší spojení vůbec. V posledních letech na území města opět přibývá vlakových stanic, v roce 2025 jich v metropoli bylo v provozu 46. V roce 2025 byly dobudovány dvě nové vlakové stanice – Praha-Bubny a Praha-

Výstaviště, probíhaly intenzivní stavební práce na nádraží Praha-Smíchov, které se postupně přeměňuje v moderní dopravní terminál, rozsáhlou rekonstrukcí prochází i pražské Masarykovo nádraží. V přípravě je vybudování nebo obnova dalších šesti stanic ve směru na letiště. Počet osob přepravených vlaky PID na území Prahy každoročně narůstá (s výjimkou roku 2020, kdy došlo vlivem pandemie covid-19 k výraznému poklesu). V roce 2025 přepravily vlaky PID v rámci hlavního města dle údajů TSK celkem 57,1 mil. osob, meziročně o 2,2 % více.

Letiště Václava Havla odbavilo v roce 2025 téměř 17,8 mil. pasažérů, mezi nimiž převládali zahraniční cestující (58,5 %).

V Praze-Ruzyni se nachází největší letiště Česka. Za posledních 25 let prošlo ruzyňské letiště bouřlivým vývojem. V roce 2001 překročil počet odbavených cestujících 6 milionů. Až do roku 2019 letecká doprava na Letišti Václava Havla Praha trvale rostla. V roce 2019 zde bylo odbaveno rekordních 17,8 mil. cestujících. Situaci zcela zvrátila pandemie covid-19, která s sebou přinesla mimo jiné celosvětový výpadek leteckého provozu a mohutnou krizi v letecké dopravě. Pražské letiště odbavilo v roce 2020 pouze 3,6 mil. cestujících. Pandemií byl poznamenán i rok následující, který byl ale už ve znamení částečného oživení letecké dopravy. V dalších letech došlo k postupné obnově leteckého provozu – oproti původním očekáváním podstatně rychleji. V roce 2025 bylo na mezinárodním civilním Letišti Václava Havla Praha odbaveno takřka 17,8 mil. pasažérů, meziročně o 8,5 % více. Letiště se tak dostalo prakticky na úroveň rekordního roku 2019. Mezi cestujícími převládali v roce 2025 zahraniční cestující, kterých bylo 58,5 %. Cestující směřovali z Prahy nejčastěji do Londýna, Paříže, Amsterdamu, Istanbulu a Frankfurtu nad Mohanem.

Graf 3.20 Počet odbavených cestujících na Letišti Václava Havla v Praze

Zdroj: Letiště Václava Havla Praha

Cestovní ruch

Cestovní ruch v Praze vytvořil v roce 2024 hrubou přidanou hodnotu ve výši 62,8 mld. Kč.

Cestovní ruch v Praze vytvořil v roce 2024 hrubou přidanou hodnotu ve výši 62,8 mld. Kč. Hrubá přidaná hodnota cestovního ruchu od roku 2011 až do roku 2019 každým rokem narůstala. V roce 2019 dosáhla na hodnotu 53,2 mld. Kč, aby v roce 2020 v důsledku pandemické krize klesla na pouhých 20,9 mld. Kč. Od roku 2021 začala opět narůstat a v roce 2023 již překonala předcovidovou rekordní hodnotu z roku 2019 o 8,4 % (4,5 mld. Kč). Na celkové hrubé přidané hodnotě Prahy se cestovní ruch v roce 2024 podílel 3,2 %, v období 2010-2019 vždy mezi 3,1 až

3,9 %, v covidovém roce 2020 pouze 1,5 %. Hlavní město se podílem cestovního ruchu na celkové hrubé přidané hodnotě vždy pohybovalo nad celostátním průměrem. Výjimkou byl právě rok 2020, kdy měla Praha podíl cestovního ruchu na celkové HPH Prahy na úrovni republikového průměru. V porovnání krajů měl nejvyšší podíl hrubé přidané hodnoty cestovního ruchu na celkové hrubé přidané hodnotě regionu v roce 2024 tradičně Karlovarský kraj (5,1 %). Na celkové hrubé přidané hodnotě cestovního ruchu Česka se Praha v roce 2024 podílela 34,9 %, nejvíce ze všech krajů. Druhý Jihomoravský kraj měl v porovnání s Prahou přibližně třetinový podíl (10,9 %). V letech 2010-2019 se pohyboval podíl Prahy na HPH cestovního ruchu Česka mezi 34,5 a 37,4 %, pouze v letech 2020 a 2021 klesl v souvislosti s pandemií pod 30 %.

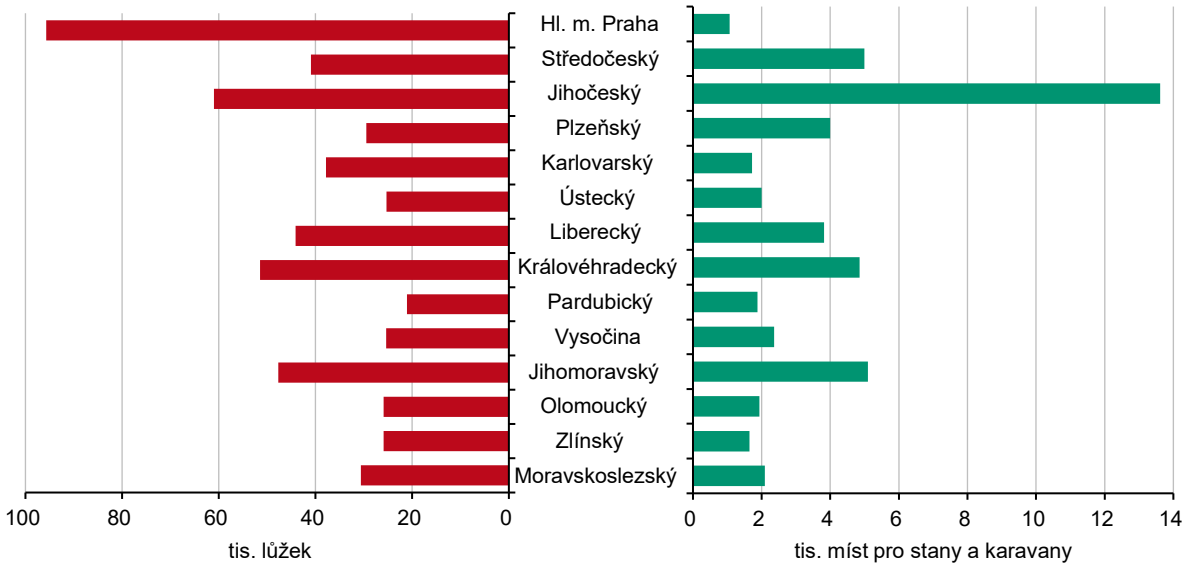
Každý sedmnáctý pracující v Praze působil v oboru cestovního ruchu.

V cestovním ruchu pracovalo v roce 2024 v Praze 60,6 tis. osob, přibližně každý sedmnáctý pracující v Praze tedy našel uplatnění právě v tomto oboru. Podíl cestovního ruchu na celkové zaměstnanosti v Česku činil 4,3 %, v Praze 5,8 %. Nejvíce pracujících zaměstnával cestovní ruch v metropoli v roce 2019 – 66 tis. osob, nejméně v roce 2021 – 52,6 tis. osob. Podíl Prahy na celkové zaměstnanosti v cestovním ruchu v Česku v roce 2024 činil 26 %, s velkým odstupem následoval Jihomoravský kraj (11,1 %), na téměř 10 % dosáhl kraj Středočeský.

Údaje o návštěvnosti pokrývají tu část turistů, která byla ubytována v hromadných ubytovacích zařízeních.

Údaje příjezdového cestovního ruchu o kapacitách a návštěvnosti v Česku vycházejí ze statistických šetření v hromadných ubytovacích zařízeních. Nepostihují jednodenní návštěvníky ani osoby ubytované přes platformy typu Airbnb či u příbuzných a známých.

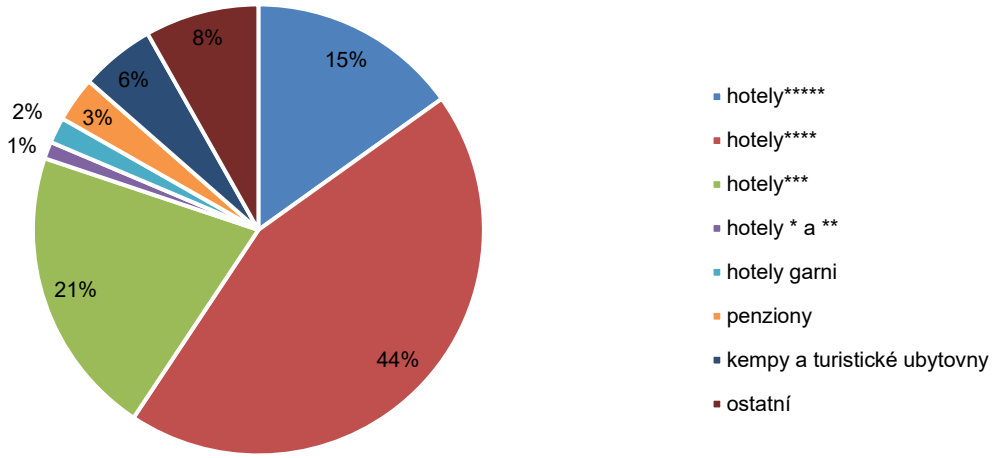
Graf 3.21 Kapacity hromadných ubytovacích zařízení podle krajů v roce 2025

V Praze bylo v roce 2025 831 hromadných ubytovacích zařízení s 95 700 lůžky.

Praha měla v roce 2025 celkem 831 hromadných ubytovacích zařízení, 43 892 pokojů, 95 700 lůžek a 1 065 míst pro stany a karavany. Nejvíce hromadných ubytovacích zařízení (HUZ) měl Jihočeský kraj (1 241), ve více než tisícovce HUZ se bylo možné ubytovat i v kraji Královéhradeckém. Praha se podle počtu HUZ umístila mezi kraji na pátém místě. Vzhledem k velkému počtu velkých hromadných ubytovacích zařízení ale Praha obsadila první příčku podle počtu lůžek. Následoval Jihočeský kraj, který měl o 34,7 tis. lůžek méně.

Graf 3.22 Lůžka v hromadných ubytovacích zařízeních v Praze v roce 2025

Nejvíce hromadných ubytovacích zařízení se nachází v centru města. Převládají 4* a 3* hotely.

Hromadná ubytovací zařízení jsou v rámci Prahy rozmístěna velmi nerovnoměrně v závislosti na turistické oblíbenosti jednotlivých lokalit. Nejvíce hromadných ubytovacích zařízení lze najít v centru města – v Praze 1 (317 zařízení s 35 015 lůžky, v Praze 2 (101 zařízení s 10 283 lůžky) a v Praze 5 (62 zařízení se 7 125 lůžky). V šestnácti především malých okrajových městských částech nejsou v evidenci žádná hromadná ubytovací zařízení. V celkové struktuře ubytovacích zařízení v Praze v roce 2025 převládaly 4* (281) a 3* hotely (179). Do kategorie pětihvězdičkových hotelů spadalo celkem 52 zařízení, z toho se jich 46 nalézalo v městské části Praha 1.

Rozmach cestovního ruchu z let 2012-19 přerušila pandemická krize. Po jejím odeznění se však turisté vrátili velmi rychle.

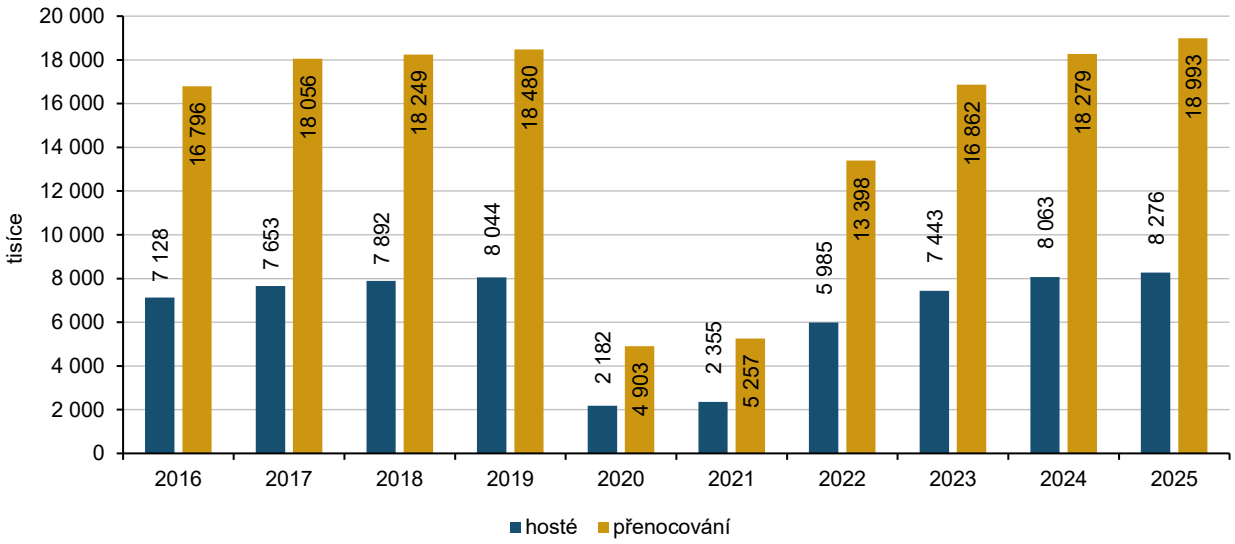
V období let 2012-2019 zažívala Praha nepřetržité období rozmachu cestovního ruchu. V meziročních porovnáních celkový počet návštěvníků Prahy stále narůstal. Roční návštěvnost Prahy (resp. pražských hromadných ubytovacích zařízení) postupně vzrostla z 5,7 mil. turistů a 14,4 mil. přenocování v roce 2012 na 8 mil. hostů a 18,5 mil. přenocování v roce 2019. Zlom nastal v roce 2020 v souvislosti s pandemií nemoci covid-19. Celosvětově se začala uplatňovat celá škála cestovních omezení, která velmi tvrdě postihla výsledky cestovního ruchu i v Praze. Meziroční pokles počtu hostů v hlavním městě v roce 2020 o 72,9 % (5,9 mil. osob) a pokles počtu přenocování o 73,5 % (13,6 mil. přenocování) nemá v dosavadní historii cestovního ruchu obdoby. Naštěstí již rok následující přinesl postupné oživení mezinárodní turistiky. I přes tehdejší meziroční nárůst počtu hostů o 7,9 % a počtu přenocování o 7,2 % zaostával za rekordním rokem 2019 počet hostů o 70,7 % a počet přenocování o 71,6 %. V následujících letech hostů i počtu jejich přenocování přibývalo navzdory původním obavám hotelové branže velmi rychlým tempem. Dosavadní rekord z roku 2019 v celkovém počtu hostů byl překonán již v roce 2024, celkový počet přenocování o rok později.

Rok 2025 překonal dosavadní rekordy v počtu hostů i v počtu jejich přenocování v Praze.

V roce 2025 přijelo do pražských hromadných ubytovacích zařízení celkem 8,3 mil. hostů, z toho 6,7 mil. ze zahraničí (81 %) a 1,6 mil. z ostatních krajů Česka (19 %). Prahu navštívilo o 2,6 % hostů více než v roce 2024. Meziročně přibylo 14 tis. domácích (+0,9 %) a 198,6 tis. zahraničních hostů (+3,1 %). Ve srovnatelné časové řadě od roku 2012 bylo v roce 2025 dosaženo nejvyšší celkové návštěvnosti a počet hostů již potřetí překonal hranici 8 milionů. Počet rezidentů byl druhý nejvyšší za posledních 14 let (jen těsně zvítězil rok 2023). Rovněž množství zahraničních hostů

bylo za toto období druhé nejvyšší (o necelých 103 tisíc hostů více přijelo v roce 2019). V průběhu roku 2025 uskutečnili hosté v pražských hromadných ubytovacích zařízeních takřka 19 mil. přenocování, čímž byl o více než půl milionu noclehů (2,8 %) překonán dosavadní rekord z roku 2019. Meziročně vzrostl počet přenocování v české metropoli o více než 700 tisíc (3,9 %). Většinu (16,4 mil., 86,1 %) z celkového počtu přenocování realizovali hosté ze zahraničí, na rezidenty tak zbylo 2,6 mil. přenocování (13,9 %). Z pohledu nerezidentů se jedná o druhý nejvyšší výsledek od roku 2012. Množství přenocování je v podstatě na úrovni roku 2019, kdy bylo zaevidováno pouze o 11,2 tis. přenocování více. I počet přenocování domácích hostů byl v roce 2025 druhý nejvyšší. Mírně ho předčil výsledek z roku 2023 (o 58,8 tis. přenocování). Počet přenocování u zahraniční klientely vzrostl v roce 2025 meziročně o 696 tis. (4,4 %), u domácí o 18 tis. (0,7 %).

Graf 3.23 Hosté a přenocování v hromadných ubytovacích zařízeních v Praze

Praha je každoročně nejnavštěvovanějším krajem Česka.

Praha má především díky své architektuře a mimořádné koncentraci památek mezi kraji Česka dlouhodobě nejsilnější pozici v cestovním ruchu. Každoročně se stává nejnavštěvovanějším krajem ČR. Podíl Prahy na celkovém počtu hostů v hromadných ubytovacích zařízeních Česka se pohyboval v letech 2012-2019 mezi 36,6 % a 39,1 %. V letech 2020-21, kdy byl cestovní ruch obecně silně ochromen, klesl podíl Prahy na celkové návštěvnosti hromadných ubytovacích zařízení přibližně na 20-21 %. V roce 2022 se podíl Prahy vrátil nad 30 %, v letech 2024-25 činil více než 35 %.

Praha je každoročně destinací číslo jedna pro zahraniční hosty a často i pro domácí klientelu.

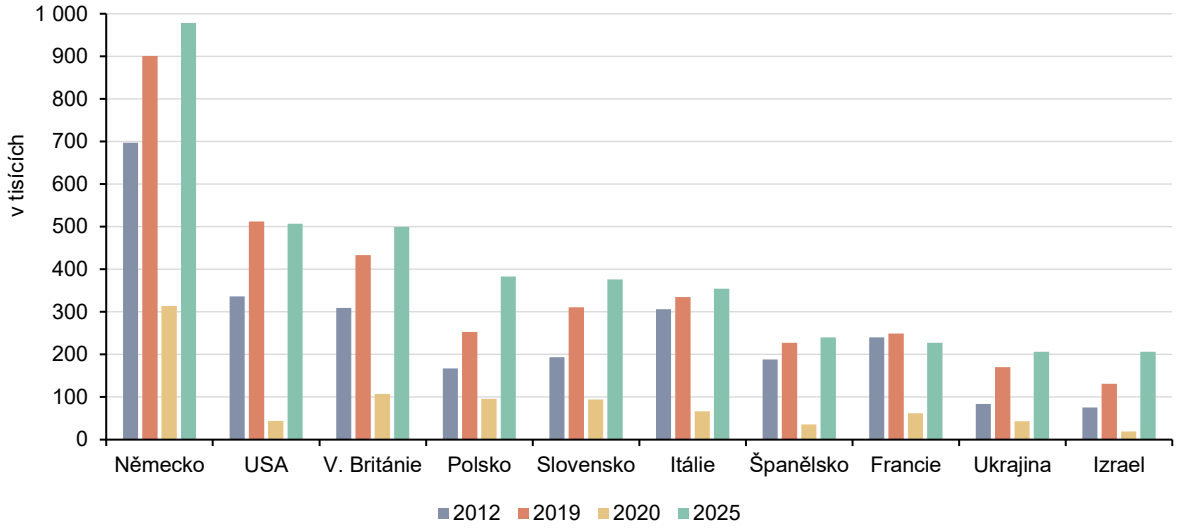
Praha je oblíbená jak u zahraničních, tak i u tuzemských návštěvníků. I v porovnání s většinou srovnatelných evropských destinací je nadprůměrně zaměřena na hosty ze zahraničí, proto byla pandemickou krizí zasažena velice silně. V letech 2012-2019 mířilo do Prahy v průměru více než 64 % zahraničních hostů ubytovaných v hromadných ubytovacích zařízeních Česka. V období pandemické krize klesl jejich podíl na 52-55 %. V období 2022-2025 se v Praze ubytovalo opět vždy více než 60 % nerezidentů, kteří navštívili Českou republiku. Podíl tuzemských hostů Prahy na celkovém počtu hostů hromadných ubytovacích zařízení Česka obvykle v jednotlivých letech již od r. 2012 přesahuje 10 %. Nepatrně lepších výsledků

dosahoval pravidelně Jihomoravský kraj a v některých letech kraj Jihočeský. V posledních 4 letech získala Praha prvenství i u rezidentů.

Ve skladbě pražských hostů dlouhodobě výrazně převažují turisté ze zahraničí.

V letech 2012 až 2019 neklesl podíl zahraničních hostů v pražských hromadných ubytovacích zařízeních pod 84,5 %, maxima 87,2 % dosáhnul v roce 2014. V pandemickém období se struktura hostů výrazně proměnila, zřetelně se zvýšil podíl rezidentů. Zahraniční hosté i v tomto období v Praze převládali (rok 2020 – 66,6 %, rok 2021 – 59,9 %), ale podíly domácí a zahraniční klientely byly vyrovnanější. Od roku 2022 opět podíl nerezidentů každým rokem narůstá, v roce 2025 se zatím zastavil na 81 %.

Graf 3.24 Zahraniční hosté v hromadných ubytovacích zařízeních Prahy (TOP 10)

Mezi zahraničními hosty Prahy převažují Evropané.

Většina hostů přijíždí do pražských ubytovacích zařízení dlouhodobě z evropských zemí. V období před pandemií stále přibývalo Evropanů mezi turisty v české metropoli, ale ještě rychlejším tempem narůstal počet hostů z Asie. Následkem toho podíl evropských zemí na celkové návštěvnosti ze zahraničí postupně poklesl ze 76,3 % v roce 2012 na 68,2 % v roce 2019. Podíl hostů z Asie ve stejném období naopak vzrostl z 10,7 % na 18,6 %. Mezi 8 a 9 % kolísal v tomto období podíl Severní Ameriky. Pandemie covidu dosavadní vývojový trend podstatně vychýlila, ale pouze dočasně. V roce 2021 tvořili evropští turisté v Praze 84 %, asijští pouze 8,3 %. V období 2022-2025, především v závislosti na postupném znovuzprovoznění řady leteckých spojení s Asií, došlo k postupnému poklesu podílu evropských hostů ze 79,6 % v roce 2022 na 71,2 % v roce 2025 a nárůstu podílu turistů z asijských zemí z 8,6 % v roce 2022 na 15,3 % v roce 2025. Dalším významným faktorem se stala válka na Ukrajině, která s sebou přinesla naprosto minimální návštěvnost z Ruska.

Nejsilnější zdrojovou zemí je dlouhodobě Německo. Na další pozice mají rozhodující vliv momentální mimořádné události a světové konflikty.

Z jednotlivých zdrojových trhů je pro Prahu dlouhodobě nejvýznamnější Německo, jehož podíl na celkovém počtu zahraničních hostů stabilně dosahuje dvouciferných hodnot. K ostatním stálicím, tvořícím skupinu zemí TOP 5 z hlediska počtu příjezdů, patřily v období 2012-2019 také Rusko, USA, Velká Británie a Itálie. Na dalších místech figurovaly pravidelně Francie, Polsko, Slovensko, Španělsko a Izrael. Postupně nabývala na významu návštěvnost z Číny a Jižní Koreje. V době největšího úpadku cestování v letech 2020-21 narostl význam našich sousedních

zemí – Slovenska a Polska. V období 2022-2025 byla nejvýznamnější návštěvnost z Německa, USA, Velké Británie, Slovenska a Polska. Prakticky zmizeli turisté z Ruska, kterých ještě v roce 2019 přijelo do Prahy skoro 393 tis., v roce 2025 již pouze 21,4 tis. Od počátku války na Ukrajině se zvýšil počet ukrajinských hostů, u kterých ale nebylo možné vždy rozlišit, zda se jedná o turistu či uprchlíka.

Praha je pro turisty přitažlivá v každém ročním období.

Sezonnost se v cestovním ruchu Prahy projevuje jen minimálně. Určité rozdíly v rámci jednotlivých ročních období existují, ale česká metropole turisty přitahuje celoročně. Zahraniční návštěvníci, kterých je většina, ve svém souhrnu preferují letní měsíce – srpen a červenec, proto je pravidelně nejsilnějším čtvrtletím třetí kvartál. Z hodnocení jsou vyloučeny nestandardní roky 2020 a 2021, kdy návštěvnost určovala aktuálně platná protiepidemická opatření spojená s pandemií covid-19. Domácí hosté inklinují k návštěvám svého hlavního města ponejvíce na podzim, nejčastěji v listopadu a říjnu. Kromě ledna a února, které jsou tradičně v návštěvnosti slabší (v roce 2025 oba těsně pod hranicí půl milionu hostů), přijíždí velké množství hostů v průběhu celého roku. Rekordní měsíční návštěvnost zaznamenala Praha v srpnu 2019 kdy byla těsně překonána hranice 800 tis. hostů. Tomuto výsledku se velmi přiblížily i srpen a prosinec 2025. V celkem osmi měsících v roce 2025 přivítalo hlavní město vždy více než 700 tisíc hostů. Přitom ještě v roce 2012 byla absolutním rekordem měsíční návštěvnost 600 tis. hostů.

4. Životní prostředí

Půdní fond

V Praze zabírá nezemědělská půda 61 % rozlohy Prahy. Největší část nezemědělské půdy tvořily ostatní plochy (62 % z nezemědělské půdy).

Výměra hlavního města Prahy činila k 31. 12. 2025 celkem 49 621 ha. Rozloha města za poslední roky zůstává neměnná. Vzhledem k městskému charakteru Prahy je dlouhodobě významněji zastoupena nezemědělská půda. Zároveň stále dochází ke zvyšování podílu nezemědělské půdy na celkové rozloze města. K 31. 12. 2025 tvořila nezemědělská půda téměř 61,1 % rozlohy Prahy, zatímco zemědělská půda zabírala 38,9 % rozlohy. Největší část zemědělské půdy zabírala orná půda (68,9 %) a zahrady (21,6 %). Dále zde byly ovocné sady (2,8 %) a vinice s rozlohou 16 hektarů a podílem pouhých 0,1 % plochy zemědělské půdy. Největší část nezemědělské půdy zabíraly ostatní plochy (62,0 %), lesní pozemky (17,5 %) a zastavěné plochy a nádvoří (16,9 %). Minimum rozlohy nezemědělské půdy tvořily vodní plochy (3,6 %). Se snižováním rozlohy zemědělské půdy souvisí i dlouhodobý pokles rozlohy orné půdy (meziročně o 0,9 %) a ovocných sadů (o 2,4 %). Naopak rozloha zahrad i trvalých travních porostů mírně roste. Oproti loňskému roku to bylo o téměř 1,1 %, respektive o 3,5 %.

Graf 4.1 Meziroční změna podílu orné půdy a trvalých travních porostů na zemědělské půdě v Praze

Zdroj: Český úřad zeměměřičský a katastrální

V katastru Sobín je nejvyšší zastoupení zemědělské půdy na jeho rozloze (90 %). Nejvyšší podíl lesů je v Liboci (více jak 50 %) a nejvyšší podíl zastavěných a ostatních ploch je na Josefově (100%).

Využití půdy se velmi liší v jednotlivých částech Prahy. Jsou katastry, které jsou čistě městské, a naopak jsou zde i katastry čistě venkovské. Například v katastrech Sobín, Královice a Hájek u Uhříněvsi zabírá více než 90 % rozlohy zemědělská půda. Naopak katastry Josefov, Holešovice, Staré Město, Nové Město, Karlín, Vyšehrad, Žižkov nebo Vršovice jsou z více jak 95 % tvořeny půdou nezemědělskou. Největší podíl zastavěných a ostatních ploch na rozloze najdeme v katastru Josefov, kde dosahuje 100 %. Více než 90 % zastavěných a ostatních ploch je v katastrech Žižkov, Vršovice, Prosek, Nusle, Karlín, Nové Město a Vinohrady. Nejméně zastavěných ploch je naopak v Liboci, Klánovicích a Újezdu nad Lesy, kde tvoří více než 50 % rozlohy lesní pozemky.

Chráněná území

Počet a rozloha zvláště chráněných území se dlouhodobě téměř nemění.

Na území hlavního města Prahy se k 31. 12. 2025 nacházelo 93 zvláště chráněných území, z toho 1 chráněná krajinná oblast (518 hektarů CHKO Český kras) a 92 maloplošných chráněných území (z toho 7 národních přírodních památek, 16 přírodních rezervací a 69 přírodních památek). Celková výměra zvláště chráněných území činila 2 722 ha. Na rozloze kraje se zvláště chráněná území (ZCHÚ) podílí 5,5 %. Mezi největší patří přírodní rezervace Klánovický les (289 hektarů), přírodní rezervace Šance (198 ha) a přírodní rezervace Prokopské údolí (téměř 171 ha). Počet a rozloha chráněných území se v čase nijak výrazně nemění.

V Praze je dále celkem 11 evropsky významných lokalit. Největší je Blatov a Xaverovský háj (213,9 ha), část rozlohy Břežanského údolí (cca 204 ha) a Prokopské údolí (126,8 ha). Nejmenší evropsky významné lokality na území Prahy jsou Obora Hvězda (1,9 ha), Havránka a Salabka (2,7 ha) a Milíčovský les (11,4 ha).

Ekologické zemědělství

Ekologické zemědělství má v Praze pouze marginální význam.

Ekologické zemědělství využívá postupy zamezující poškozování půdy, nepoužívá agrochemikálie a geneticky modifikované organismy[38]. Půda v ekologickém zemědělství je certifikovaná v systému ekologického zemědělství a produkce je uváděna na trh s označením BIO. Na půdě v přechodném režimu hospodaří zemědělec v souladu s principy ekologického zemědělství, ale nemůže na svých produktech používat označení BIO.

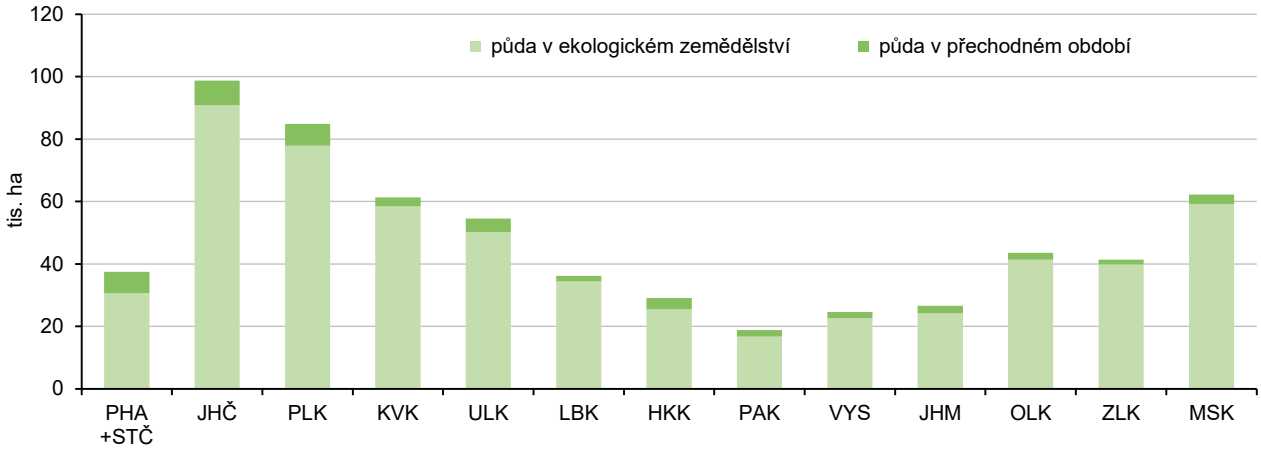
Zemědělci v Praze hospodařili k 31. 12. 2025 na 79 ha půdy v ekologickém zemědělství. Navíc dalších 85 hektarů půdy bylo v přechodném období. Na grafu jsou znázorněna data společně za Prahu a Středočeský kraj z důvodu malých hodnot v Praze. Ve Středočeském kraji bylo v ekologickém zemědělství 30,7 tisíc hektarů půdy a 6,7 tisíc hektarů půdy bylo v přechodném období. V závislosti na malé rozloze kraje je i rozloha půdy v ekologickém zemědělství s podílem necelých 0,014 % na celkové výměře ekologicky obhospodařované půdy v Česku zcela zanedbatelná. Naopak na celkové rozloze půdy v ekologickém zemědělství v Česku má největší podíl Jihočeský kraj s 15,9 %.

Co se týče celkového podílu půdy v ekologickém zemědělství a přechodném období na rozloze kraje, zde jednoznačně vynikal také Jihočeský kraj. Ten měl celkem 18,5 % rozlohy kraje v režimu ekologického zemědělství nebo v přechodném období. Významný podíl na výměře kraje měla půda v ekologickém zemědělství a v přechodném období také v Moravskoslezském (11,5 %), Libereckém (11,4 %) a Plzeňském kraji (11,1 %). Ve Zlínském a Ústeckém kraji byla v režimu ekologického zemědělství nebo v přechodném období více než desetina půdy.

[38] Více o ekologickém zemědělství v zákoně č. 242/2000 Sb. o ekologickém zemědělství nebo na stránkách Svazu ekologických zemědělců (https://pro-bio.cz/).

Graf 4.2 Výměra půdy v ekologickém zemědělství podle krajů k 31. 12. 2025

Zdroj: Ministerstvo zemědělství

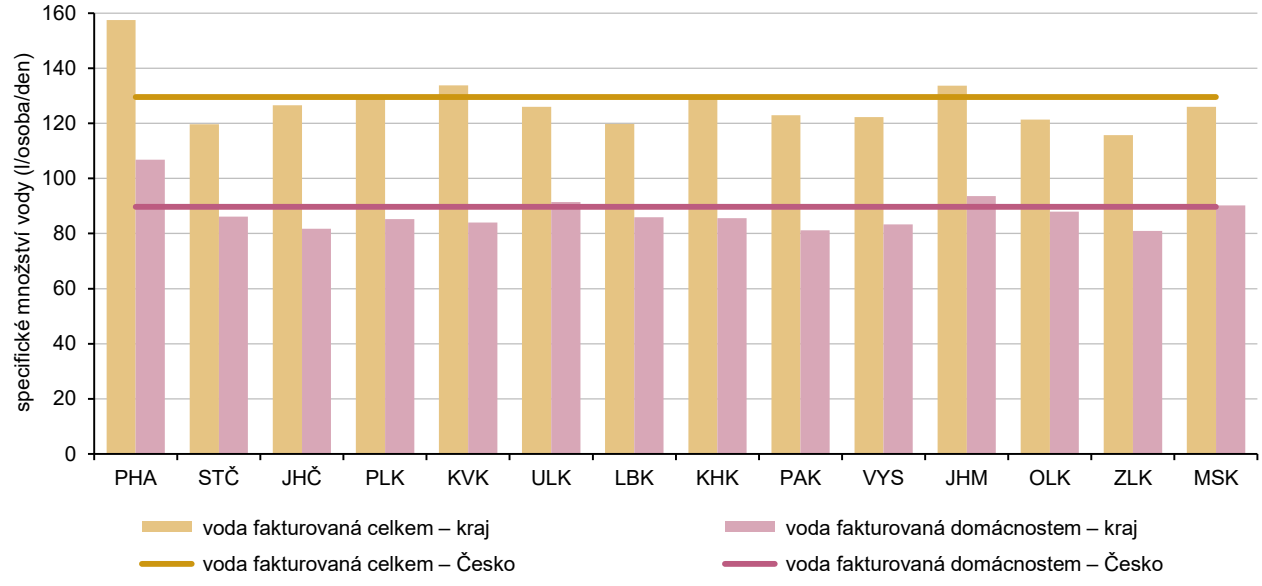
Vodovody a kanalizace

V Praze se spotřebuje nejvíce fakturované vody ze všech krajů.

V Praze byli v roce 2025 všichni obyvatelé zásobeni vodou z vodovodů (podíl obyvatel zásobených vodou z vodovodů dosahoval 100 %). Praha byla jediným krajem, který dosáhl této úrovně. Nejméně obyvatel bylo vodou z vodovodů zásobeno v Plzeňském (87,5 %), Středočeském (90,7 %) a Jihočeském kraji (90,9 %). Objem vyrobené pitné vody v Praze činil 12 608 tisíc m³. Ve srovnání ostatními kraji ČR to bylo nejméně. Velká část vody, která se v Praze spotřebuje, však pochází ze zdrojů mimo hlavní město Prahu, zejména z úpravny pitné vody v Káraném a na Želivce (obě úpravny leží ve Středočeském kraji). Naopak nejvíce pitné vody bylo vyrobeno právě v sousedním Středočeském kraji (157 375 tisíc m³). V Praze bylo fakturováno 80 404 tis. m³ pitné vody, z toho připadlo 54 544 tis. m³ na domácnosti. Cena fakturované vody činila k 31. 12. 2025 celkem 151,27 Kč/m³. Celkové specifické množství fakturované vody dosáhlo 157,5 l/os/den, v domácnostech bylo specifické množství fakturované vody v objemu 106,8 litrů na osobu a den.

Graf 4.3 Specifické množství fakturované vody podle krajů v roce 2025

Zdroj: Ministerstvo zemědělství

Pitná voda pro Prahu se vyrábí v úpravnách vody v Káraném, Želivce a Sojovicích ve Středočeském kraji a v Praze v Podolí.

Podle údajů Pražských vodovodů a kanalizací a.s. (dále PVK a. s.) bylo z úpravny vody v Káraném do pražských vodovodů dodáno 17,6 milionů m^3 vyrobené pitné vody, z úpravny vody Želivka a Sojovice bylo převzato 83,7 mil. m^3 vody a z úpravny vody v Podolí 12,6 mil. m^3 vyrobené pitné vody. Ve vodovodní síti Pražských vodovodů a kanalizací bylo v roce 2025 z celkového objemu vody ve vodovodní síti zjištěno 14,8 % vody, která z vodovodní sítě unikla.

Podle dat společnosti PVK a.s. byla v roce 2025 průměrná roční spotřeba pitné vody v domácnostech přepočtená na obyvatele Prahy 38,7 m^3. V roce 2025 byla průměrná denní spotřeba pitné vody na osobu 106 litrů. Z odhadů PVK a. s. vyplývá, že většina vody se spotřebuje na osobní hygienu a sprchování (cca 37 % z celkové denní spotřeby vody), dále pak při použití WC (25 %) a na praní a úklid (15 %). Odhadovaná spotřeba vody na pití byla v objemu 2 litry vody denně na osobu (jde o 2 % z celkové průměrné denní spotřeby vody).

Praha má největší kapacitu čistíren odpadních vod ze všech krajů.

V Praze je na kanalizaci napojeno 100 % obyvatel. V České republice jako celku je to o cca 10 procentních bodů méně. Největší podíl obyvatel napojených na kanalizaci byl v roce 2025 kromě Prahy ve Zlínském kraji (98,9 %). Naopak nejméně obyvatel bylo napojeno na kanalizaci v Libereckém kraji (74,9 %). V Praze bylo v roce 2025 90 154 tisíc m^3 odpadních vod vypuštěných do kanalizace (včetně srážkových) a Praha v tomto ohledu přesahuje všechny ostatní kraje. Má také největší kapacitu čistíren odpadních vod ze všech krajů. Ve srovnání s předchozím rokem 2024 se objem vypouštěných odpadních vod do kanalizace o 0,4 % snížil. Průměrná cena za 1 m^3 odváděných odpadních vod činila 73,3 Kč/m^3, což je průměrně o 4 koruny více než v uplynulém roce.

V Praze se nachází celkem 25 čistíren odpadních vod. Stoková odpadní síť je dlouhá 3,9 tisíc kilometrů.

Od roku 2017 se v Praze nachází 25 čistíren odpadních vod. Největší čistírnou je Ústřední čistírna odpadních vod v Praze-Bubenči. Podle údajů Pražských vodovodů a kanalizací a.s. je v Praze stoková síť dlouhá 3 937 kilometrů. Celková kapacita pražských čistíren odpadních vod dosáhla na 901 098 m^3/den. Celkem bylo v čistírnách odpadních vod vyčištěno 115 045 tis m^3 vod, z toho 27 268 tis. m^3 srážkových vod. Produkce kalů v čistírnách odpadních vod činila 22 710 tun sušiny. Prahu předčil již jen Středočeský (33 812 tun) a Ústecký kraj (30 245 tun kalu v sušině). Nakládání s kaly je upraveno zákonem č. 541/2020 Sb., o odpadech a vyhláškou č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady. Kaly[39] je možné za určitých podmínek využít například jako organické hnojivo.

Emise

Emise oxidů dusíku a oxidu uhelnatého vyjádřené v tunách za rok zaznamenaly pokles v případě většiny zdrojů znečištění (REZZO 1, 2, 3 a 4). U PM_x a SO_2 došlo u různých zdrojů znečištění REZZO k rozdílnému vývoji.

Jedním ze způsobů hodnocení kvality ovzduší je měření celkového množství emisí vybraných znečišťujících látek. Mezi základní znečišťující látky, které jsou sledovány, patří tuhé látky (PM_x), oxid siřičitý (SO_2), oxidy dusíku (NO_x) a oxid uhelnatý (CO)[40]. Jejich množství je vykazováno v Registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší (REZZO), který se podle zdrojů látek dělí na stacionární (REZZO 1–3)[41] a mobilní (REZZO 4)[3]. V případě mobilních zdrojů se jedná o emise ze všech druhů dopravy.

[39] viz například web Ministerstva životního prostředí (https://mzp.gov.cz/cz/agenda/odpadove-hospodarstvi-a-cirkularni-ekonomika/odpady/kaly-z-cistiren-odpadnich-vod) nebo web Pražských vodovodů a kanalizací a. s. (https://www.pvk.cz/vse-o-vode/odpadni-voda/)

[40] Podrobnější informace k jednotlivým hlavním znečišťujícím látkám je k dispozici na webu ČHMÚ v podobě posterů zde: https://info.chmi.cz/postery/

[41] více k Registru zdrojů znečišťování ovzduší je na webu ČHMÚ zde: https://www.chmi.cz/kvalita-ovzdusi/emise-a-zdroje-znecistovani-ovzdusi/kategorizace-zdroju-znecistovani-ovzdusi-rezzo

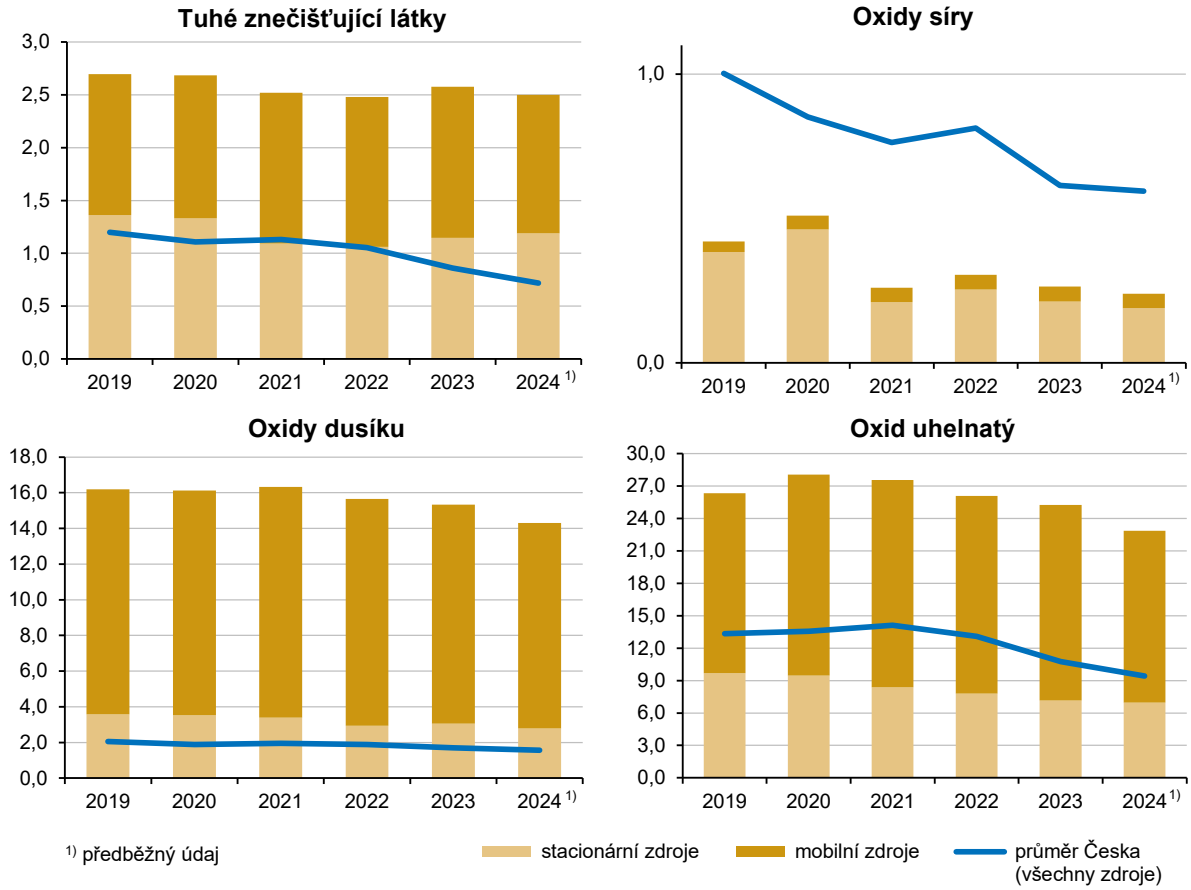
V letech 2017 až 2024 emise hlavních znečišťujících látek u všech zdrojů znečišťování (REZZO 1–4), vyjádřené v tunách za rok, pozvolna klesaly.

V případě velkých zdrojů znečištění, REZZO 1-2, došlo mezi lety 2017 a 2024 u tuhých znečišťujících látek ke zvýšení jejich množství za rok (ze 61,7 na 173,6 tun). U SO_2 byla v jednotlivých letech množství emisí různá, spíše s tendencí k růstu jejich hmotnosti (ze 35,7 na 61,1 tun za rok 2024). U oxidů dusíku došlo k poklesu jejich hmotnosti (z 1 331,1 na 1 149,5 tun/rok) a u oxidu uhelnatého nebyl vývoj jednoznačný. Poklesy v letech 2017 až 2024 byly zaznamenány u všech měřených znečišťujících látek v REZZO 3.

Množství emisí z mobilních zdrojů znečišťování (emise z dopravy) REZZO 4 se lišilo podle znečišťující látky. U tuhých znečišťujících látek není zřetelná tendence k poklesu jejich množství. To kolísá mezi maximem 708,9 tun za rok 2021 a 2023 a minimem 650,2 tun za rok 2024. Naopak u emisí SO_2 došlo k růstu ze 17,5 tun v roce 2017 na 24,8 tun v roce 2024. K poklesu došlo u oxidů dusíku a oxidu uhelnatého. U prvního se jeho množství snížilo ze 7 307,4 tun v roce 2017 na 5 717,5 tun v roce 2024. U oxidu uhelnatého byl zaznamenán pokles ze 10 729,5 tun na 7887,3 tun.

Graf 4.4 Měrné emise základních znečišťujících látek podle zdroje znečištění v Praze (t/km²)

Zdroj: Český hydrometeorologický ústav

1) předběžný údaj

Měrné emise všech hlavních znečišťujících látek se snížily u zdrojů znečišťování zařazených pod REZZO 3. U ostatních zdrojů znečišťování byl vývoj různý – lišil se

Při přepočtu množství emisí na kilometr čtvereční lze pozorovat následující trendy. U velkých stacionárních zdrojů (REZZO 1-2) byla v posledních 6 letech zřetelná tendence k poklesu měrných emisí u NO_x. U emisí oxidu uhelnatého nebyl vývoj jednoznačný. Naopak u SO_2 došlo k růstu emisí (z 0,07 tun/km² v roce 2017 na 0,12 t/km² v roce 2024). Množství pevných částic se zvýšilo z 0,14 t/km² v roce 2017 na 0,35 t/km² v roce 2024.

v závislosti na konkrétní sledované znečišťující látce.

U zdrojů znečišťování zařazených do REZZO 3 došlo u všech hlavních znečišťujících látek k poklesu jejich množství v přepočtu na km^2.

V případě mobilních zdrojů (emise z dopravy, REZZO 4) nebyly v případě tuhých znečišťujících látek (PM_x) jasné tendence k poklesu či růstu jejich množství. Emise oxidů dusíku v přepočtu na km^2 od roku 2017 poklesly. Mírný pokles měrných emisí od roku 2021 byl zaznamenán u oxidu uhelnatého. Měrné emise SO_2 zůstaly prakticky stejné.

Odpady

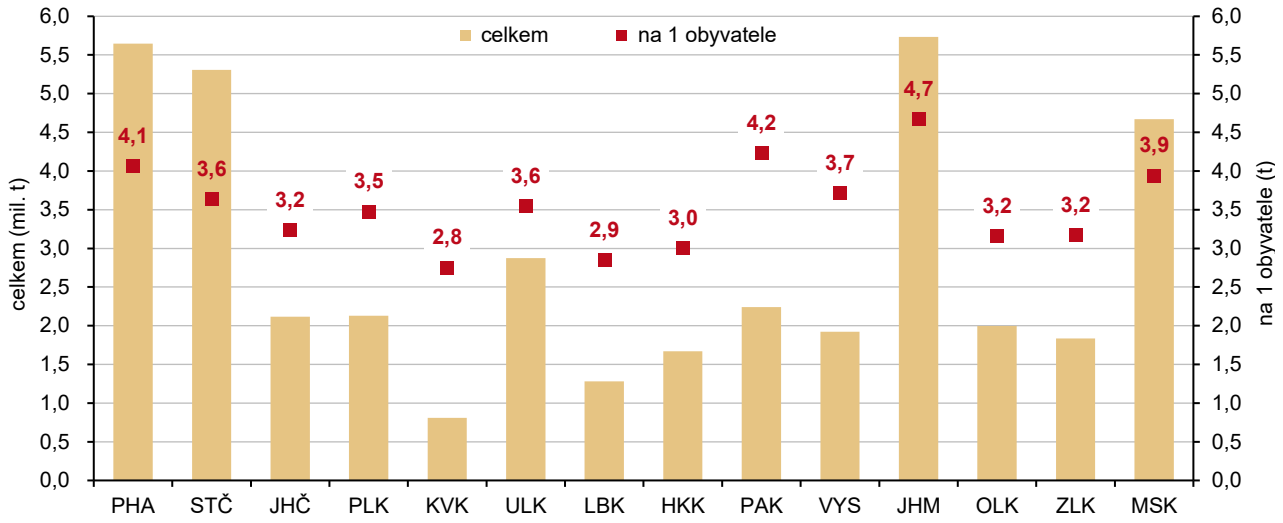
Praha měla v roce 2024 třetí nejvyšší produkci odpadu na 1 obyvatele ze všech krajů ČR. Celkem v Praze vzniklo 4 070 kilogramů odpadu na obyvatele.

Životní prostředí bylo ovlivňováno poměrně značným množstvím vznikajícího odpadu. V roce 2024 bylo v hlavním městě Praze celkem vyprodukováno 5,65 mil. tun odpadu, přičemž se jednalo o nejvyšší hodnotu od roku 2017, což je rok, od kterého máme k dispozici srovnatelné údaje. Naopak nejnižší hodnoty byly zjištěny v letech 2017 a 2023. V mezikrajském srovnání za rok 2024 Praha zaznamenala druhý nejvyšší objem odpadu, hned za Jihomoravským krajem (5,73 mil. tun odpadu). Podobné množství odpadu bylo také ve Středočeském kraji (5,31 tun). Přičemž Praha a Středočeský kraj jsou populačně zhruba stejně velké kraje (měly zhruba 1,4 milionu obyvatel v roce 2024), Jihomoravský kraj byl populačně menší (1,2 mil. obyvatel).

Obdobný vývoj lze spatřit i u přepočtu celkového množství vyprodukovaného odpadu na 1 obyvatele v kraji. V mezikrajském srovnání měla Praha za rok 2024 třetí nejvyšší (po Jihomoravském a Pardubickém kraji) produkci odpadu na 1 obyvatele. Konkrétně v Praze v roce 2024 vzniklo 4 070 kg odpadu na 1 obyvatele, což bylo o 21,9 % více než v předchozím roce a nejvíce od roku 2017. Výjimkou byl rok 2021 kdy vzniklo ještě více odpadu (4 180 kg na obyvatele) než v roce 2024. Produkce odpadu je v jednotlivých letech různá a pohybuje se od minima 3 340 kg/obyvatele v roce 2023 po maximum 4 180 kilogramů na obyvatele v roce 2021.

Graf 4.5 Produkce odpadů celkem podle krajů v roce 2024

Zdroj: ČSÚ

Množství vyprodukovaného komunálního odpadu bylo v Praze třetí nejvyšší mezi kraji. Více komunálního odpadu bylo vyprodukováno jen ve Středočeském a Moravskoslezském kraji.

V Praze bylo v roce 2024 celkem vytvořeno 673 tisíc tun komunálního odpadu. Na osobu připadlo 485 kg komunálního odpadu, což bylo, s výjimkou roku 2020, nejméně od roku 2017. Mezi komunální odpad patří odpad z domácností, malých podniků, vyprodukovaný v kancelářských budovách, školách, nemocnicích ale i z dalších zdrojů[42]. Z hlediska mezikrajského srovnání se jednalo o podprůměrnou hodnotu, neboť méně komunálního odpadu v přepočtu na 1 osobu vyprodukoval jen Liberecký kraj (482 kg/obyv.). Nejvyšší hodnotu měl naopak Moravskoslezský kraj, kde bylo v roce 2024 vyprodukováno 651 kg komunálního odpadu na 1 osobu.

Podle údajů Magistrátu hl. m. Prahy[43] bylo v Praze vyprodukováno v roce 2024 255,6 tisíc tun směsného komunálního odpadu od občanů.

Celkem 255,6 tisíc tun směsného komunálního odpadu od občanů z nádob v okolí domů bylo vyprodukováno v Praze v roce 2024. Vyplývá to z dokumentu Vyhodnocení systému odpadového hospodářství hl. m. Prahy[43]. Meziročně tento objem narostl o 0,7 %, v předchozích dvou letech však objem meziročně klesal. V roce 2025 byl vyprodukován podobný objem odpadu jako v roce 2019. Skládkováno bylo 6,5 tisíc tun, 249,1 tisíc tun bylo energeticky využito v zařízeních na energetické využití odpadu.

Z celkového objemu tříděného odpadu sbíraného ze sběrných nádob v okolí domů tvořil papír téměř 42 % objemu.

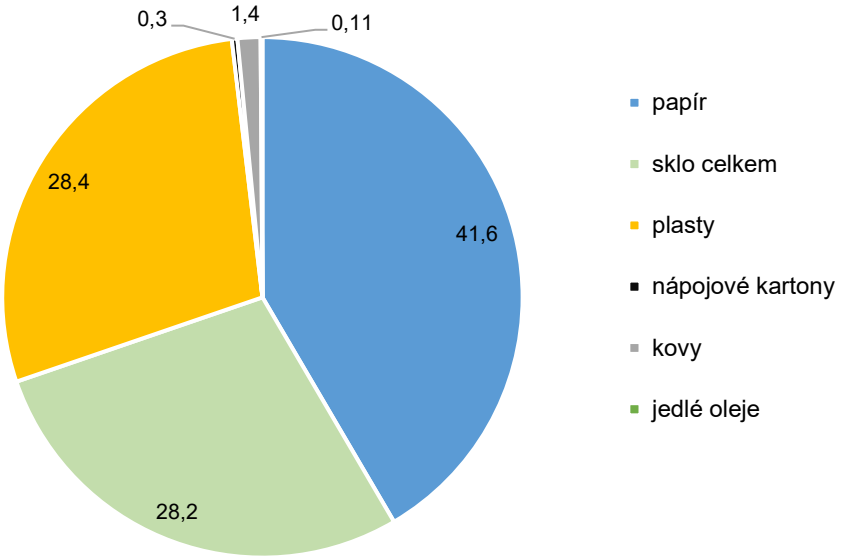
Mezi komunálním odpadem, který byl odvezen v rámci tříděného sběru odpadu, převládal papír. Bylo ho 27,9 tisíc tun. Další část tříděného odpadu tvořilo sklo (18,9 tisíc tun) a plasty (19,0 tisíc tun, oba cca 28 %). Nejméně bylo jedlých olejů (76 tun), jejichž sběr se začal sledovat až v roce 2020. Sběr kovů byl započat v roce 2016. V roce 2016 jich bylo vytříděno 21 tun, v roce 2024 již 954 tun.

[42] Do komunálního odpadu patří odpad z domácností, obchodů, malých podniků, kancelářských budov a institucí (např. školy, nemocnice), odpad z podniků, pokud je druhem a složením podobný odpadu z domácnosti a nepochází z výroby nebo odpad z vybraných komunálních služeb, tj. odpad z údržby parků a zahrad, odpad ze služeb čištění ulic (např. zametání ulic, odpad z čištění tržišť), pokud je s ním nakládáno jako s odpadem.

[43] Jde o dokument "Vyhodnocení systému odpadového hospodářství hl. m. Prahy v letech 1998-2024“ zveřejněný Magistrátem hl. m. Prahy. Dokument je dostupný z: https://praha.eu/web/portalzp/w/odpady-v-praze-souhrnne-informace

Graf 4.6 Tříděný sběr odpadu ze sběrných nádob v ulicích a domovním vybavení v Praze v roce 2024 (v % z celkového objemu tříděného odpadu)

Zdroj: Magistrát hl. m. Prahy

Produkce nebezpečného odpadu na 1 obyvatele v Praze činila 138 kg.

Nebezpečného odpadu[44] bylo v Praze za rok 2024 celkem vyprodukováno 191 618 tun. Byla to druhá nejvyšší hodnota po Středočeském kraji. Na 1 obyvatele tehdy připadlo 138 kg nebezpečného odpadu, což bylo nejvíce od roku 2021. Republikový průměr činil 140 kg na obyvatele. V mezikrajském srovnání nejvíce nebezpečného odpadu na 1 obyvatele vyprodukoval Kraj Vysočina (221 kg), a dále Liberecký (198 kg) a Pardubický kraj (192 kg). Naopak nejmenší produkce odpadů se týkala Plzeňského (91 kg), Jihočeského (101 kg) a Karlovarského kraje (106 kg).

Výdaje na ochranu životního prostředí

Investiční výdaje na ochranu životního prostředí dosáhly svého vrcholu v roce 2020, kdy dosáhly hodnoty 4 720,3 mil. Kč. V roce 2025 to bylo jen 4 433,3 mil. Kč.

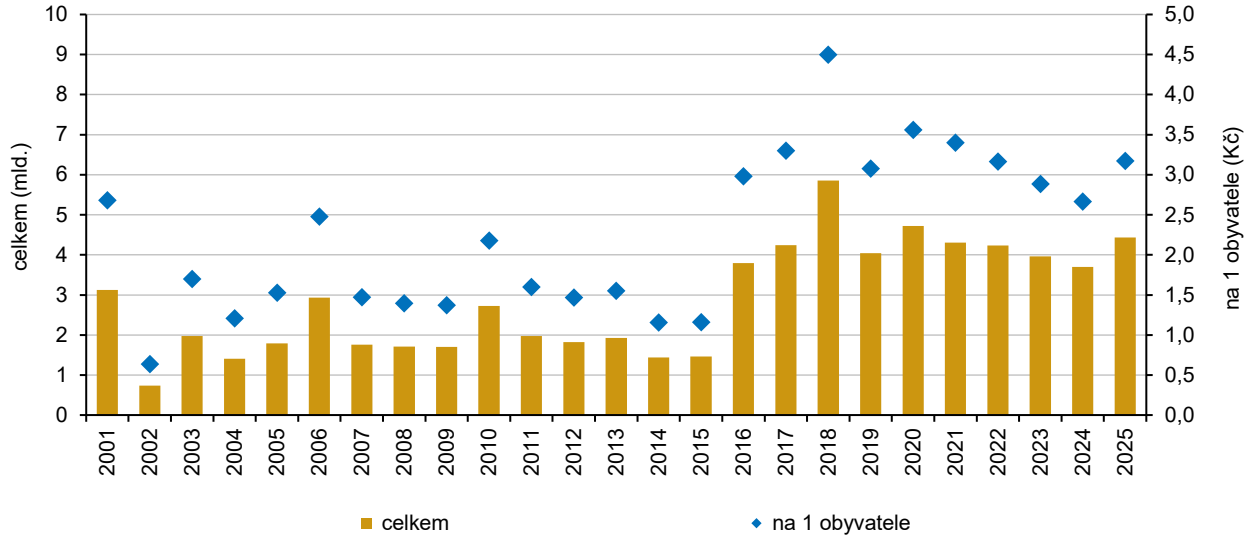
Výdaje na ochranu životního prostředí lze sledovat v několika rovinách, a to z hlediska účelu jako výdaje investiční či neinvestiční, nebo z hlediska územní působnosti jako výdaje podle místa investice či sídla investora. V roce 2025 dosahoval v Praze objem investic na ochranu životního prostředí podle místa investice na 4 433,3 mil. Kč, tj. 3 170 Kč na 1 obyvatele kraje. Největší objem investic za období 2020-2025 byl zaznamenán v roce 2020, kdy dosáhl částky téměř 4 720,3 mil. Kč v běžných cenách. Šlo o 3 556 Kč na 1 obyvatele Prahy, což bylo téměř o 6,1 % více než v roce 2025. Naopak nejmenší investice byly realizovány v roce 2024, kdy to bylo 3 696,6 mil. Kč, tj. 2 665 Kč na 1 pražského obyvatele. Hlavní město Praha v mezikrajském srovnání v roce 2025 zaujalo v objemu investic vyjádřeném absolutní hodnotou třetí místo (10,8 % z celkového objemu investic v Česku) za Moravskoslezským a Jihomoravským krajem. Moravskoslezský kraj v tomto ohledu výrazně převyšuje všechny ostatní kraje s výdaji na ochranu životního prostředí ve výši 6 790,4 mil. Kč. Tento kraj se také nejvíce (16,5 %) podílí na všech investicích v Česku vykázaných podle místa investice. V přepočtu na 1 obyvatele měla Praha čtvrté nejnižší výdaje na ochranu životního prostředí za

[44] Nebezpečný odpad je odpad vykazující jednu, nebo více nebezpečných vlastností uvedených v nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic.

Karlovarským (1 535 Kč/obyv.), Libereckým (2 464 Kč/obyv.) a Středočeským krajem (2 700 Kč/obyv.).

Graf 4.7 Investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v Praze

Zdroj: ČSÚ

Pozn.: Výdaje na ochranu životního prostředí jsou uvedeny v běžných cenách, tzn. není zde započten vliv cenového růstu.

Objem investic podle sídla investora v roce 2025 za Prahu činil 10 239,3 mil. Kč, což představovalo 24,9 % investic celé země.

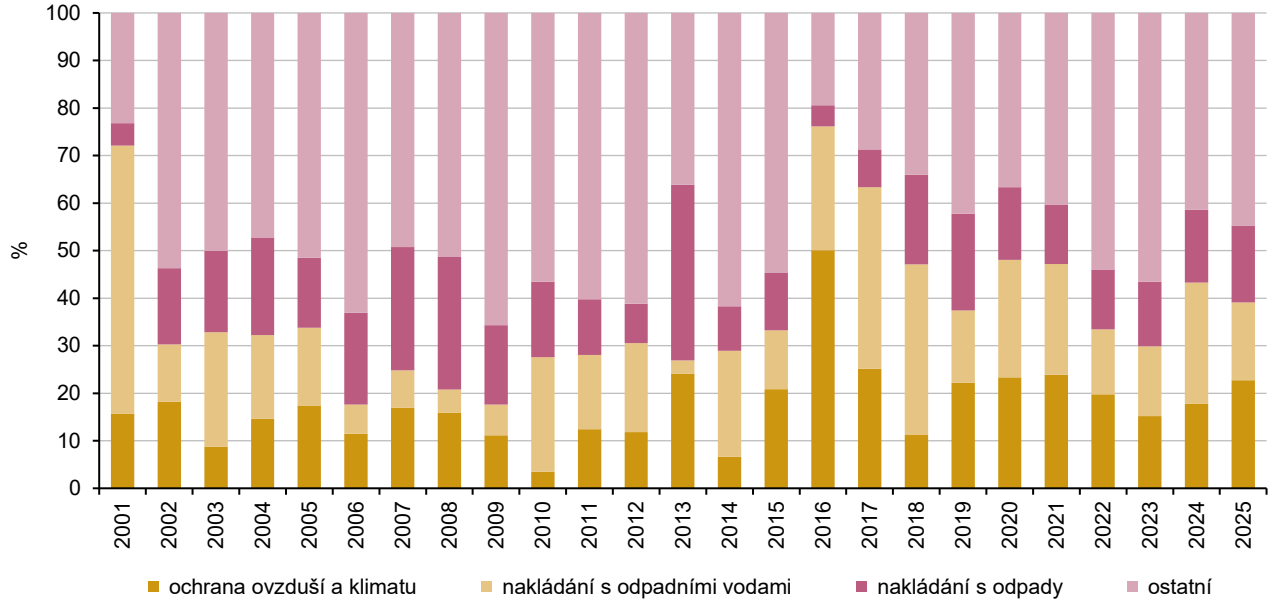
Podle sídla investora činil v roce 2025 objem pražských investic směřovaných na ochranu životního prostředí celkem 10 239,3 mil. Kč, což představovalo 24,9 % investic celé země. Z toho bylo 22,7 % investičních prostředků vloženo do oblasti na ochranu ovzduší a klimatu, 19,4 % na ochranu a sanaci půdy, podzemních a povrchových vod, 16,4 % na nakládání s odpadními vodami a 16,1 % na nakládání s odpady.

Největší objem investic za období 2020 až 2025 byl v Praze realizován v roce 2023 (11 770,2 mil. Kč). Nejmenší objem investic směřoval do životního prostředí v roce 2021 (8 481,4 mil. Kč).

Významný je v Praze nepoměr mezi objemem investic vykázaným podle sídla podniku a objemem investic realizovaným na území Prahy. V Praze bylo v roce 2025 vykázáno 10,2 miliardy Kč investic podle sídla investora, investic realizovaných v Praze bylo jen za 4,4 miliardy Kč. Investic realizovaných v Praze je tedy dvakrát méně než investic, které vykázali investoři se sídlem v Praze. Tento nepoměr je zřetelný ještě v Královéhradeckém kraji, kde podle sídla investora bylo vykázáno 2,7 miliard Kč investic na ochranu životního prostředí, ale realizovány zde byly investice za 1,9 mld. Kč.

Graf 4.8 Investice na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora v Praze

Zdroj: ČSÚ

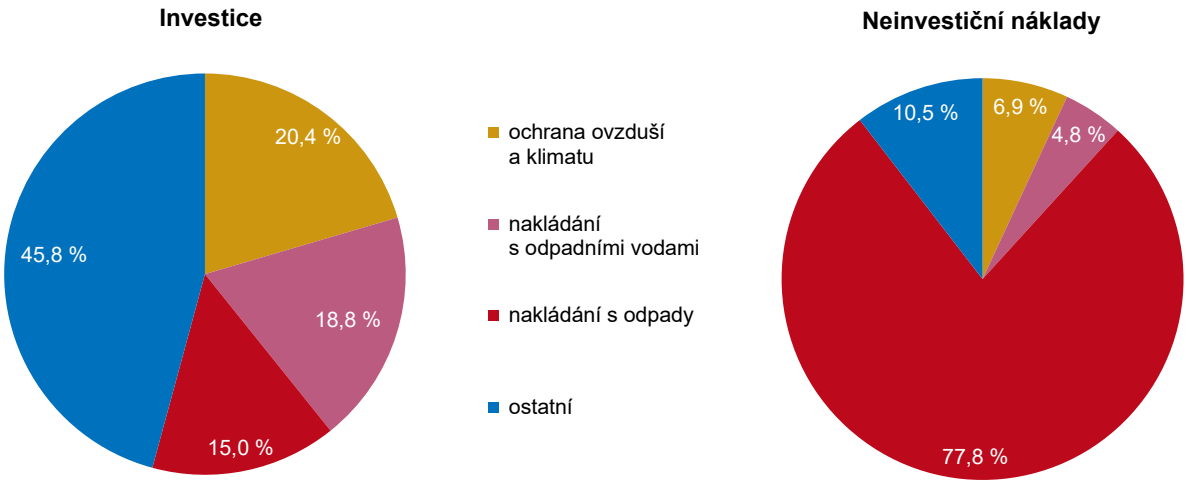

Zdaleka největší podíl neinvestičních finančních prostředků v Praze byl v roce 2025 vložen do oblasti nakládání s odpady (71,9 %).

Neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí (podle sídla investora) v roce 2025 za Prahu činily 26 244,5 mil. Kč v běžných cenách (23,8 % nákladů celého Česka). Zdaleka největší podíl finančních prostředků byl vložen do oblasti nakládání s odpady (71,9 %). Další finance byly použity na ochranu ovzduší a klimatu (8,6 %), na energie z obnovitelných zdrojů (6,9 %) a na nakládání s odpadními vodami (4,6 %).

Graf 4.9 Investice a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora a podle účelu v Praze (průměr let 2019 - 2025)

Zdroj: ČSÚ

V období 2020-2025 byl největší objem prostředků na neinvestiční náklady dosažen v roce 2025 (26 244,5 mil. Kč) a nejmenší v roce 2020 (16 650,8 mil. Kč).
Neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí (26,2 miliard Kč) překračovaly v Praze výrazně investiční náklady (10,2 miliardy). Je tomu tak také v ostatních krajích. V Praze tak převýšil celkový objem neinvestičních nákladů investiční náklady 2,6krát, v Libereckém kraji to bylo 6,3krát. V Karlovarském kraji byla převaha 5,násobná.

5. Mezikrajské srovnání

Krajské uspořádání v současné podobě bylo ustanoveno v roce 2000. V průběhu let doznalo jen mírných územních změn. Na začátku roku 2005 přešlo 25 obcí z Kraje Vysočina do Jihomoravského kraje a 3 obce z Moravskoslezského kraje do Olomouckého. A počátkem roku 2016 se mírně změnilo území několika krajů v souvislosti s úpravou území vojenských újezdů.

Demografický, sociální i ekonomický vývoj v tomto období do značné míry kopíroval republikové trendy, ale mezi kraji docházelo k rozdílům. Ve většině krajů došlo k výrazným demografickým změnám, prodloužila se naděje dožití a pokračovalo stárnutí populace. Růst populace se nicméně týkal především Středočeského kraje, hl. m. Prahy a Jihomoravského kraje. V posledních letech lze napříč kraji pozorovat také nárůst počtu osob v předčasném starobním důchodu. Z pohledu struktury hrubé přidané hodnoty dochází dlouhodobě ve všech regionech k vzestupu služeb zejména na úkor průmyslu. Z pohledu životního prostředí lze konstatovat, že kvalita ovzduší se za posledních 25 let všeobecně zlepšila.

Demografický vývoj

Počet obyvatel nejvýrazněji vzrostl ve Středočeském kraji a v Praze.

Populační růst zaznamenalo v letech 2001 až 2025 deset ze čtrnácti krajů. Nejvyšší přírůstky zaznamenaly kraj Středočeský (o 381,0 tis. osob) a hl. m. Praha (o 335,4 tis.), jejichž společný podíl na populaci Česka vzrostl z 22,4 % na 26,4 %. S výrazným odstupem následoval kraj Jihomoravský (o 100,6 tis.). Naopak největší úbytek postihl kraj Moravskoslezský (o 71,2 tis.). Méně obyvatel než v roce 2001 měly na konci sledovaného období také kraje Zlínský, Olomoucký a Karlovarský.

Rozdíly mezi kraji určovalo především stěhování.

Přirozená měna měla v celém čtvrtstoletí kladnou bilanci pouze v hl. m. Praze a kraji Středočeském. V souhrnu za Česko zemřelo o 157,0 tis. lidí více, než se narodilo. Naproti tomu migrace zvýšila počet obyvatel země o 1,09 mil. osob a kladné migrační saldo vykázaly všechny kraje s výjimkou Moravskoslezského. Nejvyšší přírůstky stěhováním náležely kraji Středočeskému (374,7 tis. osob) a hl. m. Praze (316,6 tis. osob). Demografický vývoj v závěru sledovaného období výrazně ovlivnily epidemie koronaviru a válka na Ukrajině. První z nich se projevila zejména ve statistice zemřelých, kdy v roce 2021 zemřelo nejvíce obyvatel od konce 2. světové války, druhá především mimořádným růstem imigrace, kdy vlivem přílivu uprchlíků z Ukrajiny vzrostl počet obyvatel ve všech krajích.

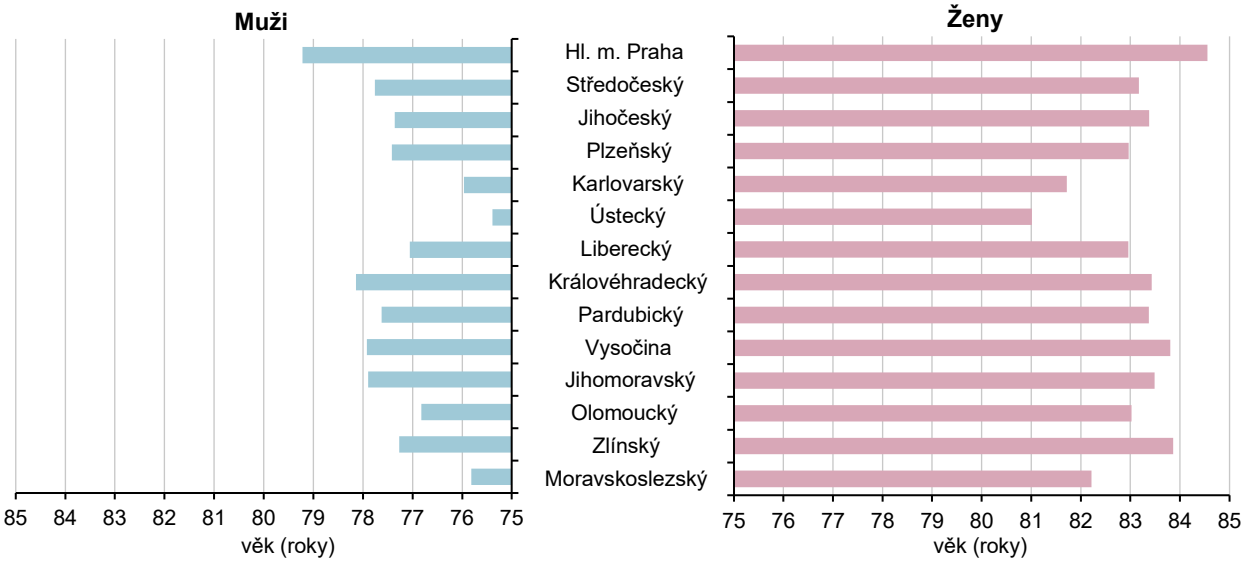
V roce 2025 přirozeně ubylo obyvatel ve všech 14 krajích.

V závěru sledovaného období se záporný přirozený přírůstek stal společným rysem všech regionů. Výrazně se na něm podílel pokles porodnosti, který v roce 2025 vyústil v historicky nejnižší počet 77,6 tis. živě narozených dětí. V témže roce zemřelo v Česku o 35,7 tis. osob více, než se narodilo. Celkový počet obyvatel přesto vzrostl o 6,3 tis., protože kladné saldo stěhování dosáhlo 42,0 tis. osob. Populační růst tak byl stále více závislý na migraci; bez ní by počet obyvatel klesal ve všech krajích.

Nejvyšší naději dožití mají muži i ženy v Praze.

Prodlužování života je jeden z nejvýraznějších pozitivních trendů posledního čtvrtstoletí. Naděje dožití při narození se zvýšila ve všech krajích u mužů i žen, přičemž rychleji rostla u mužů a rozdíl mezi pohlavími se mírně zmenšil. V letech 2024 až 2025 byla nejvyšší v hl. m. Praze: 79,2 roku u mužů a 84,6 roku u žen. Nejnižší hodnoty vykázal kraj Ústecký (75,4 roku u mužů a 81,0 roku u žen). Nízké hodnoty charakterizují dlouhodobě také kraje Moravskoslezský a Karlovarský.

Graf 5.1 Naděje dožití při narození podle pohlaví v krajích v letech 2024−2025

Nejrychleji stárla populace kraje Karlovarského a Moravskoslezského.

Stárnutí obyvatelstva zůstalo trvale působícím trendem napříč celým obdobím. Průměrný věk se mezi roky 2001 a 2025 zvýšil ve všech krajích, a to o 0,7 až 6,3 roku. Nejrychleji rostl v Karlovarském a Moravskoslezském kraji, tedy v regionech s dlouhodobě nepříznivou migrační bilancí. Nejpomaleji stárly populace v hl. m. Praze a kraji Středočeském.

V roce 2025 byla nejstarší populace ve Zlínském kraji, nejmladší ve Středočeském kraji a Praze.

V roce 2025 dosáhl průměrný věk obyvatel Česka 43,3 roku. Nejvyšší byl v kraji Zlínském (44,4 roku), následovaly kraje Karlovarský, Královéhradecký a Moravskoslezský. Na opačném pólu se nacházely se shodnou hodnotou 42,0 roku kraj Středočeský a hl. m. Praha. Ještě na začátku období přitom hlavní město patřilo k nejstarším regionům; to změnila zejména dlouhodobě intenzivní migrace mladších věkových skupin.

Index stáří vzrostl téměř ve všech krajích; nejvyšší je v kraji Karlovarském.

Proměnu věkové struktury dobře vystihuje index stáří, tedy počet osob ve věku 65 a více let na 100 dětí ve věku 0 až 14 let. V roce 2025 dosáhl nejvyšší hodnoty v kraji Karlovarském (159,7), zatímco nejnižší zůstal v kraji Středočeském (113,0). Právě zde senioři početně převýšili děti až v roce 2015 jako v posledním kraji republiky. Výjimečný vývoj zaznamenala Praha, kde se index stáří za celé čtvrtstoletí zvýšil jen nepatrně ze 122,3 na 123,1.

Populační růst se stále více koncentruje do zázemí velkých center.

Dlouhodobé změny zvýraznily rozdíly mezi jednotlivými částmi republiky. Největší populační zisky se soustředily do Prahy, jejího středočeského zázemí a do Jihomoravského kraje, zatímco zejména východní regiony čelily úbytku obyvatel a rychlejšímu stárnutí. Kraje s kladnou bilancí jsou ale v růstu populace závislé na kladném migračním saldu, které kompenzuje stále méně příznivý vývoj přirozené měny obyvatelstva.

Všechny kraje spojuje prodlužování lidského života.

Přes rozdílné populační trendy mají kraje jeden společný pozitivní rys: lidé se dožívají vyššího věku než na začátku tohoto století. Pro další demografický vývoj však bude zásadní, zda se podaří zmírnit dlouhodobý pokles porodnosti a jak se budou vyvíjet migrační proudy. Právě jejich kombinace bude rozhodovat o budoucím počtu obyvatel i tempu stárnutí jednotlivých regionů.

Sociální vývoj

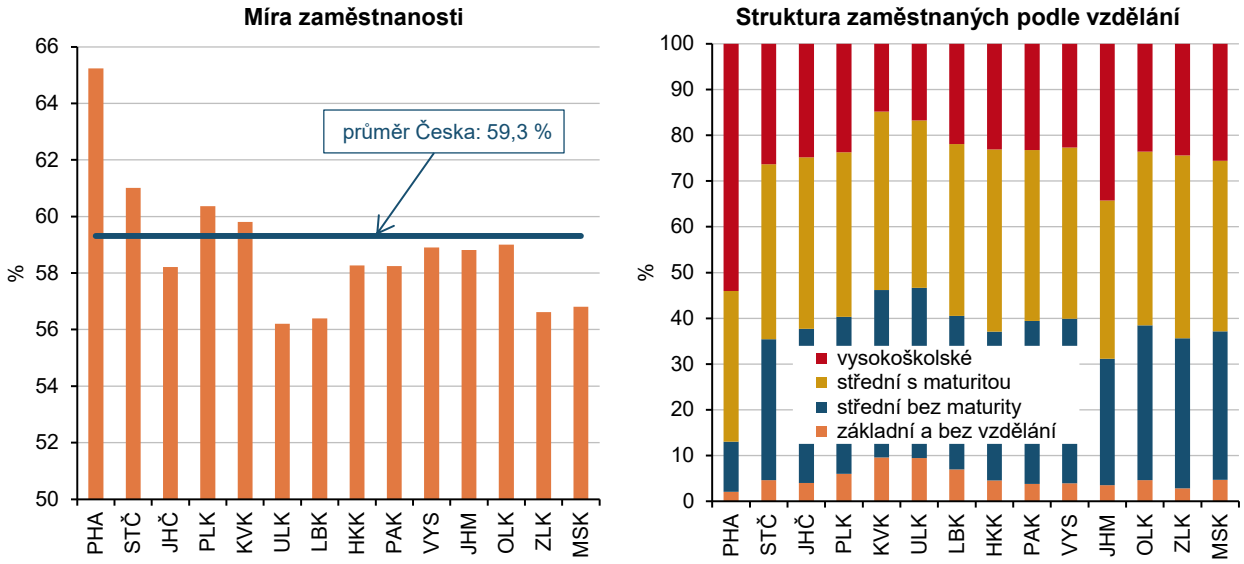
Oživení trhu práce a růst míry zaměstnanosti pokračuje, v čele je opět hl. město Praha a Středočeský kraj.

Mezi ekonomickým, demografickým vývojem a trhem práce existuje velmi úzká souvislost a jakákoliv změna v jedné z těchto oblastí ovlivní po určité době oblasti ostatní. Růst zaměstnanosti v letech 2014–2019 přerušila v roce 2020 rozsáhlá protiepidemická opatření. Celková míra zaměstnanosti tehdy meziročně klesla o 0,9 p. b., na propadu se podílely výrazněji ženy (pokles o 1,1 p. b.) než muži (pokles o 0,8 p. b.).

Postupné uvolňování restrikcí v roce 2021 přineslo oživení, které se však projevilo v jednotlivých regionech různě. Zatímco v osmi krajích zaměstnanost stále klesala (nejvíce v Karlovarském o 1,7 p. b.), Jihočeský kraj zaznamenal nárůst o 0,8 p. b. Růstový trend pokračoval i v dalších letech.

Data z roku 2025 pozitivní vývoj potvrzují, míra zaměstnanosti vzrostla o 0,3 p. b. na 59,3 %. Za tímto výsledkem stály především ženy s průměrným meziročním nárůstem o 1,5 p. b., zatímco zaměstnanost mužů klesla o 1,0 p. b. Z regionů vykázalo nejvyšší míru zaměstnanosti tradičně hl. město Praha (65,2 %) a Středočeský kraj (61,0 %), naopak nejnižší hodnoty zaznamenal kraj Ústecký (56,2 %) a Liberecký (56,4 %).

Graf 5.2 Míra zaměstnanosti a struktura zaměstnaných osob podle vzdělání v krajích v roce 2025

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

Podíl zaměstnaných se středoškolským vzděláním s maturitou roste, podíl zaměstnaných bez maturitní zkoušky má klesající tendenci.

Úroveň dosaženého vzdělání přímo určuje míru ekonomického zapojení obyvatel, což významně ovlivňuje celkovou zaměstnanost. Za uplynulou dekádu prošla vzdělanostní struktura zaměstnaných ve všech krajích výraznou proměnou. Podíl pracovníků se základním vzděláním a středním vzděláním bez maturity dlouhodobě klesá ve prospěch maturitních a vysokoškolských oborů. Nejnovější data z roku 2025 potvrzují pokračující úbytek zaměstnaných osob se středním vzděláním bez maturity. Ten se nejvýrazněji projevil v Libereckém kraji (o 4,0 p. b.), který zároveň zaznamenal největší nárůst zaměstnaných s maturitou (o 2,3 p. b.). Naopak podíl vysokoškoláků na trhu práce v Česku mírně vzrostl, a to nejvíce ve Středočeském kraji (o 2,9 p. b.). Zcela opačný trend vykázal v roce 2025 Karlovarský kraj, kde podíl zaměstnaných osob s vysokoškolským diplomem poklesl oproti roku 2024 o téměř 4 procentní body.

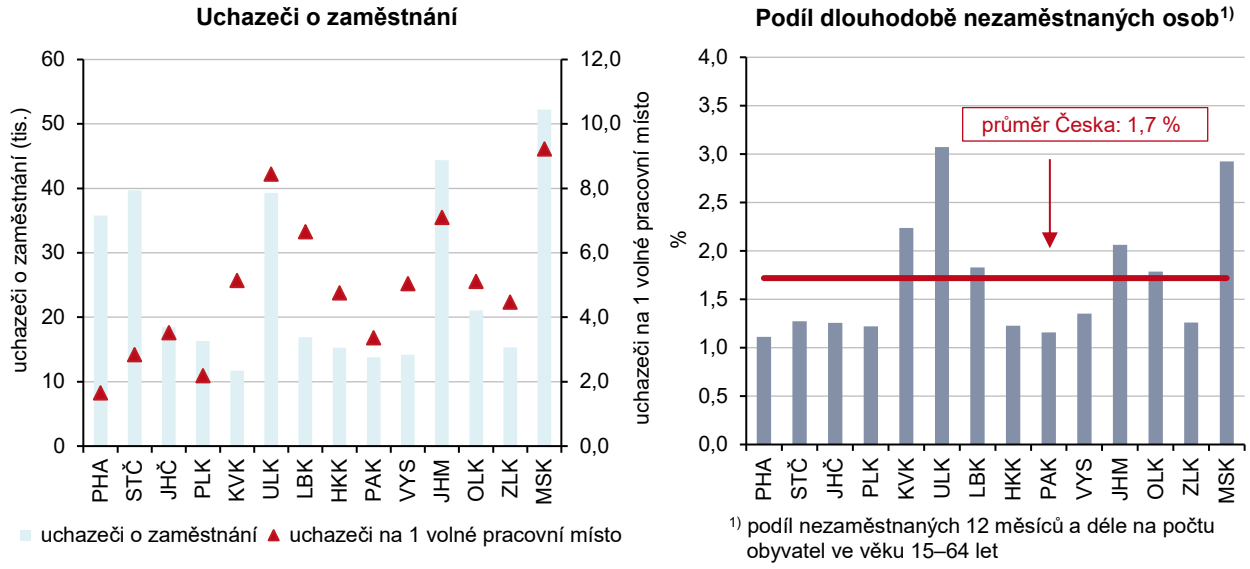
Zaměstnanost v sektoru služeb se dlouhodobě zvyšuje.

Vývoj celkové zaměstnanosti v Česku byl provázen pokračujícími změnami v odvětvové skladbě pracujících. Klíčovým sektorem z hlediska zaměstnanosti zůstávají služby (terciér), jejichž podíl na celkovém počtu pracujících dlouhodobě roste, regionální rozdíly jsou však výrazné. Významný vliv na průměrnou zaměstnanost ve službách v Česku má zejména hl. město Praha, kde dlouhodobě pracuje ve službách více než 80 % zaměstnaných osob (85,1 % v roce 2025). V ostatních krajích působila ve službách více než polovina zaměstnaných. V primárním sektoru, zaměřeném na zemědělství, lesnictví a rybářství zaznamenal nejvyšší podíl zaměstnaných Kraj Vysočina (7,3 %). Nejvyšší podíl zaměstnaných v sekundárním sektoru, tj. v průmyslu a stavebnictví, evidoval Zlínský a Pardubický kraj (43,1 %; resp. 42,5 %).

Nezaměstnanost v krajích v roce 2025 rostla.

Z dlouhodobého hlediska podíl nezaměstnaných osob v Česku rostl od roku 2007 a maxima dosáhl v roce 2013. Následně se ve všech krajích snižoval a ve většině z nich dosáhl minimálních hodnot v letech 2018 a 2019. Od roku 2022 lze opět sledovat postupný růst nezaměstnanosti. Ke konci roku 2025 činil podíl nezaměstnaných osob v Česku 4,78 %. V mezikrajském srovnání se pohyboval od 3,58 % v hl. m. Praze po 7,11 % v Ústeckém kraji. Nadprůměrný podíl nezaměstnaných osob vykázaly rovněž Moravskoslezský či Karlovarský kraj. Pod celorepublikovým průměrem se pohybovalo celkem 8 krajů, například Plzeňský, Pardubický nebo Středočeský kraj.

Graf 5.3 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce a dlouhodobá nezaměstnanost v krajích k 31. 12. 2025

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Dlouhodobě nezaměstnaní tvořili 1,7 % obyvatel v produktivním věku.

Dlouhodobě nezaměstnaní, tedy osoby s délkou evidence na úřadu práce delší než 12 měsíců, tvořili v roce 2025 v Česku 1,7 % obyvatel ve věku 15–64 let. Nejvyšší podíl dlouhodobě nezaměstnaných evidovaly kraje Ústecký (3,1 %) a Moravskoslezský (2,9 %). Naopak nejnižší podíl dlouhodobě nezaměstnaných osob vykázalo hl. m. Praha (1,1 %) a pouze o desetinu procentního bodu vyšší hodnoty zaznamenaly kraje Pardubický, Plzeňský a Královéhradecký.

Na jedno volné pracovní místo připadalo v průměru 4,1 uchazeče o zaměstnání.

Ke konci roku 2025 bylo v Česku evidováno 87 422 volných pracovních míst. Na jedno volné pracovní místo připadalo v průměru 4,1 uchazeče o zaměstnání.

Nejpříznivější situace byla v hl. m. Praze, kde na jedno volné pracovní místo připadalo 1,6 uchazeče, zatímco v Moravskoslezském kraji 9,2 uchazeče. Vysoký počet uchazečů na jedno volné pracovní místo vykazovaly také Ústecký a Jihomoravský kraj.

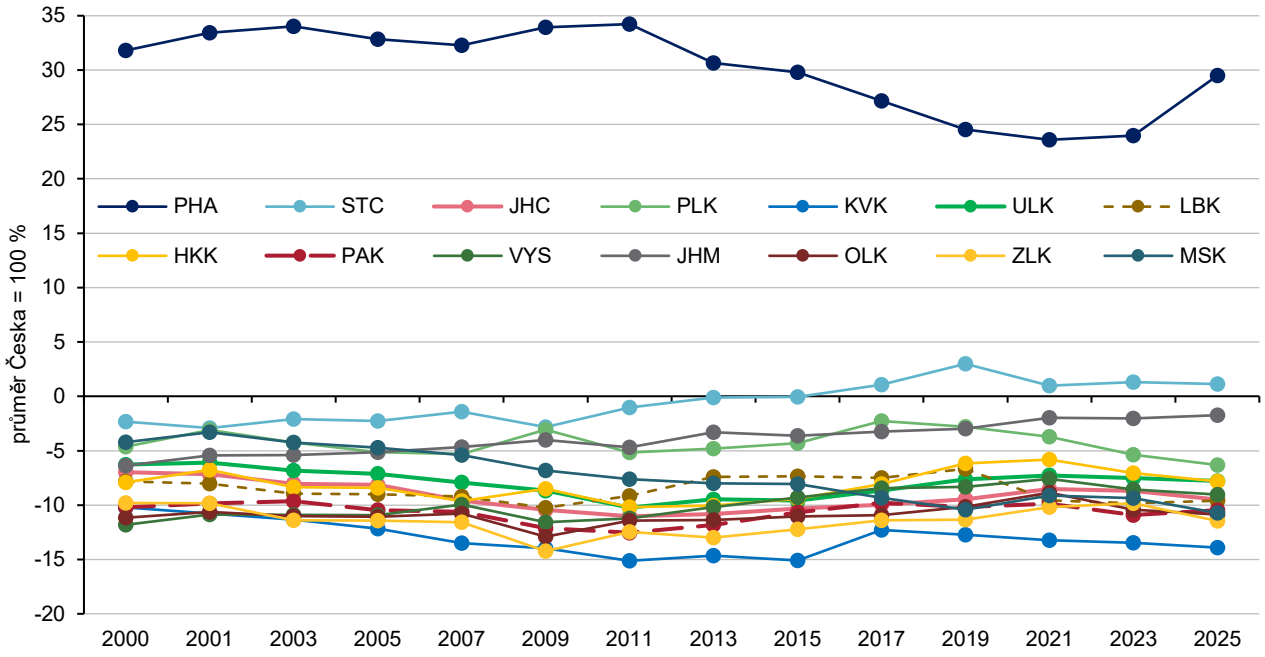
Čistý disponibilní důchod domácností v roce 2024 rostl.

Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele dosáhl podle posledních dostupných údajů v roce 2024 v Česku 399,7 tis. Kč a ve všech krajích meziročně vzrostl. Nejvyšší hodnoty dlouhodobě vykazovalo hl. m. Praha, kde dosáhl 528,3 tis. Kč na obyvatele a převyšoval republikový průměr o 32,2 %. Nadprůměrnou hodnotu vykázal kromě Prahy pouze Středočeský kraj (431,3 tis. Kč na obyvatele). Naopak nejnižší čistý disponibilní důchod na 1 obyvatele měly domácnosti v Ústeckém (348,6 tis. Kč) a Karlovarském kraji (352,7 tis. Kč). Rozdíl mezi krajem s nejvyšší a nejnižší hodnotou činil téměř 180 tis. Kč na obyvatele.

Vývoj mezd odráží změny v národním hospodářství.

Mzdový vývoj v letech 2000–2025 ovlivnila období konjunktury i hospodářské recese. Krize na globálních finančních trzích, která se následně přelila i do celého hospodářství, se v Česku naplno projevila až v roce 2009, její sekundární dozvuky byly ovšem patrné ještě v roce 2013. Druhá hlubší recese na samém počátku současné dekády souvisela s hospodářskými restrikcemi zavedenými v souvislosti s šířením viru covid-19. Navázalo na ni prudké zvýšení cen a zbrzdění růstu ekonomiky v důsledku války na Ukrajině.

Graf 5.4 Mzdová úroveň krajů oproti průměru Česka

V roce 2000 činila průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance v Česku nominálně 13 219 Kč, až do roku 2008 rostla meziročním tempem od 5,0 % (2005) až do 8,8 % (2001). V následujících letech se tempo růstu snižovalo až do roku 2013, kdy došlo dokonce k nepatrnému meziročnímu poklesu výše mezd. V následujícím období se výdělky opět postupně zvyšovaly a jejich růstové tempo vystoupalo až k 8 % (2018 až 2019). Také v dalších letech docházelo k růstu mezd i přes restrikce spojené s pandemií covidu-19 (v některých profesích důležitých pro chod státu se mzdy zvyšovaly výrazněji).

Nejvyšší průměrné mzdy dostávají zaměstnaní v Praze, nejnižší mzdy jsou vypláceny v Karlovarském kraji.

V roce 2025 byla průměrná mzda v Česku na úrovni 48 670 Kč. Nejvyšších mezd dosáhly hlavní město Praha (63 022 Kč), sousední Středočeský kraj (49 220 Kč) a kraj Jihomoravský (47 831 Kč). Nejmenší úrovně mezd zaznamenaly Karlovarský (41 903 Kč), Zlínský (43 091 Kč) a Olomoucký kraj (43 381 Kč).

Regionem s nejvyšší průměrnou mzdou zůstala po celé hodnocené období Praha, s odstupem následovaná Středočeským krajem. Třetí nejvyšší mzdu měl na začátku tisíciletí Moravskoslezský kraj. Ten se ale postupně svou úrovní výdělků propadal níže a v roce 2025 tak disponoval pouze čtvrtou nejnižší průměrnou mzdou ze všech regionů Česka. Na jeho místě se postupně střídaly kraj Plzeňský a Jihomoravský. Nejnižší průměrnou mzdu měl v letech 2000 až 2002 kraj Vysočina, jehož pozice se posléze začala zlepšovat. Poté zaujímal poslední příčku zpravidla pouze Karlovarský kraj. Na předposledních pozicích se v průběhu let střídal Olomoucký, Zlínský a Pardubický kraj.

Mzdové rozdíly mezi kraji se nepatrně snižují.

V celém období 2002 až 2015 byl rozdíl mezi krajem s nejvyšší a nejnižší mzdou na úrovni 50 až 58 %, v období 2016 až 2024 byl menší než poloviční (42 až 49 %). V roce 2025 měl kraj s nejvyšší mzdou (Praha) o 50 % vyšší mzdu než kraj, kde jsou zaměstnanci odměňováni nejhůře (Karlovarský). V roce 2025 si oproti roku 2000 nejvíce polepšili zaměstnanci v Jihomoravském a Středočeském kraji a dále také na Vysočině, když jejich mzda překročila republikový průměr nebo se k němu významně přiblížila. Naopak relativně nejvíce si pohoršili zaměstnanci ve strukturálně postižených regionech (Moravskoslezském a Karlovarském kraji) a dále též v Jihočeském kraji.

Nejvíce důchodců žije ve Středočeském kraji, nejméně v Karlovarském kraji.

Obecně lze říct, že v delším časovém horizontu počet příjemců důchodů v návaznosti na demografický vývoj a stárnutí populace spíše roste. Dlouhodobý trend nárustu počtu důchodců také ovlivňovalo postupné zvyšování věkové hranice pro odchod do důchodu, která v současné době činí 65 let.

Nejvyšší absolutní počty důchodců bez ohledu na druh důchodu dlouhodobě vykazují Středočeský kraj, Moravskoslezský kraj, Jihomoravský kraj a hl. město Praha, zatímco nejnižší počty evidují Karlovarský a Liberecký kraj. Rozdíly mezi kraji však odrážejí především jejich velikost a počet obyvatel.

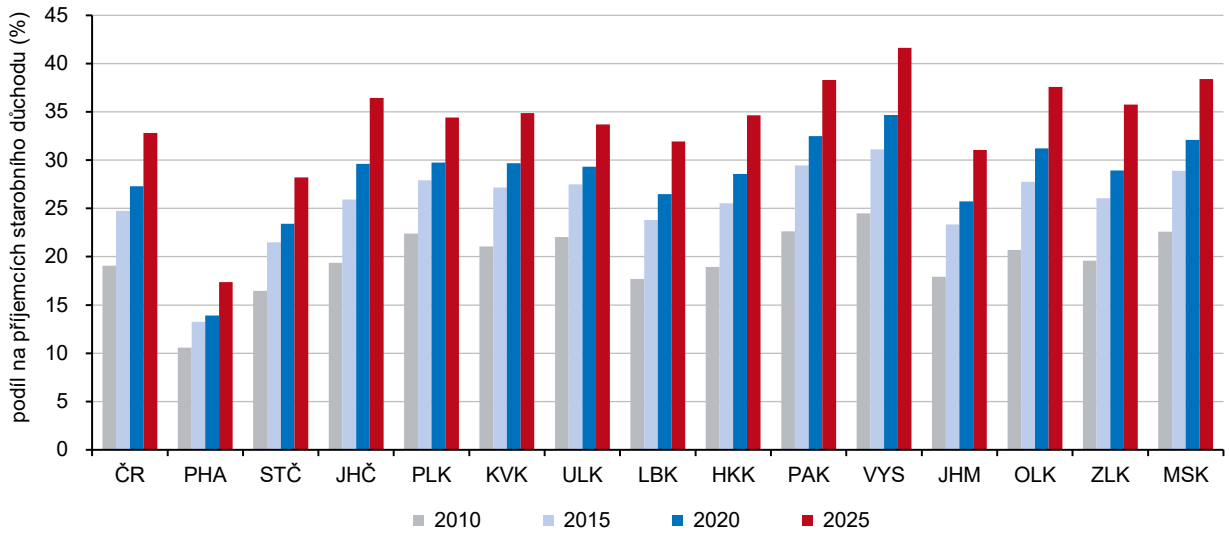
V roce 2025 pobíralo některý z důchodů 2,38 milionu osob.

Na konci roku 2025 pobíralo v Česku některý z důchodů 2,83 milionu osob, což bylo o 9,5 % více než v roce 2001. Růst počtu důchodců se očekává i nadále, a to v důsledku stárnutí silných populačních ročníků narozených v 60. a 70. letech 20. století.

Zvyšuje se počet osob, které odcházejí do předčasného starobního důchodu.

Významným trendem posledních let je růst počtu osob, které se rozhodly odejít do předčasného starobního důchodu. Důvody souvisí se zvyšováním hranice pro odchod do důchodu a s obtížnějším uplatněním starších osob na trhu práce, od konce roku 2022 také s mimořádnými valorizacemi důchodů.

Graf 5.5 Příjemci předčasného starobního důchodu v krajích v prosinci daného roku

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Nejvíce důchodců v předčasném starobním důchodu žije v Moravskoslezském kraji, nejméně v Karlovarském kraji.

V prosinci roku 2025 bylo v Česku evidováno 765,4 tis. osob v předčasném starobním důchodu, což bylo téměř o 80 % více než v roce 2010. Nejvyšší počet důchodců v předčasném starobním důchodu byl zjištěn v Moravskoslezském (105,0 tis. osob) a Jihomoravském kraji (81,0 tis. osob), nejnižší počet v Karlovarském (22,2 tis. osob) a Libereckém kraji (31,3 tis. osob). Nejvyšší relativní nárůst počtu důchodců v předčasném starobním důchodu od roku 2010 vykázal Jihočeský kraj (+106,8 %) a nejnižší Ústecký kraj (+52,6 %).

Častěji odcházejí do předčasného důchodu muži než ženy.

Nejvyšší podíl příjemců předčasného starobního důchodu ze všech příjemců starobních důchodů dlouhodobě vykazuje Kraj Vysočina, Moravskoslezský a Pardubický kraj; naopak nejnižší podíl je evidován v hl. městě Praze a Středočeském kraji. Častěji odcházejí do předčasného důchodu muži než ženy. Pro obě pohlaví byl nejvyšší podíl osob v předčasném starobním důchodu v roce 2025 evidován v Kraji Vysočina (44,3 % ze všech starobních důchodců – mužů v kraji a 39,7 % žen), nejnižší podíl byl zjištěn v Praze (18,7 % mužů a 16,5 % žen).

Průměrná výše starobních důchodů roste, regionální rozdíly zůstávají.

Od roku 2001 se průměrná výše starobních důchodů ve všech krajích Česka výrazně zvýšila, a to především vlivem pravidelných valorizací, růstu mezd a změn v důchodovém systému. Rozdíly mezi kraji přetrvávají. Nejvyšší důchody dlouhodobě pobírají starobní důchodci v Praze a ve Středočeském kraji, nižší průměrné důchody jsou typické zejména pro Karlovarský či Olomoucký kraj.

V prosinci 2025 činila průměrná výše starobního důchodu (plného, bez pozůstalostního) v Česku 21 175 Kč, v rámci krajů se pohybovala od 22 386 Kč v hl. městě Praze po 20 329 Kč v Karlovarském kraji.

Rozdíl mezi důchody podle pohlaví se zmírňuje.

Muži pobírají ve všech krajích vyšší starobní důchody než ženy. Tento rozdíl souvisí především s vyššími celoživotními výdělky mužů a kratšími pracovními přerušeními. Přesto se rozdíl mezi důchody mužů a žen v posledních letech postupně zmírňuje, protože do nově přiznávaných důchodů se promítá vyšší ekonomická aktivita i příjmy žen.

Poměr průměrného starobního důchodu a mediánu hrubé měsíční mzdy dosáhl maxima v roce 2023, v letech následujících klesal.

Od roku 2001 se ve všech krajích Česka poměr průměrného starobního důchodu a mediánu hrubé měsíční mzdy snižoval vlivem rychlejšího růstu mezd, avšak po mimořádných valorizacích důchodů v letech 2022 až 2023 se tento poměr zvýšil a v roce 2023 ve všech krajích kromě hl. města Prahy (46,3 %) překročil 50 %. V letech následujících se poměr starobního důchodu a mediánu mezd snižoval a v roce 2025 se pohyboval v rozmezí od 49,9 % ve Zlínském kraji až po 42,4 % v hl. městě Praze.

Mezi regiony s nižší kriminalitou se řadí kraj Zlínský, Pardubický a Vysočina.

Počet registrovaných trestných činů se v prvním desetiletí 21. století v krajích Česka udržoval na vysoké úrovni, přičemž nejvyšší kriminalita byla dlouhodobě zaznamenávána v hl. městě Praze, Ústeckém a Moravskoslezském kraji. Následoval pozvolný pokles celkové kriminality ve všech krajích s výrazným propadem v důsledku restrikcí v období pandemie. Regionální rozdíly však přetrvávají a kraje s vyšší koncentrací obyvatel a ekonomických aktivit na daném území vykazují nadprůměrnou kriminalitu, zatímco kraje jako Zlínský, Vysočina nebo Pardubický se dlouhodobě řadí mezi bezpečnější regiony s nižším počtem registrovaných trestných činů v přepočtu na obyvatele.

Klesá počet dopravních nehod se zraněním nebo usmrcením osob.

Vývoj dopravní nehodovosti v čase se vyznačuje značnými výkyvy. Do roku 2005 se počet evidovaných dopravních nehod v krajích většinou zvyšoval, následně došlo k výraznému poklesu, který souvisel mimo jiné se změnou metodiky evidence nehod od roku 2009 a následně i postupným zvyšováním bezpečnosti silničního provozu. Nejvyšší počet dopravních nehod spojených se zraněním nebo usmrcením osob se soustřeďuje do Středočeského, Jihomoravského a Moravskoslezského kraje, zatímco nejnižší hodnoty vykazují zpravidla Karlovarský a Liberecký kraj. Přestože se počet dopravních nehod v posledních letech opět zvyšoval, počet usmrcených a těžce zraněných osob v důsledku dopravních nehod se ve všech krajích postupně snižuje, což ukazuje na postupné zlepšování bezpečnosti silničního provozu.

Ekonomický vývoj

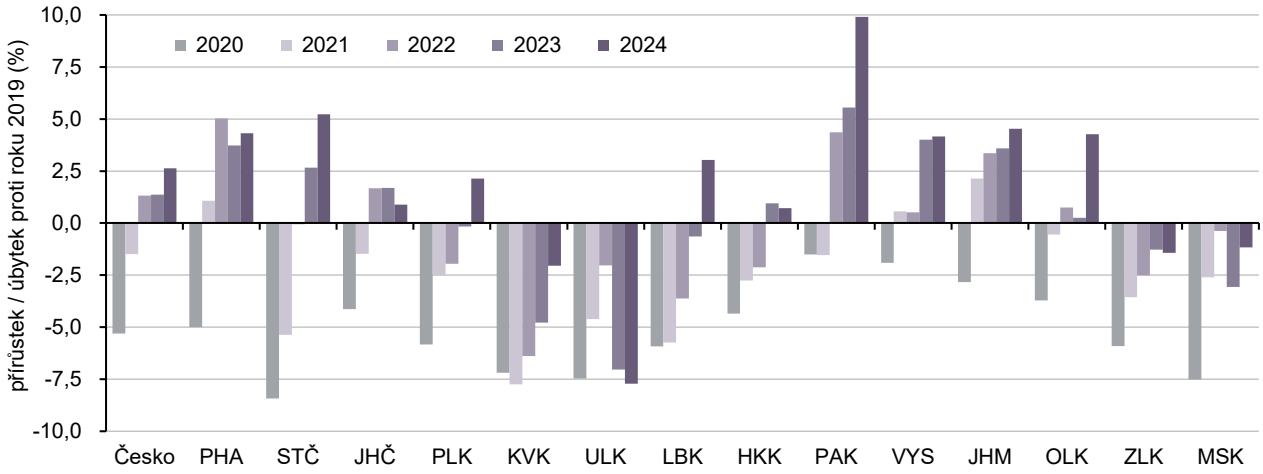
Ekonomika reálně rostla, ale ne ve všech krajích.

Po období stagnace začala česká ekonomika v roce 2024 opět reálně růst, hrubý domácí produkt (HDP) ve srovnatelných cenách se v Česku meziročně zvýšil o 1,3 %. Nejlepších výsledků v roce 2024 dosahovaly kraje Pardubický (nárůst o 4,1 %), Olomoucký (o 4,0 %) a Liberecký (o 3,7 %), nedařilo se regionálním ekonomikám v Jihočeském (pokles o 0,8 %), Ústeckém (o 0,7 %), Královéhradeckém (o 0,2 %) a Zlínském kraji (o 0,1 %). Po vypuknutí pandemie covidu-19 v roce 2020 se HDP ve srovnatelných cenách propadl ve všech regionech, v průměru o 5,3 %. Rok poté již ale krajské ekonomiky většinou rostly. Během posledních let postupně téměř všechny regiony překonaly hospodářské výsledky z roku 2019, jen čtyřem krajům (Ústeckému, Zlínskému, Karlovarskému a Moravskoslezskému) se to zatím nepodařilo.

K tvorbě HDP přispěly nejvíce Praha, Středočeský a Jihomoravský kraj.

V Česku byl v roce 2024 vytvořen HDP ve výši 8 058,2 mld. Kč. Nejvíce k tomu přispěly ekonomicky nejsilnější regiony, a to hl. město Praha (27,0 %), Středočeský (12,4 %) a Jihomoravský kraj (10,9 %). Podíly těchto regionů se dlouhodobě postupně navyšují, nejzásadněji v Praze. Naopak svůj vliv v průběhu let pomalu ztrácí Ústecký a Moravskoslezský kraj. U ostatních regionálních ekonomik se tyto podíly příliš nemění, respektive nepatrně klesají.

Graf 5.6 Změny regionálního HDP ve srovnatelných cenách v krajích (rok 2019 = 100)

Dlouhodobě dochází ve všech regionech k vzestupu služeb zejména na úkor průmyslu.

Odvětvovou strukturu hospodářství můžeme sledovat prostřednictvím hrubé přidané hodnoty (HPH), ze které se následně HDP odvozuje. Je dána rozdílem mezi celkovou produkcí a mezispotřebou a v roce 2024 činila 7 355,7 mld. Kč v běžných cenách. Dlouhodobý růst HPH byl přerušen naposledy v covidovém roce 2020, kdy se její hodnota snížila o 0,3 %. Pokles se týkal osmi krajů a nejvíce byla zasažena odvětví ubytování, stravování a pohostinství (pokles o 39,6 %), kulturních, zábavních a rekreačních činností (o 12,9 %), administrativních a podpůrných činností (o 11,8 %) a zpracovatelského průmyslu (o 7,0 %). O rok později už pak přidaná hodnota opět rostla ve všech regionech. V průběhu let sledujeme ve struktuře přidané hodnoty vzestup služeb především na úkor průmyslu. Tato tendence je patrná napříč všemi kraji.

Zemědělství dominuje na Vysočině…

Zastoupení primárního sektoru (zemědělství, lesnictví a rybářství) na HPH dlouhodobě klesá. V roce 2000 dosahovalo 3,5 %, v roce 2024 už jen 2,1 %, nejvíce jeho význam klesal na Vysočině, v Olomouckém a Jihočeském kraji. I přesto mají Vysočina a Jihočeský kraj nejvyšší podíly primárního sektoru a jsou považovány za naše tradiční zemědělské regiony.

…průmysl ve Zlíně…

Propad sekundárního sektoru, který zahrnuje veškerý průmysl včetně stavebnictví, je patrný za dobu existence krajů. Jeho podíl, jenž v roce 2024 v Česku dosáhl 32,0 %, se během této doby snížil o 4,5 p. b., v Karlovarském kraji dokonce o 13 p. b. Sekundární sektor má nejvyšší zastoupení na Zlínsku (44,6 %) a Pardubicku (42,3 %), přes 50 % hrubé přidané hodnoty tvořil naposledy v roce 2017 ve Zlínském kraji.

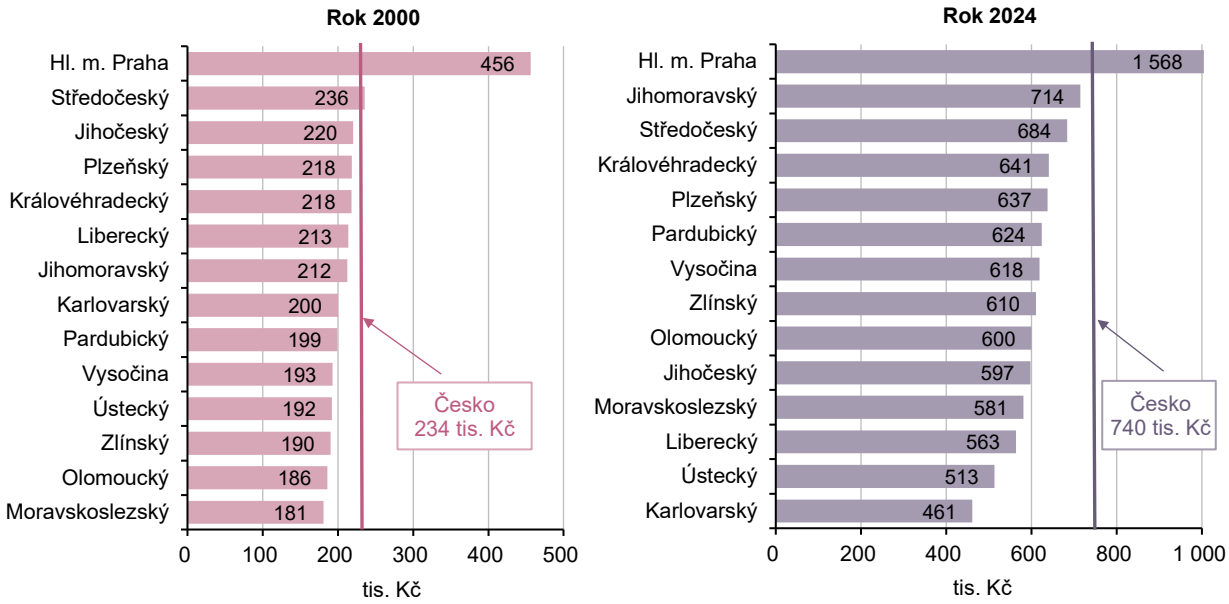
…a služby v Praze.

Na tvorbě HPH se rozhodující měrou podílí terciární sektor, tedy tržní a netržní služby. Jeho význam neustále roste a od roku 2020 je jeho zastoupení ve všech regionech Česka více než 50%. Ve sledovaném období se služby nejvíce rozvíjely na Karlovarsku a v Jihomoravském kraji. A zatímco v Praze, Jihomoravském a Moravskoslezském kraji rostl také význam odvětví informačních a komunikačních činností, v ostatních regionech to byla především oblast zdravotní a sociální péče. Největší podíl terciární sféry má s velkým odstupem Praha (83,7 %), dále pak Karlovarský (69,6 %) a Jihomoravský kraj (68,8 %). Nejnižší je naopak na Vysočině (52,5 %) a na Zlínsku (53,2 %).

Ekonomicky nejsilnějším regionem je Praha, nejslabším Karlovy Vary.

Ekonomickou výkonnost jednotlivých krajů lze vzájemně porovnávat prostřednictvím hrubého domácího produktu přepočteného na 1 obyvatele, který dosáhl v roce 2024 v Česku 740,2 tis. Kč. Tato průměrná hodnota je ovšem zásadním způsobem ovlivněna výší tohoto ukazatele v hl. městě Praze a celorepublikové hodnoty nedosahuje kromě naší metropole žádný jiný kraj. Praha patří v rámci EU k regionům s výkonnější ekonomikou (HDP na 1 obyvatele převyšuje průměr zemí EU o 92 %), na které se podílí nejen pracovní síla s vyšší kvalifikací a vzděláním, ale i obyvatelstvo z ostatních krajů, které do hlavního města za prací dojíždí. Pokud do republikového průměru HDP na 1 obyvatele nezahrneme Prahu, klesne hodnota tohoto ukazatele zhruba o 120 tis. Kč. V tomto případě pak průměr Česka vedle Jihomoravanů a Středočechů přesahují ještě kraje Královéhradecký, Plzeňský a Pardubický. Na opačné straně žebříčku se nachází Karlovarský, Ústecký, Liberecký a Moravskoslezský kraj.

Graf 5.7 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele v krajích

Přepočet HDP na 1 zaměstnaného zohledňuje počet osob, které produkt vytváří.

Výrazný náskok Prahy před ostatními kraji se o něco sníží, pokud vezmeme v úvahu počet osob, které produkt vytvořily. HDP na 1 zaměstnaného dosáhl v roce 2024 v Česku 1,5 mil. Kč. Produktivita práce se neustále zvyšuje, i když v posledních dvou letech tempo růstu postupně zpomaluje především díky Praze, která vykázala mezi regiony nejnižší růst, v roce 2024 spíše téměř stagnaci. Republikový průměr překročili kromě Pražanů ještě Středočeši, přes 90% hranici se dostali ještě Jihomoravané a Hradečané. Nejnižší HDP na 1 zaměstnaného mají v Karlovarském kraji, kde nedosáhl ani 70 % průměrné hodnoty v Česku, a dále v Ústeckém kraji (81 % průměru). Aby produktivita práce i nadále rostla, je potřeba podporovat výzkum a vývoj a efektivně investovat do inovací.

THFK se poprvé od covidového roku 2020 meziročně snížila.

Investiční aktivity (např. nové investice, rekonstrukce, modernizace) popisuje tvorba hrubého fixního kapitálu (THFK), která v Česku dosáhla v roce 2024 hodnoty 2 135,6 mld. Kč v běžných cenách a poprvé od covidového roku 2020 meziročně poklesla. Investice slábly v polovině regionů, nejvíce ve Středočeském kraji (o 6,0 %). Čtvrtina peněžních prostředků směřovala do činností v oblasti nemovitostí, 22,4 % do průmyslu a 15,6 % do odvětví obchodu, dopravy, ubytování a pohostinství. Investice do průmyslu dominovaly v Ústeckém, Středočeském, Moravskoslezském, Zlínském a Pardubickém kraji. Odvětví obchodu, dopravy,

ubytování a pohostinství bylo zase nejdůležitější pro Karlovarský a Jihočeský kraj. Praha na rozdíl od ostatních regionů Česka vkládá méně prostředků do průmyslu, ale více do informačních a komunikačních činností nebo do profesních, vědeckých, technických a administrativních činností.

Dlouhodobě je míra investic nejvyšší v Praze a Středočeském kraji, nejnižší v kraji Královéhradeckém.

Republiková míra investic vyjádřená podílem THFK na HDP měla od roku 2000 klesající tendenci, svého minima dosáhla v roce 2017 a od té doby s občasnými výkyvy roste. V roce 2024 směřovalo do THFK v Česku 26,5 % HDP, v rámci regionů se toto procento pohybovalo mezi 22 a 30 %. Dlouhodobě mají vyšší míru investic Praha a Středočeský kraj, v posledních pěti letech k nim ještě přibyl Karlovarský kraj. Nejnižší míru vykazují na Královéhradecku a Vysočině.

Počet jednotek zapsaných v Registru ekonomických subjektů nadále roste.

Počet jednotek zapsaných v registru ekonomických subjektů se od roku 2019 ve všech krajích zvolna zvyšoval. V roce 2023 však došlo k narušení tohoto trendu vlivem zhruba desetiprocentního úbytku počtu fyzických osob, který byl pravděpodobně vyvolaný povinností využívat datové schránky. Z vývoje počtu subjektů se zjištěnou ekonomickou aktivitou, který i v roce 2023 rostl, se můžeme domnívat, že svou činnost ukončily především tzv. „spící“ subjekty.

Nejvíce ekonomických subjektů má sídlo v Praze.

Nejvíce ekonomických subjektů mělo své sídlo k 31. 12. 2025 v hlavním městě Praze (23,9 % z celorepublikového počtu), ve Středočeském (12,2 %) a Jihomoravském (11,4 %) kraji.

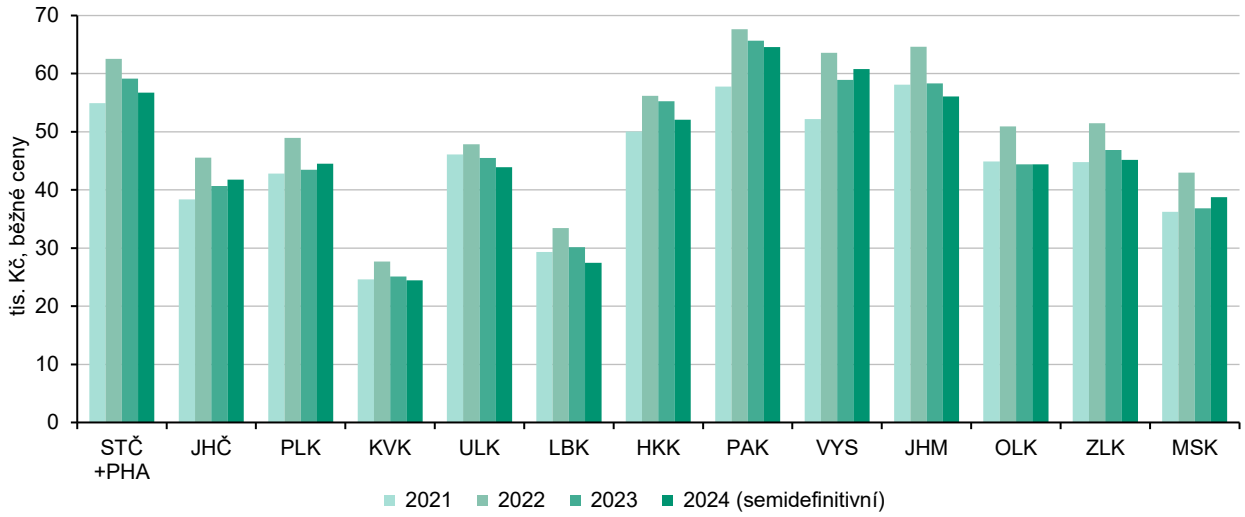
Zemědělská produkce až do roku 2022 rostla, od té doby se snižuje, především vlivem rostlinné produkce.

Zemědělská produkce v běžných cenách v letech 2019 až 2022 ve všech krajích meziročně rostla, v roce 2022 dosáhla nevyšší hodnoty a v letech 2023 a 2024 naopak poklesla, a to zejména vlivem snížení objemu rostlinné produkce. K poklesu došlo v roce 2023 ve všech krajích a v roce 2024 (podle semidefinitivních výsledků) ve většině krajů, pouze ve 4 krajích bylo zaznamenáno mírné zvýšení objemu produkce. Ve stálých cenách roku 2000 dosáhla zemědělská produkce nejvyšší hodnoty v roce 2021, od té doby se objem ve většině krajů snižuje. V roce 2024 byla nižší ve všech krajích, s výjimkou Jihočeského kraje a Kraje Vysočina, kde zůstala prakticky na stejné úrovni. Ve struktuře zemědělské produkce převládala ve většině krajů rostlinná produkce, která až do roku 2021 zvyšovala svůj podíl na zemědělské produkci (v Česku tehdy její podíl dosáhl 62,0 %), ale v posledních 3 letech její podíl na produkci v běžných cenách klesal. Přesto ve většině krajů i převládala – nejvíce v Ústeckém a Olomouckém kraji s tříčtvrtinovým, resp. dvoutřetinovým podílem. V dlouhodobém pohledu za posledních 20 let převažovala živočišná produkce nad rostlinnou většinou jen v Pardubickém kraji a zhruba v polovině roků také v Kraji Vysočina a v Plzeňském kraji. V roce 2024 byl nejnižší podíl rostlinné produkce v Pardubickém kraji a Kraji Vysočina (38 %, resp. 41 %), kde byl naopak nejvyšší podíl živočišné produkce.

Největší část produkce dlouhodobě vytváří ve Středočeském a Jihomoravském kraji, v přepočtu na hektar je pak nejúspěšnější Pardubický kraj.

Produkci zemědělského odvětví České republiky dlouhodobě vytvářejí více než z poloviny kraje s největší výměrou obhospodařované zemědělské a orné půdy, Středočeský, Jihomoravský, Kraj Vysočina a Jihočeský. Po přepočtu zemědělské produkce na 1 hektar obhospodařované zemědělské půdy se v čele regionálního žebříčku držel od roku 2012 většinou Pardubický kraj díky drůbežářství, jen v roce 2021 ho těsně předstihl Jihomoravský kraj zásluhou vynikajících výsledků v rostlinné produkci. Na konci žebříčku se dlouhodobě umisťoval Karlovarský kraj, jehož produkce na 1 ha nedosahovala hodnot Pardubického kraje ani z poloviny.

Graf 5.8 Produkce zemědělského odvětví na 1 ha obhospodařované zemědělské půdy v krajích

V roce 2025 byla sklizeň obilovin, brambor i řepky meziročně vyšší, ale sklizeň řepky pětiletého průměru nedosáhla.

Celorepublikově byly v uplynulých pěti letech z hlediska objemu sklizně obilovin na zrno úrodnější roky 2022, 2023 a 2025, sklizeň brambor a pícnin na orné půdě byla nadprůměrná v letech 2021 a 2025, sklizeň řepky v roce 2022 a 2023, sklizeň řepy cukrové v letech 2021 a 2024 a sklizeň sena byla nadprůměrná v roce 2021 (srovnáno s 5letými průměry sklizně). Největší objem sklizně produkovaly kraje s největší výměrou orné půdy. Více než třetina sklizně obilovin Česka pocházela v předchozích pěti letech ze Středočeského a Jihomoravského kraje, více než třetina z celorepublikové sklizně brambor z Kraje Vysočina, 44 % sklizně řepky z krajů Středočeského, Jihočeského a Kraje Vysočina a téměř dvě třetiny sklizně řepy cukrové ze Středočeského, Královéhradeckého a Olomouckého kraje.

Výroba mléka se dlouhodobě zvyšovala, v roce 2024 byla nejvyšší za posledních 30 let.

V živočišné výrobě stavy turů a krav kolísaly, jejich chov byl nejrozšířenější v Jihočeském kraji a v Kraji Vysočina (zde chovali zhruba třetinu z celorepublikového počtu). Ve struktuře stád krav tvořily krávy dojené v Jihočeském kraji zhruba polovinu a v Kraji Vysočina dokonce 82,2 %. Výroba mléka se dlouhodobě zvyšovala, v roce 2024 byla nejvyšší za posledních 30 let, ale v roce 2025 došlo k mírnému poklesu. Dojivost se však nadále zvyšovala. Nejvíce mléka se produkuje v Kraji Vysočina. Výroba jatečného skotu od roku 2010 kolísala, v letech 2019 až 2021 se snižovala, ale od roku 2022 ve většině krajů opět rostla. Nejvíce jatečného skotu bylo tradičně vyprodukováno v Kraji Vysočina a v Jihočeském kraji.

Stavy prasat v krajích už neklesají, ale spíše kolísají. Největšími producenty jatečných prasat byly Středočeský kraj a Kraj Vysočina.

Stavy prasat strmě klesaly až do roku 2012, od té doby klesaly jen mírně; jsou ale kraje ve kterých stavy kolísaly s rostoucím trendem (Kraj Vysočina a Středočeský kraj). Významněji stavy prasat klesaly např. v Jihočeském, Olomouckém, Jihomoravském a Moravskoslezském kraji. Výroba jatečných prasat po výrazném poklesu v první dekádě tohoto století od roku 2013 již spíše jen kolísala. V posledních letech opět mírně klesala, ale v samotném roce 2025 se znovu zvýšila. Největšími producenty jatečných prasat byl Středočeský kraj a Kraj Vysočina.

Snáška konzumních vajec se v posledních 2 letech zvyšovala.

Chov drůbeže je nejrozšířenější ve Středočeském, Jihomoravském a Pardubickém kraji (56 % z republikového počtu), což jsou kraje s největší výrobou jatečné drůbeže (62 % z republikové produkce). Snáška konzumních vajec v zemědělských podnicích (nezahrnuje snášku vajec v malochovech v domácnostech, která je s ní prakticky srovnatelná) měla do roku 2021 dlouhodobě spíše rostoucí trend, který se v roce 2022 otočil, ale v posledních dvou letech se snáška opět zvýšila. Nejvíce

konzumních vajec bylo v roce 2025 vyprodukováno ve Středočeském, Pardubickém a Plzeňském kraji (74 % celorepublikové produkce).

Těžba dřeva po několika letech dramatického růstu od roku 2021 klesala.

Těžba dřeva v letech 2018 až 2020 dramaticky rostla v souvislosti s likvidací následků kůrovcové kalamity a polomů. Od roku 2021 sice již v Česku klesala, ale stále dosahovala vysokých hodnot, v roce 2023 srovnatelných s těžbou z roku 2007, kdy byly odstraňovány polomy po orkánu Kyrill. V roce 2025 bylo vytěženo 16,7 mil. m^3 dřeva (bez kůry), z toho 86 % tvořily jehličnaté dřeviny (hlavně smrk) a 14 % listnaté dřeviny (hlavně buk a dub).

Nejvíce dřeva se vytěžilo v Kraji Vysočina, kde se jednalo hlavně o nahodilou těžbu vlivem polomů nebo poškození porostů hmyzem.

Nejvíce dřeva se v uplynulých pěti letech vytěžilo v Kraji Vysočina, 16 % z celorepublikového objemu, kdy se z 88 % jednalo o nahodilou těžbu (především hmyzovou). Nahodilá těžba ve většině krajů v posledních pěti letech představovala více než 60 % z celkového objemu těžby. Nejméně byly kůrovcem a polomy zasaženy lesy v Jihočeském a Karlovarském kraji, ve kterých podíl nahodilé těžby tvořil 48 %, resp. 42 %.

Po kůrovcové kalamitě se od roku 2019 intenzivně zalesňovalo, ale od roku 2021 výměra ploch klesá a opět převažují jehličnaté dřeviny.

Plocha zalesňování byla nejvyšší v roce 2021 (40,7 tis. ha). Od té doby se každoročně zmenšuje, v roce 2025 bylo zalesněno o 43 % plochy méně. Ve struktuře na rozdíl od roku 2022 opět převažovaly jehličnaté dřeviny, v roce 2025 jejich podíl dosáhl 56,3 %. V roce 2025 se nejvíce zalesňovalo v Kraji Vysočina (ze 39 % listnáči). Podíl listnatých dřevin na zalesnění byl mezi kraji v posledních pěti letech nejvyšší v Moravskoslezském kraji (64 %) a nejnižší v Jihočeském kraji (36 %).

Regionální data z průmyslu jsou za průmyslové podniky se 100 a více zaměstnanci a sídlem v kraji.

Z oblasti průmyslu má statistika do úrovně krajů k dispozici údaje za podniky, které v daném roce zaměstnávaly 100 a více zaměstnanců a sídlily v příslušném kraji. Výsledky a zejména jejich srovnání v čase mohou být ovlivněny tím, že se zařazení podniku do souboru vykazujících subjektů na základě neměnných kritérií může rok od roku lišit. Přepočty na srovnatelnou organizační strukturu se neprovádějí, a proto se v této části omezíme pouze na vývoj počtu subjektů a jejich zaměstnanců.

Počet průmyslových podniků i jejich zaměstnanců dlouhodobě klesá.

Z vývoje posledních 25 let je zřejmé, že průmysl negativně ovlivnila globální hospodářská krize z roku 2008. V Česku se recese projevila zejména v průběhu roku 2009 prudkým propadem zaměstnanosti ve velkých průmyslových podnicích a následně i snížením počtu těchto subjektů. Postupné oživení, které probíhalo až do roku 2018, vystřídal v letech 2020 až 2021 vlivem dopadů koronavirových opatření mírný pokles počtu velkých průmyslových podniků i jejich zaměstnanců ve většině krajů. Ačkoliv počet průmyslových subjektů v následujících dvou letech mírně rostl, vývoj zaměstnanosti už tak příznivý nebyl. V roce 2022 se počet zaměstnanců zvýšil jen v polovině regionů, v roce 2023 už ve většině krajů klesal. Od roku 2024 se k pokračujícímu snižování počtu zaměstnanců přidává také úbytek velkých průmyslových podniků. V loňském roce zaměstnávalo 2 143 velkých průmyslových podniků celkem 770 tisíc osob. Od roku 2019 do roku 2025 opustilo velké průmyslové podniky přes 80 tisíc pracovníků a počet podniků se snížil o 201. Ve sledovaném období počet těchto subjektů klesl ve všech krajích, nejvíce ve Středočeském a Jihočeském. Zaměstnanost se zvýšila jen v kraji Jihomoravském.

Nejvíce osob bylo zaměstnáno ve velkých průmyslových firmách středních Čech.

Do roku 2017 byl největším průmyslovým zaměstnavatelem mezi regiony Moravskoslezský kraj (88,8 tis. zaměstnanců v roce 2025, podíl na Česku 11,5 %), od roku 2018 ho na druhé místo posunuli Středočeši (108,5 tis. zaměstnanců v roce 2025, podíl na Česku 14,1 %). Dlouhodobě nejméně zaměstnanců ve velkém

průmyslu pracuje na Karlovarsku (13,7 tis. zaměstnanců v roce 2025, podíl na Česku 1,8 %).

Objem stavebních prací „S“ (v běžných cenách) v krajích většinou rostl, největší část prací byla provedena v Praze.

Největší stavební aktivita dlouhodobě probíhala v hlavním městě, a to jak z pohledu celkového objemu stavebních prací, tak po jejich přepočtu na obyvatele. Zhruba pětina stavebních prací podle dodavatelských smluv (hodnota „S“) v tuzemsku byla v posledních 5 letech provedena v Praze (20,2 %). Druhý největší objem byl v tomto období realizován v Jihomoravském kraji (12,2 %). Po přepočtu na obyvatele se v posledních 5 letech intenzivněji stavělo také v Pardubickém a Jihočeském kraji. V dlouhodobějším pohledu (od roku 2001) se po přepočtu na obyvatele realizovaly nadprůměrné objemy stavebních prací každoročně v Praze a převážně v Jihočeském a Jihomoravském kraji. Naopak podprůměrné zůstaly hodnoty tohoto ukazatele dlouhodobě ve Středočeském, Libereckém a Zlínském kraji. Ve struktuře stavebních prací podle směru výstavby měla v posledních 5 letech Praha největší podíl bytových budov (více než jednu třetinu) a naopak nejmenší podíl inženýrských staveb (28,9 %) z objemu prací provedených v kraji. Největší podíl inženýrských staveb byl naopak zaznamenán ve Zlínském (55,2 %), Pardubickém a Ústeckém kraji (v obou téměř 49 %).

V úhrnu let 2021 až 2025 dosahoval podíl prací pro veřejné zadavatele více než 48 %.

Z celkového objemu stavebních prací „S“ v posledních pěti letech tvořily v Česku práce pro veřejné zadavatele 48,1 %, přitom nejvyšší (51 %) byl jejich podíl při pandemické krizi v roce 2020. Většinou se jednalo o inženýrské a vodohospodářské stavby, které v Česku z objemu prací pro veřejné zadavatele v úhrnu let 2021 až 2025 tvořily 64,3 %. Regionálně byl podíl prací pro veřejné zadavatele z objemu prací provedených na stavbách v kraji nejvyšší ve Zlínském a Pardubickém kraji (60,6 %, resp. 60,3 %) a nejnižší v Karlovarském kraji a v hlavním městě Praze (32,7 %, resp. 37,0 %).

Pozastavení a odložení výstavby v době pandemie se v Česku v roce 2021 promítlo do rekordního počtu zahájených bytů. Od roku 2023 je každoročně zahajována výstavba cca 23 tis. bytů.

Od roku 2001 byla v Česku zahájena výstavba nejvíce bytů v roce 2021 (téměř 45 tis. bytů), což bylo zřejmě ovlivněno tím, že pandemická krize v předchozím roce bytovou výstavbu téměř zastavila. Výraznější počet bytů byl dále zahájen v letech 2006–2008 (každoročně téměř 44 tis. bytů) a v roce 2022 (42 tis. bytů). Od roku 2023 je ročně zahajována výstavba cca 36 tis. bytů. Na zahajování výstavby bytů se dlouhodobě nejvíce podílely kraje s největším počtem obyvatel, tedy hlavní město Praha, Středočeský a Jihomoravský kraj. Počet zahájených bytů v nových rodinných domech dosáhl maxima v roce 2021, kdy byla zahájena výstavba 21 271 bytů, což byl za posledních 25 let druhý největší počet (v roce 2008 bylo zahájeno 22 918 bytů). Od roku 2022 počet zahájených bytů v nových rodinných domech klesá, a to jak v celém Česku, tak ve většině krajů, zřejmě v souvislosti s rostoucími cenami a problémy s dodávkami stavebních materiálů. Ale v roce 2025 došlo proti roku 2024 v 8 krajích ke zvýšení. Počet bytů zahájených v nových bytových domech dosáhl maxima za posledních 25 let v roce 2021 (17 098 bytů), těsně následovaném rokem 2024 (17 079 bytů). Zhruba polovina bytů v nových bytových domech byla zahájena v Praze nebo v Brně.

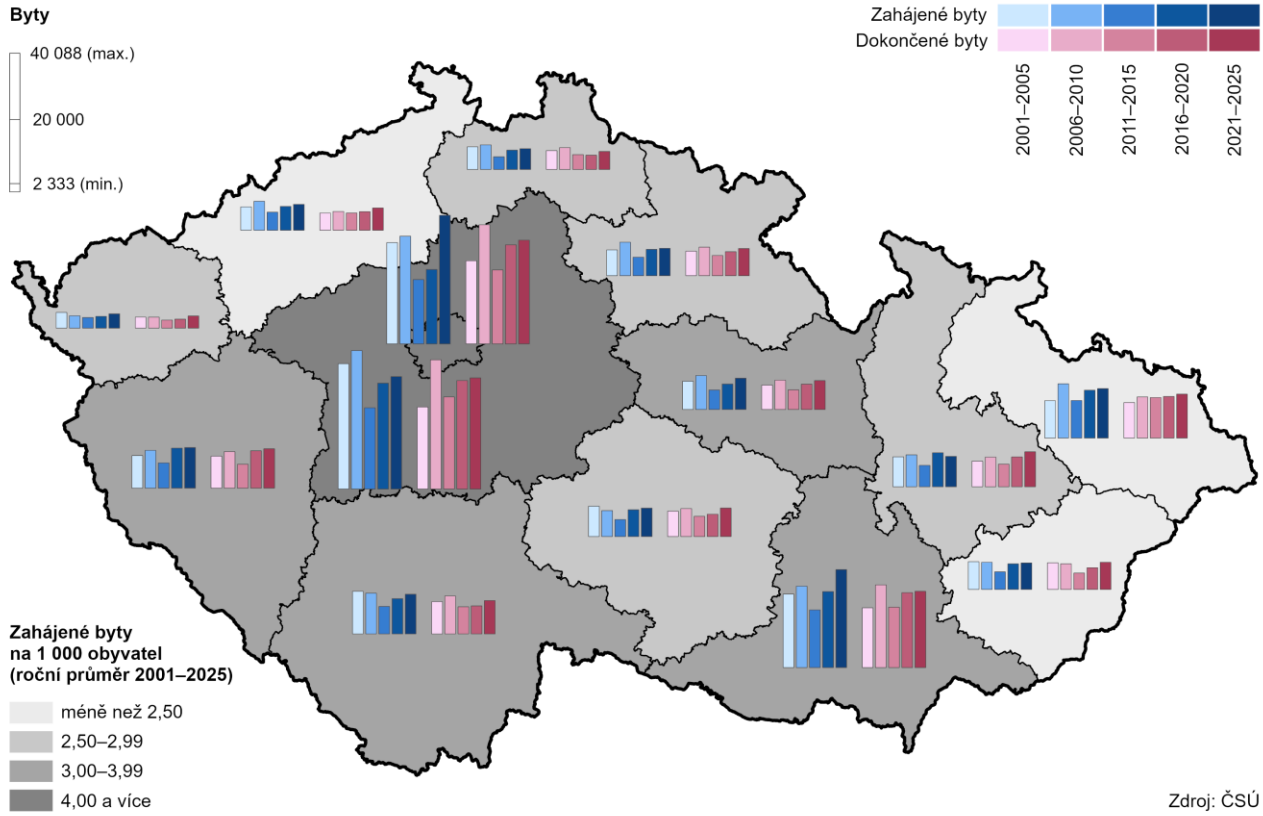
Počet dokončených bytů dosáhl maxima v roce 2022, především vlivem bytů v nových bytových domech. Téměř polovina bytů byla dokončena ve 3 krajích.

V návaznosti na zahajování bytové výstavby bylo v Česku po roce 2001 dokončeno nejvíce bytů v roce 2007 (téměř 42 tis. bytů), dále v roce 2022 (39 tis. bytů) a v letech 2008, 2009 a 2023 (38 tis. bytů). Na počtu dokončených bytů se dlouhodobě podílely stejné kraje jako na počtu bytů zahájených. V těchto 3 krajích bylo od roku 2001 dokončeno 392,6 tis bytů z celkového počtu 798,1 tis. bytů, tedy téměř polovina.

Nejvyšší podíl bytů v nových rodinných domech byl v roce 2025 dokončen v Pardubickém kraji, a naopak nejmenší v Praze.

V roce 2025 bylo dokončeno 33,4 tis. bytů, z toho bylo 13,9 tis. bytů v nových rodinných domech a 10,8 tis. bytů v nových bytových domech. Podíl bytů v nových rodinných domech se mezi kraji samozřejmě liší, což je mimo jiné ovlivněno charakterem osídlení příslušného kraje. Největší podíl bytů v nových rodinných domech byl v roce 2025 dokončen v Pardubickém (62,1 %) a Středočeském (53,4 %) kraji, naopak nejmenší podíl zaznamenala Praha (7,5 %).

Bytová výstavba v krajích v letech 2001 až 2025

V přepočtu na obyvatele se nejvíce bytů se stavělo ve Středočeském kraji, v hlavním městě Praze a v Jihomoravském kraji.

Výše uvedené 3 kraje byly na špici také v intenzitě bytové výstavby (po přepočtu na 1 tis. obyvatel), když se mezi ně zařadil ještě Plzeňský kraj s nadprůměrnou intenzitou dokončování bytové výstavby za uplynulých pět let. V ostatních krajích byla intenzita podprůměrná, nejnižší v Ústeckém kraji. V dlouhodobém pohledu od roku 2001 měl každoročně nadprůměrnou intenzitu dokončování Středočeský kraj, hlavní město Praha a s výjimkou 1 roku Jihomoravský kraj. Naopak podprůměrnou intenzitu dokončování bytové výstavby každým rokem vykazovaly kraje Ústecký a Moravskoslezský a s výjimkou 1 roku také Karlovarský kraj.

V roce 2025 byl počet hostů ve všech krajích vyšší než v předpandemickém roce 2019, ale v počtu přenocování 3 kraje této úrovně nedosáhly.

Vývoj cestovního ruchu byl ve všech krajích velmi výrazně ovlivněn pandemií koronaviru, která ve 2. čtvrtletí roku 2020 zvrátila do té doby rostoucí trend návštěvnosti a toto odvětví v podstatě ochromila téměř na 2 roky. Pouze letní sezóna (3. čtvrtletí roku 2020 a roku 2021), kdy došlo k uvolnění opatření, byla srovnatelná se stejnými sezónami před pandemií, i když s rozdílnou skladbou hostů, kdy výpadek hostů ze zahraničí alespoň částečně nahradili hosté z Česka. Od roku 2022 již došlo k oživení a ve 4 krajích byl překonán předpandemický počet hostů i počet přenocování v hromadných ubytovacích zařízeních. V roce 2025 již počet hostů převýšil návštěvnosti z roku 2019 ve všech krajích, ale počet přenocování ve 3 krajích úrovně roku 2019 nedosáhl (v Ústeckém, Moravskoslezském a Olomouckém kraji).

Cestovnímu ruchu jednoznačně dominuje Praha, druhý největší počet hostů se ubytoval v Jihomoravském kraji a druhý největší počet přenocování patřil díky lázeňství Karlovarskému kraji.

Počtu hostů ubytovaných v hromadných ubytovacích zařízeních dlouhodobě a jednoznačně dominuje hlavní město Praha (v roce 2025 sem směřovalo 35,2 % ze všech hostů a uskutečnilo se zde 32,1 % ze všech přenocování). S velkým odstupem v podílu na počtu hostů následuje Jihomoravský kraj (9,6 %) a v počtu přenocování Karlovarský kraj (9,2 %), především vlivem delších pobytů hostů v lázeňských zařízeních. Struktura hostů není ve všech krajích stejná. Největší podíl hostů ze zahraničí dlouhodobě vykazuje Praha, v roce 2025 to bylo 81,0 % všech hostů, a Karlovarský kraj (54,2 %), obdobné byly podíly na přenocování. Ve všech ostatních krajích naopak převažují hosté z Česka, nejvíce v Kraji Vysočina, kde tvoří 87,5 % všech hostů.

Do Prahy dlouhodobě směřuje nejvíce hostů, kteří přijeli ze zahraničí, ale také hostů, kteří přijeli z Česka.

Hosty ze zahraničí přitahuje zejména Praha, kam v roce 2025 směřovalo 61,5 % z hostů, kteří do Česka přijeli a 61,2 % z jejich přenocování. Hosté ze zahraničí dále směřovali do Karlovarského kraje (7,2 %) a Jihomoravského kraje (7,1 %). Pokud jde o hosty z Česka, také oni nejvíce směřovali do Prahy (12,5 %), ale vzhledem ke kratším pobytům dosáhl jejich podíl na počtu přenocování jen 8,1 %. Druhý největší podíl hostů z Česka se ubytoval v Jihomoravském kraji (11,6 %), třetí pak v Jihočeském kraji (9,8 %). Nejvíce přenocování zaznamenali hosté z Česka v Královéhradeckém kraji a v Jihočeském kraji.

Životní prostředí

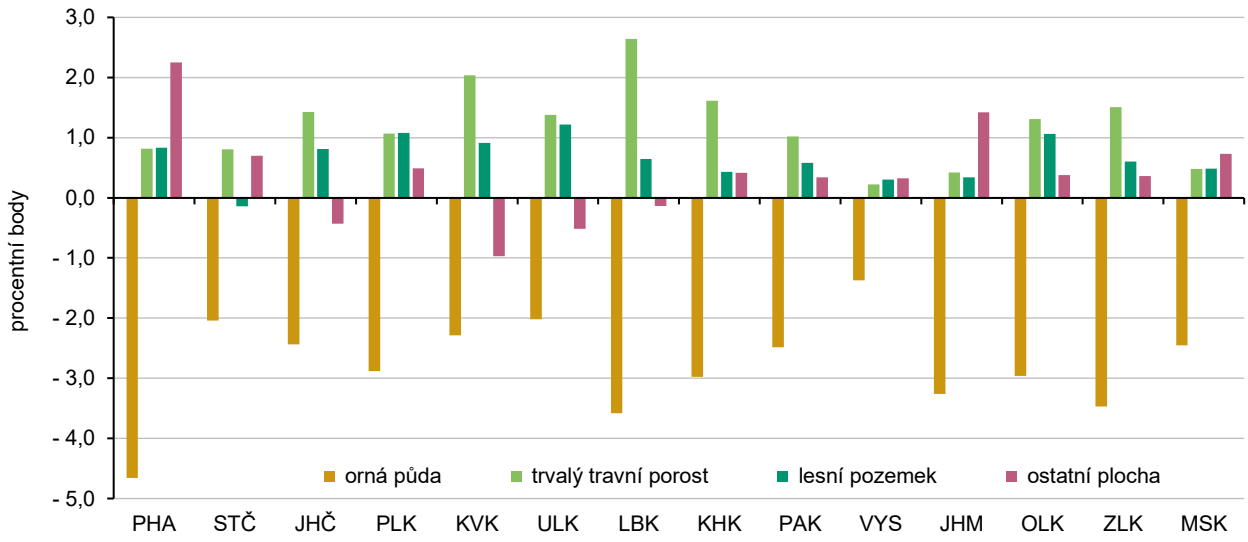
Výměra orné půdy klesá, …

V období let 2001 až 2025 docházelo v Česku k postupnému úbytku zemědělské půdy. Příčinou je dlouhodobý trend úbytku orné půdy, jejíž výměry v Česku za sledované období poklesly o 201,2 tis. ha (o 6,5 %). Podíl orné půdy na celkové výměře Česka se za stejné období snížil o 2,6 p. b. K poklesu došlo ve všech krajích, nejvíce v hl. m. Praze (o 4,7 p. b.). Ve většině krajů rovněž došlo k poklesu výměry ovocných sadů, s výjimkou Libereckého a Moravskoslezského kraje, kde se naopak plochy ovocných sadů v průběhu sledovaného období rozšířily. Snižují se rovněž výměry chmelnic. V Ústeckém, Středočeském a Olomouckém kraji, odkud pochází každoročně více než 99 % veškeré produkce chmele v Česku, se výměry chmelnic snížily v souhrnu za období 2021 až 2025 o 24,7 %. Ve srovnání se změnami orné půdy se změny ve výměře ovocných sadů a chmelnic s ohledem na jejich nižší výměry neprojevují ve struktuře pozemků tak výrazně.

…a to především ve prospěch trvalých travních porostů.

Ve většině krajů se výše uvedené poklesy výměr uskutečnily především ve prospěch trvalých travních porostů. Především ve prospěch ostatních ploch se naproti tomu podíl orné půdy snížil v hl. m. Praze, Jihomoravském kraji a Kraji Vysočina. Podíl trvalých travních porostů stejně jako zahrad a vodních ploch rostl ve všech krajích. Podíl trvalých travních porostů na celkové výměře vzrostl v průběhu období 2001 až 2025 nejvíce v Libereckém kraji (o 2,6 p. b.), celorepublikově se zvýšil o 1,1 p. b. Podíl zahrad se zvýšil nejvíce ve Zlínském kraji (o 0,8 p. b.). Podíl lesní půdy se zvýšil ve všech krajích Česka s výjimkou Středočeského, kde došlo v porovnání s rokem 2001 k poklesu o 0,1 p. b. Největší nárůst podílu lesních ploch na celkové výměře zaznamenali v Ústeckém kraji (o 1,2 p. b.). Podíl ostatních ploch a zastavěných ploch a nádvoří se nejvíce zvýšil v hl. m. Praze, a to o 2,3 p. b., resp. o 0,7 p. b. Podíl vodních ploch na celkové výměře území nejvíce vzrostl v Jihočeském kraji (o 0,4 p. b.). Výše uvedené změny byly ovlivněny rovněž územními změnami.

Graf 5.9 Změna podílů vybraných druhů půdy na celkové výměře kraje za období 2001–2025

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Výměry ekologicky obhospodařované půdy se rozšiřují.

Dlouhodobě se rozšiřuje plocha obhospodařovaná šetrně k životnímu prostředí. Nejvíce se takové půdy v letech 2011 až 2025 soustředilo v Jihočeském kraji, v roce 2025 to bylo 98 722 ha. Nejrychleji se v uplynulých pěti letech rozšiřovaly plochy v ekologickém zemědělství ve Středočeském kraji a také v hl. m. Praze. Ta ale disponuje v porovnání s ostatními kraji výrazně menší výměrou zemědělské půdy a nárůst výměry v absolutním vyjádření je tak zanedbatelný. K největšímu absolutnímu nárůstu došlo od roku 2011 v Plzeňském kraji, kde se plochy ekologicky obhospodařované půdy rozšířily o 35 664 ha (o 72,5 %).

Podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů vzrostl.

Podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů byl v roce 2025 nejvyšší v hl. m. Praze, kde v jako jediném kraji dosáhl 100 %. V porovnání s ostatními kraji vykázaly vloni vysoký podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů ještě Moravskoslezský kraj (99,8 %), Ústecký kraj (99,7 %) a Karlovarský kraj (99,4 %). Naopak nejméně obyvatel bylo vodou z vodovodů zásobováno v Plzeňském kraji (87,5 %). Meziročně se podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů zvýšil ve většině krajů s výjimkou Karlovarského a Jihomoravského, kde došlo k poklesu, a Moravskoslezského, kde meziročně stagnoval.

Nejvíce vody spotřebují domácnosti v hl. m. Praze.

Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele meziročně rostlo. V porovnání s rokem 2024 vzrostla spotřeba vody v roce 2025 ve většině krajů, nejvíce v Olomouckém kraji (o 6,8 %). K poklesu spotřeby došlo meziročně jen ve dvou krajích, a to v Ústeckém a v hl. m. Praze (o 0,5 %, resp. 0,2 %). Největší spotřebu vody měly v roce 2025 domácnosti v hl. m. Praze, kterým bylo vloni v průměru fakturováno 106,8 litrů/osobu/den. Naopak nejméně to bylo ve Zlínském kraji, a to 81,0 litrů/osobu/den. Celorepublikově byla spotřeba vody v domácnostech vloni při porovnání s rokem 2024 vyšší o 1,4 litru/osobu/den (o 1,6 %).

Zvýšil se podíl obyvatel napojených na kanalizaci.

Na kanalizaci v Česku bylo v roce 2025 připojeno 90,8 % všech obyvatel, meziročně se tento podíl zvýšil o 0,5 p. b. Nejmenší podíl obyvatel připojených na kanalizaci vykázal vloni Liberecký kraj, a to 74,9 %. Naproti tomu v hl. m. Praze bylo na kanalizaci připojeno 100 % obyvatel. Z celkového množství vypouštěných odpadních vod jich bylo v roce 2025 v Česku čištěno 97,6 %. Nejmenší podíl čištěných odpadních vod byl zjištěn v Pardubickém kraji, kde dosáhl 90,8 %, naopak v hl. m. Praze a Karlovarském kraji bylo čištěno 100,0 % odpadních vod a ve Středočeském kraji to bylo 99,9 %.

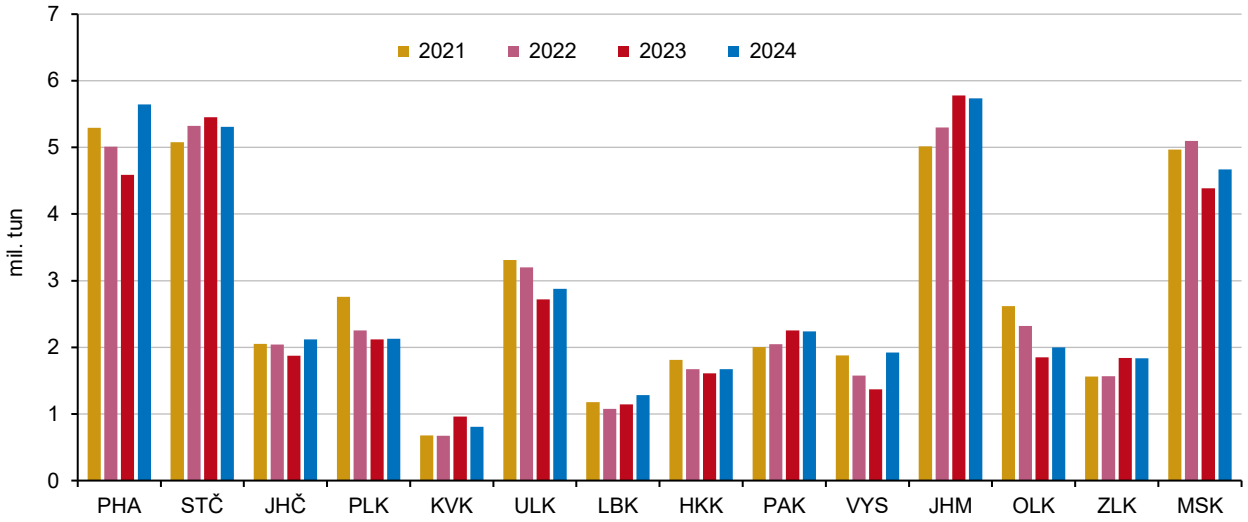
Nejvíce znečištěné ovzduší má hl. m. Praha, Ústecký a Moravskoslezský kraj.

Nejvíce znečištěné ovzduší bylo v letech 2015 až 2024 v hl. m. Praze především vlivem mobilních zdrojů (REZZO 4), v Ústeckém a Moravskoslezském kraji byly příčinou vysoké měrné emise převážně ze stacionárních zdrojů (REZZO 1–3). Z dlouhodobého pohledu bylo celkové znečištění (REZZO 1–4) nejvyšší v případě tuhých znečišťujících látek a oxidů dusíku v hl. m. Praze. Emisemi oxidu siřičitého byl nejvíce zasažen Ústecký kraj a emise CO byly nejvyšší v Moravskoslezském kraji. V porovnání s ostatními kraji byly emise CO rovněž výrazně vyšší i v hl. m. Praze.

Nejrychleji klesají emise v nejvíce znečištěných krajích.
.

Objem emisí sledovaných znečišťujících látek (TZL, SO_X, NO_X, CO) pocházejících ze stacionárních zdrojů i mobilních zdrojů REZZO 1–4 v Česku z dlouhodobého pohledu klesá. Emise tuhých znečišťujících látek a oxidů dusíku nejrychleji klesaly v Moravskoslezském kraji, kde byly v roce 2024 při porovnání s rokem 2015 emise tuhých znečišťujících látek nižší o 57,2 % a emise oxidů dusíku byly nižší o 55,2 %. Emise oxidu siřičitého za stejné období nejvíce poklesly v Karlovarském kraji (o 85,8 %), v případě oxidu uhelnatého byl největší pokles zaznamenán v hl. m. Praze (o 70,0 %).

Graf 5.10 Produkce odpadů v krajích

Celková produkce odpadů nejvíce vzrostla v Pardubickém kraji.

Produkce odpadů se v období 2019 až 2024 zvýšila v jedenácti krajích, nejvíce v Pardubickém kraji (o 31,8 %), což se projevilo i v nejvýraznějším nárůstu produkce odpadů v přepočtu na 1 obyvatele (o 29,7 %). Nejnižší celková produkce odpadů byla v Olomouckém kraji, v porovnání s rokem 2019 byla v roce 2024 nižší o 8,7 %. V přepočtu na jednoho obyvatele činil tento pokles 8,6 %. Pomyslného prvenství z pohledu produkce odpadu na obyvatele dosáhl v letech 2019 a 2022 až 2024 Jihomoravský kraj, v roce 2024 se zde vyprodukovalo 4 678 kg odpadu na obyvatele. Naproti tomu nejnižší objemy odpadu jsou dlouhodobě vykazovány v Libereckém kraji, který byl v letech 2019 až 2024 krajem s nejnižší nebo druhou nejnižší produkcí odpadů na obyvatele. Méně odpadu vykázal v letech 2021, 2022 a 2024 pouze Karlovarský kraj, kde v roce 2024 připadalo na obyvatele 2 756 kg odpadu.

Objem vyprodukovaného komunálního odpadu nejrychleji rostl v Moravskoslezském kraji.

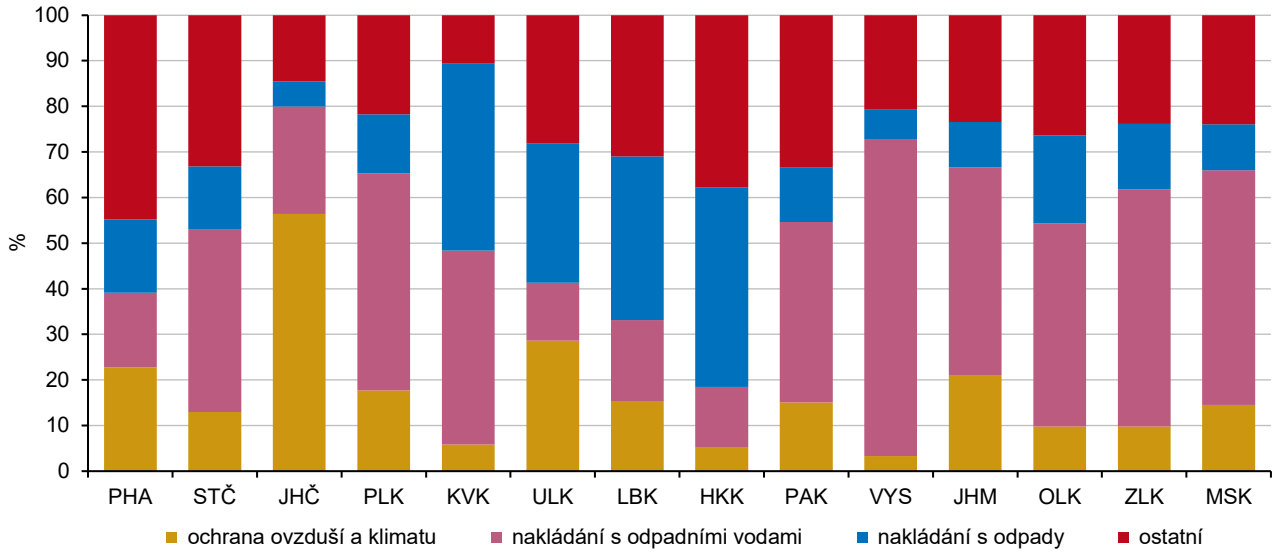
Stejně jako celková produkce odpadů vzrostla za sledované období celorepublikově i produkce komunálního odpadu. Nejvyšší nárůst zaznamenali v Moravskoslezském kraji, kde byla produkce komunálního odpadu v přepočtu na 1 obyvatele v roce 2024 v porovnání s rokem 2019 vyšší o 27,5 %. Ve třech krajích produkce komunálního odpadu v přepočtu na 1 obyvatele poklesla, a to v hl. m. Praze (o 4,7 %),

Královéhradeckém kraji (o 2,7 %) a Kraji Vysočina (o 1,4 %). V období 2019 až 2023 se nejvíce komunálního odpadu v přepočtu na 1 obyvatele vyprodukovalo nejčastěji ve Středočeském kraji, s výjimkou roku 2022. Tehdy bylo více odpadu vyprodukováno jen v Olomouckém kraji, v roce 2024 měl nejvyšší produkci komunálního odpadu na obyvatele jen Moravskoslezský kraj (651 kg). Nejméně komunálního odpadu naopak produkovali v letech 2019 až 2023 obyvatelé Karlovarského kraje, v roce 2024 byla produkce nejnižší v Libereckém kraji (482 kg).

Nejvíce se investovalo do životního prostředí Moravskoslezského kraje.

Celkové investice na ochranu životního prostředí vynaložené v roce 2025 v Česku dosáhly hodnoty 41 150,0 mil. Kč, v přepočtu na 1 obyvatele Česka připadaly investice ve výši 3 778 Kč. Z pohledu posledních sedmi let patřily v přepočtu na obyvatele k nejvyšším investice do ochrany životního prostředí Moravskoslezského kraje. Vloni zde bylo na 1 obyvatele investováno 5 763 Kč, následoval Jihočeský kraj (5 067 Kč) a Ústecký kraj (4 805 Kč). Nejméně se v letech 2019 až 2025 v přepočtu na obyvatele investovalo do životního prostředí v Karlovarském a Libereckém kraji, v roce 2025 to bylo 1 535 Kč, resp. 2 464 Kč.

Graf 5.11 Investice na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora v roce 2025

Největší objem prostředků pocházel od investorů z hl. m. Prahy.

Z pohledu sídla investora investovali nejvíce do životního prostředí investoři se sídlem v hl. m. Praze. V jednotlivých letech období 2019 až 2025 se tento podíl na celkovém objemu vynaložených investic v Česku pohyboval v intervalu od 24,9 % (rok 2025) po 32,1 % (rok 2023). Nejméně naopak investovali do ochrany životního prostředí investoři se sídlem v Karlovarském a Libereckém kraji.

Nejvyšší prioritu mělo nakládání s odpadními vodami.

V souhrnu za období 2019 až 2025 směřovali investoři z jednotlivých krajů finanční prostředky nejčastěji do nakládání s odpadními vodami. Tento účel měl nejvyšší prioritu investorů z osmi krajů, přičemž největší podíl prostředků do něj směřovali investoři se sídlem v Kraji Vysočina, a to 70,3 %. Ve třech krajích, Jihočeském, Ústeckém a Pardubickém, měla vyšší prioritu ochrana ovzduší a klimatu, nejvyšší u investorů se sídlem v Jihočeském kraji, kteří směřovali do této oblasti 56,6 % investic. Investoři se sídlem v Královéhradeckém a Libereckém kraji investovali největší objem prostředků do nakládání s odpady (37,5 %, resp. 30,2 % všech výdajů v kraji). Ochrana a sanace půdy, podzemních a povrchových vod měla nejvyšší prioritu u investorů v hl. m. Praze, v průběhu období 2019 až 2025 do ní směřovali 22,1 % všech prostředků jimi investovaných do ochrany životního prostředí. Obdobně vysoký podíl investovali do ochrany a sanace půdy, podzemních

a povrchových vod investoři se sídlem v Libereckém kraji, a to 21,4 % všech vynaložených prostředků.

Největší objemy neinvestičních prostředků směřovaly do nakládání s odpady.

V případě neinvestičních nákladů převažovaly u investorů ve všech krajích náklady spojené s nakládáním s odpady. V souhrnu za období 2019 až 2025 se jejich podíl na celkovém objemu vynaložených nákladů pohyboval v intervalu od 41,8 % (Ústecký kraj) po 84,6 % (Královéhradecký kraj). Programovým zaměřením, kam směřoval druhý největší objem nákladů investorů v jednotlivých krajích, bylo nakládání s odpadními vodami. V souvislosti s ním vykázali druhý největší objem výdajů investoři ve dvanácti krajích. Pouze v Libereckém kraji byl vynaložen druhý největší objem výdajů v souvislosti s ochranou a sanací půdy, podzemních a povrchových vod a v hl. m. Praze to byly neinvestiční náklady programového zaměření spojené s ochranou ovzduší a klimatu.

Tabulková příloha

Tab. 1.1 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – demografický vývoj

	Česko	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jihomoravský	Olomoucký	Zlínský	Moravskoslezský
	Přirozený přírůstek/úbytek na 1 000 obyvatel (‰)														
2001	-1,7	-3,0	-2,2	-1,3	-2,1	-0,7	-1,2	-0,8	-1,5	-1,2	-1,2	-1,8	-1,4	-1,4	-1,3
2005	-0,6	-0,6	-0,6	-0,4	-0,7	0,1	-0,3	0,1	-0,6	-0,5	-0,5	-0,8	-0,5	-1,0	-0,7
2010	1,0	2,0	2,2	0,8	0,7	0,7	0,4	2,0	0,8	0,8	0,5	1,3	0,3	0,1	-0,2
2015	-0,0	1,9	1,2	-0,5	-0,8	-1,8	-1,1	0,3	-0,5	-0,3	0,3	0,6	-0,8	-0,8	-1,4
2020	-1,8	0,8	-0,6	-1,9	-2,0	-4,6	-3,5	-1,6	-2,1	-1,8	-2,2	-1,0	-2,4	-3,4	-3,5
2025	-3,3	-0,8	-2,4	-3,8	-3,8	-5,5	-4,9	-3,8	-3,9	-3,2	-3,0	-2,9	-3,7	-3,7	-4,7
	Přírůstek/úbytek stěhováním na 1 000 obyvatel (‰)														
2001	-0,8	-5,9	4,3	0,2	-0,1	-1,7	0,0	-1,2	-1,3	-1,0	-0,7	-1,3	-0,5	-0,2	-1,7
2005	3,5	10,0	12,8	3,7	4,2	-1,1	1,5	3,3	2,5	2,0	1,8	0,9	0,1	0,1	-1,3
2010	1,5	4,5	11,7	0,9	-0,4	-1,3	-0,6	0,1	-0,1	0,8	-1,3	1,3	-0,8	-1,2	-3,2
2015	1,5	4,8	7,6	1,4	3,4	-3,1	-0,3	1,5	0,2	-0,2	-1,2	1,3	-0,8	-0,2	-2,2
2020	2,5	7,3	9,9	1,1	3,9	-0,0	-1,4	-1,2	0,6	2,1	0,3	3,8	0,1	-0,8	-3,0
2025	3,9	7,4	9,8	3,2	3,9	1,5	1,9	1,8	1,7	4,1	-0,3	3,9	3,7	1,1	-0,6
	Úhrnná plodnost[1)]														
2001	1,146	1,098	1,160	1,135	1,129	1,216	1,220	1,184	1,175	1,131	1,136	1,107	1,131	1,114	1,159
2005	1,282	1,240	1,338	1,256	1,286	1,278	1,375	1,272	1,298	1,255	1,293	1,256	1,230	1,232	1,284
2010	1,493	1,385	1,577	1,494	1,490	1,487	1,549	1,577	1,526	1,522	1,455	1,492	1,468	1,414	1,474
2015	1,570	1,471	1,639	1,600	1,555	1,451	1,604	1,629	1,600	1,579	1,629	1,575	1,562	1,530	1,503
2020	1,707	1,509	1,745	1,749	1,686	1,616	1,716	1,756	1,756	1,771	1,797	1,726	1,786	1,710	1,672
2025	1,282	1,148	1,275	1,345	1,255	1,156	1,263	1,272	1,330	1,328	1,423	1,275	1,368	1,359	1,305
	Index stáří k 31. 12.[2)]														
2001	87,2	122,3	90,5	84,0	92,9	72,7	73,4	77,2	90,6	85,1	82,0	91,8	84,4	85,3	74,2
2005	97,0	126,9	94,5	94,5	102,9	84,9	80,2	85,8	100,3	95,1	93,6	102,4	96,5	99,4	88,6
2010	107,8	127,6	94,8	106,8	113,4	98,1	91,2	97,1	113,4	107,1	109,6	114,8	110,3	115,7	105,8
2015	119,0	123,8	100,5	120,4	125,3	121,9	111,7	115,8	129,3	120,6	124,2	122,0	123,9	128,6	121,5
2020	125,5	118,9	104,4	130,8	131,8	136,5	124,2	124,9	140,7	128,7	132,8	125,1	133,7	138,2	132,3
2025	138,0	123,1	113,0	146,9	143,1	159,7	142,3	141,6	155,6	140,1	145,0	134,3	150,0	155,2	151,9
	Naděje dožití mužů při narození (roky) – dvouleté období (např. 2001–2002, 2024–2025)														
2002	.	73,7	72,0	72,3	72,4	71,2	70,0	71,4	73,1	72,9	72,9	72,6	71,6	72,1	70,6
2005	.	74,7	72,5	73,2	73,0	71,8	70,8	72,6	73,9	73,1	73,4	73,1	73,0	72,0	71,3
2010	.	76,3	74,3	74,7	74,9	72,7	72,2	74,3	75,2	74,7	75,1	74,8	73,9	73,6	72,7
2015	.	77,5	76,0	75,6	76,1	74,4	73,8	75,4	76,5	76,2	76,5	76,3	75,1	75,4	74,1
2020	.	78,2	76,2	76,2	76,0	74,5	73,9	76,0	76,8	76,1	75,9	76,3	75,1	75,1	73,9
2025	.	79,2	77,8	77,4	77,4	76,0	75,4	77,1	78,1	77,6	77,9	77,9	76,8	77,3	75,8
	Naděje dožití žen při narození (roky) – dvouleté období (např. 2001–2002, 2024–2025)														
2002	.	79,2	78,4	78,9	78,6	77,5	76,6	78,3	79,1	78,9	79,2	79,3	78,7	79,2	78,1
2005	.	80,1	78,7	79,4	79,2	78,1	77,3	79,0	79,8	79,7	79,7	79,9	79,6	79,9	78,6
2010	.	81,4	80,3	80,5	80,3	79,0	78,7	80,3	80,9	80,8	81,2	81,2	80,3	81,1	79,7
2015	.	82,4	81,5	81,5	81,4	80,2	79,7	81,4	82,2	82,1	82,6	82,4	81,7	81,8	80,8
2020	.	82,9	81,6	81,9	81,9	80,0	79,9	81,5	82,4	81,9	82,3	82,4	81,7	81,9	80,9
2025	.	84,6	83,2	83,4	83,0	81,7	81,0	83,0	83,4	83,4	83,8	83,5	83,0	83,9	82,2
	Podíl cizinců na obyvatelstvu (%)[3)]														
2001	2,1	5,3	2,4	1,3	1,8	3,9	1,8	2,1	1,6	1,3	0,9	1,6	1,0	1,3	1,4
2005	2,7	7,6	3,0	1,7	2,4	4,7	2,7	2,7	2,1	1,3	1,2	2,1	1,2	1,0	1,5
2010	4,0	11,8	4,6	2,4	4,4	6,4	3,7	3,8	2,7	2,3	1,6	3,1	1,5	1,4	1,8
2015	4,4	13,6	4,7	2,6	4,7	6,4	4,0	4,1	2,5	2,3	1,6	3,5	1,6	1,5	2,0
2020	5,9	17,2	6,5	3,7	7,1	7,5	4,8	5,1	3,4	3,9	2,5	4,9	2,2	2,0	2,3
2025	10,4	26,0	11,1	7,1	13,4	12,6	7,1	9,2	6,8	7,9	6,1	9,2	4,7	4,8	4,6

[1)] počet živě narozených dětí, které by se narodily jedné ženě za předpokladu, že by míry plodnosti podle věku zaznamenané ve sledovaném roce zůstaly během jejího reprodukčního věku (15–49 let) neměnné

[2)] počet osob ve věku 65 let a více na 100 dětí ve věku 0–14 let

[3)] od roku 2015 včetně osob s mezinárodní ochranou

Tab. 1.1 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – demografický vývoj pokračování tabulky

	Česko	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jihomoravský	Olomoucký	Zlínský	Moravskoslezský
	Živě narození mimo manželství (%)														
2001	23,5	22,8	20,7	18,8	23,1	41,3	40,0	29,1	21,9	17,8	12,6	18,6	22,3	14,3	27,0
2005	31,7	28,0	29,0	29,4	32,4	49,4	48,0	37,9	30,4	27,8	22,7	26,4	31,2	21,5	36,5
2010	40,3	35,3	36,9	40,4	41,7	58,5	54,4	45,5	40,8	38,1	33,7	35,8	39,9	31,9	44,2
2015	47,8	41,2	45,7	48,3	49,4	62,6	62,3	53,7	49,7	47,2	42,2	43,1	48,2	40,6	52,2
2020	48,5	40,5	46,8	50,6	49,2	62,7	62,8	53,3	51,5	48,6	44,6	43,9	50,0	43,1	51,1
2025	46,8	37,3	45,6	47,9	49,0	57,4	63,7	53,6	50,0	48,1	44,6	41,8	47,3	42,0	49,8

Tab. 1.2 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – sociální vývoj

	Česko	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jihomoravský	Olomoucký	Zlínský	Moravskoslezský
	Míra zaměstnanosti (%)														
2001	55,1	60,2	56,1	57,4	57,3	58,3	53,0	56,8	56,5	55,0	55,7	53,6	52,3	53,4	50,2
2005	56,4	60,2	59,0	56,2	58,7	56,8	52,8	55,4	55,4	57,3	54,7	57,1	53,7	56,2	53,2
2010	54,2	59,9	56,6	55,0	55,6	55,0	51,1	53,9	53,5	53,3	54,1	53,7	50,6	52,0	50,9
2015	56,4	60,2	59,0	56,2	58,7	56,8	52,8	55,4	55,4	57,3	54,7	57,1	53,7	56,2	53,2
2020	58,3	62,9	60,7	57,4	59,0	57,1	55,8	56,5	57,1	58,4	58,1	58,3	55,4	56,9	55,9
2025[1)]	59,3	65,2	61,0	58,2	60,4	59,8	56,2	56,4	58,3	58,3	58,9	58,8	59,0	56,6	56,8
	Podíl nezaměstnaných osob k 31. 12. (%)[2)] (MPSV)														
2001	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2005	6,6	2,6	4,7	4,9	4,9	7,9	11,3	5,7	5,4	6,1	6,0	7,5	7,5	6,6	10,2
2010	7,4	3,6	6,1	6,4	6,6	8,9	10,2	8,1	6,3	7,5	8,1	8,5	9,1	7,9	9,0
2015	6,2	4,2	5,4	5,1	4,6	7,1	8,9	6,4	5,0	5,1	6,2	7,0	7,0	6,0	8,6
2020	4,0	3,5	3,5	3,2	3,4	5,4	5,5	4,1	3,1	2,9	3,3	4,5	4,1	3,2	5,6
2025	4,8	3,6	3,9	4,2	3,9	5,8	7,1	5,5	4,1	3,9	4,1	5,4	5,1	4,0	6,6
	Podíl dlouhodobě nezaměstnaných k 31. 12. (%)[3)] (MPSV)														
2001	2,4	0,6	1,6	1,0	1,6	2,1	5,5	1,5	1,2	1,8	1,6	2,4	3,3	2,0	4,9
2005	2,9	0,7	1,7	1,5	1,8	3,5	6,1	2,3	1,9	2,3	2,4	3,4	3,3	2,8	5,6
2010	2,4	0,8	1,7	1,5	1,9	3,3	4,1	2,8	1,5	2,2	2,5	2,8	3,1	2,8	3,6
2015	2,7	1,7	2,2	1,6	1,7	3,4	4,6	2,7	1,8	1,7	2,4	3,0	3,1	2,3	4,4
2020	1,0	0,7	0,8	0,6	0,7	1,0	1,6	1,0	0,6	0,4	0,7	1,4	0,9	0,6	2,1
2025	1,7	1,1	1,3	1,3	1,2	2,2	3,1	1,8	1,2	1,2	1,4	2,1	1,8	1,3	2,9
	Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele (tis. Kč)														
2001	131,3	174,6	139,0	128,7	132,7	123,7	121,0	128,6	129,9	120,2	117,4	127,7	120,6	121,0	119,3
2005	159,5	216,4	172,4	154,5	158,4	143,9	140,0	152,7	154,7	149,6	150,0	154,3	142,1	148,8	144,7
2010	200,4	271,2	223,6	188,1	197,1	175,7	176,2	188,3	191,7	183,5	187,3	198,6	176,6	181,3	179,7
2015	218,5	283,7	238,3	205,8	224,3	194,8	185,5	202,2	208,5	208,6	210,5	220,5	195,0	207,6	195,6
2020	289,7	376,6	304,3	274,3	287,3	252,3	262,8	268,5	277,8	276,8	284,9	290,2	262,6	268,4	261,2
2024	399,7	528,3	431,3	380,5	389,6	352,7	348,6	360,9	383,2	372,9	389,4	392,7	356,7	370,8	356,2
	Medián mezd (Kč) (MPSV, MF)														
2001	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2005	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2011	21 782	27 162	22 447	20 303	21 554	19 183	20 533	21 017	20 266	20 527	20 378	21 127	20 717	20 153	21 383
2015	23 726	28 677	24 582	22 697	24 135	21 747	22 644	23 946	22 521	22 283	22 600	23 328	21 918	21 770	23 116
2020	33 195	38 732	34 518	31 508	33 961	30 314	32 404	32 590	32 880	31 734	32 354	32 837	31 571	30 999	31 924
2025	44 337	52 793	46 363	42 229	45 256	40 932	43 877	42 886	45 392	42 518	43 211	44 819	42 594	42 049	43 073
	Průměrný měsíční starobní důchod sólo (Kč)[4)] (MPSV)														
2001	6 808	7 241	6 789	6 692	6 770	6 751	6 849	6 731	6 699	6 661	6 628	6 726	6 643	6 645	6 906
2005	7 744	8 291	7 748	7 635	7 703	7 650	7 724	7 676	7 631	7 561	7 516	7 659	7 543	7 557	7 806
2010	10 138	10 855	10 198	10 024	10 088	9 944	10 057	10 063	10 008	9 913	9 852	10 016	9 837	9 908	10 218
2015	11 363	12 172	11 499	11 260	11 307	11 062	11 240	11 268	11 221	11 122	11 078	11 218	11 007	11 122	11 427
2020	14 503	15 439	14 703	14 393	14 434	14 031	14 291	14 343	14 346	14 250	14 248	14 343	14 099	14 279	14 570
2025	21 175	22 386	21 466	21 010	21 038	20 329	20 853	20 912	20 986	20 895	20 962	21 012	20 671	20 968	21 251
	Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu (%)[5)] (ČSSZ)														
2002	13,5	8,9	11,9	12,5	17,1	15,2	15,0	11,6	12,7	15,9	17,3	12,7	13,0	14,1	16,8
2005	14,7	9,5	13,2	14,1	17,8	16,0	16,4	12,7	14,0	17,0	18,9	13,9	14,6	15,1	17,7
2010	19,1	10,6	16,5	19,3	22,4	21,0	22,0	17,7	18,9	22,6	24,5	17,9	20,7	19,6	22,6
2015	24,8	13,2	21,5	25,9	27,9	27,2	27,5	23,8	25,5	29,5	31,1	23,3	27,8	26,1	28,9
2020	27,3	13,9	23,4	29,6	29,7	29,7	29,3	26,5	28,6	32,5	34,7	25,7	31,2	28,9	32,1
2025	32,8	17,4	28,2	36,4	34,4	34,9	33,7	31,9	34,6	38,3	41,6	31,1	37,6	35,8	38,4

[1)] data vypočtena dle nové metodiky vážení zavedené od roku 2023, údaje předchozích let nejsou srovnatelné

[2)] podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce (ÚP) ve věku 15–64 let ze všech obyvatel ve stejném věku, jmenovatel data ČSÚ

[3)] podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) v evidenci ÚP na počtu obyvatel ve věku 15–64 let, jmenovatel data ČSÚ

[4)] bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; od roku 2010 podle metodiky MPSV bez poměr. starob. důchodu; data za prosinec

[5)] včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým; předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.; data za prosinec

Tab. 1.3 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – ekonomický vývoj

	Česko	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jihomoravský	Olomoucký	Zlínský	Moravskoslezský
	Hrubý domácí produkt (HDP) na 1 obyvatele (tis. Kč)														
2001	253,5	509,5	251,9	234,1	237,4	208,5	204,1	229,3	232,2	214,2	216,5	231,5	198,5	207,0	196,3
2005	321,3	703,7	301,1	287,3	299,3	241,5	255,9	267,9	275,3	256,7	263,5	287,8	234,1	255,1	263,9
2010	383,5	862,8	347,2	317,7	348,0	265,5	292,5	290,0	322,4	305,9	303,8	362,2	280,8	314,5	309,0
2015	442,7	973,6	406,0	357,8	404,9	287,6	329,6	340,9	378,0	352,0	360,1	421,9	333,8	375,4	360,0
2020	555,0	1 224,5	502,7	455,6	488,2	341,1	387,4	421,9	500,6	458,0	466,6	540,7	435,1	465,7	423,4
2024	740,2	1 567,9	683,6	597,2	637,2	460,9	513,2	563,3	640,7	623,7	618,3	714,4	599,8	610,2	581,0
	Vývoj HDP – rok 2000 = 100 (srovnatelné ceny, %)														
2001	102,9	105,2	103,0	100,8	103,2	98,8	99,9	102,1	101,2	102,1	106,1	103,0	101,3	103,2	102,5
2005	120,2	131,8	121,7	115,5	122,0	104,0	111,6	114,9	112,9	115,3	120,9	118,1	112,9	119,8	117,1
2010	135,7	151,7	151,3	116,7	136,6	100,3	121,5	124,4	124,6	136,6	131,4	136,5	125,2	144,2	123,0
2015	147,0	167,0	169,9	120,4	148,0	98,9	126,2	135,2	133,6	145,1	140,4	152,0	137,6	156,0	129,0
2020	159,9	185,3	194,3	132,5	156,3	95,2	123,3	144,9	154,5	164,7	153,8	167,3	151,7	168,1	128,5
2024	173,4	203,5	223,3	139,5	169,5	100,5	122,9	158,7	162,7	183,8	163,3	180,0	164,3	176,1	137,4
	Produkce zemědělského odvětví na 1 ha obhospodařované zemědělské půdy (tis. Kč)														
2001	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2005	28,7	30,4		27,2	23,7	13,5	24,8	18,7	32,2	32,1	29,7	34,0	31,3	29,4	28,6
2010	29,2	33,4		26,6	26,6	16,2	24,4	18,8	32,7	31,6	31,3	34,1	29,1	27,4	25,7
2015	36,8	41,7		29,9	33,8	20,2	35,0	23,0	41,3	45,4	39,1	42,0	36,2	35,8	31,9
2020	42,3	46,9		36,4	38,3	23,0	36,9	28,2	43,6	53,9	50,4	49,5	39,0	40,4	33,1
2024[1)]	49,4	56,7		41,8	44,5	24,5	43,9	27,5	52,1	64,5	60,8	56,1	44,4	45,2	38,7
	Průměrný evidenční počet zaměstnanců ve velkých průmyslových podnicích[2)] (tis. fyzických osob)														
2001	880,7	80,9	99,0	55,6	52,0	29,5	64,7	50,8	53,8	40,6	50,4	81,4	49,3	49,9	122,9
2005	847,2	74,1	97,6	47,2	59,4	25,9	57,2	48,1	50,4	47,7	48,4	74,9	52,6	47,6	116,3
2010	749,7	73,9	90,9	41,5	50,5	20,7	52,5	40,1	37,1	41,8	44,1	63,2	40,6	44,4	108,6
2015	806,9	77,5	95,3	47,3	59,7	19,2	52,6	43,4	45,3	46,3	48,1	68,9	44,2	52,0	107,0
2020	827,0	78,0	109,5	49,2	57,0	16,9	61,0	44,5	46,7	48,0	47,7	67,5	44,7	51,7	104,7
2025	770,3	75,1	108,5	41,7	58,3	13,7	60,4	36,6	39,1	44,4	42,9	70,6	41,9	48,4	88,8
	Stavební práce "S" podle místa stavby na 1 obyvatele[3)] (tis. Kč)														
2001	20,7	40,2	19,1	20,1	18,4	17,1	20,0	16,1	21,8	15,1	16,8	16,7	24,8	13,5	16,7
2005	26,8	57,9	22,0	25,9	29,2	32,3	25,9	19,8	19,7	23,4	17,9	24,5	21,2	17,3	20,9
2010	25,7	46,2	19,6	27,3	23,1	36,2	27,4	19,6	17,6	17,9	17,2	26,5	19,9	20,7	24,9
2015	25,4	42,4	19,4	36,5	22,1	22,7	19,0	20,8	22,4	24,0	23,8	30,6	21,0	15,7	21,6
2020	30,1	48,6	25,5	31,3	29,6	22,2	28,1	19,0	28,2	29,6	34,3	34,7	30,3	21,2	21,3
2025	43,8	68,5	35,9	43,5	35,3	35,4	35,8	35,0	52,5	58,0	49,4	47,2	38,7	32,2	31,8
	Dokončené byty na 1 000 obyvatel														
2001	2,4	2,8	2,8	2,9	3,1	1,9	1,2	2,0	2,6	2,9	2,6	2,6	2,7	2,7	1,6
2005	3,2	5,6	5,3	3,1	3,6	3,8	1,3	2,6	2,6	2,8	3,1	3,4	1,7	2,9	1,5
2010	3,5	4,9	5,9	3,4	3,3	2,8	1,3	2,9	3,3	3,2	3,4	3,9	2,6	2,4	2,3
2015	2,4	4,1	3,7	2,0	2,1	1,4	1,0	1,4	1,9	2,1	2,0	2,8	1,7	1,6	1,8
2020	3,2	4,1	4,9	2,6	4,2	1,9	1,4	1,8	2,7	3,0	3,1	3,7	3,5	2,5	2,3
2025	3,1	3,8	4,3	3,0	3,6	2,2	1,9	2,6	2,4	2,6	2,8	3,2	2,8	3,1	2,2
	Počet přenocování hostů ubytovaných v hromadných ubytovacích zařízeních na 1 000 obyvatel														
2001	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2012	4 118	11 613	1 645	4 956	2 681	15 792	1 404	5 854	6 089	2 008	2 285	2 242	2 476	2 959	1 641
2015	4 467	12 608	1 677	5 718	2 983	15 468	1 596	5 859	6 571	2 286	2 358	2 619	2 801	3 438	1 835
2019	5 345	14 050	1 960	6 959	3 628	18 318	2 125	7 156	8 121	2 560	2 854	3 554	3 659	3 899	2 370
2020	2 933	3 694	1 309	5 266	2 537	9 887	1 340	5 665	6 197	1 823	2 143	2 271	2 550	2 767	1 548
2025	5 427	13 579	2 154	7 105	3 628	18 617	2 108	7 759	8 376	2 700	3 142	3 567	3 657	3 980	2 381

[1)] semidefinitivní údaje

[2)] podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující činností v sekci (CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu

[3)] podniky s 20 a více zaměstnanci s převažující stavební činností

Tab. 1.3 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – ekonomický vývoj pokračování tabulky

	Česko	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jihomoravský	Olomoucký	Zlínský	Moravskoslezský
	Zahájené byty na 1 000 obyvatel														
2001	2,8	2,9	4,4	3,7	3,3	3,2	2,0	2,1	2,9	2,2	3,1	2,7	2,5	2,8	1,9
2005	3,9	6,9	8,3	3,8	3,1	2,2	1,7	2,2	3,6	3,4	3,2	4,3	2,8	2,8	1,6
2010	2,7	2,3	5,1	2,8	3,6	2,0	1,5	2,6	2,3	2,4	2,2	3,0	1,8	2,1	2,0
2015	2,5	4,1	3,6	2,1	2,7	1,6	1,3	1,6	1,6	2,0	1,9	3,3	2,3	1,8	1,7
2020	3,3	3,3	4,2	3,9	4,6	2,5	1,8	2,7	2,8	3,2	3,4	4,1	3,0	2,9	2,5
2025	3,3	5,3	3,8	4,2	2,9	2,9	1,8	2,1	3,0	2,8	2,7	4,2	2,7	2,6	1,6

Tab. 1.4 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – životní prostředí

	Česko	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jihomoravský	Olomoucký	Zlínský	Moravskoslezský
	Podíl orné půdy na celkové výměře kraje (%)														
2001	39,0	31,4	50,7	31,9	35,1	17,3	35,2	22,4	40,9	44,6	47,1	50,9	41,1	32,0	32,4
2005	38,6	30,9	50,3	31,7	34,9	17,1	34,8	21,8	40,6	44,3	47,0	50,0	39,9	31,7	32,3
2010	38,1	29,9	50,0	31,3	34,3	16,3	34,2	20,9	40,3	43,9	46,7	49,2	39,5	31,2	31,7
2015	37,7	29,0	49,6	30,7	33,6	16,2	33,9	20,3	40,0	43,3	46,5	48,8	39,0	30,6	31,2
2020	37,2	28,3	49,4	30,2	32,7	15,8	33,6	19,6	39,0	42,8	46,2	48,5	38,6	29,7	30,7
2025	36,5	26,8	48,7	29,5	32,3	15,4	33,2	18,9	37,9	42,2	45,8	47,6	38,2	28,6	30,0
	Podíl lesních pozemků na celkové výměře kraje (%)														
2001	33,5	9,8	27,7	37,2	39,4	43,1	29,8	44,2	30,9	29,3	30,3	27,8	34,4	39,6	35,4
2005	33,6	9,9	27,7	37,4	39,5	43,3	29,8	44,2	30,9	29,5	30,3	28,0	34,7	39,7	35,5
2010	33,7	10,3	27,8	37,5	39,6	43,3	30,2	44,4	31,0	29,6	30,4	28,0	34,8	39,7	35,6
2015	33,8	10,4	27,9	37,7	39,8	43,5	30,5	44,6	31,1	29,8	30,5	28,1	35,2	39,8	35,7
2020	33,9	10,6	27,5	37,8	40,4	43,8	30,7	44,7	31,2	29,8	30,6	28,1	35,4	40,1	35,8
2025	34,0	10,7	27,5	38,0	40,5	44,0	30,9	44,8	31,3	29,9	30,6	28,1	35,4	40,2	35,9
	Měrné emise oxidu siřičitého REZZO 1–4 (t/km²)[2] (ČHMÚ)														
2001	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2005	2,64	4,45	2,01	0,96	1,42	4,87	13,34	0,91	1,45	3,23	0,34	0,54	1,27	1,74	5,30
2010	2,08	2,70	1,93	0,89	0,90	2,83	10,77	0,50	1,12	2,67	0,33	0,42	0,74	1,10	4,10
2015	1,65	0,61	1,81	0,62	0,86	2,94	6,53	0,43	0,92	2,58	0,30	0,26	0,76	1,11	3,38
2020	0,85	0,51	0,85	0,25	0,39	1,03	3,42	0,28	0,52	0,98	0,22	0,14	0,53	0,59	2,27
2024[1]	0,59	0,24	0,58	0,17	0,23	0,42	3,00	0,28	0,41	0,94	0,17	0,10	0,33	0,47	1,17
	Měrné emise oxidů dusíku REZZO 1–4 (t/km²)[2] (ČHMÚ)														
2001	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2005	3,63	27,79	3,26	1,25	1,82	3,05	12,81	1,63	1,84	3,80	1,95	2,49	2,15	2,12	5,78
2010	3,11	22,07	3,06	1,05	1,30	3,07	10,63	1,26	1,47	3,37	1,42	2,12	1,83	1,81	5,30
2015	2,52	19,27	2,53	1,07	1,13	2,20	6,36	1,47	1,41	2,98	1,23	1,95	1,66	1,66	4,55
2020	1,88	16,11	1,77	0,84	0,88	1,68	4,76	1,15	1,33	2,25	1,18	1,56	1,32	1,45	2,97
2024[1]	1,56	14,31	1,48	0,72	0,84	1,07	4,10	0,97	1,11	1,96	1,05	1,36	1,11	1,26	2,04
	Produkce odpadů celkem na 1 obyvatele (kg)														
2001	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2005	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2010	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2017	3 275	3 539	3 395	2 924	4 324	2 706	3 513	2 210	2 851	2 819	3 013	3 596	3 615	2 317	3 377
2020	3 610	3 567	3 618	3 801	3 770	2 889	3 880	2 473	3 219	3 295	3 398	4 008	4 673	2 733	3 759
2024	3 697	4 070	3 637	3 243	3 480	2 756	3 555	2 853	3 007	4 230	3 720	4 678	3 163	3 173	3 944
	Produkce komunálních odpadů na 1 obyvatele (kg)[3]														
2001	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2005	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2010	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2017	489	515	531	496	453	428	478	464	509	481	513	440	503	455	501
2020	506	465	588	560	466	429	486	455	525	508	536	468	536	463	519
2024	541	485	564	556	494	501	523	482	510	583	523	526	596	491	651
	Investice na ochranu životního prostředí podle místa investice na 1 obyvatele (Kč)														
2001	1 946	2 680	2 748	1 426	1 657	3 412	2 908	1 354	1 090	1 709	2 105	1 140	2 224	2 001	1 118
2005	1 783	1 525	2 772	1 018	1 265	2 096	1 858	1 070	1 602	2 202	1 911	2 230	1 494	1 321	1 667
2010	2 153	2 177	2 246	2 403	1 994	1 391	2 555	2 089	1 386	2 235	1 511	2 709	1 371	2 357	2 288
2015	3 804	1 160	3 038	3 176	2 106	2 784	5 168	1 258	2 230	7 983	6 887	5 286	3 879	2 591	5 526
2020	2 910	3 556	3 177	2 818	2 257	1 651	3 140	1 082	2 609	3 949	3 419	2 296	2 427	1 941	3 885
2025	3 778	3 170	2 700	5 067	4 058	1 535	4 805	2 464	3 474	3 366	4 021	3 805	3 200	3 945	5 763

[1] předběžný údaj

[2] údaje před rokem 2021 nejsou srovnatelné vlivem změny metodiky

[3] odpady z domácností a odpady podobné povahy a složení, bez ohledu na to, kdo tento odpad produkuje nebo sbírá

Tab. 2.1 Dlouhodobý vývoj hlavního města Prahy v letech 2001–2025

	2001	2005	2010	2015	2016	2017	2018
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ							
Počet obyvatel (k 31. 12.)	1 160 118	1 181 610	1 257 158	1 267 449	1 280 508	1 294 513	1 308 632
v tom ve věku: 0–14 let	153 192	145 364	161 294	188 832	194 897	201 232	206 668
15–64 let	819 582	851 820	889 974	844 932	846 980	850 044	854 866
65 let a více	187 344	184 426	205 890	233 685	238 631	243 237	247 098
Průměrný věk (k 31. 12.)	41,3	41,7	41,6	42,0	42,0	41,9	41,9
Sňatky	6 405	6 777	5 978	6 073	6 415	6 604	6 549
Rozvody	4 099	3 680	3 524	2 983	2 715	2 860	2 798
Živě narození	9 681	11 943	14 792	14 759	14 929	15 324	15 460
Zemřelí	13 210	12 673	12 266	12 420	12 141	12 199	12 417
Přirozený přírůstek/úbytek	-3 529	-730	2 526	2 339	2 788	3 125	3 043
Přistěhovalí	13 121	40 482	33 461	33 711	36 901	37 976	40 503
Vystěhovalí	19 950	28 713	27 855	27 680	26 630	27 096	29 427
Přírůstek/úbytek stěhováním	-6 829	11 769	5 606	6 031	10 271	10 880	11 076
Celkový přírůstek/úbytek	-10 358	11 039	8 132	8 370	13 059	14 005	14 119
SOCIÁLNÍ VÝVOJ							
Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele (tis. Kč)	174,6	216,4	271,2	283,7	292,7	336,6	356,9
Pracovní síla (ekonomicky aktivní; tis. osob)	631,9	637,5	682,4	668,4	678,6	697,9	715,9
Osoby mimo prac. sílu (15 let a více; tis. os.)	377,9	390,2	414,4	410,3	401,4	389,6	380,8
Míra ekonomické aktivity (%)	62,6	62,0	62,2	62,0	62,8	64,2	65,3
Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance (v Kč)[1)]	19 183	24 364	31 210	34 508	35 341	37 689	40 150
průměr Česka = 100 %	133,4	132,8	130,8	129,8	127,3	127,2	125,3
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce (k 31. 12.)	21 632	24 571	33 433	37 218	30 179	21 787	18 476
Podíl nezam. osob[2)] (k 31. 12.; %)	.	2,64	3,61	4,20	3,35	2,34	1,93
Děti, žáci a studenti (k 30. 9.)							
mateřských škol	27 421	28 497	35 264	42 371	42 711	43 147	43 288
základních škol	102 550	84 118	74 151	93 298	98 126	102 077	105 887
středních škol vč. konzervatoří (denní studium)	.	72 216	65 988	58 571	59 979	61 147	62 337
Studenti vysokých škol[3)] (k 31. 12.)	74 199	95 991	126 060	102 320	97 353	94 025	90 532
Obyvatelé na 1 lékaře							
Průměrná měsíční výše starobního důchodu sólo[4)] (Kč)							
Registrované trestné činy na 1 000 obyvatel	85,8	81,4	59,1	50,8	44,5	39,4	36,6
EKONOMICKÝ VÝVOJ							
Hrubý domácí produkt (mil. Kč)	593 446	827 653	1 079 955	1 218 759	1 276 090	1 360 258	1 466 288
předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny; %)	105,2	107,4	103,8	105,7	102,9	104,6	104,7
rok 2000 = 100 (srovnatelné ceny; %)	105,2	131,8	151,7	167,0	171,9	179,8	188,3
Míra investic (podíl tvorby hrubého fixního kapitálu na hrubém domácím produktu; %)	29,2	25,4	25,7	27,7	26,4	25,9	29,5
Výdaje na výzkum a vývoj (mil. Kč)	.	15 925	20 882	32 999	27 632	32 034	36 868
Registrované subjekty (k 31. 12.)	384 322	426 165	506 273	[10)] 573 682	590 338	606 843	622 377
Produkce zemědělského odvětví[5)] (mil. Kč)	.	17 681	18 891	23446,1675	24 233	24 633	24 320
Počet zaměstnanců v průmyslu[6)] (fyz. os.)	80 863	74 072	73 895	77 463	76 653	80 259	81 252
Staveb. práce "S" provedené v kraji[7)] (mil. Kč)	46 817	68 044	57 889	53 487	55 315	56 354	58 235
Dokončené byty	3 210	6 564	6 151	5 211	6 092	5 846	5 290
Osobní automobily vč. dodávkových (k 31. 12.)	546 861	599 603	649 707	786 769	830 304	881 618	919 835
Hosté v hromadných ubyt. zaříz. (tis. osob)	.	.	.	6 605,8	7 127,6	7 652,8	7 892,2
z toho nerezidenti	.	.	.	5 714,8	6 110,8	6 562,5	6 670,7
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (ŽP)							
Zemědělská půda (k 31. 12.; ha)	21 155	20 870	20 343	19 847	19 800	19 717	19 649
z toho orná půda	15 569	15 329	14 857	14 405	14 368	14 220	14 139
Nezemědělská půda (k 31. 12.; ha)	28 434	28 743	29 270	29 769	29 821	29 904	29 972
z toho: lesní pozemky	4 878	4 927	5 089	5 173	5 173	5 195	5 233
zastavěné plochy a nádvoří	4 807	4 884	5 037	5 003	5 005	5 021	5 057
Investice na ochranu ŽP podle místa investice na 1 obyvatele (Kč)	2 680	1 525	2 177	1 160	2 981	3 298	4 498

[1)] přepočteno na plnou pracovní dobu, podle místa pracoviště, ze čtvrtletního zpracování

[2)] podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15−64 let ze všech obyvatel ve stejném věku, jmenovatel data ČSÚ

[3)] studenti státního občanství ČR s místem výuky v kraji

[4)] bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; od roku 2010 podle metodiky MPSV bez poměr. starob. důchodu; data za prosinec

[5)] údaje za hlavní město Prahu a Středočeský kraj

[6)] průměrný evidenční počet zaměstnanců v podnicích se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující činností v sekci (CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elekt., plynu, tepla, klimat. vzduchu

2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	
							DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ
1 324 277	1 335 084	[8] 1 275 406	1 357 326	1 384 732	1 397 880	1 407 084	Počet obyvatel (k 31. 12.)
210 847	212 824	[8] 203 472	219 012	218 647	215 285	209 423	v tom ve věku: 0–14 let
862 264	869 149	[8] 820 761	883 418	909 437	925 154	939 831	15–64 let
251 166	253 111	[8] 251 173	254 896	256 648	257 441	257 830	65 let a více
41,9	42,0	[8] 42,3	41,7	41,7	41,9	42,0	Průměrný věk (k 31. 12.)
6 841	5 455	5 704	6 983	6 393	6 189	6 025	Sňatky
2 743	2 633	2 404	2 370	2 288	2 380	2 345	Rozvody
14 933	14 713	15 157	13 528	12 575	12 085	10 946	Živě narození
12 178	13 621	14 460	12 810	12 212	11 792	12 128	Zemřelí
2 755	1 092	697	718	363	293	-1 182	Přirozený přírůstek/úbytek
42 328	40 582	46 989	112 363	67 699	62 689	57 432	Přistěhovalí
29 438	30 867	31 693	31 161	40 656	49 834	47 046	Vystěhovalí
12 890	9 715	15 296	81 202	27 043	12 855	10 386	Přírůstek/úbytek stěhováním
15 645	10 807	15 993	81 920	27 406	13 148	9 204	Celkový přírůstek/úbytek
							SOCIÁLNÍ VÝVOJ
362,1	376,6	429,2	451,9	481,9	528,3	.	Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele (tis. Kč)
723,0	717,3	727,6 [9]	658,2	686,6	730,1	735,7	Pracovní síla (ekonomicky aktivní; tis. osob)
383,0	398,0	396,2 [9]	363,9	356,3	350,8	372,0	Osoby mimo prac. sílu (15 let a více; tis. os.)
65,4	64,3	64,7 [9]	64,4	65,8	67,5	66,4	Míra ekonomické aktivity (%)
43 062	44 939	47 301	49 797	53 063	57 787	63 022	Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance (v Kč)[1]
124,5	124,2	123,6	124,7	124,0	126,6	129,5	průměr Česka = 100 %
17 955	32 107	26 047	27 766	27 425	28 113	35 776	Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce (k 31. 12.)
1,90	3,51	2,76	3,04	2,80	2,80	3,58	Podíl nezam. osob[2] (k 31. 12.; %)
							Děti, žáci a studenti (k 30. 9.)
43 260	42 578	42 580	43 510	42 771	42 355	40 809	mateřských škol
108 638	110 975	112 089	121 401	120 929	121 557	121 333	základních škol
64 154	66 232	68 904	71 442	74 163	77 240	79 608	středních škol vč. konzervatoří (denní studium)
88 883	91 520	93 813	94 116	94 871	96 825	100 517	Studenti vysokých škol[3] (k 31. 12.)
						.	Obyvatelé na 1 lékaře
							Průměrná měsíční výše starobního důchodu sólo[4] (Kč)
37,9	28,7	27,7	30,4	29,9	27,7	24,9	Registrované trestné činy na 1 000 obyvatel
							EKONOMICKÝ VÝVOJ
1 577 929	1 552 162	1 710 117	1 952 106	2 093 632	2 175 296	.	Hrubý domácí produkt (mil. Kč)
103,6	95,0	106,4	103,9	98,8	100,6	.	předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny; %)
195,1	185,3	197,2	204,9	202,3	203,5	.	rok 2000 = 100 (srovnatelné ceny; %)
28,9	30,0	28,8	28,7	31,8	29,9	.	Míra investic (podíl tvorby hrubého fixního kapitálu na hrubém domácím produktu; %)
40 115	43 458	47 396	51 738	55 163	60 173	.	Výdaje na výzkum a vývoj (mil. Kč)
632 250	644 586	658 390	670 392	655 855	672 224	692 397	Registrované subjekty (k 31. 12.)
25 309	26 473	31 036	35 412	33 462	[11] 32 067	.	Produkce zemědělského odvětví[5] (mil. Kč)
80 906	78 004	75 843	77 576	76 886	74 638	75 104	Počet zaměstnanců v průmyslu[6] (fyz. os.)
65 422	64 510	69 531	82 293	91 457	89 623	95 849	Staveb. práce "S" provedené v kraji[7] (mil. Kč)
6 002	5 449	5 228	6 575	6 410	6 489	5 325	Dokončené byty
946 244	955 415	950 587	989 886	1 042 843	1 063 119	1 097 918	Osobní automobily vč. dodávkových (k 31. 12.)
8 044,3	2 182,4	2 354,7	5 984,8	7 442,6	8 063,4	8 276,0	Hosté v hromadných ubyt. zaříz. (tis. osob)
6 803,7	1 453,5	1 411,3	4 491,6	5 865,0	6 502,3	6 700,9	z toho nerezidenti
							ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (ŽP)
19 617	19 573	19 543	19 473	19 410	19 363	19 314	Zemědělská půda (k 31. 12.; ha)
14 084	14 030	13 978	13 708	13 585	13 440	13 317	z toho orná půda
30 004	30 048	30 078	30 148	30 211	30 258	30 306	Nezemědělská půda (k 31. 12.; ha)
5 249	5 251	5 251	5 270	5 284	5 293	5 295	z toho: lesní pozemky
5 066	5 080	5 082	5 099	5 110	5 114	5 117	zastavěné plochy a nádvoří
3 076	3 556	3 397	3 164	2 885	2 665	3 170	Investice na ochranu ŽP podle místa investice na 1 obyvatele (Kč)

[7] podniky s 20 a více zaměstnanci s převažující stavební činností

[8] údaje od roku 2021 navazují na výsledky Sčítání lidu, domů a bytů SLDB 2021

[9] data od roku 2022 dle nové metodiky, údaje předchozích let nejsou srovnatelné

[10] od roku 2013 vlivem zpřesnění dat podle Registru osob nejsou údaje plně srovnatelné s předchozími roky

[11] semidefinitivní údaje

Tab. 3.1 Vybrané ukazatele za hlavní město Prahu – demografický vývoj

	Měřicí jednotka	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Počet obyvatel (k 31. 12.)	osoby	**1 324 277**	**1 335 084**	[6] **1 275 406**	**1 357 326**	**1 384 732**	**1 397 880**	**1 407 084**
v tom: muži		642 014	649 037	[6] 618 261	647 414	664 998	673 437	680 676
ženy		673 297	678 235	[6] 648 912	691 116	709 336	713 917	717 998
z toho cizinci		211 519	229 413	237 120	346 306	343 244	354 323	366 227
z toho státní občanství: Ukrajina		53 658	59 478	66 971	170 096	161 941	168 155	174 544
Sňatky		6 841	5 455	5 704	6 983	6 393	6 189	6 025
Průměrný věk při prvním sňatku	roky							
ženichů		33,8	33,9	34,2	34,2	34,5	34,3	34,2
nevěst		31,4	31,5	31,7	31,9	31,9	31,9	31,9
Rozvody		2 743	2 633	2 404	2 370	2 288	2 380	2 345
Podíl rozvodů s nezletilými dětmi	%	52,1	54,8	57,6	52,6	53,1	54,5	53,8
Živě narození	osoby	14 933	14 713	15 157	13 528	12 575	12 085	10 946
z toho mimo manželství	%	40,3	40,5	40,5	41,0	38,5	38,0	37,3
Průměrný věk matky při narození dítěte	roky	31,6	31,7	32,0	31,8	31,8	31,9	32,0
prvního dítěte		30,2	30,3	30,7	30,5	30,6	30,7	30,8
Úhrnná plodnost[1]		1,550	1,538	1,743	1,500	1,328	1,275	1,163
Zemřelí	osoby	12 178	13 621	14 460	12 810	12 212	11 792	12 128
Přirozený přírůstek/úbytek	osoby	2 755	1 092	697	718	363	293	-1 182
Přistěhovalí	osoby	42 328	40 582	46 989	112 363	67 699	62 689	57 432
z toho z ciziny		22 301	19 789	24 358	92 046	39 851	35 380	31 366
Vystěhovalí	osoby	29 438	30 867	31 693	31 161	40 656	49 834	47 046
z toho do ciziny		7 474	8 317	6 420	6 705	13 055	21 576	18 611
Přírůstek/úbytek stěhováním	osoby	12 890	9 715	15 296	81 202	27 043	12 855	10 386
z toho s cizinou		14 827	11 472	17 938	85 341	26 796	13 804	12 755
Celkový přírůstek/úbytek	osoby	15 645	10 807	15 993	81 920	27 406	13 148	9 204
Na 1 000 obyvatel								
sňatky	‰	5,2	4,1	4,5	5,1	4,6	4,4	4,3
rozvody	‰	2,1	2,0	1,9	1,7	1,7	1,7	1,7
živě narození	‰	11,3	11,0	11,9	10,0	9,1	8,6	7,8
zemřelí	‰	9,2	10,2	11,3	9,4	8,8	8,4	8,6
přirozený přírůstek/úbytek	‰	2,1	0,8	0,5	0,5	0,3	0,2	-0,8
přistěhovalí	‰	32,0	30,4	36,8	82,8	48,9	44,8	40,8
vystěhovalí	‰	22,2	23,1	24,8	23,0	29,4	35,6	33,4
přírůstek/úbytek stěhováním	‰	9,7	7,3	12,0	59,8	19,5	9,2	7,4
celkový přírůstek/úbytek	‰	11,8	8,1	12,5	60,4	19,8	9,4	6,5
Kojenecká úmrtnost[2]	‰	2,0	1,8	1,8	1,4	1,6	1,5	1,5
Novorozenecká úmrtnost[3]	‰	1,2	1,2	1,1	0,9	0,7	0,7	1,0
Obyvatelé ve věku (k 31. 12.)								
0–14 let	osoby	210 847	212 824	[6] 203 472	219 012	218 647	215 285	209 423
	%	15,9	15,9	[6] 16,0	16,1	15,8	15,4	14,9
15–64 let	osoby	862 264	869 149	[6] 820 761	883 418	909 437	925 154	939 831
	%	65,1	65,1	[6] 64,4	65,1	65,7	66,2	66,8
65 let a více	osoby	251 166	253 111	[6] 251 173	254 896	256 648	257 441	257 830
	%	19,0	19,0	[6] 19,7	18,8	18,5	18,4	18,3
Průměrný věk (k 31. 12.)	roky	41,9	42,0	[6] 42,3	41,7	41,7	41,9	42,0
mužů		40,5	40,5	[6] 40,7	40,2	40,2	40,4	40,5
žen		43,3	43,3	[6] 43,7	43,1	43,1	43,3	43,5
Věkový medián (k 31. 12.)		41,6	41,8	[6] 42,4	41,7	41,8	41,9	42,0
Index stáří (k 31. 12.)[4]		143,0	142,9	[6] 149,1	140,3	141,4	144,4	148,6
Index ekonomické závislosti (k 31. 12.)[5]		63,1	63,4	[6] 66,3	66,0	65,4	64,7	63,7
Naděje dožití (dvouleté období)	roky							
mužů při narození		78,37	78,16	77,09	77,11	78,20	78,83	79,22
žen při narození		83,05	82,86	82,35	82,84	83,85	84,42	84,56
mužů ve věku 65 let		17,38	17,05	16,24	16,44	17,36	17,93	18,29
žen ve věku 65 let		20,45	20,29	19,89	20,38	21,12	21,65	21,75

[1] počet živě narozených dětí, které by se narodily jedné ženě za předpokladu, že by míry plodnosti podle věku zaznamenané ve sledovaném roce zůstaly během jejího reprodukčního věku (15–49 let) neměnné

[2] počet dětí zemřelých před dosažením věku 1 roku na 1 000 živě narozených dětí

[3] počet dětí zemřelých před dosažením věku 28 dnů na 1 000 živě narozených dětí

[4] počet osob ve věku 65 let a více na 100 dětí ve věku 0–14 let

[5] počet osob ve věku 0–19 let a 65 let a více na 100 osob ve věku 20–64 let

[6] údaje v roce 2021 navazují na výsledky SLDB 2021

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za hlavní město Prahu – sociální vývoj

	Jednotka	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
VÝBĚROVÉ ŠETŘENÍ PRACOVNÍCH SIL[1]								
Obyvatelstvo ve věku 15 let a více	tis. osob	1106,0	1115,4	1123,8	1022,1	1042,9	1080,9	1107,6
z toho podle dosaženého vzdělání:								
základní a bez vzdělání	%	7,5	7,2	6,9	7,0	8,1	8,6	8,8
střední bez maturity	%	16,7	16,3	13,3	14,0	14,0	13,9	12,5
střední s maturitou	%	37,7	38,5	38,2	36,9	34,8	34,7	33,8
vysokoškolské vč. vyššího odborného	%	38,1	38,0	41,5	42,1	43,1	42,9	44,9
Pracovní síla (ekonomicky aktivní)	tis. osob	723,0	717,3	727,6	658,2	686,6	730,1	735,7
v tom: zaměstnaní[2]		713,6	701,1	710,9	647,8	672,5	717,4	722,7
z toho ženy		321,9	317,5	319,4	288,9	300,6	331,6	346,1
nezaměstnaní		9,4	16,3	16,8	10,4	14,1	12,8	13,0
z toho ženy		4,8	8,5	9,5	4,4	6,3	6,3	6,6
Osoby mimo pracovní sílu ve věku 15 let a více	tis. osob	383,0	398,0	396,2	363,9	356,3	350,8	372,0
Zaměstnaní podle postavení v zaměstnání:								
zaměstnanci[3]	%	76,2	77,6	79,7	78,1	78,3	80,2	79,8
zaměstnavatelé	%	3,4	3,6	3,4	2,8	2,8	2,4	2,6
pracující na vlastní účet	%	19,8	18,4	16,7	18,4	18,6	17,1	17,4
Zaměstnaní pracující v kraji	tis. osob	5351,4	5227,2	5279,2	5333,1	5418,5	5450,8	.
v tom podle sektorů:								
primární (zemědělství, lesnictví, rybářství)	%	2,9	2,8	2,8	2,9	2,8	2,8	.
sekundární (průmysl a stavebnictví)	%	36,2	35,6	35,5	35,3	34,8	34,1	.
terciární (služby)	%	60,9	61,5	61,7	61,8	62,4	63,1	.
Míra ekonomické aktivity	%	65,4	64,3	64,7	64,4	65,8	67,5	66,4
v tom: muži		74,2	72,4	73,1	72,6	73,1	73,2	72,7
ženy		57,1	56,7	56,9	56,5	58,6	62,0	60,7
Míra zaměstnanosti	%	64,5	62,9	63,3	63,4	64,5	66,4	65,2
v tom: muži		73,3	71,0	71,8	71,4	71,6	72,0	71,5
ženy		56,3	55,2	55,2	55,6	57,4	60,8	59,6
Obecná míra nezaměstnanosti[4]	%	1,3	2,3	2,3	1,6	2,1	1,7	1,8
v tom: muži		1,2	2,0	1,8	1,6	2,1	1,6	1,7
ženy		1,5	2,6	2,9	1,5	2,0	1,9	1,9
ZAMĚSTNANOST CIZINCŮ (k 31. 12.; MPSV, MPO)								
Pracovněprávní vztahy cizinců v postavení zaměstnanců		212 422	205 934	222 446	236 665	249 905	269 738	313 892
Cizinci s platným živnostenským oprávněním		37 245	39 652	42 064	46 540	50 263	56 488	62 829
NEZAMĚSTNANOST (k 31. 12.; MPSV)								
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce	osoby	17 955	32 107	26 047	27 766	27 425	28 113	35 776
z toho: ženy		9 402	16 466	13 657	15 747	15 490	15 676	19 770
absolventi škol a mladiství		531	840	706	779	883	955	1 852
osoby se zdravotním postižením		1 533	1 870	1 898	1 814	1 802	1 934	2 333
osoby pečující o dítě do 15 let věku		2 294	2 771	2 472	2 681	2 712	2 700	5 955
v tom podle věku:								
do 19 let		391	675	577	791	971	1 108	1 459
20–24 let		1 260	2 310	1 706	1 947	1 998	2 129	2 969
25–34 let		4 129	7 413	5 360	5 387	5 446	5 349	7 099
35–44 let		4 660	8 473	6 558	6 878	6 697	6 619	8 357
45–54 let		3 748	6 977	5 917	6 301	6 224	6 547	8 070
55 let a více		3 767	6 259	5 929	6 462	6 089	6 361	7 822
průměrný věk	roky	42,3	42,0	43,2	43,2	42,8	42,9	41,9
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání:	osoby							
základní a bez vzdělání		3 663	6 483	6 007	7 560	7 357	7 378	8 489
střední bez maturity		4 204	8 197	6 369	6 327	5 993	5 958	7 610
střední s maturitou		5 815	10 665	8 386	7 937	7 862	8 176	10 461
vyšší odborné vč. nástavbového		338	619	435	525	510	551	802
vysokoškolské		3 935	6 143	4 850	5 417	5 703	6 050	8 414
z toho podle klasifikace zaměstnání (CZ-ISCO):								
nemanuální pracovníci	osoby	13 009	21 769	17 611	18 540	18 744	19 730	7 785
vysoce kvalifikovaní (třídy 1–3)		5 584	8 322	6 996	7 788	8 144	8 716	3 247
s nižší kvalifikací (třídy 4 a 5)		7 425	13 447	10 615	10 752	10 600	11 014	4 538
manuální pracovníci	osoby							
kvalifikovaní (třídy 6–8)		2 355	3 842	3 382	3 511	3 291	3 255	1 454
nekvalifikovaní (třída 9)		1 846	2 964	3 080	3 620	3 369	3 270	1 840
nezjištěno		741	3 526	1 971	2 095	2 021	1 858	24 697

[1] údaje podle kraje obvyklého bydliště (kromě struktury zaměstnaných podle sektorů); do roku 2021 přepočteno na celou populaci, od roku 2022 přepočteno na celou populaci po odečtení odhadu osob žijících mimo soukromé domácnosti resp. mimo byty

[2] s jediným nebo hlavním zaměstnáním, vč. ozbrojených sil

[3] zaměstnanci včetně členů produkčních družstev

[4] podle definice Mezinárodní organizace práce

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za hlavní město Prahu – sociální vývoj

1. pokračování tabulky

	Měřicí jednotka	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
v tom podle délky nezaměstnanosti:	osoby							
do 3 měsíců		6 978	9 291	6 782	8 717	8 162	8 223	8 952
více než 3 měsíce až 6 měsíců		4 474	8 014	4 703	7 358	6 118	6 438	8 174
více než 6 měsíců až 12 měsíců		3 332	8 992	4 994	4 347	5 177	5 341	8 202
více než 12 měsíců až 24 měsíců		1 634	3 817	6 330	3 118	4 089	3 828	5 413
více než 24 měsíců		1 537	1 993	3 238	4 226	3 879	4 283	5 035
		3 171	5 810	9 568	7 344	7 968	8 111	10 448
Průměrná délka evidence	dny	318	295	404	370	395	407	406
Dosažitelní uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce[5)]	osoby	16298	30 230	23 891	25 194	24 760	25 462	33 076
z toho: ženy		8548	15 535	12 542	14 391	14 019	14 239	18 344
absolventi škol a mladiství		518	830	692	762	853	941	
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce s nárokem na podporu v nezaměstnanosti	osoby	6675	10 624	6 982	7 101	7 464	8 258	8 817
z toho ženy		3794	5 865	4 062	4 104	4 408	4 781	5 178
Podíl nezaměstnaných osob[6)]	%	1,90	3,51	2,76	3,04	2,80	2,80	3,58
v tom: muži		1,79	3,38	2,59	2,57	2,44	2,47	3,18
ženy		2,00	3,64	2,93	3,52	3,16	3,12	3,97
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných[7)]	%	0,4	0,7	1,2	0,8	0,9	0,9	1,1
Pracovní místa v evidenci úřadu práce	místa	74 905	81 719	88 785	76 045	79 569	73 744 [14)]	21 698
Uchazeči na 1 pracovní místo v evidenci úřadu práce	osoby	0,2	0,4	0,3	0,4	0,3	0,4	1,6
ČISTÝ DISPONIBILNÍ DŮCHOD DOMÁCNOSTÍ								
Čistý disponibilní důchod domácností celkem	mil. Kč	463 312	477 428	543 856	604 822	662 275	732 893	.
na 1 obyvatele	tis. Kč	362 125	376 650	429 188	451 855	481 888	528 267	.
průměr Česka = 100	%	15,80879	15,7	16,4	16,0	15,9	16,8	.
VÝBĚROVÉ ŠETŘENÍ MEZD ZAMĚSTNANCŮ[8)]								
Průměrná hrubá měsíční mzda	Kč	45 888	47 602	50 494	54 015	57 275	62 022	65 594
průměr Česka = 100		126,1	123,2	123,8	124,4	124,7	126,7	125,7
v tom: muži		50 994	52 443	55 744	60 160	63 886	69 199	74 099
ženy		39 990	41 975	44 506	47 186	50 011	54 112	56 744
Medián mezd	Kč	37 719	38 732	41 096	43 950	46 429	49 775	52 793
průměr Česka = 100		119,9	116,7	116,9	117,5	117,5	119,2	119,1
v tom: muži		40 811	41 428	44 250	47 844	50 534	54 315	58 440
ženy		34 841	36 163	38 386	40 841	43 194	46 124	48 740
NÁKLADY PRÁCE[9)]								
Měsíční náklady práce na 1 zaměstnance	Kč	56 261	58 513	61 076	64 759	69 392	73 637	.
z toho: přímé náklady		40 227	41 991	43 997	46 343	49 684	52 747	.
mzdy		36 017	36 941	38 878	41 408	44 370	47 024	.
náhrady mzdy		4 209	5 050	5 119	4 935	5 314	5 723	.
sociální náklady a výdaje		14 623	15 238	15 880	16 855	18 023	19 131	.
VZDĚLÁVÁNÍ (MŠMT)								
Děti, žáci a studenti (k 30. 9.)	osoby							
mateřských škol		43 260	42 578	42 580	43 510	42 771	42 355	40 809
základních škol		108 638	110 975	112 089	121 401	120 929	121 557	121 333
středních škol včetně konzervatoří (denní studium)		64 154	66 232	68 904	71 442	74 163	77 240	79 608
vyšších odborných škol (denní studium)		4 676	4 609	4 796	4 880	5 029	5 578	5 796
Studenti vysokých škol (občané ČR, k 31. 12.)	osoby							
s trvalým bydlištěm v kraji		32 036	33 147	34 098	33 825	34 249	35 298	37 327
s místem výuky v kraji		88 883	91 520	93 813	94 116	94 871	96 825	100 517
z toho v prezenčním studiu	%	76,9	77,9	78,4	79,7	80,8	81,6	82,0
Absolventi VŠ (občané ČR) s místem výuky v kraji	osoby	20 396	19 725	18 964	18 396	19 793	20 287	22 046

[5)] ve věku 15−64 let

[6)] podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15–64 let ze všech obyvatel ve stejném věku, jmenovatel data ČSÚ

[7)] podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) v evidenci ÚP na počtu obyvatel ve věku 15–64 let, jmenovatel data ČSÚ

[8)] zdroj: MPSV (Informační systém o průměrném výdělku) a MF (Informační systém o platu a služebním příjmu)

[9)] podniky se sídlem v kraji

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za hlavní město Prahu – sociální vývoj 2. pokračování tabulky

	Jednotka	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
ZDRAVÍ (ÚZIS, ČSÚ)								
Lékaři celkem (vč. smluvních)	přep. os.	10 510	10 584	10 983	11 055	11 101	11 459	.
obyvatelé na 1 lékaře		125	125	115	121	124	121	.
z toho zubní lékaři		1 621	1 610	1 634	1 626	1 608	1 683	.
Nemocnice akutní péče		21	24	23	23	23	23	.
lůžka		8 114	8 171	8 345	8 447	8 458	8 526	.
Samostatné ordinace lékařů								
praktických pro dospělé		560	562	570	574	570	579	.
praktických pro děti a dorost		222	216	216	210	210	205	.
stomatologů		1 046	1 034	1 032	1 020	1 014	1 011	.
STÁTNÍ SOCIÁLNÍ PODPORA (MPSV)								
Počet vyplacených dávek státní sociální podpory	tis. dávek	776,9	796,3	771,5	784,7	937,0	938,2	948,3
z toho rodičovský příspěvek		414,8	457,5	432,9	406,5	384,5	354,5	319,4
Počet vyplacených dávek pěstounské péče	tis. dávek	30,3	30,8	31,2	31,2	31,9	32,9	35,3
Výdaje na dávky státní sociální podpory	mil. Kč	4320,7	6102,9	5736,6	5648,3	6994,5	7121,1	7536,2
z toho rodičovský příspěvek		3171,5	4980,0	4616,3	4274,1	4044,3	3844,7	3729,3
Výdaje na dávky pěstounské péče	mil. Kč	312,5	319,7	328,8	306,5	359,8	380,0	422,0
Výdaje na dávky státní sociální podpory a pěstounské péče na 1 obyvatele	Kč	3 285	4 598	4 527	4 220	5 089	5 133	5 388
ZAŘÍZENÍ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB (k 31. 12.; MPSV)								
Lůžka v domovech pro seniory		2 758	2 768	2 320	2 650	2 651	2 562	2 733
na 1 000 obyvatel ve věku 65 let a více		11,0	10,9	9,2	10,4	10,3	10,0	10,6
Lůžka v domovech se zvláštním režimem		1 306	1 321	1 398	1 724	1 757	1 766	1 820
Lůžka v domovech pro osoby se zdravotním postižením		446	464	465	464	492	521	501
DŮCHODOVÉ POJIŠTĚNÍ (v prosinci; ČSSZ)								
Příjemci starobního důchodu celkem[10)]	osoby	262 990	259 444	255 473	251 809	249 535	247 738	244 440
z toho ženy		162 499	159 664	157 167	154 727	152 952	151 867	149 779
Příjemci starobního důchodu sólo[11)]	osoby	203 813	201 512	198 010	195 071	193 713	191 819	189 678
Příjemci předčasného starobního důchodu[10,12)]	osoby	36 239	36 107	36 261	36 382	40 067	42 391	42 494
z toho ženy		21 278	21 238	21 349	21 517	23 098	24 548	24 762
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu celkem (včetně souběhu)	%	13,8	13,9	14,2	14,4	16,1	17,1	17,4
v tom: muži		14,9	14,9	15,2	15,3	17,6	18,6	18,7
ženy		13,1	13,3	13,6	13,9	15,1	16,2	16,5
Průměrná měsíční výše starobního důchodu sólo[11)]	Kč	14 383	15 439	16 467	19 268	21 519	21 941	22 386
v tom: muži		15 633	16 771	17 903	20 937	22 850	23 264	23 732
ženy		13 367	14 344	15 283	17 886	20 413	20 840	21 268
Podíl průměrného starobního důchodu sólo[11)] na mzdovém mediánu	%	38,1	39,9	40,1	43,8	46,3	44,1	42,4
KULTURA (NIK)								
Veřejné knihovny vč. poboček		88	89	88	89	91	91	.
registrovaní čtenáři (tis. osob)		219,6	187,1	180,6	194,4	206,5	210,8	.
návštěvníci – fyzické návštěvy (tis. osob)		2 609	1 467	1 278	2 018	2 240	2 411	.
Muzea, galerie a památníky v provozu celkem		32	30	30	38	37	41	.
návštěvníci expozic a výstav (tis. osob)		6 725,0	2 104,9	1 783,7	3 970,7	4 881,0	5 381,1	.
Památkové objekty zpřístupněné návštěvníkům za vstupné		23	23	31	32	32	29	.
návštěvníci (tis. osob)		4 688,8	1 001,9	1 544,0	3 659,5	4 855,8	5 410,6	.

[10)] včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu

[11)] bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu

[12)] předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.

[14)] od roku 2025 došlo ke změně metodiky evidence pracovních míst

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za hlavní město Prahu – sociální vývoj

3. pokračování tabulky

	Jednotka	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
KRIMINALITA, NEHODY (Policejní prezidium ČR)								
Registrované trestné činy		49 863	38 059	35 136	40 704	41 070	38 435	34 853
na 1 000 obyvatel		37,9	28,7	27,7	30,4	29,9	27,7	24,9
Objasněné trestné činy		11 191	8 660	8 833	10 383	10 328	10 316	9 344
Hlášené dopravní nehody		21 458	16 925	17 510	15 475	14 273	11 526	[15)] 11 030
na 1 000 obyvatel		16,3	12,8	13,8	11,6	10,4	8,3	[15)] 7,9
usmrcení	osoby	20	22	22	17	21	21	15
těžce zranění	osoby	114	131	126	196	158	183	167
lehce zranění	osoby	1 958	1 604	1 609	1 829	2 019	2 006	2 228
Podíl bodovaných řidičů[13)] z registrovaných řidičů celkem	%	5,1	4,6	4,5	4,9	5,3	5,0	4,8
Bodovaní řidiči s 12 body	osoby	4 091	3 862	3 888	4 067	4 244	3 753	3 439
POŽÁRY (Hasičský záchranný sbor ČR)								
Požáry celkem		1 998	1 797	1 795	2 326	2 071	2 255	2 287
na 1 000 obyvatel		1,5	1,4	1,4	1,7	1,5	1,6	1,6
přímá škoda	mil. Kč	225,4	154,4	708,3	730,9	177,1	158,7	472,8
usmrcení	osoby	11	13	12	8	9	7	14

[13)] bodovaný řidič se dopustil přestupku (trestného činu) započítávaného do bodového hodnocení řidiče

[15)] od 1. 7. 2025 změna metodiky hlášení dopravních nehod Policii ČR

Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – ekonomický vývoj

	Měřicí jednotka	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
MAKROEKONOMIKA								
Hrubý domácí produkt (HDP)	mil. Kč	1 577 929	1 552 162	1 710 117	1 952 106	2 093 632	2 175 296	.
předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny)	%	103,6	95,0	106,4	103,9	98,8	100,6	.
rok 2000 = 100 (srovnatelné ceny)	%	195,1	185,3	197,2	204,9	202,3	203,5	.
Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele	tis. Kč	1 233,3	1 224,5	1 349,6	1 458,4	1 523,4	1 567,9	.
průměr Česka = 100	%	221,0	220,6	224,7	222,6	216,3	211,8	.
Hrubý domácí produkt na 1 zaměstnaného	tis. Kč	1 683,0	1 706,2	1 822,8	2 063,3	2 086,3	2 087,5	.
průměr Česka = 100	%	152,9	153,0	152,6	156,1	147,6	141,2	.
Hrubá přidaná hodnota	mil. Kč	1 428 250	1 415 555	1 558 633	1 777 175	1 923 263	1 985 663	.
v tom sektory: primární	%	0,4	0,4	0,4	0,4	0,5	0,4	.
sekundární	%	14,5	15,1	14,4	17,4	15,5	15,8	.
terciární	%	85,2	84,5	85,2	82,2	84,0	83,7	.
Tvorba hrubého fixního kapitálu	mil. Kč	456 635	465 435	492 890	560 716	666 379	650 678	.
Tvorba hrubého fixního kapitálu na 1 obyvatele	tis. Kč	356,9	367,2	389,0	418,9	484,9	469,0	.
průměr Česka = 100	%	248,1	259,1	246,8	230,9	246,5	239,1	.
Zaměstnaní v hlavním pracovním poměru (včetně sebezaměstnaných) pracující v kraji	osoby	937 568	909 738	938 192	946 129	1 003 499	1 042 064	.
z toho zaměstnanci		752 139	738 745	769 093	764 391	811 178	817 249	.
MÍSTNÍ ROZPOČTY[1] (Ministerstvo financí)								
Příjmy celkem (po konsolidaci)	mil. Kč	95 352	96 941	105 636	120 336	140 781	141 022	148 141
Výdaje celkem (po konsolidaci)	mil. Kč	80 685	88 035	89 649	104 823	111 512	118 062	123 970
v tom: běžné výdaje		67 558	73 582	74 927	82 801	90 120	91 519	98 002
kapitálové výdaje		13 127	14 453	14 723	22 022	21 391	26 543	25 968
VĚDA A VÝZKUM								
Výdaje na výzkum a vývoj celkem	mil. Kč	40 115	43 458	47 396	51 738	55 163	60 173	.
z toho: mzdové		23 033	24 936	27 931	31 220	33 679	37 979	.
financované z veřejných národních zdrojů		18 528	18 674	20 137	20 749	20 922	21 715	.
Pracovníci ve výzkumu a vývoji	přep. os.	28 416	29 086	30 245	31 549	31 918	33 918	.
z toho výzkumní pracovníci		16 637	17 079	18 441	19 591	19 727	19 907	.
INFORMAČNÍ A KOMUNIKAČNÍ TECHNOLOGIE[2]								
Podíl domácností vybavených osobním počítačem	%	83,9	83,7	86,0	87,5	89,2	88,8	.
Podíl domácností s připojením k internetu	%	84,9	84,7	86,9	88,8	90,9	90,9	.
EKONOMICKÉ SUBJEKTY								
Registrované subjekty (k 31. 12.)		632 250	644 586	658 390	670 392	655 855	672 224	692 397
z toho živnostníci		316 111	321 948	328 085	332 296	307 317	314 789	324 082
z toho subjekty se zjištěnou aktivitou		356 113	380 723	374 650	388 462	401 406	415 873	436 305
z toho živnostníci		165 084	183 652	173 813	177 820	179 739	184 960	195 146
Vzniklé subjekty		28 713	26 480	28 822	31 546	32 092	37 167	39 012
z toho živnostníci		9 025	8 887	9 584	11 740	11 522	14 972	14 524
ZEMĚDĚLSTVÍ								
Produkce zemědělského odvětví	mil. Kč	25 309	26 473	31 036	35 412	33 462	[8] 32 067	.
z toho: rostlinná produkce		16 138	17 253	21 494	23 511	20 226	[8] 19 259	.
živočišná produkce		7 938	7 907	8 101	10 149	11 382	[8] 10 920	.
Obhospodařovaná zemědělská půda (k 31. 5.)	ha	561 388	564 078	563 882	566 253	566 601	564 647	.
z toho orná		484 064	485 517	482 523	484 457	489 867	487 923	.
Sklizeň: obilovin	t	33 662	31 369	34 191	34 893	27 578	21 806	.
brambor	t	268	220	460	476	206	181	.
Hospodářská zvířata (k 31. 12.)								
tuři (skot)[3]	kusy	146 801	142 925	147 523	151 091	153 643	155 208	.
prasata	kusy	315 337	325 617	327 581	314 439	313 557	324 352	.
drůbež celkem	tis. ks	5 773	5 228	7 275	4 720	4 617	7 388	.
Výroba jatečného skotu	t ž. hm.	18 324	18 419	18 728	18 958	19 231	21 099	.
Výroba jatečných prasat	t ž. hm.	62 294	64 545	65 551	66 151	65 580	58 780	.
Výroba jatečné drůbeže	t ž. hm.	43 655	42 892	48 218	52 216	52 385	55 674	.
Výroba mléka	tis. l	387 315	394 915	405 099	406 230	423 914	426 736	.
Snáška konzumních vajec	tis. ks	406 732	374 028	391 536	373 429	394 279	398 177	.
LESNICTVÍ								
Plochy dřevin (k 31. 12.; Národní lesnický institut)	ha	4 761	4 749	4 743	4 766	4 749	4 838	4 826
Zalesňování	ha	.	.	.	.	.	.	.
Těžba dřeva	m^3 b. k.	.	.	.	.	.	.	.
z toho nahodilá hmyzová		.	.	.	.	.	.	.

[1] souhrn za kraj, obce a dobrovolné svazky obcí

[2] tříleté klouzavé průměry (např. údaj roku 2024 je vypočten z dat roku 2023, 2024 a 2025)

[3] do roku 2024 skot (domácí zvířata druhu tur domácí), v roce 2025 tuři – zahrnují navíc domácí zvířata druhu buvol domácí a jiné tury

Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – ekonomický vývoj

pokračování tabulky

	Měřicí jednotka	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
PRŮMYSL[4]								
Průměrný počet podniků		224	219	209	216	220	222	210
Tržby z prodeje výrobků a služeb průmysl. pova	mil. Kč	336 159	328 390	316 827	354 637	508 466	526 422	536 860
na 1 zaměstnance	tis. Kč	4 155	4 210	4 177	4 571	6 613	7 053	7 148
Průměrný evidenční počet zaměstnanců	fyz. os.	80 906	78 004	75 843	77 576	76 886	74 638	75 104
Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance	Kč	42 998	44 224	46 286	49 933	55 760	60 911	64 485
ENERGETIKA (Energetický regulační úřad)								
Výroba elektřiny brutto	GWh	.	192	197	211	271	291	329
podíl na úhrnu Česka	%	.	0,2	0,2	0,2	0,4	0,4	0,4
podíl výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů	%	.	74,9	74,8	73,0	71,1	73,9	71,9
Spotřeba elektřiny netto	GWh	6 047	5 650	5 784	5 842	5 754	5 898	5 991
podíl na úhrnu Česka	%	10,2	9,8	9,6	10,1	10,3	10,5	10,5
v domácnostech na 1 obyvatele	kWh	1 121,2	1 118,9	1 231,6	1 162,5	1 110,5	1 159,0	1 191,1
Spotřeba zemního plynu	tis. m^3	841 364	807 090	894 741	751 440	679 235	680 869	652 175
podíl na úhrnu Česka	%	10,0	9,4	9,6	10,1	10,2	10,2	9,2
v domácnostech na 1 odběratele	m^3	715,6	705,1	801,2	675,4	601,9	600,8	612,0
STAVEBNICTVÍ								
Průměrný počet podniků[5]		102	112	121	139	145	138	135
Základní stavební výroba[5]	mil. Kč	72 786	74 261	80 523	95 457	103 424	101 342	108 527
na 1 zaměstnance	tis. Kč	2 799	2 713	2 845	3 238	3 428	.	.
Průměrný evidenční počet zaměstnanců[5]	fyz. os.	26 003	27 374	28 306	29 481	30 174	.	.
Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance[5]	Kč	46 663	46 974	48 038	51 341	57 237	.	.
Stavební práce "S" provedené v kraji[6]	mil. Kč	65 422	64 510	69 531	82 293	91 457	89 623	98 507
z toho pro veřejné zadavatele		20 760	21 045	25 714	26 794	34 668	34 999	36 280
STAVEBNÍ POVOLENÍ								
Orientační hodnota povolených staveb	mil. Kč	43 717	40 410	103 402	54 524	48 901	63 781	60 169
z toho budov (bytových a nebytových)		38 952	28 745	50 332	41 628	38 320	58 769	52 448
z toho výstavba nových bytových budov		17 925	11 579	30 647	23 497	17 306	36 440	26 787
Průměrná hodnota na 1 stavební povolení	tis. Kč	12 409	12 585	31 477	18 358	16 770	23 544	23 240
BYTOVÁ VÝSTAVBA								
Zahájené byty		6 487	4 335	9 446	6 490	5 720	8 191	7 380
z toho v nových rodinných domech		355	420	655	600	519	439	536
Dokončené byty		6 002	5 449	5 228	6 575	6 410	6 489	5 325
z toho v nových rodinných domech		711	686	608	678	591	635	487
Investiční náklady na výstavbu 1 m^2								
obytné plochy bytu v novém rodinném dom	Kč	48 581	50 204	59 754	65 363	70 321	72 393	68 900
obytné plochy bytu v novém bytovém dom	Kč	48 381	58 416	71 464	73 448	75 143	79 303	84 176
PRŮMĚRNÉ CENY NEMOVITOSTÍ								
Rodinné domy	Kč/m^2	65 815	79 703	95 870	105 434	111 087	106 753	119 239
Byty	Kč/m^2	76 391	85 784	100 809	112 676	103 693	115 889	131 520
DOPRAVA (k 31. 12.; Ministerstvo dopravy)								
Osobní automobily vč. dodávkových		946 244	955 415	950 587	989 886	1 042 843	1 063 119	1 097 918

[4] podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující činností v sekci (dle CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu

[5] podniky s 50 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující stavební činností

[6] podniky s 20 a více zaměstnanci s převažující stavební činností

Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – ekonomický vývoj

2. pokračování tabulky

	Měřicí jednotka	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
CESTOVNÍ RUCH								
Hromadná ubytovací zařízení (HUZ)		817	910	863	873	844	827	831
Lůžka v hromadných ubytovacích zařízeních		94 444	102 118	93 535	98 446	96 257	95 203	95 700
Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních	tis. osob	8 044	2 182	2 355	5 985	7 443	8 063	8 276
z toho nerezidenti		6 804	1 454	1 411	4 492	5 865	6 502	6 701
Průměrná doba pobytu hostů v HUZ	dny	3,3	3,2	3,2	3,2	3,3	3,3	3,3
z toho nerezidentů		3,4	3,4	3,4	3,4	3,4	3,4	3,4
Satelitní účet cestovního ruchu								
Hrubá přidaná hodnota cestovního ruchu	mil. Kč	53 227	20 934	25 699	46 611	[8)] 57 721	[9)] 62 792	.
Průměrný počet zaměstnaných osob[7)]	osoby	65 958	57 226	52 578	55 114	[8)] 58 981	[9)] 60 592	.

[7)] počet zaměstnaných osob v hlavním zaměstnání (roční průměr)
[8)] semidefinitivní údaje
[9)] předběžné údaje

Tab. 3.4 Vybrané ukazatele za hlavní město Prahu – životní prostředí

	Měřicí jednotka	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
PŮDA (ČÚZK)								
Zemědělská půda (k 31. 12.)	ha	19 617	19 573	19 543	19 473	19 410	19 363	19 314
z toho: orná půda		14 084	14 030	13 978	13 708	13 585	13 440	13 317
zahrady a ovocné sady		4 557	4 561	4 572	4 581	4 620	4 670	4 702
trvalé travní porosty		964	970	978	1 168	1 188	1 237	1 280
Nezemědělská půda (k 31. 12.)	ha	30 004	30 048	30 078	30 148	30 211	30 258	30 306
z toho: lesní pozemky		5 249	5 251	5 251	5 270	5 284	5 293	5 295
zastavěné plochy a nádvoří		5 066	5 080	5 082	5 099	5 110	5 114	5 117
EKOLOGICKÉ ZEMĚDĚLSTVÍ[1]								
Výměra půdy v ekologickém zemědělství	ha	49	48	49	47	283	101	79
Výměra půdy v přechodném období		-	-	286	366	72	60	85
ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ								
Národní parky	ha	-	-	-	-	-	-	-
Chráněné krajinné oblasti		518	518	518	518	518	518	518
Národní přírodní památky		145	145	145	145	94	93	93
Národní přírodní rezervace		-	-	-	-	-	-	-
Přírodní památky		1 116	1 108	1 111	1 111	1 111	1 110	1 112
Přírodní rezervace		1 107	1 176	1 176	1 176	1 178	1 178	1 178
VODOVODY A KANALIZACE (MZe)								
Podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů	%	.	.	.	.	.	100,0	100,0
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele	litr/den	.	.	.	.	.	107,0	106,8
Podíl obyvatel bydlících v domech napojených	%	.	.	.	.	.		
na veřejnou kanalizaci		.	.	.	.	.	100,0	100,0
na kanalizaci s koncovou ČOV		.	.	.	.	.	100,0	100,0
Podíl čištěných odpadních vod	%	.	.	.	.	.	100,0	100,0
Čistírny odpadních vod (ČOV)		.	.	.	.	.	25	25
Celková kapacita ČOV	m^3/den	.	.	.	.	.	899 825	901 098
Produkce kalů v ČOV	t sušiny	.	.	.	.	.	22 811	22 710
OVZDUŠÍ (ČHMÚ)[2]								
Měrné emise tuhých znečišť. látek (REZZO 1–4)	t/km^2	2,69	2,69	[4] 2,52	2,48	2,58	2,50	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		1,36	1,33	[4] 1,09	1,06	1,15	1,19	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		1,33	1,35	1,43	1,42	1,43	1,31	.
Měrné emise oxidu siřičitého (REZZO 1–4)	t/km^2	0,42	0,51	[4] 0,26	0,30	0,26	0,24	.
z toho stacionární zdroje (REZZO 1–3)		0,38	0,46	[4] 0,21	0,25	0,21	0,19	.
Měrné emise oxidů dusíku (REZZO 1–4)	t/km^2	16,18	16,11	[4] 16,33	15,66	15,33	14,31	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		3,58	3,52	[4] 3,39	2,94	3,05	2,79	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		12,61	12,59	12,94	12,72	12,28	11,52	.
Měrné emise oxidu uhelnatého (REZZO 1–4)	t/km^2	26,33	28,05	[4] 27,57	26,10	25,25	22,87	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		9,68	9,46	[4] 8,38	7,79	7,16	6,97	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		16,65	18,59	19,19	18,31	18,10	15,90	.
ODPADY								
Produkce odpadů celkem	t	5 037 010	4 734 490	5 296 337	5 010 689	4 589 672	5 646 231	.
na 1 obyvatele	kg	3 830	3 567	4 180	3 743	3 340	4 070	.
z toho nebezpečných	t	130 911	104 746	262 531	89 269	126 073	191 618	.
na 1 obyvatele	kg	100	79	207	67	92	138	.
Produkce komunálních odpadů[3]	t	669 417	616 859	634 602	654 983	676 796	673 000	.
na 1 obyvatele	kg	509	465	501	489	492	485	.

[1] data převzata k 9. 6. 2026

[2] údaje za rok 2024 jsou předběžné; data převzata k 11. 11. 2026

[3] odpady z domácností a odpady podobné povahy a složení, bez ohledu na to, kdo tento odpad produkuje nebo sbírá

[4] data od roku 2021 dle nové metodiky, údaje předchozích let nejsou plně srovnatelné z důvodu použití nové metodiky pro výpočet emisí z vytápění domácností (REZZO3)

Tab. 3.4 Vybrané ukazatele za hlavní město Prahu – životní prostředí

pokračování tabulky

	Měřicí jednotka	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
VÝDAJE NA OCHRANU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ								
Investice na ochranu životního prostředí (OŽP) podle místa investice na 1 obyvatele	Kč	3 076	3 556	3 397	3 164	2 885	2 665	3 170
Investice na OŽP podle sídla investora	mil. Kč	8 312,6	9 201,6	8 481,4	10 500,1	11 770,2	9 718,2	10 239,3
z toho: ochrana ovzduší a klimatu	%	22,2	23,4	23,9	19,8	15,2	17,8	22,7
nakládání s odpadními vodami	%	15,2	24,7	23,3	13,7	14,7	25,4	16,4
nakládání s odpady	%	20,3	15,3	12,5	12,6	13,6	15,3	16,1
ochrana a sanace půdy, podzemních a povrchových vod	%	18,8	17,3	20,5	24,6	30,6	20,9	19,4
ochrana biodiverzity a krajiny	%	i.d.	0,8	i.d.	i.d.	1,1	1,0	1,0
Neinvestiční náklady na OŽP podle sídla investora	mil. Kč	16 452,9	16 650,8	22 928,5	22 148,1	20 104,3	22 020,4	26 244,5
z toho: ochrana ovzduší a klimatu	%	5,2	6,4	7,5	5,7	7,0	7,1	8,6
nakládání s odpadními vodami	%	4,5	5,1	4,3	4,6	5,2	5,6	4,6
nakládání s odpady	%	80,0	78,8	78,9	80,8	78,3	77,5	71,9
ochrana a sanace půdy, podzemních a povrchových vod	%	4,5	4,7	5,5	4,2	4,3	4,4	2,3
ochrana biodiverzity a krajiny	%	2,7	2,6	2,2	2,7	3,0	3,1	2,8